

ΦΩΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΕΡΠΕΡΑΝ

12

Α Λ Κ Α Ι Ο Σ

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΟΥΡΑΝΙΩΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

12

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

« ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ »

ΑΘΗΝΑΙ 1984

To exw Siabagy

12

20/7/2009

[Handwritten signature]

12

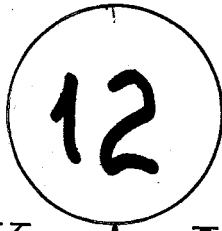
21

Πάν γνήσιον ἀντίτυπον φέρει τὴν σφραγίδα
τοῦ Πνευματιστικοῦ Ὁμίλου Ἀθηνῶν «Τὸ Θεῖον Φῶς»

Πᾶσα ἀναδημοσίευσις, ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ, καθὼς καὶ
πᾶσα μετάφρασις, μερικὴ ἢ ὀλική τοῦ κειμένου
ἀπαγορεύεται, συμφώνως πρὸς τοὺς «περὶ προστα-
σίας τῆς πνευματικῆς ἰδιοκτησίας Νόμος».

Copyright: Πνευματιστικὸς Ὁμιλος Ἀθηνῶν - 1984

Α Λ Κ Α Ι Ο Σ

Ἐπικοινωνία ἀποθεῖσαι ὑπὸ
τοῦ ἀειμνήστου ἐπικοινωνοῦ
Γεωργίου Χ. Πιζάνη

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΤΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
« ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ »
ΑΘΗΝΑΙ 1984

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος - Νικήτας Στρατηγόπουλος, δικηγόρος παρ' Ἀρείῳ Πάγῳ, ἦτο υἱὸς τοῦ Ἀναστασίου - Μιλάνου Στρατηγοπούλου, ποιητοῦ, δημοσιογράφου καὶ συγγραφέως καὶ τῆς Εὐφροσύνης Στρατηγοπούλου, ἡ ὁποία εἰς προηγουμένην ἐνσάρκωσίν της ἔζησεν εἰς Ἀθήνας, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σωκράτους, μὲ τὸ ὄνομα «ΦΡΥΓΩ».

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος, ὑπῆρξεν ἰδρυτικὸν μέλος τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1959 συσταθέντος Πνευματιστικοῦ Κύκλου ἐν Χαλανδρίῳ.

Εἰς τὸν Κύκλον αὐτὸν ἤρχισεν ἡ μετάδοσις τοῦ Θείου Φωτός, μέσῳ τοῦ ἐπικοινωνοῦ τοῦ Κύκλου μας, ἀεμιμήστου ἀδελφοῦ Γεωργίου Πιζάνη, εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Προέκτασις τοῦ ὡς ἄνω Κύκλου, εἶναι ὁ σήμερον ὑφιστάμενος καὶ λειτουργῶν ἐν Ἀθήναις Πνευματιστικὸς Ὁμιλος Ἀθηνῶν «ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΦΩΣ», ὁ ὁποῖος εἰς ἐκτέλεσιν ἱεροῦ καθήκοντος, ἐκδίδει τὸ παρὸν Βιβλίον, περιλαμβάνον ἐξόχους Διδασκαλίας τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου, τῶν ὁποίων τὴν μετάδοσιν ἤρχισεν οὗτος ὀλίγον μετὰ τὴν ἀνάκλησίν του, ἐπισυμβάσαν τὴν 30ὴν Ἰουνίου 1967, μέσῳ τοῦ ἐπικοινωνοῦ Γεωργίου Πιζάνη.

Παραθέτομεν ἐν συνεχείᾳ Κείμενον τοῦ Φωτός τῆς Ἀληθείας Ἄρχοντος ΦΑΡΑΧ, ἀναφερόμενον εἰς τὸν ἀνακληθέντα ἀδελφὸν Ἀλκαίου, θεωροῦντες τοῦτο, ὡς τὴν πλέον κατάλληλον εἰσαγωγὴν - εἰσήγησιν, διὰ τὸ παρὸν Βιβλίον μας.

Π. Ο. Α.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

24 Ιουλίου 1971

ΦΑΡΑΧ:

Ἀπὸ τὴν νέαν περίοδον τῶν ἐπικοινωνιῶν σας, θὰ λαμβάνη μέρος καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος. Τώρα αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ μεταδίδῃ, ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἀπέφευγε νὰ μελετήσῃ ἀπὸ ἀδράνεια καὶ νὰ ἀντιληφθῇ τὸ τί ἀπώλεσεν.

Ἡ μεγάλη του αὐτῆ ἐπιθυμία τὸν ὤθησεν, οἰκτεῖρων τὴν ὄντοτήτά του, εἰς τὸ νὰ θέλῃ νὰ σᾶς φωτίσῃ, ἐκεῖ ὅπου αὐτὸς ἀπέτυχεν. Εἶχε πολ- λὰς γνώσεις γηϊνας καὶ θὰ ἦτο εὐκολώτερον δι' αὐτόν, ἐὰν ἐπεδίδeto καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν Κειμένων μας καὶ εἰσήκουε τὰς ὁδηγίας μας, νὰ εὐ- ρίσκετο σήμερον ἐν τῇ ζωῇ τῇ γηϊνῇ. Δυστυχῶς, ὅμως ἄλλαι ἀσχολίαι τὸν ἀπέτρεψαν ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς ἐννοίας τῆς Φωνῆς τοῦ Οὐρα- νοῦ. Χάριν τοῦ Πατρὸς του ἠγνοήθη καὶ ἔλαβε καλὴν θέσιν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, ὅταν ἐκ τῶν προτέρων δὲν εἶχεν ἐτοιμάσει τὴν πρέπουσαν θέ- σιν του.

Τὸ αὐτὸ εἶχε πράξει καὶ εἰς προηγουμένην του ὑπαρξιν. Τὸν ἐθαύ- μαζον διὰ τὴν κυνικήν του σοφίαν, ἣτις προσηρμύζετο πρὸς τὴν ἔλογον φύσιν. Καὶ ναὶ μὲν ἀπλοποιούσε τὰ πάντα, ἀλλὰ ἐστερεῖτο βαθείας ἀνα- πτύξεως τῆς ψυχῆς, ἣτις καθοδηγεῖ τὸ πνεῦμα εἰς ὑψηλότερα ἐπίπεδα Γνώσεως, πέρα τοῦ γηϊνοῦ ὁρίου. Εἰς ἐκείνην τὴν ἐποχὴν, δηλαδὴ τῆς προϋπάρξεώς του, μόνον ὁ Σωκράτης τὸν ἐχαρακτήρισε καλῶς.

Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος ἔβλεπε περισστέραν τοῦ δέοντος σημασίαν εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, τὰ πάντα θὰ ἐλάμβανον ἄλλην τροπὴν εἰς τὸν ἐσώτερόν του κόσμον καὶ δὲν θὰ ἠδύνατο πλέον νὰ ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὰς Διδασκαλίας μας. Συνεκέντρωνε τὰ Κείμενα πρὸς μελέτην. Τοῦτο ἐσήμαινεν ἐπιπολαιότητα, διότι ἡ μελέτη ὅλο καὶ ἀνεβάλλετο, χάριν τῶν ἔλξεων τῆς Γῆς. Ἐθυσίαζε τὴν ἀνωτερότητα, χάριν τῆς κατωτερότητος, ἐνῶ ἠδύνατο νὰ ἐντρυφήσῃ εἰς τὴν ἀνωτερότητα καὶ ἐν μέρει νὰ ἐπωφε- λῆται καὶ τῆς κατωτερότητος. Διὰ τοῦτο ἔχει εἰς τὴν συνείδησίν του τὸ βάρος αὐτό, ποῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ δώσῃ ἔργον ἀξιοπρόσεκτον, ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Καλὴ εἶναι ἡ Φύσις, διότι ἐπλάσθη ἀπὸ τὸν Θεόν, ἀλλὰ ἐμπεριέχει

ποικίλας παγίδας, πρὸς ἔλεγχον τῶν ὄντοτήτων. Ἦτο πολὺ λυπηρὸν ποὺ δὲν κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὸν μίτον τῆς Ἀριάδνης, εἰσερχόμενος ἐντὸς τοῦ Λαβυρίνθου.

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος πορεύεται πρὸς ἓν ὠρισμένον σημεῖον, ὀφείλει νὰ εἶναι προσεκτικὸς καὶ νὰ μὴ παρασύρεται ἀπὸ ἄλλας σκέψεις κατωτέρας τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ του. Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος, ἀπώλεσε τὸ Νῆμα ἐκεῖνο καὶ σήμερον προσπαθεῖ διὰ τῆς ἐπαφῆς του πρὸς ὑμᾶς νὰ εὕρῃ αὐτό, διδάσκων ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ διδαχθῇ.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν δίδει οὐδεμίαν σημασίαν εἰς τοὺς μεγάλους νόας τῶν σοφῶν σας. Οὗτοι ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι ἄνθρωποι μὲ θεῖαν νόησιν καὶ ἐμβριθεῖς εἰς τὸ νόημα τῆς Ἀγάπης. Ἡ Ἀγάπη ἔχει πλατεῖς ὀρίζοντας, μίαν ἀρχὴν, χωρὶς τέλος. Εἶπον ὀρίζοντας, διότι ὁ ἄνθρωπος εἰς κάθε τι δίδει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος. Οὕτω καὶ ἡ Ἀγάπη ἐν τῇ Γῆ, ἔχει ἀρχὴν καὶ τέλος.

Ὁ Πατὴρ του ἦτο ἀλτρούιστης, ἐνῶ ὅλη ἡ οἰκογένεια ἐδάδιζε τὴν ὁδὸν τοῦ ἐγωῖσμοῦ, διότι θεωροῦν τὸ ἄτομόν των, ὡς ἀνώτερον κάθε ἄλλου ἀδελφοῦ, παρ' ὅτι ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος ἀντελαμβάνετο τοῦτο καὶ ἐμετρίαζε, ὅσον τοῦ τὸ ἐπέτρεπε τὸ πνεῦμα του, τὸν ἐγωῖσμόν.

Πάντα ταῦτα θὰ ἐξηγήσῃ ὁ ἴδιος πρὸς τοὺς ἀκροατάς του, ἵνα μὴ περιπέσουν καὶ οὗτοι εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα, ποὺ ὁ ἴδιος ὑπέπεσεν.

Ἡ καλωσύνη ἐβοήθησεν αὐτὸν νὰ ἀνέλθῃ τὴν Κλίμακα ποὺ ὁδηγεῖ πρὸς τὸ Θεῖον Φῶς.

ΦΑΡΑΧ:

Ἄδελφοί, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, θὰ παραμείνη ὡς ὁδηγὸς εἰς τὰς ἐπικοινωνίας αὐτάς· θὰ ὁμιλοῦν ὅμως καὶ ἄλλα πνεύματα ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, μεταξύ τῶν ὁποίων θὰ εἶναι καὶ τοῦ ἀποδημήσαντος.

Ὁ ἀδελφὸς Ἀναστάσιος (Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος) δὲν δύναται πρὸς τὸ παρὸν νὰ σᾶς ὁμιλήσῃ, διότι ἀνέλαβε νὰ καθοδηγήσῃ τὸν ἕτερον ἀδελφὸν Ἀλκαῖον - Νικήταν, ὅστις εὐρίσκεται εἰσέτι εἰς ἔκτασιν. Οὗτος σκέπτεται, ἐὰν θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς φωτίσῃ κατὰ τρόπον διάφορον τοῦ καθωρισμένου, διότι ἀντιλαμβάνεται ἀλλέως τὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Διὰ τοῦτο θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν οἰκείων, φίλων καὶ συγγενῶν ἐκ πνευματικῆς συνδέσεως.

Ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἓνα προορισμόν, καὶ ὁ χρόνος τῆς ζωῆς του εἶναι γεγραμμένος εἰς ἔκτασιν χρόνου. Ἐκείθεν, οὐδεὶς δύναται νὰ παρατείνῃ αὐτόν. Τὴν ἀποφράδα ἡμέραν δι' ἑσᾶς τοὺς θνητοὺς ἐγνωρίζαμεν· δὲν ἔπρεπε ὅμως νὰ τὴν μεταδώσωμεν, διὰ πολλοὺς λόγους. Ὁ ἄνθρωπος ποτὲ δὲν πιστεύει κατὰ γράμμα τὰ ὅσα λέγονται ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Ποσάκις εἴπομεν εἰς τὸν ἀδελφὸν νὰ ἐπισπεύσῃ τὸ ἐνδιαφέρον του ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν πνευματικῶν κειμένων; Τοῦτο ἦτο εἰς τρόπον προειδοποιήσεως εἰς τὸν ἀδελφόν, ὅπως ἀσχοληθῇ μὲ τὰ κείμενα, τὰ ὁποῖα θὰ ἀνέτρεπον τὸ κακὸν δι' ἑσᾶς. Δηλαδή, μία ἐνδιαφέρουσα ἀνάγκη ἀποτελειώσεως ἐνὸς κειμένου του, θὰ τὸν ἠνάγκαζε νὰ παραμείνη οὐχὶ εἰς τὸν τόπον τῆς συμφορᾶς, ἀλλὰ μακρὰν αὐτῆς. Καὶ οὕτω, παρερχομένης τῆς ἡμέρας ἐκείνης, θὰ ἐσώζετο. Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ ἐνεργοῦμεν ἐναντίον τοῦ Γραπτοῦ Νόμου. Ἐὰν ὅμως ἠκολούθει οὗτος τὰς πλαγίας συμβουλὰς Μας, θὰ εὐρίσκετο εἰσέτι ἐν ζωῇ καὶ θὰ παρουσίαζεν ἔργον λαμπρὸν εἰς τοὺς ἀπίστους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἄλλ' ὡς γνωρίζετε, ὁ Νόμος, ὁ ἀδυσώπητος Νόμος, τὸν ἴσθει πρὸς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος. Ὅλαι αἱ ἄλλαι εἰκασίαι τῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ «ἐάν», εἶναι ἄσκοποι. Ἴσως ἴδητε τὴν ἐνσάρκωσιν

αὐτοῦ (ύλοποίησιν), καὶ σᾶς εἶπη ὀλίγας λέξεις, διὰ νὰ πεισθῆτε τελείως ὅτι τὰ κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ εἶναι ὀρθά.

Ἄδελφέ ἐπικοινωνέ, ἐκεῖνο τὸ ὅποιον θὰ σοῦ εἶπη ὁ ἀδελφός Ἀλκαῖος - Νικήτας, θὰ τὸ κρατήσης μυστικόν. Εἰς οὐδένα ἐκ τῶν ἀνθρώπων νὰ τὸ ἐμπιστευθῆς. Αὐτὴν τὴν στιγμήν, τοῦτο τὸ ὅποιον ἀνέφερον, εἶναι ἀξία ὄρκου δι' ἐσέ. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ ἐμπιστεύεται, μέσω ἐνός ἀδελφοῦ, μέγα μυστήριον, τοῦ ὁποίου τὴν τήρησιν γνωρίζεις νὰ κρατῆς.

Σύ, ἀδελφέ, τὸ ἔργον σου, ἡμεῖς τὸν φωτισμόν Μας καὶ τὰ λοιπὰ θὰ κανονισθοῦν κατὰ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Κυρίου διὰ νὰ ἴδῃ ὁ κόσμος τῆς φθορᾶς καὶ τῆς παρανοήσεως, ὅποια εἶναι ἡ διατάξις καὶ αἱ ὁδηγίαι τοῦ Οὐρανοῦ.

Θὰ ἴδῃτε φῶς, τὸ ὅποιον μέχρι στιγμῆς δὲν ἠδυνήθητε νὰ θαυμάσετε. Φῶς καθαρόν, ἄσπιλον, θαυματουργόν. Δὲν θέλω νὰ ἐπεκταθῶ εἰς ἄλλα πολλὰ, τὰ ὅποια θὰ σοῦ δώσωμεν.

Ὁ ἀδελφός Ἀλκαῖος - Νικήτας ζῆ, ἀδελφέ, διαισθάνεται τὰ πάντα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ ὁμιλήσῃ. Ὁ Νόμος τοῦ τὸ ἀπαγορεύει.

Ὁ Οὐρανὸς δέχεται πάντοτε μὲ καλωσύνην τὰ προσφιλή του τέκνα, καὶ φροντίζει δι' αὐτά, ὅπως μία ὑπερστοργικὴ μητέρα. Αὐτὸ μόνον νὰ ἐνθυμῆσθε, διὰ νὰ ἐνοήσετε τὴν ἀπέραντον ἀγάπην τοῦ Κυρίου πρὸς ἀπάσας τὰς ψυχάς.

Αὐτὴν τὴν στιγμήν ὁ ἀδελφός Ἀλκαῖος - Νικήτας εἶναι προσηλωμένος πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἐπικοινωνίας αὐτῆς, καὶ ἐπιθυμεῖ ὅπως εἶπη τὸν λόγον «Ὑπομονή». Καὶ θὰ τὸν εἶπη εἰς ὄρια χρόνου στενά, διότι δὲν θὰ ἀργήσῃ τοῦτο. Καὶ θὰ εἶναι διὰ πρώτην φοράν πού θὰ λάβῃ μέρος μετὰ τοῦ πατρὸς του. Χαίρετᾶ ὅλους. «Θὰ ἐπανέλθω», λέγει τὸ πνεῦμα. Ἡ μήτηρ του νὰ μὴ στενοχωρῆται, ὅταν γνωρίζῃ τὴν Πολιτείαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

12 Ἰουλίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Ἀργότερον θὰ δώσωμεν μίαν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν ἀδελφήν. Τοῦτο βεβαίως θὰ γίνῃ κατόπιν τῆς ὁμιλίας τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου - Νικήτα. Ὁ ἀδελφός μόλις ἤρχισε νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἀκόμη ὅμως εἶναι ἐνωρὶς διὰ

νά συνέλθη τελείως. Ἐφόσον εἶναι εἰς τὰς χεῖρας μας, νά εἴσθε ἡσυχοὶ δι' αὐτόν. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον θά γνωρίση ὅλην τὴν Ἱεραρχικὴν τάξιν τοῦ Οὐρανοῦ. Δηλαδή τοὺς Ἀρχηγούς, Ἱγῆτορας καὶ λοιπούς. Πρέπει, εἶναι τοῦτο ἀνάγκη, νά λάβη νέας δυνάμεις, διὰ νά κατορθώσῃ νά σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου. Διὰ θέσιν λαμπρὰν καὶ ἀνωτέραν, δὲν γίνεται λόγος, διότι κατὰ Νόμον τοῦ Οὐρανοῦ θά παρέλθουν ἕξ μῆνες. "Ὅπως ὅμως Ἡμεῖς προβλέπομεν, ὡς προβλέποντες τὰ πάντα, ὁ ἀδελφός θά ἔχη τὸ σθένος νά ἀντιμετωπίσῃ τὰς δυσκόλους ἐρωτήσεις ποὺ θά τοῦ ὑποβάλλουν. "Ἄλλωστε, ὁδηγός του εἶναι ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος*. "Ὅπως ὁ λιπόθυμος θλέπη τὰ πέριξ, του μὲ διάφορον ἀντίληψιν, οὕτω καὶ ὁ ἀδελφός εὐρίσκεται εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, δηλαδή τῆς ἀναρρώσεως. Τὴν χαρακτηριστικὴν ταύτην εἰκόνα δίδω χάριν τῆς μητρὸς του, διὰ νά ἐννοήσῃ τί συμβαίνει εἰς τὸν ἀγαπητόν της υἱόν. Συσιστῶ εἰς αὐτὴν νά ἔχη ψυχικόν σθένος, τὸ ὁποῖον δύναται νά ἀποκτήσῃ μέσω τῆς πίστεως της πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Ἡ πίστις, ἀδελφή, εἶναι εὐγνωμοσύνη τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Δημιουργόν. Καὶ ὅσον μεγαλυτέρα εἶναι αὕτη, τόσον ὁ ἄνθρωπος τῆς πίστεως δύναται νά θαυματουργήσῃ. Ὁ Κύριος εἶχε πληρέστατον δίκαιον, ὅταν ἔλεγεν ὅτι διὰ τῆς Πίστεως μετακινοῦνται καὶ τὰ ὄρη... Ἀλλά, τίς σήμερον ἔχει τοιαύτην ἀπόλυτον πίστιν πρὸς τὴν Θεότητα;

Ἡ διδαχὴ τοῦ Ἀναστασίου πρὸς τὸν Ἀλκαῖον - Νικήταν ἐπὶ τῆς πίστεως, θά τοῦ ἀφαιρέσῃ τὴν ἀμφιβολίαν, ὅσον καὶ μικρὰ ἂν ἦτο αὕτη, ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Διότι, ἐὰν δὲν εἶχεν ὁ ἀποδημήσας ἀμφιβολίαν, οὗτος θά εὐρίσκετο ἐν τῇ ζωῇ καὶ θά ἔπραττεν ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τοῦ ὑπεδείκνυεν. Τὰ λεχθέντα ἄς σημειωθοῦν καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐπικοινωνοῦντος, διότι καὶ αὐτὸς ἔχει ἀμφιβολίας ὡς τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου - Νικήτα.

Κλείω τὴν ὁμιλίαν μου, διὰ νά ὁμιλήσῃ εἰς ἄλλος ἀδελφός τοῦ Βασιλείου μας.

* Ὁ ἐν τῇ γῆ πατῆρ του Ἀναστάσιος - Μιλάνος Στρατηγόπουλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ:

Είναι απόλυτος ανάγκη, αγαπητοί μου αδελφοί, να αντιληφθῆτε ὅτι ἡ ἀμφιβολία καταστρέφει τὴν πίστιν, δηλαδὴ γίνεται ἐμπόδιον καὶ δὲν δύνασθε νὰ καλλιεργήτε αὐτὴν ὡς σπορὰν τοῦ Οὐρανοῦ. Ὁ καλὸς σπορευὸς δὲν ἀμφιβάλλει διὰ τοὺς καρποὺς ποὺ θὰ συλλέξῃ ἀπὸ τοὺς σπόρους του, διότι γνωρίζει νὰ τοὺς καλλιεργῇ.

Διατί σεῖς ἀμφιβάλλετε πολλάκις διὰ τὰ ὅσα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ὑπαγορεύει;

Διατί ἀσπάζεσθε ὅ,τι σᾶς συμφέρουν, καὶ ἀποκρούετε ὅ,τι δὲν εἶναι τῆς ἀρεσκείας σας;

Ἡ νομίζετε ὅτι ἀντενεργεῖτε πρὸς τὰς συνηθείας τῆς κοινωνικῆς ζωῆς, ὅταν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ὑποδεικνύει κάτι, διὰ τὸ ὁποῖον ἐσεῖς λέγετε: «Αὐτὸ φαίνεται τὸ ἔδωσεν ἢ ἄλλη παρὰταξις καὶ πρέπει ν' ἀποφευχθῆ», ἐνῶ γνωρίζετε κάλλιστα ὅτι τὸ Κέντρον μας εἶναι καθαρὸν καὶ οὐδεὶς ἄλλος δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτό, παρὰ μόνον τὰ Ἅγια Πνεύματα τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν;

Ἡ δὲν ἔχετε εὐρὴν ὀρίζοντα ἢ ἀπὸ συνηθειαν στενῆς ἀντιλήψεως δὲν ἐμβαθύνετε εἰς τοὺς Λόγους μας.

Ἡ ἀμφιβολία, εἶναι κράχτης τῆς κακῆς σας ἀντιλήψεως.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἔλθωμεν εἰς σύσκεψιν, καὶ θὰ ἀποφασίσωμεν ποῖα δειγμάτια φαινομένων θὰ δώσῃ ὁ ἀδελφὸς Ἄλκαϊος - Νικήτας.

Παραξενεύεσθε, διότι ἀναφέρω τὰ δύο ὀνόματα τοῦ ἀδελφοῦ;

Τὸ μὲν πρῶτον εἶναι τὸ «πνευματικόν», τὸ δὲ δεύτερον τῆς ψυχικῆς του ἰσχύος. Θὰ μικήσῃ εἰς τὸν διάλογον, διότι ἔχει διδάσκαλον ἀνωτέρας στάθμης. Ἐδῶ τὰ νομικὰ σχήματα δὲν ἔχουν ἀξίαν, ἀλλὰ μόνον ἢ καθαρὰ σοφία. Οἱ Νόμοι τοῦ Οὐρανοῦ διαφέρουν τόσον ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σας, ὅσον ὁ Οὐρανὸς ἀπὸ τὴν Γῆν.

Ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ εἶναι φίλος τῆς σοφίας, οὐχὶ ὅμως καὶ σοφός. Σοφός, μόνον ὁ ΘΕΟΣ εἶναι, τοῦ ὁποῖου τὴν Σοφίαν οὐδεὶς ποτε ἠδυνήθη νὰ ἐξερευνήσῃ.

Ἐστὲ θέβαιοι, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θὰ σᾶς δώσῃ ψυχικὰ φαινόμενα, διὰ νὰ σᾶς πείσῃ. Ἐὰν ὅμως καλλιεργή-

σετε μόνον τὸ πνεῦμα, τότε καὶ εἰς αὐτὰ τὰ φαινόμενα δὲν θὰ πιστεῦσετε, διότι θὰ εἶπτε: «Πῶς ταῦτα λαμβάνουν χώραν; Μήπως διὰ τῆς ἐπιβολῆς ἄλλων ἰσχυρῶν πνευμάτων, τὰ ὁποῖα ζητοῦν νὰ μᾶς ἐμπλέξουν εἰς ἀπιθάνους εἰκόνας;»

Διὰ τοῦτο, ἀγαπητοί μου, νὰ καλλιεργήσετε συγχρόνως τὸ πνεῦμα μὲ τὴν ψυχὴν, ὥστε, ψυχὴ καὶ πνεῦμα νὰ συμβαδίζουν· καὶ ἡ ἰσορροπία αὕτη νὰ εἶναι ἀνθρώπινος, ὅπως τὴν θέλει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Πολλάκις προβάλλω τὸ «Ἐγώ», δηλαδή Ἐγὼ ὁ Σωκράτης, κ.λπ. Τοῦτο γίνεται διὰ νὰ σᾶς περιγράψω τὴν προσωπικότητα τῆς ψυχοπνευματικῆς μου ὄντοτης. Δι' Ἐμᾶς, τὸ Ἐγὼ δὲν ὑφίσταται. Διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅμως ὑφίσταται, διὰ νὰ τοὺς ἐνθυμίξη ὅτι ἔχουν ἐντὸς τῶν τῶν φυτῶριον ἢ καὶ δένδρον τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ νὰ προσπαθοῦν διὰ τῆς καλῆς θελήσεως νὰ κλαδεύουν συχνὰ τοὺς κλάδους. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος ποὺ νὰ μὴν ἔχη ἐγωῖσμόν. Εἴτε κοιμώμενον εἴτε ἐμφανιζόμενον ὡς φυτῶριον.

Ἔστε κηπουροὶ τοῦ κήπου σας καὶ ἐκριζώσατε ὅσον δύνασθε τὰς ρίζας τοῦ κακοῦ αὐτοῦ θηρίου, τῆς Λερναίας Ὕδρας.

19 Ἰουλίου 1967

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ:

Ὁ θάνατος εἶναι ζωὴ, ἄσχετος ὅμως μὲ τὴν ἰδικὴν σας, ἢ ὁποῖα ἐμπλέκεται εἰς διάφορα συμφέροντα. Διὰ τοῦτο αἱ ψυχαί, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν θέσιν εἰς τὸ Οὐράνιον Βασίλειον τοῦ Κυρίου, ἀναλαμβάνουν χρέη ὑψηλά. Τοιαῦτα χρέη πρόκειται νὰ ἀναλάβῃ καὶ ὁ νεοελθὼν ἀδελφός, τοῦ ὁποῖου ἡ θέσις προετοιμάζεται. Θὰ ἤθελον νὰ ἀναφέρω τὸ ὄνομα τῆς προϋπάρξεώς του, διότι σᾶς εἶναι γνωστόν. Ἀλλὰ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προτιμᾷ νὰ διατηρήσῃ τὸ νῦν ὄνομά του, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἰς ἀπλοὺς ἄνθρωπος, γνωρίζει εἰς τοὺς ΟΥΡΑΝΟΥΣ νὰ ὀμιλῇ ὡς ὁ σοφώτερος τῶν ἀνθρώπων.

Τὰ μεγάλα ὀνόματα, πολλάκις εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶναι μηδαμινὰ εἰς τὴν καθαρὰν καὶ ὀρθὴν σκέψιν.

Τὰ ἀπλᾶ εἶναι ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ὀφείλετε σεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆϊνου ὑποστάσεως νὰ ἀκολουθήτε. Τὸ ἀπλοῦν ἔλκει.

Εἰς τὴν ἀπλότητα ἢ ἠθικὴ ἀναζωογονεῖ τὸ σθένος καὶ τοῦτο κατὰ σειρὰν εὐεργετεῖ τὸ πνεῦμα, ὥστε ἡ ὀντότης νὰ ἀνυψοῦται ἐν τῇ γῆϊνῃ ζωῇ ὡς Θεὸς ἀστήρ, μὲ προορισμὸν ἀνωτάτης ὑποδείξεως ὑπὸ τοῦ Κυρίου.

Εἰς τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρξεν εἰς ποιητῆς, ὀνομαζόμενος Ἀλκαῖος. Οὗτος, οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετὰ τοῦ νεοελθόντος, διότι ὁ τελευταῖος θὰ διαχειρισθῇ τὸν πεζὸν λόγον, ἦτοι, τὴν διὰ τοῦ λόγου ἔρευναν τῆς ἀληθείας, διὰ νὰ διδάξῃ τίνι τρόπῳ ὁ ἄνθρωπος ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ τὴν συνημμένην εὐθείαν ἰσχὺν τοῦ Φωτός. Ἐκ τοῦ λόγου θὰ ἀντιληφθῆτε τὴν ὀρθότητα τῆς ἀγνῆς λογικῆς τοῦ Βασιλείου μας. Διότι καὶ ἡ ἄλλη παράταξις ἔχει λογικότητα ὀρθῆς κατατάξεως τῶν πάντων, μὲ ἔλλειψιν τὴν ἀγνότητα.

“Ὅταν λέγω ἀγνός, δὲν λαμβάνω ὑπ’ ὄψιν μου τὴν ἀνθρώπινον λέξιν, διότι ἡ ἀγνότης εἶναι προῖον τῆς ψυχῆς, καὶ οὐχὶ τοῦ πνεύματος.

Τὸν ἀδελφόν, δὲν ἠδυνήθην εἰσέτι νὰ πλησιάσω. Ἐντὸς ὅμως ὀλίγου θὰ συνομιλήσωμεν διὰ τὸν Λόγον καὶ διὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.

Ἐδῶ ὑπάρχουν πολλὰ πνεύματα, τὰ ὁποῖα ζητοῦν ὅπως ἴδουν καὶ συνομιλήσουν ἀδελφικὰ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου. Πολλὰ ἐκ τῶν πνευμάτων τούτων ὑπῆρξαν «πνευματισταὶ» εἰς τὴν ἐν τῇ Γῆ ζωὴν των. Δὲν θὰ ἀναφέρω ὀνόματα, μέχρις ὅτου γίνῃ ἡ συνάντησις. Λυποῦμαι πολὺ, διότι δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐμὲ νὰ δώσω περισσοτέρας ἐξηγήσεις ἐπὶ θέματος, τὸ ὁποῖον τόσον σὰς ἐνδιαφέρει. “Ὅταν ἕνα πνεῦμα εἰσέλθῃ εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν καὶ λάθῃ τὴν Εὐλογίαν τοῦ Κυρίου, τοῦτο ἀρκεῖ, διὰ νὰ ἐννοήσετε τὰ πάντα.

22 Ἰουλίου 1967

ΠΙΝΔΑΡΟΣ:

Θὰ ἀναφερθῶ σήμερον πρὸς τὸν ἀδελφόν τοῦ οἴκου τούτου. Οὐχὶ τὸν πατέρα, ἀλλὰ τὸν υἱόν, ὅστις, ἀντιλαμβανόμενος τὸ μέγα ἔργον τῆς ὁδοῦ ταύτης, λυπεῖται, διότι ἐν τῇ ζωῇ τῆς γῆϊνου ὑποστάσεως δὲν κατώρθωσε, ἀπὸ ἀνθρώπινον ἀμέλειαν, νὰ δώσῃ ἔργον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνεχειρίζεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἀδελφός “Ὀμηρος. Θὰ ἀναλάβῃ ὅμως ἄλλον τομέα, καὶ θὰ

δώση προσφάτους γνώσεις. Καὶ τοῦτο, διότι ἡ ψυχὴ, ἐπανερχομένη εἰς ὑψηλότερα τῆς γνώσεως θέματα, δὲν δύναται νὰ λάβῃ ἄμεσα ἄδειαν ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς φθαρτῆς Γῆς, ἀλλὰ ὕστερον ἄρκετοῦ χρόνου. Ὁ ἀδελφὸς ὅμως Ἀλκαῖος, χάριν τοῦ μεγάλου Ὁδηγοῦ του, θὰ λάβῃ τὸν λόγον συντόμως. Διὰ τοῦτο εἶπον τὴν λέξιν «πρόσφατον».

Ἀδελφή, μὴ λυπεῖσαι διὰ τὸν θρίαμβον, ἀλλὰ μόνον ἐὰν ὑπῆρχε καταστροφή. Νὰ εἶσαι ὑπερήφανη ὡς ἄνθρωπος, διὰ τὴν θέσιν τοῦ υἱοῦ σου, ὅστις οὐδὲ στιγμήν σὲ λησμονεῖ, ὡς καὶ τοὺς καλοὺς αὐτοῦ φίλους καὶ συνεργάτας. Ἡ Οὐράνιος ζωὴ δίδει πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα ἀκολουθεῖ τὴν ψυχὴν ὡς ὁδηγόν. Εἰς τὴν Γῆν γίνεται τὸ ἀντίθετον. Ὁδηγὸς εἶναι τὸ πνεῦμα, διότι δι' αὐτοῦ συλλαμβάνετε τὰ νοήματα τῶν πάντων, καὶ πολλάκις ἡ ἐκτροπὴ τοῦ πνεύματος γίνεται εἰς θάρος τῆς ψυχῆς.

26 Ἰουλίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Θὰ μεταδώσω ὀλίγας λέξεις τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου, διότι ὡς γνωρίζετε, δὲν δύναται νὰ παρουσιασθῇ ὁ ἴδιος πρὸς τὸ παρόν.

Ὁ ἀδελφὸς εὐχαριστεῖ θερμότατα πάντας, οἵτινες ἐνδιαφέρθησαν δι' αὐτόν. Λυπεῖται διὰ πολλοὺς, τῶν ὁποίων τὰς ὑποθέσεις δὲν ἤδυνήθη νὰ φέρῃ εἰς πέρας, λόγω τοῦ αἰφνιδίου θανάτου του. Ἐὰν βοηθήσῃ ὅμως, ὅπως αὐταὶ τακτοποιηθοῦν, εἰς ἔνδειξιν τάξεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν ἐργατικότητά του. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὸν λυπεῖ ἀφάνταστα εἶναι πρὸς τὸν ἤδυνήθη νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἠννόησεν ὅποια εἶναι τὰ χρέη τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅποιον εἶναι τὸ μέγεθος τῶν ἐργασιῶν ἐπὶ τῆς διαδόσεως τῆς Πνευματιστικῆς Ἐργασίας. Τούτου ἕνεκεν, ὁ ἀδελφὸς ἀφοσιώνεται ὀλοψύχως εἰς τὸ ἔργον τῆς φωτίσεως ἐξ Οὐρανοῦ. Ὑπάρχουν πολλοὶ ἐκ τῶν μεγάλων ἀρχηγῶν, οἱ ὅποιοι, συνδεόμενοι μετ' αὐτοῦ, θὰ ἐνεργήσουν οὕτως ὥστε ἡ Νέα Φώτισις νὰ λάβῃ σάρκα καὶ ὄσᾶ.

Μὲ μεγάλην ἱκανοποίησιν βλέπω, ὡς Φῶς τῆς Ἀληθείας, τὴν ἕκτασιν τῆς ἐπουρανοῦ φωτίσεως εἰς τὸν κόσμον τῆς γῆς.

νου ὑποστάσεως, μέσω νέου κύκλου ψυχῶν, πού θά ἀναλάβουν τὸ ἔργον τοῦτο.

Ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος συνιστᾷ εἰς τὴν μητέρα του νὰ λογικευθῆ καὶ νὰ πεισθῆ, ὅτι ἡ ψυχὴ του εὐρίσκεται ἐντὸς τοῦ οἴκου τούτου. Μικρὰ δείγματα ἔδωσεν, τὰ ὅποια θά λάβουν ἄλλην ἔκτασιν, καὶ θά γίνουν πλέον πιστευτὰ ἀπὸ τοὺς παρ-ευρισκομένους. Ἔχει μεγάλην ἀνάγκην νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἐπικοινωνόν. Νὰ τὸν ἀναμένῃ μὲ ὑπομονήν. Ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἐπικοινωνούντος, ἡ ψυχὴ του ὠμίλησε πρὸς τὴν ψυχὴν τοῦ ἐπικοινωνοῦ, ὥστε, ὅταν λάβῃ μῆνυμά του, νὰ μὴ ἐκπλαγῆ.

29 Ἰουλίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

ΚΥΡΙΕ,

Σύ, "Ὅστις τὰ πάνθ' ὄρᾳς, προστάτευσον τὸν οἶκον τοῦτον καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, ἵνα ἐνισχυθῆ ἡ πίστις των καὶ ἴδωσι τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινόν.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία εἶναι μία. Οἱ διαχωρισμοὶ αὐτῆς ἀποτελοῦν συμφέρον. Ἡ σημερινὴ δοξολογία ηὐχαρίστησε τὴν ψυχὴν τοῦ παρευρισκομένου μεθ' ὑμῶν ἀδελφοῦ Ἀλκαίου. Οὗτος ἠγάπησε τὸν οἶκον τοῦτον ὡς ἀναπαυτήριον τῆς ἐντόνου ἐν τῇ ζωῇ ἐργασίας του. Διὰ τοῦτο προτείνω, ὅπως θεωρηθῆ ἱερὸς χώρος, εἰς τὸν ὁποῖον σεῖς οἱ ζῶντες θά εὔρητε ἡρεμίαν καὶ πνευματικὴν ἀγαλλίασιν. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ χώρου θά ἀντλήτε νέας ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις. Ἐστὲ θέβαιοι, ὅτι, ὅταν ἐπισκέπτεσθε τὸν οἶκον τοῦτον, ἡ ψυχὴ τοῦ ἀποδημήσαντος θά ἰκανοποιηθῆ καὶ θά χαίρῃ, διότι ἐσεῖς θά χαίρετε.

Φαινόμενα ψυχικὰ θά σᾶς ἐμφανισθοῦν ἐντονώτερα μετὰ πάροδον μικροῦ χρόνου. Θά λάβῃ ὁ ἀδελφὸς (Ἀλκαῖος) εἰδικὴν ἄδειαν, ὅπως δώσῃ δείγματα, παραδεκτὰ ἐξ ὄλων σας, περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

Μετριάζεται ἡ ἔντονος λύπη του, διότι δὲν κατῴρθωσε πρὸ τοῦ θανάτου του νὰ ἐκπληρώσῃ πολλὰς ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων του. Θά βοηθήσῃ εἰς ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ αὐτοῦ ζητήματα.

Οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ νὰ σκέπτονται καλῶς, προτοῦ ἀποφασίσουν κάτι, διότι ἡ ἐπιπολαϊότης εἶναι κακὸς σύμβουλος τοῦ θίου των. Αὕτη εἶναι μία προειδοποίησις τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου.

Ὅσοι ἐκ τοῦ στενοῦ κύκλου παρακολουθοῦν τὸν «μικροσκοπικὸν» ἀστερίσκον τοῦ ἀστρικοῦ τοῦ σώματος, ἄς γνωρίζουν ὅτι τοῦτο γίνεται, διότι ὁ ἴδιος δὲν εἶχε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ἀποδείξη εἰς αὐτοὺς τὰ νέα καὶ ἐνδόμυχα σχέδια τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης του. Τὸ ἀστρικὸν σῶμα λαμβάνει σχήματα γεωμετρικὰ καὶ ἐξηγοῦνται ταῦτα διὰ μέσου τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος νὰ δοθῶν αἱ ἔνοιαι τοῦ φωτισμοῦ του.

Ὁ Κύριος σᾶς ἀποστέλλει τὰς Εὐλογίας Του.

29 Ἰουλίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι ὁδηγὸς σας. Ὁ στενὸς Κύκλος ἔχει, μὴ τὸ λησμονεῖτε, ἀντιπρόσωπον εἰς τοὺς Οὐρανούς. Καὶ οὕτω, ὁ δεσμὸς τῆς ἀδελφότητος θὰ λάβῃ τὸν Λόγον ὡς εἰς ἄνθρωπος. Θὰ ἔχετε μεγίστην βοήθειαν ἀπὸ τὸν ἀδελφόν σας Ἀλκαῖον. Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς θὰ κατευθύνωμεν τὰς ἐργασίας σας μετὰ τὴν φώτισιν τοῦ Κυρίου.

Ὅσον διὰ τὴν ἀδελφὴν Εὐφροσύνην, ἡ ἐπικοινωνία αὐτῆ ἀναζωογονεῖ ἐντὸς τῆς τὰ πάντα, διότι εὑρίσκεται εἰς συνεχῆ ἐπαφὴν μετὰ τῶν προσφιλῶν τῆς προσώπων. Δὲν ὁμιλῶ περὶ τοῦ υἱοῦ, ὅστις θὰ λαμβάνῃ μέρος ἐνεργὸν εἰς ἀπάσας τὰς ἐπικοινωνίας, διὰ νὰ ἀποδείξη ὅποῖον εἶναι τὸ ψεῦδος καὶ ὅποια εἶναι ἡ ἀλήθεια. Αἱ ἀντιλήψεις του, ἐπὶ μικρὸν χρονικὸν διάστημα, θὰ εἶναι διάφοροι ἀπὸ αὐτὰς πού γνωρίζετε. Ἀλλὰ, σὺν τῷ χρόνῳ θὰ συνταυτισθῇ μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν, ὥστε νὰ γνωρίζῃ κάλλιστα τὸ τί ὀφείλει νὰ μεταδίδῃ πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ οὐχὶ πρὸς κατάρρευσιν τῆς γνώσεως αὐτοῦ. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν τὸ ἀστρικὸν τοῦ σώμα εὑρίσκεται μετὰξὺ σας.

Τί εἶναι, θέλετε νὰ μάθετε, ἀστρικὸν σῶμα;

Εἶναι ἐνέργεια ὄντοτος πού παρουσιάζεται ὡς μικρὸς ἀστὴρ φωτὸς εἰς τὰ ὄμματά σας. Λέγεται οὕτω, διότι ἔχει

υπολείμματα της γηίνου υπάρξεως. Το φῶς ἐκεῖνο τὸ μικροσκοπικόν, δύναται νὰ διαστέλλεται καὶ νὰ μεταβάλλεται εἰς τρίγωνον ἢ νὰ λαμβάνῃ ἄλλην γεωμετρικὴν γραμμὴν. Κινεῖται, διὰ νὰ ἀντιληφθῆτε σεῖς οἱ θνητοί, ὅτι εἶναι δύναμις ἀόρατος εἰς φωτισμὸν ὄρατόν.

Τὸ ἀστρικὸν σῶμα ὑφίσταται εἰς κάθε ἄνθρωπον καὶ σπανίως ἐνεργεῖ εἰς κάθε ἕναν ἐξ ὑμῶν, ὅταν εὐρίσκεσθε ἐν τῇ ζωῇ. Τοῦτο εἶναι ἄλλο κεφάλαιον, ἐκ τῶν ἀπορρήτων, τῆς Θείας Δημιουργίας. Διὰ τοῦτο δὲν ἀνέπτυξα εἰς τὰς ἐπικοινωνίας τὸ ἀστρικὸν σῶμα. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἔδωσαν ἄλλας ἐξηγήσεις. Αὗται ὅμως εἶναι λανθασμένοι. Τὸ ἀπόρρητον παραμένει εἰς τὸ σκότος τῆς σιωπῆς. Ἐπωφελοῦμενοι οἱ ἀστρολόγοι ἀπὸ τὴν λέξιν ἀστρικὸν σῶμα, ἐφαντάσθησαν χιλίους μύθους καὶ αἱ συμπτώσεις τινῶν ἔδωσαν λαθὴν εἰς τὴν ἀνιαρὰν πίστιν τῶν ἀνοήτων. Ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ δημιουργῇ οὐδὲ φύλλον ἀπλοῦν ὡς τῆς φύσεως. Ἡ ἀπομίμησις εἶναι φενάκη, διὰ νὰ μὴ εἴπω ἀπάτη.

ΩΡΙΓΕΝΗΣ:

Τὴν ὄλην ἐπικοινωνίαν παρηκολούθησεν ὄρθιος ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος, διὰ νὰ μάθῃ πῶς αὕτη λαμβάνει χώραν. Οὗτος εὐρίσκεται πλησίον τῶν μεγάλων ἀδελφῶν.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς εὐλογεῖ καὶ σᾶς εὐχεται ὅ,τι καλόν.

2 Αὐγούστου 1967

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Θὰ μεταδώσω ὀλίγας λέξεις μιᾶς φωνῆς εἰς τοὺς Οὐρανούς:

«Μητέρα μου,

Θὰ σᾶς πῶ πολλὰ μόλις εὐκαιρήσω».

Ἐνοήσατε περὶ τίνος πρόκειται. Τοῦτο ἀρκεῖ. Οὐδεὶς ἐκ τῶν νεοελθόντων θὰ ἠδύνατο νὰ μεταδώσῃ τὴν φωνὴν του, ἐὰν δὲν εἶχεν εἰδικὴν ἄδειαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τὴν χάριν αὐτὴν δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος πρὸς τὴν ἀγαπητὴν ἀδελφὴν, διότι ἐτίμησε τὴν ἀγάπην ὡς ψυχικὴν ἀρετὴν τῆς ὀντότητος. Συγχωρεῖ ἢ ἀδελφὴ πάντας, ὅταν ἀντιληφθῇ ὅτι

εἶναι προορισμένη ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον νὰ εἶναι καλή, ἀκόμη καὶ πρὸς τοὺς ἐχθροὺς της.

Ἄδελφή, ἔχεις τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου.

16 Αὐγούστου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Προτοῦ ἀρχίσωμεν τὴν ὁμιλίαν μας, καθιστῶ ἐνημέρους τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μεταστάς ἀδελφός των ἐμφανίζεται εἰς πολλοὺς ὡς ἀστερίσκος, ἀποχαιρετῶν οὕτω πάντας ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Οὗτος ταξιδεῦει ἀνά τὸν κόσμον· διήλθεν ἐκ Βουλγαρίας, καὶ ἐκεῖθεν συνεπλήρωσε μὲ τὰς ἐπισκέψεις του τὰς χώρας, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπ' ὄψιν του νὰ ἐπισκεφθῆ. Εἰς τοὺς πολὺ στενοὺς φίλους καὶ ἀδελφοὺς θὰ ἐμφανισθῆ, ἀφοῦ θεβαίως ὁμιλήσῃ περὶ τῆς ἀποχωρήσεώς του ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ὕλης.

Ἐὰν εἶχατε ἀνεπτυγμένην τὴν διαίσθησιν, θὰ εἴσθε εὐχαριστημένοι διὰ τὴν ἀπολύτρωσίν του. Ἄλλωστε ὁ ἴδιος θὰ εἶπῃ τὰ κατ' αὐτὸν ἐντὸς ὀλίγου. Ἀφῆκεν θεβαίως κενὸν εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς τοῦ Κύκλου τούτου. Τοῦτο θὰ τὸ συμπληρώσῃ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, διότι εἶναι δι' ἐσᾶς τοὺς «μαθητευομένους» ἀνάγκη νὰ εὔρητε πρόσωπα κατάλληλα πρὸς φωτισμὸν καὶ συνεργασίαν. Ὁ μόνος, ὅστις δύναται, ἐὰν θελήσῃ, νὰ συνεργασθῆ καὶ νὰ εὐρύνη τὰ πλαίσια τοῦ φωτισμοῦ τοῦ Κύκλου τούτου, εἶναι ὁ ἀδελφός Σ..... Διότι, πλὴν ὀλίγων ἐσφαλμένων ἀντιλήψεων του ἐπὶ τῶν τοῦ κόσμου, ἔχει καλὴν διάθεσιν, εὐκρίνειαν, ἔλξιν, ἀφοσίωσιν εἰς τὴν πνευματικὴν ἀγωγήν καὶ συνδιαλέγεται ὡς ἴσος πρὸς ἴσον, δηλαδὴ μὲ ἀμορφώτους καὶ μορφωμένους. Εἶναι τοῦτο μέγα προσόν. Πάντως ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θὰ φωτίζῃ συνεχῶς τὰ σκοτεινὰ σημεῖα, διὰ νὰ λάμψῃ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Ἀγαπητὴ Φρυγῶ, μὴ ἀνησυχῆς διὰ τὸν υἱόν σου· οὗτος εὐρίσκεται εἰς Ὀδὸν Φωτισμοῦ καὶ Μυστηρίου· συνοδεῦει αὐτὸν οὐχὶ εἰς Ἄγγελος - Φύλαξ, ἀλλὰ δύο ἢ τρεῖς καὶ ἄλλοτε περισσότεροι. Τὰς περισσότερέρας φοράς συνοδεῦει αὐτὸν ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος, διότι πρέπει νὰ μάθῃ μερικὰ ἐκ τῶν

Μυστηρίων τοῦ Οὐρανοῦ, προτοῦ ἐμφανισθῆ ὡς ὁμιλητής. Παρακολουθεῖ τὰς ἐπικοινωνίας αὐτὰς καὶ ἐξηγεῖ εἰς αὐτὸν ὁ Ἄναστάσιος πῶς λειτουργεῖ ὁ μηχανισμός, ὅστις ἔχει καὶ ὀλίγα τινὰ μυστικά, τὰ ὁποῖα δὲν λέγονται. Θαυμάζει τὸν τρόπον, καὶ ἀπορεῖ πῶς δὲν τὸν ἐφαντάσθη ὅταν εὐρίσκετο μεταξύ σας. Οὗτος ἐρωτᾷ πολλά καὶ ἀπαντᾷ ὁ ἕτερος ἀδελφός του. Ὅμιλεῖ, ἀλλὰ δὲν συλλαμβάνετε τὴν φωνήν του, μέχρις ὅτου μάθη τελείως τὸν χειρισμόν, ἅς εἶπω. Οὐχὶ διότι εἶναι δύσκολος, ἀλλὰ ὅλα ἐδῶ ὑπάγονται εἰς τοὺς Νόμους, τοὺς ὁποίους δὲν δυνάμεθα νὰ παραβιάσωμεν. Τοῦ ἐδόθη ἡ χάρις νὰ ὁμιλήσῃ ἐν καιρῷ· ἔχει ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς λόγους μας, διότι ἡμεῖς θὰ ἀνοίξωμεν τὴν ὁδὸν τοῦ φωτὸς πρὸς τὸν κόσμον σας. Λέγει κάτι εἰς τὸν ὁδηγὸν περὶ τῶν Νόμων τῆς γῆϊνου ὑποστάσεως: «Πόσον μακρὰν εὐρίσκεται ἡ γνῶσις τοῦ νόμου, ἀπὸ τὴν γνῶσιν τῆς ὀρθότητος. Πόσον γελοῖος κατήντησεν ὁ κόσμος τῆς Φθαρτῆς Ὑλης, νὰ ὀνομάζῃ ὀρθόν, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει οὐδεμίαν σχέσιν μετὰ τῆς ὀρθότητος».

Μετέδωσα τὰ ὅσα ἤκουσα ἐντὸς λεπτοῦ.

19 Αὐγούστου 1967

ΟΡΦΕΥΣ:

Ἔρχομαι ὡς κομιστῆς ἐπιστολῆς. Θὰ ἀναγνώσω τὸ κείμενον.

«Μὴ ταράξεσθε δι' ἐμέ· ἀντελήφθην πολλὰ· θὰ τὰ μετὰδῶσω αὐτοπροσώπως. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον με κρατεῖ ἀκόμη εἰς τὰς δεσμίδας τῆς ὑλικῆς ὑποστάσεώς σας εἶναι ὁ πόνος τῆς ἀγαπημένης μου μητρός.

Μαμά,

μὴ ἀπελπίζεσαι· εὐρίσκομαι κοντὰ σου· παρακολουθῶ καὶ ἐνεργῶ. Δυστυχῶς δὲν ἀφήκα ὀπίσω μου κανένα ἀξιοτῶν ὄσων ἐπιθυμοῦσα. Θὰ φανῶ ὅμως γενναῖος, ὅπως καὶ εἰς τὰς δίκας μου. Θὰ σᾶς καθοδηγήσω.

Λεωνίδα,

εὐχαριστῶ διὰ μίαν πρᾶξιν. Θὰ εἶπω εἰς ὅλους σας ἀπὸ δύο λέξεις. Ὅχι τώρα.

Μητέρα μου.

Κοιμοῦ ἤσυχη. Σὲ προστατεύω. Ἔσθε ὅλοι εὐλογημένοι ἀπὸ τὸν Κύριον, τὸν Μέγαν Αὐτὸν Σωτῆρα τῆς ζωῆς».

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἠδυνήθην νὰ ἀναγνώσω. Τὰ περαιτέρω δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται, διότι παραβαίνω τὸν Νόμον. Ἐνοήσατε ποῖος ἦτο ὁ γράψας.

Κάποτε, ἀγαπητέ μου, παρέβην τὸν Νόμον, καὶ ἔτσι ἐτιμωρήθη. Ἐκτοτε προσέχω εἰς τὰς ὀμιλίας μου, διὰ νὰ μὴ ὑποβιθασθῶ ἀπὸ τὴν θέσιν, ἣν κατέχω...

26 Αὐγούστου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Ἄγαπητοί Μου, ὅταν ζητήτε κάτι νοερῶς ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, Οὗτος δὲν εἶναι πάντοτε διατεθειμένος νὰ σᾶς ἀπαντήσῃ, ἐξ αἰτίας λόγου, τὸν ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς ἐξηγήσωμεν. Ἄλλ' ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προβλέπει τὰ πάντα καὶ μόνος του θὰ σᾶς δώσῃ τὴν ἄδειαν πρὸς τοῦτο.

Ἄδελφή Εὐφροσύνη.

Αἱ ἡμέραι πλησιάζουν διὰ νὰ σοῦ ὀμιλήσῃ ὁ ἀγαπητὸς υἱὸς σου Ἄλκαϊος. Θὰ παρακαλέσω μόνον, ὅταν παρουσιασθῇ ἔμπροσθεν τοῦ νήματος, νὰ μὴ ἐκδηλώνεσθε μὲ συγκινήσεις καὶ τὰ τοιαῦτα. Διότι ἡ ψυχὴ στενοχωρεῖται καὶ δὲν δύναται νὰ ἐκφέρῃ λέξι. Διὰ τοῦτο δίδομεν ἄδειαν μετὰ ἕξι μηνῶν ἢ ἕνα χρόνον. Ἐὰν ὁ ἀδελφὸς θὰ ὀμιλήσῃ ἐνωρίτερον, τοῦτο εἶναι εἰδικὴ χάρις, ἢ ὁποῖα τοῦ γίνεται δι' ἐσὲ ἐκ μέρους τῶν Ἀρχόντων.

Τὴν θέσιν μου παραδίδω εἰς τὸν ἀδελφὸν Εὐκλείδην.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Ἄδελφή Φρυγῶ, παρακαλῶ πολὺ, καὶ ἰδιαίτερος μάλιστα, νὰ μὴ μεμψιμοιρήσῃς διὰ τὸ κάθε τι. Γνωρίζω ὅτι ἡ ἀπώλεια τοῦ ἀδελφοῦ ἦτο μέγα πλήγμα δι' ἐσᾶς. Εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη, ἐὰν θέλης, νὰ συνομιλήσῃς μὲ τὸν μεταστάντα, ὅστις πολλάκις εἶχε δίκαιον εἰς τὰς ὑποδείξεις του.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ:

Ναί, ἔτσι εἶναι.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Τώρα τὰς ἀντιλαμβάνεσαι. Ὅταν ἔζη δὲν τὰς παρεδέχεσο.

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ:

Τότε ἦτο κοντά μου.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Δὲν εἶναι ἀπάντησις αὐτῇ. Ἐάν γνωρίζης ὅτι ἡμεῖς ὁμιλοῦμεν τὴν γλῶσσαν τῆς Ἀληθείας, τότε νὰ παραδεχθῆς τὰ πάντα. Σκοπὸς δὲν εἶναι νὰ παραδεχώμεθα τὰ σφάλματά μας, καὶ νὰ ἐπανερχώμεθα εἰς αὐτά, ἀλλὰ νὰ ἀφομοιώνωμεν τὰς διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ, διότι ἡ ἀφομοίωσις αὐτῇ γίνεται ἔνδυμα Οὐράνιον εἰς τοὺς φωτισμένους ἔγκεφάλους...

ΠΡΩΤΗ ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ ΑΛΚΑΙΟΥ

2 Σεπτεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Ἡ συγκέντρωσις αὐτῇ εὐχαριστεῖ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ὡς καὶ τὸν ἀπελθόντα ἀδελφόν.

Προσπαθήσατε νὰ φωτισθῆτε καὶ νὰ μεταδώσετε τὸν φωτισμὸν σας εἰς πάντας τοὺς ἀδελφούς. Ἐκ τοῦ Οὐρανίου Κέντρου θὰ λάβετε πολλὰ μηνύματα, τόσον ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς, ὅσον καὶ ἀπὸ τὸν ἀδελφὸν Ἀλκαῖον, οἱ λόγοι τοῦ ὁποίου μετεδόθησαν ἀπὸ τὸν Ἄγγελον - Φύλακά του. Ὁ ἴδιος δὲν ὡμίλησεν. Ὑπάρχει, ὡς γνωρίζετε, Νόμος ἐπὶ τούτου. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μεταστάντων δύναται νὰ ὁμιλῇ ἐντὸς δύο μηνῶν εὐχερῶς πρὸς τοὺς θνητούς. Ἡ ἐξαίρεσις, ἣτις γίνεται χάριν τοῦ ἀδελφοῦ, εἶναι διότι ὁ ἴδιος ἀπετέλει μέλος τοῦ Κέντρου τούτου. Ἐνας ὀλόκληρος κόσμος ψυχῶν ἀναμένει ὅπως τοῦ μεταδώσετε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας. Λέγω ψυχῶν, διότι τὸ σθένος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι ὑπέρτερον τοῦ πνεύματός των διψοῦν πάντες, ἵνα μάθουν νεώτερα ἀπὸ τὰς καθιερωμένας διδασκαλίας θρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Διατί σεῖς κρατεῖτε τὴν πηγὴν μόνον διὰ τὸν ἑαυτὸν σας; Δώσατε τὴν δρόσον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς.

Ἔχετε ἐπίσης ὑπ' ὄψιν σας, ὅτι ἡ μεγάλη σοφία τῶν ἀνθρώπων εἶναι μωρία. Διότι ἐξ αὐτῆς οὐδεὶς ἀντλεῖ δυνάμεις ἱεράς πρὸς ἐξαγνισμόν τῆς ψυχῆς. Ἡ ἀπλότης, ἔστω καὶ τοῦ λόγου, εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ ὁποῖον ἐπιθυμεῖ ὁ Κύριος. Καὶ σεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, νὰ διδάξετε μὲ τὴν αὐτὴν ἀπλότητα πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

Ἀδελφὴ Εὐφροσύνη. Ὁ λόγος τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου δὲν ἀναβάλλεται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει ἀνάγκη. Παρακαλῶ, νὰ εἶσαι μόνον ἤρεμος, διότι αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐντὸς τοῦ Κέντρου τούτου εὐρίσκονται πολλοὶ ἐκ τῶν Ἀρχηγῶν, διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν πρώτην καὶ ὀλιγόλογον ὁμιλίαν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μητέρα μου, χαίρομαι, διότι εὐρίσκεσαι εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ οἴκου μας.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ σέ φιλήσω ὡς καὶ τὰ ἀδέλφια μου καὶ τὸν Τ...

Ἔχω νὰ μεταδώσω πολλὰ ὄχι ὅμως σήμερον. Εἶναι ἡ πρώτη φορά πού ὁμιλῶ μόνος. Θὰ σὰς περιγράψω ἄγνωστες πτυχές τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Οἱ καλοὶ μου ἀδελφοὶ τοῦ Οὐρανοῦ μοῦ ἔδωσαν τὴν ἄδειαν. Ἔτσι θὰ φανῶ καὶ ἐγὼ ἄξιος, ἀφοῦ δὲν τὸ κατώρθωσα εἰς τὴν Γῆν, διότι μὲ ἐδέσμευεν ἡ ζωὴ, ἡ ἐργασία καὶ ὁ πόνος τῶν πελατῶν μου.

Ἡ λύπη σου δι' ἐμὲ εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιον λυποῦμαι διότι σὰς ἐγκατέλειψα ἀπροόπτως καὶ σὰς ἀφήκα ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ μὲ σωσίβιον τὴν πίστιν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο, δὲν εἶναι ὀλίγον. Ἡ Θεότης, ὅταν ἀναλαμβάνῃ κάτι, τὸ φέρει εἰς πέρας, ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος αἰώνιως εἶναι ὁ ἴδιος ὑπόσχεται καὶ δὲν ἐκτελεῖ. Διότι δὲν ἠννόησε τὸν προορισμόν του.

Ὅσοι πιστεύουν, προσεύχονται πρὸς τὸν Κύριον. Ἡ προσευχὴ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ ἐγίνετο θέλησις καὶ ἐνέργεια εἰς τὴν καθημερινὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ ἐκδηλώῃ τὴν ἀγάπην του, ὡς μοναδικὸν μέσον τῆς καλλιτερεύσεως τῆς ζωῆς τοῦ πλησίον.

Τώρα βλέπω καὶ ἀντιλαμβάνομαι πολλὰ. Ἐάν ἡσυχολοῦμην περισσότερο μὲ τὰς ὑψηλὰς διδασχὰς τοῦ Πνευματικοῦ

Κόσμου, θὰ εἶχον χρόνον νὰ γράψω ὑπὲρ αὐτοῦ· καὶ νὰ φωτίσω, μὲ δυνατότητα Θεῖαν, πολλὰ πνεύματα δύστροπα καὶ κακόβουλα. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος ποτὲ δὲν φαντάζεται τὸ κακόν. Λέγω κακόν, καὶ ἐννοῶ τὸν δεσμόν μου μὲ ὄλους σας. Διότι σὰς ἄφησα, ὅπως εἶπον, ἐν μέσῳ τοῦ ὠκεανοῦ. Ὑπάρχει ὁμοῦς καὶ ὁ Σωτὴρ. Αὐτὸς εὐτυχῶς ἀνέλαθε νὰ διευθετησῇ τὰ πάντα!

— Ἐρώτησις, ἀδελφοῦ τοῦ κύκλου, μὴ σημειωθεῖσα...

Σ... ἀδελφέ μου, ἀπ' εὐθείας δὲν ἠμπορῶ νὰ ὁμιλήσω. Ἐφόσον ἡ ἐπικοινωνία φέρει τὴν ὑπογραφήν μου, εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἴδιος. Καλὰ ἔκανες καὶ ἠρώτησες· αὐτὸ μὲ εὐχαριστεῖ, διότι γίνεται ἔτσι κάποιος ἔλεγχος, διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ὁμιλήσῃ ἀργότερον. Ὅ,τι ἤθελον νὰ μεταδώσω, μετεδόθη· δὲν ἔχει σημασίαν, ἐὰν ἤμουν ἐγὼ ἢ ὁμιλήσεν ἄλλος ἀδελφός ἐκ μέρους μου. Πάντως μετεδόθη ἡ σκέψις μου.

Ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐζήτησε τὸν λόγον ὁ ἀδελφὸς Κύρκας. Θὰ τοῦ δοθῇ εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Θέλει νὰ ἀναφέρῃ κάτι ἐπὶ συγγράμματος τινός. Καλλίτερον νὰ ὁμιλήσῃ ὁ ἴδιος. Θὰ ἔλθῃ· θέλει νὰ ὁμιλήσῃ καὶ δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ, ἥτις εἶναι ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, ὡς μοῦ εἶπεν ὁ Πλούταρχος, τῶν Ἀρχόντων καὶ ἀποτείνεται εἰς τὴν ἀνθρωπότητα.

Ἐρωτήσεις δύνασθε νὰ ὑποβάλλετε εἰς τὸν Ἀρχοντα ΦΑΡΑΧ.

Μητέρα μου, μὴν ἀνησυχῆς δι' ἐμέ· εὐρίσκομαι εἰς τὴν Ἀγκάλῃν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Σὲ φιλῶ, ὡς καὶ τοὺς ἀδελφούς μου ὄλους, τοὺς φίλους καὶ πνευματικούς ἀδελφούς. Εὐχομαι ὅ,τι ἐπιθυμοῦν. Θὰ ξανάλθω. Ἀλκαῖος - Νικήτας Στρατηγόπουλος.

9 Σεπτεμβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μαμά,

Δὲν θέλω νὰ σὲ στενοχωρήσω, ἔστω καὶ ἀπὸ ἐδῶ. Πὲς πὼς εἶμαι καὶ πάλι στὴ Γῆ κοντά σου. Αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ, διὰ νὰ αἰσθανθῆς ἀνακούφισιν ἀπὸ τὰς πολλὰς σκέψεις καὶ τὸ ἄδηλον τῆς αὔριον. Δὲν θέλω νὰ σὲ στενοχωρήσω, δι' ὅσα

δὲν μὲ εὐχαριστοῦν. Καταλαβαίνω τὸ θάθος τῆς ψυχῆς σου καὶ προσπαθῶ νὰ ἐντείνω τὴν δύναμίν μου εἰς τὸ σθένος σου. Ὅταν φθάσω ἐκεῖ πού προορίζομαι, πολλὰ πρόκειται νὰ κάνω μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Κυρίου, διότι Αὐτὸς μὲ προστατεύει καὶ δὲν θέλει νὰ πιέζεται ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῆς Γῆς.

Ἡ Μητέρα, ὅσο καὶ νὰ φαίνεται αὐστηρὴ στὰ παιδιά της, πάντοτε ὁ πόνος των εἶναι θαθεῖα ριζωμένος στὴν καρδιά της. Αὐτό, πάντα τὸ γνώριζα, ἀλλὰ ἐδῶ τὸ αἰσθάνομαι μὲ τὴν ψυχὴν μου.

Ὁ πόνος, ἀγαπημένη μου μαμά, εἶναι βαρὺς. Ἄλλὰ ἐκεῖνο πού δὲν γνωρίζετε εἶναι ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ πόνου πηγάζει τὸ καλὸ καὶ ἀγαθόν. Ἄν δὲν πονέσῃ ὁ ἄνθρωπος, γίνεται θηρίο. Ὁ πόνος ἀναπτύσσει τὸ συναίσθημα τῆς διαθέσεως τῆς κάθε ὄντοτης. Διὰ τοῦ πόνου ἀνερχόμεθα τὴν κλίμακα τῆς Θείας διαβαθμίσεως. Διὰ τοῦ πόνου δίδομε χεῖρα βοηθείας εἰς τὸν δυστυχοῦντα. Διὰ τοῦ πόνου ἐμπνεόμεθα καὶ μεγαλουργοῦμεν. Ὁ πόνος ἐξαναγκάζει τὴν ὄντοτητα νὰ ὀρθολογῇ, νὰ ἀπορρίπτῃ τὸ ἄδικον καὶ νὰ ἐγκολποῦται τὸ δίκαιον. Τὸ δὲ δίκαιον εἶναι θέλησις τοῦ Θείου. Καὶ ὅποιος παρανομεῖ, τὸ ἄδικον ὀνομάζει δίκαιον. Εἶχε ἀπόλυτον δίκαιον ὁ Σόλων καταφερόμενος ἐναντίον τῶν νόμων.

Σὲ φιλῶ στὰ τρυφερά σου χέρια, μανούλα μου.

17 Σεπτεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Ἄδελφὲ Πλάτων, ὡς διακόψῃ τὰς συζητήσεις ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος, διότι ἡ ὁδὸς εἶναι ἐλευθέρα τοῦ παραχωρῶ τὴν θέσιν μου, διὰ νὰ ὀμιλήσῃ πρὸς τὸν οἶκον τοῦτον.

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἄδελφὲ Φαράχ, ἡ στιγμὴ εἶναι κατάλληλος, καὶ δύναται νὰ ἔλθῃ, ἵνα εἴπῃ ὀλίγας λέξεις, πρὸς ἀνακούφισιν καὶ παρηγορίαν τῆς μητρός του.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μητέρα μου.

Ὅλα θαίνουν πρὸς τὸ καλόν. Εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπὸ

τάς προσπαθείας μου νά συνταυτισθῶ μέ τήν νέαν μου κατάστασιν. Ἐκείνο ὅμως πού μέ λυπεῖ, εἶναι ἡ ἰδική σας κατάστασις. Δέν ἤμπορεῖτε νά φαντασθῆτε τόν Κόσμον μας, τάς ἐνεργείας του, καί τάς ἀποφάσεις του. Διά τοῦτο παραπαίετε εἰς τάς ἐνεργείας σας. Δέν κατακρίνω οὐδένα, ἀλλ' ὅταν ὁ κατάλληλος διά τάς ὑποθέσεις μου δέν ὑφίσταται, ἐπόμενον εἶναι νά θαινούν ὄλα πρὸς τὸ χειρότερον. Ὅποιοιδήποτε φωτισμόν καί ἐάν δώσω, ἡ ὑπόδειξις μου θά παραμερισθῇ διά νά γίνῃ ἐκείνο πού νομίζουν οἱ ἀναλαθόντες τήν διευθέτησιν τῶν ὑποθέσεων μου. "Ὅταν εἰς ἄνθρωπος δέν ἔχη τήν πρέπουσαν πίστιν πρὸς τόν Πνευματικόν Κόσμον, καί τοῦ ἐλλείπει ὁ ἀπαιτούμενος σεβασμός πρὸς Αὐτόν, ὁ ἄνθρωπος αὐτός δέν ἤμπορεῖ νά εὐδοκιμήσῃ χωρὶς τήν προστασίαν καί τάς ὁδηγίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. "Ἄν καί παρημέλησα τὸ ἔργον μου εἰς αὐτόν τὸν τομέα, ἐντούτοις ἡ πίστις μου, ὁ σεβασμός καί ἡ ἀγάπη ἦσαν τὰ ἐφόδια τῆς ζωῆς μου. Χαίρομαι, διότι θά εὐρεθοῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θά ἀναλάβουν τὸ ἔργον μου καί θά δώσουν καρπούς, ὅπως ὑπεσχέθη αὐτοὺς ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Ἡ ἀρχὴ θεβαίως εἶναι δύσκολος ἀπὸ πολλὰς ἀπόψεις. Ἡ ἐπιμονὴ καί ἡ ὑπομονὴ πάντα νικοῦν! Καί μάλιστα ὅταν πρόκειται νά διαφωτισθῇ ὁ κόσμος τῆς ὕλης, τοῦ πάθους καί τῆς μισαλλοδοξίας.

"Ὅταν φθάσω εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐλευθέρως σκέψεως, τότε θά ἀναλάβω νά ὑπαγορεύσω μίαν νέαν σειρὰν ἀπὸ ὀμιλίας μου, ἐπὶ πολλῶν σημείων τῆς τρεχούσης ζωῆς. Μὲ τὸ νά στενοχωρῆσαι, δέν κερδίζεις τίποτε. Ἀπεναντίας, δημιουργεῖς κατάστασιν ἀνώμαλον πρὸς τάς ἐπικοινωνίας μας. "Ἔσο συγκεντρωμένη, καί μὴ παρασύρεσαι ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ κάθε ἀδιαφόρου πρὸς ἐσέ. Πολλές φορές τὸ ἐπανέλαβα καί πάλιν σοῦ τὸ ἐπαναλαμβάνω· ἡ ἀγάπη νά γίνῃ μέτρον, διότι πέραν τοῦ μέτρου δέν ὑφίσταται ἀγάπη, ἀλλὰ ἀλλοφροσύνη καί δυσχέρεια πρὸς τάς προσωπικάς σου ἀνάγκας τῆς ζωῆς.

Δέν ὀμιλῶ πλέον ὡς νομικός, ἀλλ' ὡς ψυχὴ, γνωρίζουσα κάτι περισσότερο ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον σοφίαν. Οἱ κόποι μου εἰς τὴν ἐν τῇ Γῆ μάθησιν δέν εἶναι μάταιοι· ἔχω κερδίσει κάτι καί ἐγὼ ἀπὸ τὴν διάβασιν τοῦ δρόμου τούτου, πού ὀνομάζεται γηϊνὴ ζωὴ.

Σεῖς οἱ ἰδικοί μου, ἐννοῶ ἐσέ καί ἐκείνους οἱ ὁποῖοι συνε-

χῶς μὲ σκέπτονται, δὲν μὲ ἀντελήφθητε εἰς τὸν ὕπνον σας. Διότι ἔρχομαι καὶ συνομιλῶ μετὰ τῶν ψυχῶν σας. Ἀργότερον θὰ ἴδητε τὴν ὄψιν μου, μόλις ἡσυχάσετε κάπως ἀπὸ τὰ τῆς ζωῆς σας ζητήματα. Ἐπρεπε ὄλοι σας νὰ μὲ ἐλυπήσθε ὅταν εὐρισκόμην κοντὰ σας· τώρα εἶμαι ἐλεύθερος καὶ δὲν θέλω νὰ ἀνησυχῆ δι' ἐμὲ ἢ δέσποινα Φρυγῶ. Τὸ ὄνομα τοῦτο ὑφίστατο τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀλλ' ἐγὼ δὲν εἶχον καιρὸν νὰ ἐξετάσω τὰς παλαιότερας ὁμιλίας καὶ νὰ πεισθῶ ὅτι πράγματι ἦσο ἐκείνη, τὴν ὁποίαν περιέγραψεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Τὰ ὅσα ὁμως ἤκουσα δι' ἐσὲ ἀπὸ τὰς ἐπικοινωνίας μὲ εὐχαριστοῦν, ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ δώσω ἐγὼ εἰς τὴν δημοσίευσιν τὸ ἔργον σου.

Συνεργάζομαι μετὰ τοῦ Ἀδελφοῦ Ἀναστασίου, ὡς καὶ μὲ ἄλλους πολλοὺς, διὰ νὰ εἰσέλθω εἰς τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ, διότι αὐτὰ εἶναι πολλὰ καὶ ἀνεξάντλητα. Ἀδύνατον νὰ σὰς φωτίσω ἐπ' αὐτῶν. Ὅσα ὁμως εἶναι προσιτὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, αὐτὰ θὰ ἡμπορέσω νὰ σὰς τὰ διευκρινήσω ἐν καιρῶ καταλλήλῳ. Θὰ ὁμιλήσω εἰς ὀλίγα πρόσωπα ἰδιαιτέρως.

Ἀγαπητὲ ἀδελφὲ Λ...

Ἡ πνευματιστικὴ κίνησις μάθε πὼς εἶναι θεάρεστος πρὸς ὄλους μας. Αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ.

Γεωργῆ μου.

Ἐχω καὶ δι' ἐσὲ νέα· ὄχι ὁμως διὰ σήμερον. Θὰ τὰ ποῦμε μόνοι μας, διότι δὲν τὰ εἶπαμε στὸ ἡσυχαστήριό μου. Βέβαια, τώρα θὰ εἶναι ἄλλης φύσεως.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Πόσον εὐχάριστον εἶναι νὰ ἀκούη τις τὴν φωνὴν τῶν ἀγαπητῶν του ἀπὸ τὴν ἀθάνατον ζωὴν. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι συνωμίλουν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐποχὴν μετὰ τῶν νεκρῶν των, ἔχαιρον, διότι ἢ ἐκ τοῦ Ἄδου φωνὴ μετέδιδεν εἰς αὐτοὺς τὴν παρηγορίαν τῆς Αἰωνίου Ζωῆς. Ἀλλὰ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἱ ἄνθρωποι εἶχον τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἢ φωνὴ ἤρχετο ἀπὸ τὸν Ἄδην, μὴ γνωρίζοντες καλῶς ποῦ ἐτοποθέτουν αὐτὸν οἱ διάφοροι προφῆται τῆς ἐποχῆς.

Ὁ Ἄδης ἦτο νεκρούπολις τῶν ψυχῶν, ἐνῶ σεῖς, σήμερον, γνωρίζετε ὅτι νεκρούπολις δὲν ὑφίσταται, ἀλλὰ πολιτεία τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἄν καὶ δὲν ἐγνώριζες πολλὰ ἐπ' αὐ-

τοῦ τοῦ σημείου, ἀγαπητὴ Φρυγῶ, ὅμως συχνάκις ὀμίλεις διὰ τὸν Ἄδην ὡς πόλιν τῆς ψυχικῆς δικαιοσύνης ἢ ἀδικίας τῶν πρώην ἀνθρώπων. Ἔλεγες τὰ ἑξῆς:

«Ἐὰν αἱ πράξεις, ἀγαπητοί μου, εἶναι εὐάρεστοι πρὸς τοὺς θεούς, ἡ ἀνταμοιβὴ σας τότε εἶναι ἐξησφαλισμένη ἀπὸ αὐτούς. Ἐὰν πάλιν ἐπράξατε ἔργα ἀντίθετα τῆς δικαιοσύνης, τότε ἡ τιμωρία θὰ εἶναι πικρὰ διὰ τὴν ψυχὴν σας. Δὲν γνωρίζω πολλὰ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θέματος. Κάτι ὅμως πού ὀμιλεῖ εἰς τὰ ἄδυστα τῆς ψυχῆς μου, μοῦ λέγει, ὅτι οἱ λόγοι μου δὲν εἶναι ἄσχετοι μὲ τὴν πέραν τῆς Γῆς ζωὴν. Δὲν γνωρίζω ἀκριβῶς πού φιλοξενεῖται ἡ ψυχὴ, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζω ἀπὸ διαίσθησιν, εἶναι ὅτι αὕτη ζῆ ἀναλόγως τῶν πράξεων τῆς. Προσπαθήσατε καὶ σεῖς νὰ μὴ θλάψετε οὐδένα, διὰ νὰ στεφθῆτε τὴν ἐλευθερίαν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς».

Αὐτὰ εἶπες, ἐν ὀλίγοις, Δέσποινα Φρυγῶ.

20 Σεπτεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Τὴν θέσιν μου θὰ δώσω εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀλκαῖον.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μητέρα μου.

Ὅταν ἔρχωμαι, νὰ προσέχης, διὰ νὰ μὴ χάσης τὸν λόγον μου, ὅταν αὐτὸς μεταδίδεται.

Θὰ πῶ ὀλίγα διὰ τὴν ψυχὴν.

Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, τὸ πνεῦμα δὲν ἐξουσιάζει τὴν ὄντοτητα, ἀλλὰ μόνον ἡ ψυχὴ. Ἐνῶ εἰς τὴν Γῆν συμβαίνει τὸ ἀντίθετον. Τὸ πνεῦμα ἐξουσιάζει τὴν ψυχὴν καὶ ἔτσι δὲν εἶναι εὐκόλον εἰς τὴν ὄντοτητα νὰ προοδεύσῃ, ἐὰν δὲν ἔχη πρόοδον εἰς τὴν Γῆν. Ὅ,τι κερδίζει ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν γῆινον κόσμον, αὐτὸ εἶναι πού τὸ χαίρεται εἰς τὸν Οὐρανόν.

Τὸ πνεῦμα, ἐδῶ ὅπου εὐρίσκομαι, ἐκμηδενίζεται, διότι ἐνεργεῖ πλέον ἢ ψυχὴ. Τὸ μεταχειριζόμεθα ὅμως δι' ἐσᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ σᾶς τὸ ἀποστέλλομεν μὲ τὴν ψυχικὴν λάμπιν μας. Ἀντιθέτως, σεῖς διὰ τοῦ πνεύματος μεταδίδετε εἰς ἡμᾶς τὰς δεήσεις, ζητήσεις κ.λπ. Ἐὰν ἔχετε ἀρκετὸν ψυχικὸν σθένος, τότε ἡ θέλησίς σας εἰσακούεται εὐκολώτερον

ἀπὸ τὸν Κύριον. Ἐὰν ὄχι, τότε ἀδίκως κοπιάζετε καὶ φροντίσατε νὰ συνταυτισθῆτε με τὰς ὁδηγίας, πὺ σᾶς δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος.

Ἄκου Γιῶργο.

Εἶπα κάτι εἰς τὴν ψυχὴν σου καὶ τὸ κάτι τοῦτο, διὰ λανθασμένης εἰκόνας τὸ ἀντελήφθης εἰς τὸν ἕπνον σου ὡς ἐπιπληξιν. Ὅχι, ἀδελφέ μου, ἐγὼ ὡς ψυχὴ δὲν ἐπιπλήττω, ἀλλὰ προσπαθῶ με τὰς δυνάμεις μου νὰ σοῦ δώσω μιαν εὐχάριστον εἶδησιν, ἴσως ἀνέλπιστον. Ἐπίσης ἐπαρουσιάσθην καὶ εἰς τὸν ἀδελφὸν Ρίκον, τὸν ὁποῖον θὰ βοηθῆσω εἰς τὸ ἔργον τοῦ ἀνελπίστως. Θὰ τοῦ ξαναπαρουσιασθῶ, διότι τὸν ἀγαπῶ πολὺ. Εἶναι εἰλικρινὴς καὶ πιστὸς εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπον, ὡς ὀρίζει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Τὸν συγχαίρω.

Μητέρα μου.

Ἡ πολλὴ σκέψις δὲν ὠφελεῖ τὴν ἴδιαν τὴν σκέψιν τὴν ἀπομυζᾷ καὶ τὴν ἀχρηστεύει. Νὰ σκέπτεσαι μόνον τὸ πῶς νὰ ἀφομοιώσῃς τὰς ὁδηγίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Διότι αὐτὲς θὰ σὲ ὁδηγήσουν ἐκεῖ ὅπου προορίζεσαι με τὸν χρόνον. Αὐτὲς θὰ σοῦ δώσουν ἰσχὺν ψυχικοῦ σθένους καὶ εὐρύτητα τῆς Ὀδοῦ τοῦ Κόσμου μας. Πρόσεχε μόνον μὴ μᾶς ρεζιλιέψῃ ἢ προὔπαρξίς σου ὡς Φρυγῶ, ἐὰν δὲν τοποθετηθοῦν τὰ πάντα με τάξιν, με ὑποσημειώσεις κτλ. Ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος θὰ ἀναλάβῃ τὸ ἔργον τοῦτο, νὰ εἶναι ἄξιος τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐννοιῶν, πὺ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δίδει. Δὲν εἶναι εὐκόλον δι' ὁποιονδήποτε νὰ γράψῃ αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἐπεθύμουν. Πρόσεχε νὰ μὴ ἀλλοιωθοῦν αἱ φράσεις καὶ τὰ κείμενα. Ἐγὼ, ὁ ὁποῖος τόσον ἐπεθύμουν νὰ φέρω εἰς φῶς τὰ συγγράμματα τοῦ πατρός μου, σήμερον ἀναφέρομαι μόνον εἰς τὸ ἰδικόν σου ἔργον. Διότι ἐδῶ ἠννόησα τί εἶναι Πνευματικὸς Κόσμος.

Ὁ Τ... νὰ ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὰς πολλαπλὰς ἀσχολίας του καὶ νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ μέλλον του, διότι ἀργότερον θὰ ὑποφέρῃ. Δὲν με ἤκουσεν εἰς τὴν ζωὴν, ἄς με ἀκούσῃ ἀπὸ τὸν Οὐρανόν. Δὲν μοῦ ἀρέσει ὁ δρόμος τῆς ἐκλογῆς του. Τὸ παιδί αὐτὸ καὶ ἐδῶ ἀκόμη με στενοχωρεῖ.

Ὁ Λ... νὰ προσγειωθῇ καὶ νὰ σκέπτεται φρονιμώτερα.

Αὐτὰ διὰ σήμερον. Σὲ φιλῶ ὅπως πάντα, ἀγαπημένη μου Μητέρα.

* ΦΑΡΑΧ:

Ἄναχωρῶ, διὰ νὰ δώσω τὴν θέσιν Μου εἰς ἕτερον ἀδελφόν:

ΑΔΕΛΦΟΣ ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητέ μου Ρίκο.

Πόσο λυποῦμαι πού δὲν μπόρεσα νὰ φανῶ συνεπής εἰς τὸν λόγον μου. Ἔχει περάσει χρόνος ἀπὸ τότε πού συναντηθήκαμε εἰς τὸ Λονδίον. Ἡ ἐπιθυμία μου ἦτο νὰ ἐφαρμόσω αὐτὰ τὰ ὅσα σοῦ εἶπον. Ἀλλὰ ἡ ἐργασία μου, αἱ ὑποθέσεις μου, μὲ ἔκαμαν νὰ ἀναβάλλω τὰ πρωτεύοντα διὰ τὰ δευτερεύοντα, μὴ γνωρίζων πῶς αἱ ἡμέραι μου ἦσαν μετρημένοι. Λυποῦμαι πού δὲν ἐφάνην συνεπής, καὶ ἦλθον νὰ σοῦ τὸ εἶπω. Ἀλλὰ ἐσύ ἐφοβήθης καὶ ἐζήτησες τὴν ἀνύψωσίν μου, μὴ γνωρίζων ποῖος ἦτο. Ἐγὼ σὲ ἔβλεπα ὅπως ἤσουν, ἀλλὰ ἐσύ μόνον τὴν σκιάν μου ἠδυνήθης νὰ ἴδης διὰ ἓνα δευτερόλεπτον. Δὲν ἤθελα νὰ τρομάξης. Θὰ ἐπανέλθω ἄλλην φορὰν διαφορετρόπως, ἵνα αἰσθανθῆς τὴν παρουσία μου καὶ συνομιλήσωμε μαζί. Ἐχω πολλὰ νὰ εἶπω, ἀλλὰ πρὸς τὸ παρὸν δὲν δύναμαι. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν παράκλησίν σου πρὸς τὸν Κύριον. Ἐχω πολλὰ φωτεινὰ πνεύματα, πού μὲ βοηθοῦν νὰ ἀνέλθω τὸ συντομώτερον.

Χαίρε, ἀγαπητέ ἀδελφέ.

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἦκουσες, ἀγαπητέ ἀδελφέ, τὴν φωνὴν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου. Γνώριζε ὅτι ὁ ἀδελφός θὰ ὀμιλῇ εἰς τὸ ἐξῆς συχνά. Εἶναι πρόσωπον ἀγαπητὸν, πού ἐγνώρισες καὶ ἐξετίμησες. Σήμερα θὰ ἀναλάβῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς θέσιν Ὑποηγῆτορος, ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπικοινωνῇ μετὰ τῆς Γῆς, διὰ μέσου τοῦ ὄργανου μας.

* Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, παραθέτομεν ἐπικοινωνίαν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀδελφοῦ Ρίκου (Πιζάνη), τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1967, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου, γενομένην, κατὰ παραχώρησιν τοῦ Ἀρχόντος Φαράχ, τὴν ὁποίαν ἐπικοινωνίαν καὶ ἔκλεισε ὁ ἀδελφός Πλάτων.

ΦΑΡΑΧ:

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς μαθητεύει σήμερον ὁ ἀδελφὸς Ἄλκαϊος, παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν μεγάλων Ὀμιλητῶν, διὰ νὰ σᾶς ἐμφανισθῆ ὡς γνώστης τῶν πρώτων Μυστηρίων, τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς ὑπαγορεύσῃ ἐν καιρῷ.

Ὡς Ὁδηγὸς τοῦ Κύκλου σας, εἶμαι ὑποχρεωμένος τὰς περισσοτέρας φορὰς νὰ δίδω ὁδηγίας, συμβουλὰς καὶ φῶτι-
σιν ἀόρατον εἰς τοὺς ἐγκεφάλους σας.

27 Σεπτεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

... Τῆν θέσιν μου παραδίδω εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄλκαϊον.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητὴ μου μητέρα.

Βλέπεις, ὅτι εἶμαι συνεπὴς εἰς τὸν λόγον μου. Ἔτσι εἴ-
μεθα ἡμεῖς οἱ ἀποδημήσαντες. Βλέπομε τὴν Ἀλήθειαν, καὶ
αὐτὴν ἀσπαζόμεθα ὡς Θεῖον Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ. Εἰς τὴν Γῆν
τὴν ἀναγνωρίζομεν, ἀλλὰ δυσπιστοῦμεν πολλάκις εἰς αὐτήν,
μὴ γνωρίζοντες τὸν ἄλλον Κόσμον.

Δὲν θέλω νὰ σὲ ἐπιπλήξω, διότι πολλὰ ὑπέφερες. Ἀλλὰ
μάθε ὅτι, δημιουργὸς τῆς καταστάσεώς σου εἶσαι ἐσὺ καὶ μό-
νον. Σὲ καθοδηγῶ, ὅσον μοῦ ἐπιτρέπεται, διότι ἀκόμη δὲν ἔχω
τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν νὰ ἐκφέρω ἐκεῖνα πού ἐπιθυμῶ.
Προσπάθησε νὰ συγκεντρωθῆς, νὰ κρίνης τὰ πράγματα, καὶ
νὰ ἀπομακρυνθῆς ἀπὸ κάθε τί τὸ ὀχληρὸν. Ὁ πόνος, εἴτε εἶ-
ναι σωματικὸς, εἴτε εἶναι ἠθικὸς, πάντα εἶναι πόνος διὰ τὴν
ὄντοτητα, πού ζῆ εἰς τὸν Κόσμον τὸν γῆινον. Βέβαια, ὁ πό-
νος εὐεργετεῖ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ αὐτὸ ὁ ἄνθρωπος δὲν τὸ ἀν-
τιλαμβάνεται καὶ παραμένει μὲ τὴν πικρίαν τῶν συμβάντων
ἢ τῶν ἐμποδίων, πού τοῦ παρουσιάζει αὐτὴ ἡ ἰδία ἡ ζωὴ. Δὲν
φιλοσοφῶ, διότι τότε δὲν θὰ ἐννοοῦσες οὔτε λέξιν τῶν ὄσων
λέγω. Ἀπ' ἐναντίας, λυποῦμαι δι' ἐσέ, ἢ ὁποῖα ἄλλα ἀνέμε-
νες καὶ ἄλλα συνέβησαν. Εὐτυχῶς, ἐδῶ ἔχω καλοὺς, ὑπέρο-
χους συντρόφους, μετὰ τῶν ὁποίων συζητῶ, διὰ νὰ μάθω ὅσα
δὲν γνωρίζω ἀπὸ τὴν οὐράνιον ζωὴν.

Ὁ ἀδελφός Πλάτων μοῦ ἔδωσε μάθημα λαμπρόν, διὰ τὴν ἐν γένει ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ αὐτὸς περιέπεσεν εἰς πολλὰ σφάλματα, λόγῳ τῆς ἀνθρωπίνου γνώσεως. Ἐνῶ δὲ Σωκράτης ἦτο καὶ εἶναι τὸ ἄστρον τοῦ Κυρίου. Εἶχεν ἀναγνωρίσει ἀπὸ τότε ποῦ ἔζη εἰς τὴν Γῆν τὸν Μέγαν Δημιουργὸν καὶ ἐζήτηι, ὡς μοῦ εἶπε, νὰ μάθῃ ποῖος εἶναι ὁ ἀντικαταστάτης Αὐτοῦ εἰς τὸ Βασιλεῖον τῶν ψυχῶν. Αὐτὸ θεβαίως δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὸ μάθῃ, ἐφ' ὅσον ὁ Θεάνθρωπος δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἀλλὰ εἰς προγενεστέραν ἐποχὴν, ἐπλανᾶτο ὡς ἀκατανόητος, εἰς τὴν ἄλλην ἄκραν τοῦ πλανήτου, διδάσκων εἰς ἀμαθεῖς καὶ βαρβάρους λαοὺς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ψυχῆς.

Ὁ Κομφούκιος εἶναι ἄλλη ἐξαισία μορφῆ, ἀλλὰ εἰς τὴν Γῆν δὲν ἀνεγνώριζε τὴν ὑπαρξιν τῆς Θεότητος, παρὰ μόνον ἐφήρμοσε τὰ διδάγματα Αὐτῆς, τὴν Ἀγάπην. Διὰ τοῦτο καὶ εὐρίσκεται πλησίον τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ἀγνὴ Γνώσις τοῦ Μεγάλου Ἀρχοντος Φαράχ εἶναι καταπληκτικὴ. Ὅ,τι καὶ ἂν εἶπω, οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιληφθῆ Αὐτόν, ὡς Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας καὶ τοῦ Καλοῦ.

Ἀσπάζομαι ὅλους σας, σὲ δὲ ἰδιαιτέρως, ἀγαπητῆ μου Μητέρα.

30 Σεπτεμβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Σήμερον εἶναι ἡ ἡμέρα τῆς ἀδελφῆς· διὰ τοῦτο δίδω τὴν θέσιν μου εἰς ἄλλον.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μητέρα μου.

Ἦλθα διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω. Δὲν θὰ ἀπαντήσω σήμερον εἰς οὐδεμίαν ἐρώτησιν. Ἐρχομαι ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ δώσω τὸ παρόν.

Ἀγαπητὴ ἀδελφὲ Γιώργο.

Χαίρομαι ἰδιαιτέρως δι' ἐσὲ ποῦ μὲ ἐνεθυμήθης καὶ σὲ εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τοὺς καλοὺς σου λόγους. Πές πῶς εἴμεθα καὶ πάλιν μαζί, ἀδιάφορον ἐὰν ἐγὼ εὐρίσκομαι εἰς τὸν ἄλλον Κόσμον, καὶ σὺ εἰς τὸν οἶκόν μου. Θὰ ἤθελα νὰ σοῦ εἶ-

πω πολλά, ἀλλὰ δὲν εἶναι καιρὸς ἀκόμη νὰ ὀμιλῶ κάπως ἔκτενέστερα. Μὴ ἔχῃς οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν περὶ τοῦ Πνευματικοῦ Βασιλείου τῶν Οὐρανῶν. Κάποτε καὶ ἐγὼ εἶχα ὀλίγους ἐνδοιασμούς. Ἀργότερον μὲ τὰς ἐπικοινωνίας ἐσηματίσα καθαρὰν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατος καὶ δύναται νὰ διδάσκη ὅταν ἔχη σθένος ψυχικὸν καὶ πνεῦμα ἀνάλογον. Ἀργότερον θὰ μάθῃς ἀπὸ τὰς ὀμιλίας μου Ποῖος εἶναι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος καὶ ποῦ ὀφείλονται αἱ μεταδιδόμεναι γνώσεις ὑπὸ τοῦ μεσάζοντος, ὅστις εἶναι ὁδὸς ἱερά, διὰ τοὺς μεμυημένους εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Μὲ συγχωρεῖς, ἀλλὰ θὰ ἀποταθῶ καὶ πάλιν πρὸς τὴν ἱεράν δι' ἐμὲ φυσιογνωμίαν τῆς καλῆς μου μητρὸς.

Μητέρα μου, θέλω, ἐπιθυμῶ, νὰ παύσῃς νὰ στενοχωρῆσαι, ἐφόσον σὲ ἐπισκέπτομαι. Καθημερινῶς ἔρχομαι ἐδῶ, κάθῃμαι ἐπὶ τῆς πολυθρόνας καὶ εἶναι ὡσάν νὰ ἤμουν ἐν τῇ ζωῆσας. Ψάχνω ἐνίοτε τὸν χαρτοφύλακά μου. Ἄν μοῦ δοθῇ ἄδεια, θὰ γράψω ὀλίγας λέξεις ἐπὶ ἑνὸς λευκοῦ χάρτου πρὸς σέ, Μητέρα μου. Νὰ δῶ τί ἤμπορῶ νὰ κάμω. Συνηθίζω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, καὶ εἰσέρχομαι εἰς τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ.

Χαιρετῶ τοὺς καλοὺς μου φίλους καὶ σέ, καλὴ μου μητέρα, σοῦ φιλῶ τὰ χέρια.

4 Ὀκτωβρίου 1967

ΦΑΡΑΧ:

Σήμερον, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, δὲν εἶναι ἡ ἡμέρα τῶν ὑψηλῶν μας κειμένων, ἀλλὰ αὕτη εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν ἀδελφήν, ἡ ὁποία μετ' ἀγωνίας ἀναμένει τὸν προσφιλεῖ αὐτῆς υἱόν. Διὰ τοῦτο παραχωρῶ τὴν θέσιν μου εἰς αὐτόν.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Καλῶς τοὺς καλοὺς μου φίλους καὶ ἀδελφούς. Βλέπετε καὶ μόνοι σας ὅτι δὲν εἶμαι ἔξω τοῦ Κύκλου σας, ἀλλὰ παρευρίσκομαι μαζί σας, ὡς νὰ ἤμουν ἐν τῇ ζωῇ.

Ἀγαπητοὶ μου, ὁ θάνατος εἶναι μία παροδικὴ κατάστασις. Ἀνοίγουν οἱ ἐσώτεροι ὀφθαλμοὶ σας καὶ βλέπετε ὅτι δὲν ἠδυνήθητε νὰ ἴδῃτε εἰς ὀλόκληρον τὴν ζωὴν σας ἐν τῇ Γῆ. Μὲ τὸν θάνατον ἀναγεννάσθε καὶ κρίνετε τὰ πάντα, ὡς ὁ τίμιος

κριτής πού ἀντελήφθη καί ἐγνώρισε τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας· ἐνῶ ὡς ἄνθρωποι, παρὰ τὰς τεραστίας γνώσεις σας, οὐδέποτε θὰ δυνηθῆτε νὰ ἀποφαινέσθε τί εἶναι δίκαιον καί τί ἄδικον. Αὐτὴ ἡ ἀδικία ἦτο ἀνυπόφορος δι' ἐσέ. Ἐὰν ἐφωτισζόμεν κάπως περισσότερο ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, δηλαδὴ ἐὰν ἔδιδον μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους Του, θὰ εὕρισκόμεν ἐν τῇ ζωῇ (τῆς Γῆς) καί θὰ ἀνέπτυσσα τὸ δίκαιον κατὰ τρόπον νοητὸν εἰς τοὺς ἀγραμμάτους ἐπιστήμονας τῆς Γῆς σας. Πταίω καί ἐγώ, διότι ἡ φαντασία μου δὲν συνέλαβε τὸ πραγματικὸν χρέος πού εἶχον πρὸς μελέτην τῶν ἔργων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἀγαπημένη μου Μητέρα, ὁμιλῶ πρὸς ὅλους, καί ἐσὺ παρακολουθεῖς, διότι ὅλοι ὁμοῦ ἀποτελεῖτε μίαν πνευματικὴν οἰκογένειαν αὐτὴν τὴν στιγμήν. Παρακαλῶ τὸν Κύριον, ὅπως δώσῃ Ἱερὰν Φώτισιν εἰς τὸν Κύκλον αὐτόν, διὰ νὰ ἴδω τὸ ἀποτέλεσμα πού τόσο ἐπεθύμουν. Δηλαδὴ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ψυχικῆς καταστάσεως τοῦ κάθε ἀδελφοῦ.

Ἡ ψυχικὴ καλλιέργεια εἶναι σπουδὴ ἀνεκτίμητος καί τὸ πνεῦμα γίνεται τότε τὸ καρύκειμα αὐτῆς καί ἔλκει ὡς ὁ μαγνήτης τὴν θελόνην.

Μητέρα μου, θὰ ἐπανέλθω ζωηρότερος καθ' ὕπνον· ἔχω κάτι νὰ πῶ εἰς τὴν ψυχὴν σου καί νὰ σοῦ δώσω ἀπὸ τὰς πενιχράς μου δυνάμεις κάτι, διότι ἀκόμα εὕρισκομαι ὑπὸ δοκιμὴν. Ἡ πρόδοός μου εἶναι μεγάλη, ἀλλὰ ὁ χρόνος μικρός, κατὰ τὴν ἀνθρώπινον καταμέτρησιν, διότι, ὡς γνωρίζεις, ἡμεῖς δὲν ἔχομεν χρόνον, ἀλλὰ διάρκειαν ἄδηλον, πρὸς ἀνύψωσιν τῆς ψυχικῆς μας καταστάσεως.

Χαιρετῶ ὅλους τοὺς προσφιλεῖς μου ἀδελφούς καί ἐσέ, Μητέρα μου, φιλῶ τὰ χέρια σου.

11 Ὀκτωβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὅπως εἶπα, ἔρχομαι εἰς τὸν Κύκλον, τὸν τόσο ἀγαπητόν μου, διὰ νὰ παρעυρεθῶ πλησίον προσφιλῶν μου προσώπων.

Ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου, διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ ἀναλάβω θέσιν ὀξείαν ἐνὸς ὁμιλητοῦ ἀπὸ τὸν Κόσμον τῶν ψυχῶν.

Μητέρα μου, σε ἐπισκέπτομαι καθημερινῶς, ἀλλὰ δὲν μὲ ἀντιλαμβάνεσαι, παρὰ μόνον τὴν νύκτα, διότι τότε τὸ φῶς μου εἶναι ὄρατόν. Ἐφόσον σε ἐπισκέπτομαι, μὴ στενοχωρεῖσαι· δὲν λείπω οὐδὲ στιγμὴν ἀπὸ κοντά σου· μελετῶ διδάγματα ὑψηλά, διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ σᾶς μεταδώσω τὴν ἔνοιαν αὐτῶν. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν εἶναι εὐκόλον ἀπὸ τῆς μιᾶς στιγμῆς εἰς τὴν ἄλλην νὰ λάβω τὸ δίπλωμα τοῦ ὁμιλητοῦ. Ὑπάρχουν καὶ ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα ὑπερπηδῶ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν ἀδελφῶν μου.

Ὅταν ἀρχίσω νὰ δίδω ὁμιλίας μου, θὰ ἀπορήσετε μὲ τὰ ὅσα πρόκειται νὰ ἀναφέρω. Ἡ συνεχῆς σκέψις σου πρὸς ἐμέ, μὲ κρατεῖ πλησίον σου. Ἀφιερῶσου ὀλίγον καὶ εἰς τὴν διδασκαλίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διὰ νὰ ἠμπορέσω ν' ἀνέλθω.

Εὐχαριστῶ ἰδιαίτερος τὸν ἀδελφὸν Σ...· δὲν τὸν λησμονῶ καὶ τὸν συμβουλεύω νὰ ἀφιερῶθῃ ὀλοψύχως εἰς τὸ ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διότι ἀπὸ ἐκεῖ θὰ ἴδῃ φῶς! Μόνον ἀπὸ ἐκεῖ!

Φίλοι μου καὶ ἀδελφοί, χαίρομαι πού σᾶς βλέπω εἰς τὸν Κύκλον τῶν ὁμιλιῶν μας.

Ἀγαπημένη μου Μητέρα, σε φιλῶ. Ὁ υἱός σου Ἀλκαῖος.

18 Ὀκτωβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Αἰσθάνομαι ἀνάτασιν τῆς ψυχῆς μου μὲ τοὺς Λόγους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τὸ λέγω τοῦτο, διότι καὶ ἐγὼ πολλάκις εἰς τὴν Γῆν ἤμουν πολὺ συνδεδεμένος μὲ τὰς διαφόρους ὑποθέσεις μου καὶ παρημέλουν τὸ πρῶτιστον καθῆκον μου, νὰ ἐνδιαφερθῶ καὶ ἀσχοληθῶ κάπως ἐντονώτερα μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Σεῖς ὅμως, ὡς ἄνθρωποι τῆς ὑλικῆς ὑποστάσεως, διότι εὐρίσκεσθε εἰς τὸν κόσμον πού ἐγὼ ἐγκατέλειψα, τί πράττετε;

Ἡ μητέρα μου ἐνδιαφέρεται περισσότερο διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ κενοῦ πού ἀφήκα. Ὁ εἰς ἀδελφός ζητεῖ καὶ ἀναμένει ἄλλους προσανατολισμούς. Ὁ ἄλλος ἀδελφός εἶναι προσηλωμένος πρὸς τὴν πολιτικὴν. Καὶ ὁ τελευταῖος πρὸς τὴν ἀνατροπὴν τῆς καταστάσεως. Τὸν δὲ Πνευματικὸν Κόσμον ἔχετε εἰς δευτερεύουσαν μοῖραν.

Διατί;

Προσέξατε μή συμῆ καὶ εἰς ἐσᾶς ὅ,τι συνέθη καὶ εἰς ἐμέ. Ἐκ τῶν Πνευματικῶν Κόσμων θὰ ἴδῃτε τὸ Φῶς! Αὐτὸς θὰ σᾶς καθοδηγήσῃ. Ὅλα δύνασθε νὰ τὰ ἀναμένετε μόνον ἀπὸ Αὐτόν, ὅταν θεβαίως ἔχετε πίστιν πρὸς Αὐτόν καὶ ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ἐναντιῶνται, ὁ ἀδελφὸς Λ... εἶναι τόσον προσηλωμένος πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ὥστε νὰ ὑπερβαίῃ τὰ ὅρια, καὶ νὰ μὴ ἐκτελῇ τὰ καθωρισμένα. Διότι ἡ ὑπερβολὴ εἶναι ἐλάττωμα τῶν ἀνθρώπων. Ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη ἐκμηδενίζει τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ καὶ τὸ ἀντικαθιστᾷ μὲ τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἀντιλαμβάνεσθε, διότι δὲν ἀνυψώνει, ἀλλὰ φέρει τὴν κατὰπτωσιν τοῦ ἠθικοῦ εἰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς ζωῆς σας.

Προσέξατε τοὺς λόγους μου, ἵνα μὴ μετανοήσετε πικρά!

Διατί, μητέρα μου, παραπονεῖσαι, πού δὲν σὲ ἐπισκέπτομαι, ἀφοῦ τὸν περισσότερον καιρὸν μου τὸν ἀφιερώνω εἰς ἐσέ;

Ἐάν δὲν ἦλθα εἰς τὸν ὕπνον σου, τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι σὲ λησμονῶ. Ἐχω συνομιλίαις μετὰ τῆς ψυχῆς σου. Διότι αὐτὴν πρέπει νὰ δυναμώσω.

Μὴ σκέπτεσαι, σὲ παρακαλῶ, τὰ βάσανα τῆς ζωῆς. Αὐτὰ γίνονται ἐμπόδια εἰς τὰς σκέψεις μας. Καὶ τότε ἡ κρίσις μας δὲν λειτουργεῖ.

Συνήντησα νεοφερμένης ψυχᾶς ἀρκετάς, πού φθάνουν καθημερινῶς ἀπὸ τὴν ἄνομον Γῆν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ ἐξετάζονται ἢ θὰ ἐξετασθοῦν. Εἶναι Νόμος αὐτός, τὸν ὁποῖον δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν!

Χαιρετῶ ὅλους σας ὡς ἀδελφός· καὶ σέ, μητέρα μου, σὲ φιλῶ ὅπως πάντα, ὅταν ἦμουν κοντὰ σου.

25 Ὀκτωβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε πόσον χαίρομαι, διότι σᾶς ἐπανευρίσκω ὅλους ὁμοῦ συγκεντρωμένους εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ ἐκκλησιασμοῦ.

Ὡς γνωρίζετε, ἔχω πάμπολλα νὰ εἶπω. Θὰ ἀναμένετε ὅμως τὰς ἡμέρας τῆς ἀδείας μου πρὸς τοῦτο.

Μελετήσατε, παρακαλῶ, τὰ κείμενά μας. Ὑπάρχουν πολλά, τὰ ὁποῖα ἠγνόησα καὶ τώρα ἀνπιλαμβάνομαι τὴν οὐσίαν των.

Μητέρα μου.

“Ὀλην τὴν νύκτα ἤμουν εἰς τὸ πλευρόν σου. Ζητῶ μίαν μεγάλην χάριν ἀπὸ ἐσέ· αὐτὴν τὴν ὁποῖαν ἐζήτουν καὶ ἐν τῇ ζωῇ· νὰ μὴ στενοχωρῆσαι μὲ τὴν φαντασίαν σου. “Ὅ,τι γίνεται, δὲν ἀλλάζει. Δι’ αὐτὸ καὶ σὺ νὰ προσπαθήσῃς νὰ εἶσαι νηφάλια. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοῦ δίδει ζωὴν ἐσωτερικὴν.

Ξεύρεις τί σημαίνει τοῦτο;

Ἐνίσχυσιν. Ἀφοῦ τόσον ἐνδιαφέρεσαι δι’ Αὐτόν, προσηλώσου εἰς τὰ κείμενά του, διὰ νὰ εὕρῃς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχεις ἀνάγκην τὴν ἡρεμίαν. Πρόκειται ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀναχωρήσω δι’ ἄλλο στάδιον πνευματικῆς ἀνόδου. “Ὅταν ἐπιστρέψω θὰ τὰ ποῦμε.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἀδελφούς ποὺ συντροφεύουν τὴν μητέρα μου. Μὴ ἀνησυχεῖτε καὶ ὅλα θὰ λάβουν ἄλλην τροπὴν, ὡς προβλέπω.

Σᾶς εὐχομαι ὑγείαν καὶ χαράν.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, σὲ φιλῶ ὡσὰν νὰ ἤμουν κοντά σου.

ΦΑΡΑΧ:

Ἀδελφὴ Εὐφροσύνη.

Τὴν προσεχῆ φορὰν δὲν θὰ ἐμφανισθῇ ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος, διότι θὰ μεταβῇ εἰς ἄλλο Σημεῖον τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ἐκεῖ θὰ ἔχει συνομιλίαν μετὰ τῶν Ἀρχόντων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὁ ἴδιος θὰ σᾶς ἀναφέρει ὀλίγα τινά, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθοῦν ὀλοκληρωμένα, ὅταν ἐπιστρέψῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν συνάντησιν. Ἐχει καὶ ὁ Οὐρανὸς τὰ Μυστήριά Του.

Ἡμεῖς δὲν ζητοῦμε ἀπὸ ἐσᾶς ἄλλο τι ἀπὸ τὴν πίστιν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὰ τὰ δύο ἀποτελοῦν ὅλην τὴν διδασκαλίαν τοῦ Οὐρανοῦ. Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἀποκλειστικῶς τοῦ Κυρίου, μὲ καθοδηγητὴν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ συμβούλους τοὺς Ἀστέρας τοῦ Κυρίου. Μὴ τὸ λησμονεῖτε. Φωτίζομεν διὰ τῆς Λευκῆς Ἀκτίνος, ἥτις ἐκπέμπεται ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀρχήν. Ὅσοι δὲν δύνανται νὰ τὸ

πιστεύσουν, θὰ ἀπορήσουν ὅταν ἴδουν τὴν ἰσχὺν μας. Αὕτη θὰ ἐκδηλωθῇ παντοιοτρόπως.

15 Νοεμβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Χαίρομαι πὺ σὲ βλέπω, μαμά μου, νὰ ἀναμένης τὴν ἐπιστροφήν μου ἀπὸ τὸ ταξίδι εἰς τὸ "Ἀπειρον. Καὶ λέγουν οἱ ἀνόητοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅτι κατέκτησαν τὸ "Ἀπειρον. Εἶναι πολὺ ἀσυλλόγιστοι ὅσοι γράφουν ἀνοησίας τῆς φαντασίας των.

Ἡμεῖς ὡς ψυχαί, εἶναι ἀδύνατον νὰ κατακτήσωμεν τὸ "Ἀπειρον" καὶ τὸ κατέκτησαν αὐτοὶ οἱ μωρόσοφοι;

Πόσον ὀπίσω εὐρίσκεται τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα, διὰ νὰ ἐκφέρῃ τοσαύτας ἀνυποστάτους εἰκόνας τῆς νωθρᾶς σκέψεώς του!...

Εἰπέ, παρακαλῶ, εἰς τὸν μικρὸν ἀδελφόν μου, νὰ ἀναμένη καὶ νὰ μὴ θιάζεται. Ἐγὼ φροντίζω καὶ θὰ τοῦ δώσω τελειωτικὴν ἀπάντησιν, μόλις συνάξω τὰ κείμενα ἀπὸ τὸ Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐκεῖνος γνωρίζει τί θέλω νὰ τοῦ εἶπω.

Μὴ παρεξηγεῖτε, τὸ ὅτι εἶπον ὅτι αἱ ψυχαὶ πλανῶνται. Ὁ Οὐρανὸς δὲν εἶναι Γῆ, διὰ νὰ δύνασαι νὰ στερεώσης τὸ σῶμα σου. Εἶναι αἰθὴρ πολὺ λεπτός· καὶ οἱ κύκλοι γίνονται δι' ἐσᾶς. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν ὑφίστανται. Ἐπόμενον εἶναι ἡ ψυχὴ νὰ πλανᾶται. Ὅταν εἰσέλθῃ εἰς τὸν προορισμὸν τῆς, τότε λαμβάνει μίαν ὑποχρέωσιν ἔναντι τῆς Θεότητος. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν τὴν ἐμποδίζει νὰ πηγαίνει ἐκεῖ ὅπου ἐπιθυμεῖ καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὥρας τοῦ μεσονυκτίου. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν ἀνάγκην τοῦ ὕπνου. Ὡς σώματα ἐκοιμήθημεν διὰ παντός. Ὡς ψυχαὶ ὅμως εἴμεθα ἄγρυπνοι. Καὶ ἡ ἀνάπαυσις μας εἶναι ὅταν συγκεντρωνόμεθα, διὰ νὰ ἀνταλλάξωμεν σκέψεις διδακτικὰς καὶ οὐχὶ ἀνθρωπίνας. Ὁ ἐργαζόμενος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ διδασκόμενος τὰ Μυστήρια Αὐτοῦ, ἀποκτᾶ Ὑψηλὰς Ἰδέας.

Αἱ Ὑψηλαὶ Ἰδέαι, εἶναι τὰ θεμέλια τοῦ Λόγου, ἀντιθέτως ἀπὸ τὰ γῆϊνα, τὰ ὅποια εὐρίσκονται ἐντὸς τῆς Γῆς. Ἰ-

δού, διατί ἐκπέμπεται ἐξ Οὐρανοῦ ἢ Θεία Γνώσις, θάσει πάντοτε τῶν Ὑψηλῶν Ἰδεῶν.

Αἱ Ἰδέαι Αὐται, εἶναι Ἀξίαι, τὰς ὁποίας ἀναφέρει ἡ Ἰερά Βίβλος. Ἀλλά δὲν ἐξηγεῖ τί εἶναι αὐται. Εἶναι ἰδέαι, μὲ θάσιν τὴν Ἀγάπην, ὥστε νὰ ἀποκλείωνται αἱ -λέξεις, αἱ ὁποῖαι δυνατὸν εἰς τὰς ἰδέας αὐτὰς νὰ φέρουν ἀναστατάωσιν.

Τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ σᾶς τὸ ἀναλύσῃ ἡ Θεότης. Διότι ἐγὼ μὲ τὰς μικράς μου ἀκόμη δυνάμεις, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ διεισδύσω εἰς τὰ ἄγνωστα Μυστήρια τῶν Μυστηρίων! Ὅταν σᾶς δώσουν τὴν ἐξήγησιν, θὰ παρακολουθήσω καὶ ἐγὼ τὸ Οὐράνιον Φῶς.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, νὰ ἐκδιώξῃς κάθε στενοχώρια ἐκ τοῦ θάθους τῆς ψυχῆς σου, διότι δὲν κερδίζεις τίποτε. Ἀπειναντίας, δυσχεραίνεις καὶ τὴν ἰδικὴν μου θέσιν. Δηλαδή δὲν ἤμπορῶ νὰ ἀποχωρισθῶ ἀπὸ τὴν σκέψιν σου, ἡ ὁποία μὲ κρατᾷ δέσμιον εἰς τὴν θλίψιν καὶ τὸν ἠθικὸν πόνον. Φρόντισε νὰ μάθῃς κάτι ἀπὸ τὰ ὅσα σοῦ δίδει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Αὐτὰ θὰ σὲ ἀπαλλάξουν ἀπὸ τὰ δεινὰ τῆς ζωῆς.

Καλοὶ μου ἀδελφοί, πιστέψατε περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι πιστεύετε. Ὑπάρχει ζωὴ ὑπάρχει δυνατότης νὰ ἀνυψωθῆτε καὶ νὰ ἱκανοποιήσετε τὴν ὄντοτητά σας, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν μικρὰν γῆϊνὴν ζωὴν σας.

Ἡ Ἄγνωστος Δύναμις τῆς ἔλξεως τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, εἶναι Μυστήριον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται οὐδεὶς νὰ ἐξιχνιάσῃ. Καὶ ὅμως, τὸ Μυστήριον αὐτό, τὸ Ὅποῖον ὀνομάζετε Θεόν, ὁμιλεῖ μὲ τὴν ψυχὴν σας καὶ Τὸν διαισθάνεσθε, ὅταν εἴσθε ἀγνοί, καλοὶ καὶ δίκαιοι.

Δεχθῆτε τὴν εὐλογίαν τοῦ Οὐρανοῦ.

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ.

22 Νοεμβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Εὐχαριστῶ πάντας τοὺς ἀδελφούς, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται εἰς τὸ Κέντρον τοῦτο, ὅχι διὰ ψυχαγωγίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ διδαχθῶν ἀπὸ τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, τὰ γνωστὰ ἐσφαλμένως καὶ τὰ ἄγνωστα τῆς ψυχῆς φαινόμενα.

Ἀπὸ τοὺς παναρχαιοτάτους χρόνους τὰ φαινόμενα ταῦτα

ἦσαν γνωστά καὶ εἶναι ποικίλα καὶ ἄπειρα. Ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖτε, εἶναι αἱ Διδασκαλῖαι τοῦ Οὐρανοῦ, διὰ μέσου τῆς καθαρᾶς καὶ ἀγνῆς ὁδοῦ τοῦ Κυρίου. Ὑπάρχουν καὶ ἀλλοχοῦ Κέντρα τὰ ὁποῖα διδάσκουν. Ἀλλά, τί διδάσκουν; Εἶναι Κέντρα, ὅπως εἶπον καὶ ἄλλοτε, ὄλων τῶν ἀνέμων.

Ὁμιλῶ διὰ τῆς θείας ὑποβολῆς. Μοῦ ἐδόθη ἡ ἄδεια, ὅπως χρησιμοποιήσω ἄλλας φράσεις τοῦ λόγου, διὰ νὰ μὲ ἐννοήσετε. Ἐργάζομαι πολὺ· πρέπει νὰ φθάσω τὸ σημεῖον ποῦ μοῦ ὤρισεν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Διὰ τοῦτο θὰ ἀναφέρω εἰς τὰς ὁμιλίας μου πολλὰ ἀπὸ τὰ ἄγνωστα τῆς ψυχῆς. Ὁταν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος λέγη ὅτι ὁ τάδε, ὡς πνεῦμα, παρακολουθεῖ καὶ βλέπει, δὲν εἶναι οἱ ὀφθαλμοὶ τοὺς ὁποίους μεταχειρίζεται τὸ πνεῦμα, ἀλλά, ὅπως ἐσεῖς οἱ θνητοὶ αἰσθάνεσθε τὸ ψύχος ἢ τὴν θερμότητα, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰς εἰκόνας τῆς γηϊνῆς ζωῆς. Καὶ ἡμεῖς, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον βλέπομεν ὀρθῶς, ἐνῶ σεῖς πολλάκις βλέπετε εἰκόνας, καὶ τὰς ἀντιλαμβάνεσθε ἐσφαλμένως, διότι ἡ παχυλὴ ὕλη σαῶς παρεμποδίζει νὰ εἰσέλθετε εἰς τὰς αἰσθήσεις καὶ νὰ διαισθανθῆτε τὴν εἰκόνα ὡς ἔχει καὶ οὐχὶ ὡς αὕτη παρουσιάζεται εἰς τὰ ἀνθρώπινα ὄμματα.

Στὴ μητέρα μου θὰ ὁμιλήσῃ προσεχῶς ὁ πρῶν πατήρ μου καὶ νῦν ἀδελφός μου. Θὰ τῆς εἴπῃ ὅτι ἀκριβῶς τὴν ἀφορᾷ.

Μητέρα μου, δὲν θέλω νὰ στενοχωρῆσαι δι' ὅσα δημιουργεῖς. Ἐὰν εἰς ἓνα ξένον μὲ κακὰς διαθέσεις ἔδιδες τὰ πάντα, ἀκόμη καὶ τὸν ὄβολόν σου, ποῖος εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν πταίει; Ἔσο ὀλίγον λογικὴ, καὶ ἀδιαφόρησον διὰ τὰ πάντα. Οἱ πταίκτες τιμωροῦνται ἀπὸ τὴν Θεότητα· καὶ ἄφες τοὺς ἀπερισκέπτους νὰ λάβουν τὸν πρέποντα μισθὸν τῶν ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἐὰν δὲν ἀρέσκεσαι μὲ τὰ διδάγματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, τότε περιττεῦει νὰ ὁμιλῶ· διότι σὺ λησμονεῖς τὰ πάντα πρὸ τῆς καταστάσεώς σου.

Χαιρετῶ ὅλους τοὺς καλοὺς μου ἀδελφούς. Σὲ δέ, ἀγαπημένη μου μητέρα, σὲ φιλῶ.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἄγαπημένη μου μητέρα.

Ἦμπορῶ νὰ μεταχειρίζομαι καὶ ἐγὼ τὴν λέξιν «εὐλογῶ»· εἶμαι ἐξελίσιμος. Διὰ τοῦτο θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τῆς ψυχῆς.

Ὅσαι ψυχαὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου, εἶναι ἐλεύθεραι, ὅπως ἐλεύθερος, ἀλλὰ δυστυχῆς, εἶναι ὁ ἐν τῇ Γῆ τυφλός.

Πόσον ἠμπορεῖ νὰ χαρῆ καὶ ἀπολαύσῃ τὴν Φύσιν ἕνας τυφλός;

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰς ψυχὰς ποὺ ἔχασαν ἐν τῇ Γῆ τὸν ἔλεγχόν των. Αὐταὶ αἱ ψυχαὶ δὲν ἀντιλαμβάνονται τὰ πάντα ἐν τῷ Οὐρανῷ ὡς ἔχουν, ἀλλὰ διὰ τῆς φαντασίας διαίσθάνονται κάτι, τὸ ὁποῖον διατυπώνουν ἐσφαλμένα. Καὶ ἐὰν εὑρεθοῦν πλησίον Κακοῦ Πνεύματος, τότε ὀλοκληρώνουν τὰς εἰκόνας, ἅτινας μεταδίδουν, κατὰ τρόπον διάφορον, μακρὰν πάσης ἀληθείας. Αἱ ψυχαὶ αὐταὶ δὲν ἔχουν φωτεινὴν ἀκτίνα καὶ εὐρίσκονται εἰς τὸ «ἀναμορφωτικόν» στάδιον τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐὰν ἔχουν θέλησιν, τότε ἐξ ἑαυτοῦ των προσπαθοῦν νὰ μετριάσουν τὴν ποιήν των καὶ νὰ ἀφομοιώσουν εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των τὰς διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἡ κάθε ψυχὴ εἶναι καὶ ἕνας διαφορετικὸς κόσμος. Οὐδεμία ψυχὴ ἔχει τὰ αὐτὰ ταυτόσημα σημεῖα μὲ τὴν ἄλλην. Διὰ τοῦτο κρίνονται ἀπὸ τὸν βαθμὸν τῆς ἀγάπης των πρὸς τοὺς ἀδελφούς των.

Τὰ χαρίσματα τῆς ψυχῆς πρὸς τὰς τέχνας, ἐπιστήμας καὶ γράμματα, ἐκλέγει αὕτη ἐλευθέρως, προτοῦ ἀποχωρήσῃ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Βεβαίως, ὅταν ὁ γονεὺς εἶναι «μουσικός», μεταδίδει εἰς τὸ τέκνον του τὴν ροπήν πρὸς τὴν μουσικὴν ἀπὸ κληρονομικῆς πλευρᾶς. Ἀλλὰ ἐὰν ἡ «νεοελθοῦσα» ψυχὴ ἐξέλεξεν εἰς τοὺς Οὐρανούς τὰ μαθηματικά, ἡ κλίσις θὰ εἶναι αὐτῇ. Δυνατὸν ὅμως νὰ εὐχαριστῆται καὶ μὲ τὴν μάθησιν τῆς μουσικῆς. Τὸ θέμα αὐτὸ εἶναι μέγιστον καὶ αἱ περιπτώσεις ἄπειροι εἰς ὁμοιομορφίαν καὶ ἀνομοιομορφίαν.

Μητέρα μου, ὠμίλησα διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω. Ἔσο ἡσυχῆ φροντίζω δι' ἐσὲ καὶ συχνὰ σὲ ἐπισκέπτομαι, ἀδιάφορον ἐὰν σὺ δὲν θλέπεις ἐμέ, παρὰ μόνον τὰ σημεῖα τοῦ πνεύματός μου.

Φιλῶ ὄλους. Εἰς ἐσέ δέ, ἀγαπημένη μου μαμά, φιλῶ τὸ χέρι σου.

20 Δεκεμβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σᾶς ἀποστέλλω τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἄγαπητή μου μαμά, θὰ σέ παρακαλέσω πολὺ νὰ προσέχης τὰς ὀμιλίαις μου περὶ ψυχῆς. Ὑπάρχουν ψυχαί, ποὺ λόγῳ τῆς κακῆς των σταδιοδρομίας, εὐρίσκονται εἰς χαμηλὰ ἐπίπεδα. Δηλαδή ἔλκονται ἀπὸ τὴν γηϊνὴν ζωὴν, καὶ ὅ,τι δὲν κατῶρθωσαν νὰ πράξουν πρὸς εὐχαρίστησίν των, διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ πνεύματός των, μεταβιβάζουν τὰς ἐπιθυμίας των εἰς γηϊνὰς ὀντότητας, καὶ αὗται ἐνεργοῦν ἀσυνειδήτως πρὸς χαρὰν τῶν τοιούτων πνευμάτων. Ἐὰν τοιαῦτα πνεύματα ἔξω εἰς ξένας χώρας, μεταχειρίζονται τὴν γλῶσσαν των, διότι δὲν ἀπέκτησαν τὸν Ἀκτινοβολισμόν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, καὶ ἐνίοτε παρουσιάζονται ὡς μεγάλοι ἄνδρες τῆς ἱστορίας, τῆς Ἐπιστήμης ἢ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦτο, διὰ νὰ σᾶς παραπλανήσουν.

Αἱ ἀληθῶς μεγάλαι μορφαὶ τῶν πνευμάτων ὀμιλοῦν, ὡς γνωρίζετε, τὴν γλῶσσαν τοῦ ἀκτινοβολισμοῦ. Δυνατόν, ὅταν ὁ ἐπικοινωνὸς γνωρίζῃ καλῶς ξένας γλώσσας, τὰ πνεύματα, τὰ ἀνήκοντα ἄλλοτε ποτὲ εἰς ἄλλην χώραν ἀπὸ τὴν ἰδικήν σας, νὰ δώσουν ὀμιλίαν των εἰς τὴν γλῶσσαν τῆς τελευταίας των πατρίδος, ὡς ταυτότητα προσωπικὴν καὶ πνευματικὴν.

Θὰ ἐξηγήσω καὶ κάτι ἄλλο. Ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα εἶναι ταυτόσημα, πλὴν τῶν στρατιωτικῶν.

Ὁ «στρατιωτικὸς», ὅσον καλὸς καὶ ἐὰν εἶναι, διατὶ ἐξέλεξε τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο;

Διότι τοῦ ἀρέσει νὰ ἐπεμβαίῃ ἐκεῖ ὅπου τὸν στέλνουν ὡς δύναμιν, καὶ πολλάκις, ἀκουσίως τῆς θελήσεώς του, εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ μεταχειρισθῇ τὴν βίαν.

Αὐτὰ εἶναι μειονεκτήματα διὰ τοὺς στρατιωτικούς, οἱ ὅποιοι κατατάσσονται εἰς ἄλλην κατηγορίαν ψυχῶν. Διότι ὄλοι των θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Γῆν, πρὸς ἐξιλέωσιν τῆς ἐκλογῆς των. Δὲν ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι νὰ εἶναι τόσον περιωρισμένοι εἰς τὸ πνεῦμα, ὅσον οἱ στρατιωτικοί. Διὰ τοῦ-

το καὶ δὲν πολιτεύονται. Αἱ ἐξαιρέσεις εἶναι ἐλάχιστοι, διότι ἄνευ ἐξαιρέσεως οὐδὲν ὑπάρχει.

Ὁ Σαοὺλ, ὡς στρατιωτικός, ἐθάδιζεν ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν. Καὶ ὁμως, μετεστράφη Χάριτι Θεῖα! Ἴδου μία ἐξαιρέσις.

Ἦκουσες, μαμά μου; Δι' ἐσὲ ὁμιλῶ.

Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς εἰς τὸν μικρὸν αὐτὸν Κύκλον τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, σὲ φιλῶ. Ὁ υἱός σου. Καὶ χαιρετῶ τοὺς καλοὺς μου ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς.

27 Δεκεμβρίου 1967

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Καὶ πάλιν εὐρίσκομαι ἐπὶ τοῦ ἄθακος. Δηλαδή ἐκφράζομαι διὰ μέσου γηϊνῆς ὄντοτης, καὶ ἄς εἶναι αὐτὸς ὁ ἀγαπητὸς μας ἀδελφὸς Γιώργος.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, δεξοῦ κατ' ἀρχὴν τὸν ἀσπασμὸν τῶν Χριστουγέννων ἀπὸ ἐμέ, τὸν ἀποδημήσαντα ἀκαίρως δι' ἐσᾶς, καὶ ὁμως ἐν καιρῶ, παρὰ τῷ Πνευματικῷ Κόσμῳ.

Ἀδελφὲ Λ..., ἡ πίστις σου καὶ ἡ ἀφοσίωσις σου πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, σὲ ἀνυψώνει ὅσον δὲν φαντάζεσαι, ἢ μᾶλλον τὸ ἀγνοεῖς. Χαίρω, πού ἐπισκέπτεσαι τὴν μητέρα μου καὶ τῆς δίδεις παρηγορίαν. Αἱ πράξεις αὐταὶ καταγράφονται εἰς ἰδιαιτέρον βιβλίον τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἀγαπητὴ Φ..., μὴ λυπεῖσαι διὰ τίποτε. Ὅλα εἰς τὸν κόσμον σας εἶναι ἀπατηλά. Ἐδῶ εἶναι ἡ πραγματικὴ ζωὴ. Καὶ ἀπόδειξις, ὅτι σεῖς δὲν δύνασθε νὰ μᾶς παρακολουθήσετε, ἐνῶ ἡμεῖς σᾶς παρακολουθοῦμεν. Ἔχε τὴν πίστιν σου ἐστραμμένην πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ ἀπὸ ἑκεῖ θὰ λάθης νέον φῶς «ψυχικοῦ σθένους» καὶ «πνευματικῆς ἀνυψώσεως». Ὁ Κύριος εἶναι ὁδηγός σου.

Θὰ ὁμιλήσω ὀλίγον διὰ τὰς ψυχάς.

Ἡ ψυχὴ, ἐὰν εἰς τὴν γηϊνὴν ζωὴν τῆς ἡτο πλουσίας, πνευματικῶς ἀνωτέρα, ἢ συναισθηματικῶς ἀξία νὰ μεταδίδῃ τὴν ἡρεμίαν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς ἀδελφάς τῆς, ἢ ὅ,τι ἄλλο

καὶ ἐὰν ἦτο, ἐδῶ εἰς τὸν Οὐρανόν, τὰ πάντα ζυγίζονται μὲ τὴν ἐνέργειαν μόνον τῶν καλῶν πράξεων.

Ἔο «σοφός», πολλάκις εἰς τὸν Κόσμον μας, καταντᾶ νὰ λογιζέται ὡς ὁ «μωρότερος» πάντων. Μία ἀσήμαντος ψυχὴ, εἰς τὴν ὁποίαν κανεὶς δὲν ἔβλεπε ἀξίαν τινά, ἐπανερχομένη εἰς τὸν Κόσμον σας, δυνατὸν νὰ καταλάβῃ μέγα ἀξίωμα, ὡς ἀμοιβὴν τῶν ὅσων ὑπέφερεν εἰς τὴν προτέραν ζωὴν. Δυστυχῶς, οὐδεὶς ἐκ τῶν ἀνθρώπων γνωρίζει τοῦτο. Διότι ἡ Θεία Πρόνοια ἐγνώριζε ἐκ τῶν προτέρων τί ποιεῖ.

Ἐὰν μία ψυχὴ ἐνεσαρκώθη δύο ἢ τρεῖς φορὰς καὶ κατέλαθεν εἰς τὴν Γῆν σας θέσεις λαμπράς, ἐννοῶ καὶ εἰς τὰς τρεῖς τῆς προϋπάρξεις, τοῦτο θεβαίως γίνεται, διότι εἶχεν εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς πλεονάσματα ἀγάπης ἀπὸ ἄλλας προϋπάρξεις. Δηλαδή ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐθυσιάσθη ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ἀντημείφθη δικαίως, διὰ νὰ ἰσοσταθμισθῇ εἰς τὸν Οὐρανόν.

Ἐὰν κάτι δὲν τὸ ἐννοῆτε, θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω κατ' ἄλλον τρόπον. Ἐνίστε ἡμεῖς δίδομεν τὸ Φῶς τῆς Γνώσεως, ἀλλ' ἐσεῖς διὰ τῆς γῆϊνου ἀντιλήψεως, δὲν δύνασθε εὐκόλως νὰ μᾶς ἀντιληφθῆτε. Οὐχὶ κατ' εἰκόνα, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν. Θὰ συνεχίσω ἐπὶ τῶν ψυχῶν.

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ καὶ πρόσεχε τὸν ἑαυτὸν σου. Ἐγὼ εὐρίσκομαι πάντοτε κοντὰ σου.

Ἀδελφοί μου, σᾶς εὐχομαι ἐξ Οὐρανοῦ τὰ ἀγαθὰ Αὐτοῦ.

3 Ἰανουαρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πόσον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, μὲ ἱκανοποιεῖ ἡ συγκέντρωσις αὐτῆ, δὲν τὸ φαντάζεσθε. Καὶ εἰς τὴν Γῆν ὅταν εὐρισκόμεν, ἡ Θεία Ἐπικοινωνία μου ἔβλεπε νέας δυνάμεις εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα. Ἄς τὸ ὁμολογήσῃ ἡ μητέρα μου, ἥτις τὸ ἐγνώριζε καλύτερον παντὸς ἄλλου.

Ἐρχομαι μὲ τὸν νέον χρόνον, διὰ νὰ εὐχηθῶ εἰς ὅλους μετὰ τῶν οἰκογενειῶν σας ὑγείαν, χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν τῶν ὀνείρων σας. Γνωρίζω πολλά, ἀλλὰ δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐμὲ νὰ σᾶς τὰ ἀναφέρω. Διότι τότε θὰ ἀλλάξῃ ἡ πορεία τῆς

γενικῆς καταστάσεως. Ἡ ἔκπληξις ἐπὶ καλῶ εἶναι προτιμότερα. Ἐναμένετε τὰ μέλλοντα γενέσθαι.

Μητέρα μου, ἦλθα προχθὲς νὰ σὲ ἰδῶ, ὅταν σὺ ἐκοιμώσουν. Δὲν ἠθέλησα νὰ ἀνησυχῆσω τὸν ὕπνον σου, διὰ νὰ μὲ ἰδῆς. Ἐπροτίμησα τὴν ἡσυχίαν σου, διότι αὐτὴ εἶναι προτιμότερα ἀπὸ κάθε τι ἄλλο. Αὐτὰς τὰς ἡμέρας θεβαίως μὲ ἐνθυμῆσαι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλην φοράν, διότι ἡ ἀπουσία μου σοῦ ἐστέρησε τὸν καλὸν λόγον καὶ τὴν μετάδοσιν τῆς χαρᾶς. Ἐπαναλαμβάνω νὰ μὴ σκέπτεσαι τὰς στενοχωρίας καὶ κακοτυχίας τῆς ζωῆς σου, ἐφόσον εὐρίσκομαι κοντὰ σου καὶ σὲ προστατεύω, ὅσον ἠμπορῶ. Ἄλλὰ ἐσὺ ἔχεις καὶ τὴν προστασίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Αὐτὸ μόνον ἀρκεῖ διὰ νὰ εἶσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τοὺς Οὐρανίους Ἀρχηγούς. Σὲ ἀγαποῦν καὶ σὲ φροντίζουν. Μὴ φοβεῖσαι τίποτε, ὅταν αἱ ἀκτῖνες τῶν ἀναλαμβάνουν μίαν ὑποχρέωσιν ἔναντι μιᾶς ψυχοπνευματικῆς ὄντοτητος. Ὅλα θὰ παρέλθουν. Ἡ γαλήνη θὰ ἡρεμήσῃ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ θὰ ἀναζωογονήσῃ τὸ σῶμα, ὥστε νὰ μείνης ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰς ἐνεργείας μας.

Θὰ ἀναφερθῶ εἰς τὰς ψυχάς:

Καὶ ἡμεῖς δὲν εὐρισκόμεθα ἐντὸς κύκλων. Δηλαδή δὲν εἴμεθα περιορισμένοι εἰς ἓνα σημεῖον. Εἴμεθα μία ἀπεραντος θάλασσα ἀπὸ ψυχάς. Ἡ κάθε ὅμως ψυχὴ εὐρίσκεται εἰς τὴν θέσιν τοῦ προορισμοῦ της. Κινούμεθα ὡς τὰ κύματα, ὅταν κάτι τὸ ἀνθρώπινον δὲν μᾶς ἀρέσῃ καὶ ὕστερον ἐξαπλούμεθα, ὡς ἡ γαλήνη εἰς τὴν ἀπεραντοσύνην τοῦ Αἰθέρος. Βλέπομεν, ἀκούομεν καὶ συμμεριζόμεθα τὸ κάθε τι τῶν ἰδικῶν μας. Ἄλλὰ ἄλλοτε θὰ ὁμιλήσω ἐκτενέστερα.

Σὲ φιλῶ, ἀγαπημένη μου μητέρα καὶ χαιρετῶ ὅλους τοὺς καλοὺς μου ἀδελφούς.

10 Ἰανουαρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὁ ψυχικὸς κόσμος, αὐτὸν τὸν ὁποῖον ὀνομάζετε Πνευματικόν, διαιρεῖται εἰς πάμπολλα στάδια. Δὲν εἶναι δυνατὸν δι' ἐμὲ νὰ δώσω μὲ εὐκρίνειαν τὰ κυριότερα ἐκ τῶν σταδίων. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναμαι, εἶναι νὰ χωρίσω διὰ τοῦ Σταυροῦ τὴν Θάλασσαν Αὐτὴν τῶν ψυχῶν εἰς τέσσαρα (4) μέρη. Διό-

τι ὁ Σταυρὸς δὲν εἶναι τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐσταυρώθη ὁ Κύριος, ἀλλὰ εἶναι ἔμβλημα τοῦ Ἐνάρχου, τὸ ὁποῖον ἀπὸ παναρχαιοτάτων χρόνων ἐγνώριζον ἐλάχιστοι ἐκ τῶν μεμνημένων σοφῶν καὶ ἐλάτρευον αὐτὸ ὡς φωτεινὸν σημεῖον τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Τὸ σημεῖον τοῦτο θὰ τὸ ἴδητε εἰς πολλὰς τῆς ζωῆς σας περιπτώσεις. Οὐχὶ διότι ἡ ἀλήθεια ἐσταυρώθη, ἀλλὰ διότι ἡ ἐλευθερία θὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοῦ ξύλου, διὰ τὴν λάμψη ἐπὶ τῶν συνειδήσεων, ὡς Λόγος τοῦ Κυρίου καὶ Πατρὸς Πάντων τῶν ἐν τῷ Κόσμῳ εὐρισκομένων ὑποκειμένων καὶ ἀντικειμένων. Θέλω νὰ εἶπω ὅτι τόσον οἱ φωτισμένοι, ὅσον καὶ οἱ ἀφώτιστοι, θὰ τὸ ἀντιληφθοῦν ὡς ἐνέργειαν θεῖαν ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Ὁ Σταυρὸς εὐρύνει τὴν γνῶσιν καὶ αὐξάνει τὸ σθένος, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχη τὴν Θεῖαν Χάριν νὰ ἔλκεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν, ἣτις ὁδηγεῖ πρὸς τὸ φῶς καὶ τὴν Ἄγνωστον Ἀγάπην τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Ὅταν εἰς ἐκ τῶν Ἀρχόντων* σὰς ἔδωκε νὰ ἐννοήσετε τὸ σχῆμα τῆς ψυχῆς, ἐσχημάτισεν ἐλικοειδῆ Σταυρόν. Τὸ ἐνθυμεῖσθε;

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἰσέρχεται εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης μὲ τὰ προηγούμενα θάρη καὶ τὴν «ράβδον τῆς ὑποστηρίξεώς του», ἣτις εἶναι Αὐτὴ ἡ Θεῖα Φῶτισις τοῦ Σταυροῦ (ψυχῆς).

Ἐὰν ἐγνώριζατε, τί εἶναι ψυχὴ, καὶ διατί εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὸ πνεῦμα, πόσῃν θέλησιν θὰ ἀποκτούσατε, διὰ νὰ καταβάλετε τὸ σῶμα, τὸ ὁποῖον ζητεῖ καὶ κολακεύει τὸ πνεῦμα, διὰ νὰ ὑποτάξῃ τὴν ψυχὴν.

Δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος, ὅποιασδήποτε μορφώσεως καὶ ἔαν εἶναι, καὶ ὅποιασδήποτε δύναμιν θελήσεως ἔχει, δὲν δύναται νὰ κατορθώσῃ ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον κατάρθωσεν εἰς μόνον, ὁ Κύριος!

Μήπως ὁ Ἀπολλώνιος δὲν ἦτο μέγας θαυματοποιός;

Μήπως τόσοι ἄλλοι ἐκ τῆς Ἱστορίας δὲν κατάρθωσαν τόσα, ὅσα νὰ φαίνωνται ὡς ἀκατόρθωτα θαύματα;

* Ὁ Γκαίτε εἰς τὴν διδασκαλίαν του ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ σκοτεινὸν μέρος τοῦ ὑποσυνειδήτου». (Βλέπε ἔργον «Μεταθανάτια ἔργα Ἀρχηγῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου» σελὶς 56.

Καὶ ὅμως, τί καλὸν ἀπέδωσαν εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων;

Πάντα ταῦτα, ἅς σᾶς φωτίσουν, διὰ νὰ ἐννοήσετε καλῶς, ὅτι Εἰς ἦτο καὶ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ Σωτὴρ τοῦ Κόσμου, ὁ Ἰησοῦς.

Κάποτε ἐπηρεάσθη καὶ ἐγὼ ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Πονηροῦ· καὶ εἶχον ἐνδοιασμούς. Καὶ ὅμως, κατώρθωσα νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ψεύδους καὶ νὰ ἀσπασθῶ τὴν Ἀλήθειαν. Αὐτὴν ἀναζητήσατε, καὶ θὰ τὴν εὔρετε.

Μητέρα μου, ὅπως εἶπα, τὸ ξαναλέγω· νὰ εἶσαι ὀλίγον τι βράχος πρὸς τὰς διακυμάνσεις τῶν ἀνέμων.

Ἵμμίλησα δι' ὅλους σας. Εὐχαριστῶ πού με ἠκούσατε. Νὰ ἔχετε τὴν Εὐλογίαν τοῦ Κυρίου.

17 Ἰανουαρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δὲν γνωρίζετε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, πόσην χαρὰν αἰσθάνομαι, ὅταν εὐρίσκεσθε ὁμοῦ εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο Κέντρον τῶν Ἐπουρανίων Γνώσεων.

Ἐὰν ἤκουον τὰς συμβουλὰς τῶν Ἀρχηγῶν, ὅταν εὐρισκόμην ἐν τῇ Γῇ, σήμερον καὶ ἐγὼ θὰ παρευρισκόμην μεθ' ὑμῶν. Εἶχον σκοπὸν νὰ συγγράψω πολλὰ ἀπὸ τοῦ μικροῦ μου ἀναπαυτηρίου, πρὸς ὄφελος τῶν ἀνθρώπων. Σᾶς συνιστῶ νὰ δώσετε εἰς τοὺς ἀδελφούς νὰ ἐννοήσουν τί εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ τί τὸ πνεῦμα· ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ ζῆ αἰώνιον ζωὴν εἰς τὸ ἀχανές τοῦ Οὐρανοῦ στερέωμα· ὅτι αἱ ψυχαὶ παρακολουθοῦν καὶ βλέπουν, οὐχὶ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ με εἰκόνας οὐσιώδεις, ὡς ἐσεῖς αἰσθάνεσθε τὸ ψῦχος ἢ τὴν θερμότητα.

Ἀπὸ τὴν ψυχὴν δὲν διαφεύγει τὸ ποιὸν τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὅταν ἡ ψυχὴ ἐνδιαφέρεται δι' ἕνα πρόσωπον, ἐξετάζει αὐτὸ με «ψυχομετρικὴν» ιδιότητα, τὴν ὁποίαν ἀποκτᾷ μόνον εἰς τὸν Οὐρανόν. Ἐὰν ἐλάχιστα ἐκ τῶν σημείων φαίνονται εἰς αὐτὴν σκοτεινά, τότε ἀποτείνεται εἰς τὰ Συμβούλια καὶ ἐκείθεν λαμβάνει τὸ κείμενον, ἅς εἶπω, τῆς ποιότητός της.

Τὴν ποιότητα τῆς ψυχῆς γνωρίζει μόνον ὁ Κύριος, τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὰ Συμβούλια Του, τὰ ὁ-

ποῖα σεις ὀφείλετε νὰ γνωρίζετε, διότι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος πρὸ χρόνων σᾶς τὰ ἔχει μεταδώσει.

Παρακαλῶ πολὺ τοὺς ἀδελφούς μου (διότι ὅλοι εἴμεθα ἀδελφοὶ ἐν πνεύματι) νὰ ἀγαπᾶτε τὴν μητέρα μου, ἢ ὅποια ἔχει τὴν ἀνάγκη σας ἀπὸ ἀπόψεως ἠθικῆς τονώσεως.

Δὲν θέλω, ἀγαπημένη μου μητέρα, νὰ στενοχωρηῆσαι διὰ τοῦ ψύλλου τὸ πῆδημα.

Μὴ εἶσαι τόσον εὐαίσθητος ἔναντι πολλῶν, οἱ ὅποιοι ἀναισθητοῦν, διότι μὲ κρατεῖς δέσμιον εἰς τὸ σημεῖον ὅπου εὐρίσκομαι, καὶ ἀδυνατῶ νὰ ἀνέλθω τὴν κλίμακα.

Εὐχαριστῶ ὅλους. Σὲ φιλῶ μητέρα μου.

31 Ἰανουαρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἐπανέρχομαι ἀπὸ τὴν ἀποστολὴν μου, πρῶτον διὰ νὰ ἐνθαρρύνω τὴν μητέρα μου καὶ δεύτερον διὰ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς καλοὺς μου φίλους. Ἡ λέξις αὐτὴ «φίλος», εἶναι πολλὰ λάκις ἀνωτέρα τῆς λέξεως «ἀδελφός». Ἀδελφοὶ εἶναι ὅλοι, ἀλλὰ φίλος εἶναι λέξις ἢ ὅποια συνδέει περισσότερο τὰ ἄτομα ἀπὸ τῆς ψυχικῆς πλευρᾶς.

Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, εἶπον, ὅτι ὑπάρχουν ὠκεανοὶ ψυχῶν. Θὰ διευκρινήσω ἓνα ἄλλο σημεῖον, πού ἐσεῖς δὲν τὸ ἐγνωρίσατε μέχρι στιγμῆς. Ὁμιλοῦν οἱ ἄνθρωποι, ὡς καὶ πολλὰ πνεύματα, διὰ τὸν Παράδεισον καὶ τὴν Κόλασιν. Δὲν ἀπέχουν πολὺ τὸ ἓν ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὅλοι εἶναι ὁμοῦ! Ἀλλὰ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκεται ἡ ψυχὴ εἶναι ὁ Παράδεισος ἢ ἡ Κόλασις. Ἄλλαι ψυχαὶ βλέπουν μὲ τὸν τρίτον ὀφθαλμὸν καὶ ἄλλαι εἶναι τυφλαί. Αἱ τυφλαὶ εὐρίσκονται εἰς τὴν Κόλασιν. Ἐὰν ἐκαίοντο, ὡς λέγουν οἱ ἄνθρωποι, δὲν θὰ ἐπόνουν τόσον, ὅσον μὲ τὸν ἠθικὸν πόνον, πού ἡ συνείδησις τοὺς τιμωρεῖ. Καὶ τοῦτο, εἶναι εὐεργέτημα θεῖον! Διότι αὐτοτιμωρούμεναι ἀνέρχονται τὴν κλίμακα τῆς συγχωρήσεως ἀπὸ τὴν Ἀρχὴν μας.

Ὁ Θεὸς δὲν τιμωρεῖ· εὐεργετεῖ, ἔστω καὶ μὲ τὴν τιμωρίαν, πού ἡ ἰδίᾳ ἢ ψυχῇ ἐξέλεξε διὰ τὸν ἑαυτὸν της.

Ἐὰν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς ἔδωκε κύκλους ὅπου εἰσέρχονται αἱ τιμωρημέναι ψυχαί, καὶ ἄλλους κύκλους, ὅπου ἀνέρχονται ἐκεῖναι αἱ ψυχαί, αἱ ὅποια προορίζονται διὰ τὸν

Παράδεισον, δηλαδή τὸν Σταθμὸν τῆς Ἀναπαύσεως, εἶναι διὰ τὰ νὰ σᾶς δώσῃ εἰκόνας ἀπτάς τοῦ τί συμβαίνει.

Πρὸ ἡμερῶν εἶχον συναντηθῆ μετὰ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ συνεζήτησα μετ' αὐτοῦ ἐπὶ θεμάτων ἀπορρήτων. Δυστυχῶς, δὲν μοῦ εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἀναφέρω τὰ μυστικά τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὴν Γῆν. Λέγω μόνον, ὅτι ἀπὸ ἔκπληξιν εἰς ἔκπληξιν περιπίπτω. Αὐτὸ τὸ «περιπίπτω» εἶναι τὸ βάθος τῆς ζωῆς, τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι εὐκολον νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ, ἔστω καὶ μὲ τὴν διάνοιάν του.

Μητέρα μου, γνωρίζεις ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ὅτι ἡ κάθε στενοχώρια σου μὲ κρατεῖ ὡς δέσμιον τῆς Γῆς. Τοῦτο σημαίνει, ὅτι δὲν ἀντελήφθης ἀκόμη τί εἶναι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Ἐάν τὸ ἀντελαμβάνεσο, θὰ ἦσο διαφορετικὴ, καὶ θὰ ἔβλεπες ὀράματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, διὰ τὰ πεισθῆς ὅτι δὲν εἶναι ὅπως θέλουν νὰ τὸν περιγράψουν ἀπὸ ἄγνοιαν οἱ σοφοὶ τῆς Γῆς. Εἶναι Κόσμος ζωῆς, χαρᾶς, ἀναπαύσεως, στοργῆς, ἀγάπης, εἰλικρινείας κ.τλ. Εἶναι Κόσμος Ἐνάρετος. Ὅσοι ἔπραξαν κακὰς πράξεις εἰς τὴν ζωὴν των καὶ εὐρίσκονται θεβαρυμένοι εἰς τὴν συνείδησιν, ἀναμένουν μετὰ καρτερίας τὸν θάνατόν των, δηλαδή τὴν ἐνσάρκωσίν των εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης, διὰ τὰ ἀνανήψουν. Ὅσοι δὲ ἀναχωροῦν ἐκ τῆς Γῆς, μὲ τὴν καρδίαν καθαρὰν, αὐτοὶ θὰ ἀναστηθοῦν ἐντὸς τῶν κόλπων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ θὰ ἔχουν τὰς δεούσας περιποιήσεις ἐκ μέρους τῶν ἀδελφῶν των, εἴτε οἱ εἶναι Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, εἴτε ὄχι.

Ἡ Γνώσις ἐδῶ εἶναι ἀτελεύτητος! Ἐπὶ αἰῶνας ἡμποροῦν αἱ ψυχαὶ νὰ ὀμιλοῦν περὶ μιᾶς νέας πτυχῆς, ἀγνώστου εἰς τὰς γνώσεις σας.

Σὲ φιλῶ, ἀγαπημένη μου μητέρα καὶ εὐχαριστῶ τοὺς ἀδελφούς μου ποὺ παρηκολούθησαν τὴν ὀμιλίαν μου.

7 Φεβρουαρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Εὐχαριστῶ, ἀδελφὲ Σ..., διὰ τὴν καλὴν σου πρόθεσιν νὰ δίδῃς ὀλίγον φῶς εἰς τὸν οἶκόν μου. Χαίρομαι ἰδιαίτερος ποὺ προσηλῶθης πλέον πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Αὐτὸς εἶ-

ναι τὸ πᾶν εἰς τὸ Ἄπειρον. Ἐάν μοῦ ἐπετρέπετο, θὰ ἠδυνάμην νὰ πείσω τὸν πλεόν ἄπιστον. Ἄλλὰ τοῦτο, ὡς γνωρίζετε, δὲν εἶναι ἐπιτρεπτόν. Ἡ ἀμφιβολία, εἶναι ἓνα μέσον ἐλέγχου. Δηλαδή ἐλέγχεται τὸ ἄτομον, ἐάν ἔχη ποσοστὸν πίστεως πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἄλλωστε τὰ ψυχικὰ φαινόμενα αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔχουν. Δυστυχῶς, ἡ ἐπιστήμη, ἀντὶ νὰ δώσῃ χεῖρα βοηθείας εἰς τὴν ἔρευναν αὐτὴν, καθυστερεῖ τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ τὸν παιδεύσῃ ἔτι περισσότερον.

Ἀγαπητὴ μου μητέρα, ὁμιλῶ καὶ πρὸς ἐσέ. Φρόντισε νὰ προσαρμόζεσαι πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Αὐτὸ θὰ σὲ βοηθήσῃ πολὺ νὰ εὕρης τὴν ἡρεμίαν τῆς ψυχῆς, καὶ θὰ ἀνακουφίσῃ καὶ ἐμέ.

Ἐπανερχομαι εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτικῶν. Αἱ ὀντότητες αὗται εἶχον πανάθλιον παρελθόν. Διὰ τοῦτο ἐντάσσονται εἰς τὸν Στρατόν. Ἐάν εἰς τὴν ἐν τῇ Γῆ ζωὴν των δεῖξουν ἀγωγὴν καλὴν, ἐπανερχόμενοι εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἀναμένουν τὴν ἐντολήν, ὅπως ἐπιστρέψουν καὶ γίνουν καλύτεροι πολῖται. Ἐάν ὅμως δεῖξουν ἀγριότητα καὶ πράξουν βιαίας ἐπιθέσεις κατὰ τῶν ἀδελφῶν των, οἵτινες ὡς πρόβατα ὠδηγήθησαν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ βδελυροῦ πολέμου, τότε θὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῶν κατηγορίαν. Δὲν θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἡ πατρίς πρέπει νὰ μένῃ ἀνυπεράσπιστος ἀπὸ κάθε ἐχθρόν. Τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι διάφορον. Ἄλλοτε θὰ τὸ ἐξηγήσω. Οἱ στρατιωτικοί, ἐκτὸς ὀλίγων ἐξαιρέσεων, οὐδέποτε ἦσαν ἀνθρωπισταί, διότι ἔχουν ἐντὸς των τὸν σπόρον τῆς ἐκδικήσεως. Καὶ ἡ ἐκδίκησις εἶναι χονδρὸς κλάδος τῆς Κακίας.

Οἱ εὐγενεῖς ἀξιωματικοί, οἱ ἐπισύροντες τὰ βλήματα πάντων, διότι γνωρίζουν νὰ φέρονται ἐπιφανειακῶς εἰς τὰ ὠραίας κυρίας τῶν μεγάλων αἰθουσῶν, εἶναι ἄτομα κοῦφα καὶ ἐπιπόλαια. Μόλις θιγῇ ὁ «ἐγωϊσμός» των, εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύρουν τὸν θάνατον.

Ἰδοῦ, ποῖοι εἶναι οἱ στρατιωτικοί. Μεγάλοι στρατηλάται καὶ κυβερνῆται στρατιωτικοί, ἐδῶ εὐρίσκονται εἰς τὰ χαμηλότερα στρώματα. Ἐρχονται εἰς ἐπαφήν, διὰ τῶν πνευματικῶν ἐπικοινωνιῶν, μετὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ λέγουν πολλά. Ἄλλὰ οὐδέποτε εἶπον τὴν ἀλήθειαν, ὅτι δὲν εὐρίσκονται ἐκεῖ ὅπου εἶχον τοποθετηθῆ ἐν τῇ Γῆ. Διὰ νὰ ἐννοήσετε, λέγω: «Ὁ Μεγιστὸν γίνεται πένης!»

Μητέρα μου, σέ φιλω ἀπό τις δύο πλευρές.
Τὴν ἀγάπην μου, ἀδελφὲ Σ... καὶ Γιώργο.

14 Φεβρουαρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δὲν εἶσθε μόνοι· εὐρίσκομαι καὶ ἐγὼ μεταξύ σας. Ἐὰν δὲν μὲ βλέπετε, δὲν ἔχει σημασίαν. Ἀκοῦτε ὁμως τὴν φωνήν μου, ποῦ διοχετεύω μέσω τοῦ ἐπικοινωνοῦντος.

Πολὺ μὲ ἐνδιαφέρει ἡ κατάστασις τῶν ἀδελφῶν μου. Ὅταν τὸ Φῶς ἐκλείψῃ, τὸ Σκότος κατακτᾷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἀληθῆς πίστις καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ὅλα τὰ ἄλλα αὐτομάτως ἐκμηδενίζονται. Ὅπου δὲν ὑπάρχῃ ὕδωρ, διὰ τὴν δροσίση τὰς ψυχὰς, τὸ πνεῦμα ἀποξηραίνεται. Ὅταν τὸ ἐνδιαφέρον εἶναι πλαστόν, ἡ ἀπογοήτευσις τρομάζει. Ὅταν δὲν δίδετε σημασίαν εἰς τὸ χόρτον, θὰ ἀπωλέσετε καὶ τὸ ρόδον. Ὅταν ἡ ὑποκρισία λαμβάνῃ μορφήν νύμφης, τότε ἀπατᾶται καὶ ὁ πλέον ἔμπειρος γνώστης τῆς ζωῆς.

Ἰδιαιτέρως συγχαίρω τοὺς ἀδελφούς καὶ ἀδελφάς, οἱ ὅποιοι παρηκολούθησαν τὴν μικράν μου ὁμιλίαν ἐπὶ τῆς πνοῆς τῆς γῆϊνου ζωῆς. Διότι ἡ ζωὴ εἶναι ἔμψυχος καὶ ἄψυχος. Ἐχουν σχέσιν τὰ δύο ταῦτα σχήματα τοῦ λόγου. Θὰ τὰ ἐξηγήσω ἐν καιρῷ, ὅταν θὰ ἐπανέλθω ἐπὶ τοῦ Φιλοσοφικοῦ λόγου. Διότι ἡ ἐδῶ ζωὴ μὲ ἐδίδαξε πολλά, τὰ ὅποια ποτὲ δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ μάθω εἰς τὸν γῆϊνον κόσμον. Χάρις εἰς τοὺς Ἀρχηγούς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, κατορθώνω νὰ λαμβάνω τὸν λόγον ἐπὶ ἀνωτέρων πνευματικῶν ὁμιλιῶν.

Μητέρα μου, διατί δὲν θέλεις νὰ συμμορφωθῆς μὲ τὰ ὅσα παραγγέλλω; Ἐγὼ δὲν εἶμαι μακρυὰ σου. Ναὶ μὲν ἡ ψυχὴ εἶναι ἀόρατος, ἀλλὰ ὡς πνοὴ εἶναι αἰσθητή, ὅταν ὁ ἐνδιαφερόμενος εἶναι εἰς θέσιν νὰ συλλάβῃ αὐτὴν ἐν τῇ ἡρεμίᾳ αὐτοῦ. Ψυχικῶς, εἶμαι εὐχαριστημένος· πνευματικῶς ὁμως ὄχι, ἐφόσον ἐσὲ σκέπτομαι καὶ τὰ ἄλλοπρόσαλλα γεγονότα τῆς ἀνυπακοῆς ὀλίγων τινῶν.

Σὲ φιλω, ἀγαπητῆ μου μητέρα, καὶ χαιρετῶ τοὺς ἀδελφούς μου.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Αισθάνομαι μεγάλην ικανοποίησιν, διότι συνεχίζεται τὸ Ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Πόσον λυπούμαι, πόσον πονῶ, πόσον μετανοῶ, διότι δὲν κατάρθωσα νὰ λάβω ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῶν κειμένων τούτων. Δηλαδή νὰ τακτοποιήσω μέρος τῶν Ἔργων, καὶ νὰ θέσω καὶ ἐγὼ μὲ τὴν σειράν μου τὸν λίθον τῆς οἰκοδομήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀληθοῦς Γνώσεως τῶν πάντων!

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, οὐδένα ἐξ ὑμῶν λησμονῶ. Ἐρχεσθε εἰς τὸν οἶκον μου, ὡς οὗτος νὰ ἦτο ναός. Καὶ εἶναι τοιοῦτος, διότι ἐδῶ συγκεντρῶνται οἱ μεγάλοι Ἀρχηγοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ἐδῶ ἐδόθησαν τὰ πρῶτα γράμματα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Βασιλείου μας. Ἐδῶ ἐσοχολιάσθησαν πολλὰ κείμενα, διὰ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ πνεύματός μας. Τέλος, ἐδῶ ὁ Κύριος ἔθεσε τὴν Σφραγίδα Του ἐπὶ τῶν κειμένων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, σήμερον ὁμιλῶ μὲ περισσοτέραν ζέσιν, διότι ἀνέρχομαι τὰς θαθμίδας τῶν κόπων μου. Ἀργότερον, θὰ ὁμιλῶ εὐχερέστερα, ἐπὶ θεμάτων τῶν Μυστηρίων καὶ τῆς ψυχῆς. Δὲν εἶναι εὐκόλον διὰ τὸν κάθε θνητὸν νὰ ἀνέρχεται τὴν κλίμακα αὐτήν. Ὅταν φθάσω εἰς τὸν Σταθμόν, ὅπου δίδεται ἡ ἐλευθερία εἰς τὸν Λόγον τοῦ Οὐρανοῦ, θὰ ἐξηγήσω πολλὰ ἐκ τῶν προβλημάτων, τὰ ὅποια σὰς ἀφοροῦν.

Τὰ τοῦ Οὐρανοῦ προβλήματα εἶναι πολλὰ. Δὲν σὰς ἐνδιαφέρουν ἄμεσα, ἀλλὰ μόνον τὰ τῆς γηίνου ζωῆς. Αὐτὰ θὰ ἀναλάβω νὰ ἐξηγήσω, διὰ νὰ δώσω πλήρες φῶς εἰς τοὺς ἀδελφούς μου.

Μητέρα μου, ἤκουσες τὴν ὁμιλίαν μου. Λάβε ἐξ αὐτῆς τὴν δύναμιν τῆς ζωῆς.

Ἀδελφοί μου, σὰς χαιρετῶ μὲ ἀγάπην καὶ τὴν μητέρα μου φιλῶ.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Τὸ νὰ εὐχαριστήσω τοὺς ἀδελφούς διὰ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὁμιλίας μου, δὲν θὰ τοὺς ὠφελήσῃ εἰς τίποτε, ἐάν

δὲν ἐξηγήσω εἰς αὐτοὺς τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς Ἱεροτελεστίας.

Μητέρα μου, νὰ παρακολουθῆς.

Πολλοὶ νομίζουν, ὅτι ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφὴν μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐκτελοῦν ἔργον εὐάρεστον πρὸς τὴν Θεότητα. Ναι μὲν ἡ Θεότης δὲν ἀποκλείει αὐτοὺς ἀπὸ τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, ἀλλὰ οἱ πιστοί, χωρὶς νὰ τὸ ἀντιληφθοῦν, λαμβάνουν ἐκ τῆς Θεότητος δυνάμεις σθένους, ἀνακουφίζουν τὴν ψυχὴν των, καὶ ὅταν αὕτη ἡρεμῇ, τὸ πνεῦμα ἀγάλλεται. Ἐὰν ὄχι, τοῦτο σημαίνει ὅτι ὀλιγοπιστοῦν.

Μόνον διὰ τῆς πίστεως ἀποκτᾶτε τὰ ἀγαθὰ τοῦ Οὐρανοῦ. Καὶ ὅταν ἀποκτήσετε ταῦτα, τότε μὴ ἐνδιαφέρεσθε διὰ τὰ ἐπίγεια ἀγαθὰ, διότι θὰ τὰ ἔχετε. Ἀρκεῖ ἡ πίστις σας νὰ εἶναι ἀληθῆς. Δηλαδή μετὰ πεποιθήσεως νὰ λέγετε ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν μᾶς λησμονεῖ. Καὶ πράγματι, ὅσοι ἔχετε ἰδικὰ σας πρόσωπα εἰς τὸν Οὐρανόν, πάντα ταῦτα ἐνδιαφέρονται τόσον δι' ἐσᾶς, ὅσον δὲν δύνασθε νὰ φαντασθῆτε.

Γνωρίζετε, πόσαι ψυχαὶ προσέρχονται εἰς μικρὰ κέντρα, καὶ παρακαλοῦν τοὺς ὀδηγούς των νὰ τοὺς συνδέσουν μετὰ τῶν ἰδικῶν των;

Ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς πλευρᾶς εἶμαι προνομιούχος, διότι χάρις εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἀναστάσιον, ἠυδόκησεν ὁ Κύριος καὶ μοῦ ἐδόθη ἡ ἀδεια νὰ διοχετεύω τὸν λόγον μου πρὸς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς φίλους, γνωστοὺς καὶ ἀδελφοὺς.

Μητέρα μου, ὁμιλῶ ἀπὸ τὸν λαμπρὸν χῶρον τοῦ Κέντρου, ὅπου ὁμιλοῦν ὅλοι οἱ Ἄρχοντες τοῦ Ἀοράτου Βασιλείου. Σεῖς θεθαίως, λαμβάνετε Ἐπικοινωνίας καὶ ἀπὸ ἄλλο κέντρον, ἀλλὰ Ἐκεῖνο εἶναι ἐξαιρετέον, Τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου. Ἀπὸ Ἐκεῖ ὁμιλοῦν μόνον οἱ Ἀστέρες Αὐτοῦ. Αὐτὸ ὅμως, ὅπου εὐρίσκομαι, εἶναι ὁ κεντρικὸς κρῖκος τῆς Αἴγλης ἢ τοῦ Πνευματικοῦ Ἡλίου. Ἄρχων Αὐτοῦ εἶναι ὁ Πλάτων, μετὰ τοῦ ὁποίου ὠμίλησα προτοῦ συνδεθῶ μαζί σας.

Ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἀρχίσω νὰ μεταδίδω καὶ πάλιν πτωχὰς ἀγνώστους τῆς ψυχῆς, τοῦ πνεύματος καὶ τῆς Φωτίσεως.

Συνιστῶ εἰς τὴν μητέρα μου, νὰ παύσῃ νὰ μεμψιμοιρῇ διὰ τὸ κάθε τι. Εἶναι κακὴ ἡ συνήθεια αὕτη εἰς τὸν ἄνθρωπον, νὰ μὴ δύναται νὰ φράξῃ τὰς σκέψεις του, καὶ νὰ ζητῇ αἰτίαν,

διὰ νὰ τὰς ἐπαναλαμβάνη. Καὶ δι' αὐτὴν εἶναι κακόν, καὶ δι' ἐμέ.

Ἀδελφοί μου, σὰς χαιρετῶ μὲ ἀγάπην.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, σὲ φιλῶ.

6 Μαρτίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε πρῶτον νὰ στραφῶ πρὸς τὴν μητέρα μου, ἣτις ἀναμένει τὴν παρουσίαν μου εἰς τὸν Κύκλον τοῦτον, διὰ νὰ αἰσθανθῆ, ὅτι ὁ υἱὸς τῆς δὲν ἀπωλέσθη, ἀλλὰ ζῆ καὶ διδάσκει.

Μητέρα μου, εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα κάμνεις δι' ἐμέ. Βέβαια, εἶναι ἔθιμα ἱερὰ αὐτά, ἀλλὰ ἐγώ, εὐτυχῶς, ἔχω τὰς δυνατότητας νὰ ἀνέρχομαι ὄλον καὶ ὑψηλότερα. Κάποτε, σὰς τὸ εἶχον εἰπῆ, ὅτι θὰ ἀντιμετωπίσω τὰ πάντα διὰ τοῦ ὀρθοῦ καὶ δικαίου λόγου μου. Λέγω ὀρθοῦ καὶ δικαίου, διότι ὁ λόγος δυνατὸν νὰ εἶναι ὀρθός, ἀλλὰ ὄχι δίκαιος.

Καὶ τώρα, ἄς ἀσχοληθῶ μὲ ὅλους.

Θὰ ἤθελον νὰ σὰς προεῖπω πολλά, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, πρόκειται νὰ συμβοῦν. Ἀλλὰ ἡ θεότης τὸ ἀπηγόρευσε. Μία χαρὰ, λεγομένη ἐκ τῶν προτέρων, μετριάζεται ἐν τῇ ἐπαληθεύσει τῆς. Ἀλλὰ ὅταν δὲν γνωρίζετε τί πρόκειται νὰ συμβῆ, καὶ ἐξ ἀπροόπτου ἀποδέχεσθε μετ' εὐχαριστήσεως τὸ συμβάν, τότε ἡ χαρὰ αὕτη εἶναι διπλασία. Σεῖς, παρακολουθοῦντες τὴν κατάστασιν, δὲν δύνασθε νὰ ἔχετε τὴν ὀξεῖαν ἀντίληψιν τοῦ προφήτου, διότι ὁ πιεζόμενος, χωρὶς νὰ τὸ θέλη, μετριάζει εἰς ἑαυτὸν τὴν καθαρὰν πρόβλεψιν, καὶ ἀναμένει κάτι τὸ ἄγνωστον, πού ἐνδέχεται νὰ λάβῃ χώραν. Τίποτε, ὅμως, τὸ συγκεκριμένον! Καλύτερον ἔστι.

Συνιστῶ εἰς τὸν ἀδελφὸν Γεώργιον, νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὰς ἀπόψεις καὶ συμβουλὰς του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως· νὰ ζητῆ πάντα τὸ αἴτιον καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ μὴ βασίζεται, ἐὰν δὲν τὸ διευκρινίση καλῶς. Διότι ἡ πολιτικὴ εἶναι ἐπικίνδυνον φρέαρ, εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν σκοτεινὰ δυνάμεις, πού δὲν διευκρινίζονται. Διὰ τοῦτο νὰ μὴ θηματίζη εἰς τὸ χεῖλος τοῦ φρέατος, ἀλλὰ εἰς μικρὰν ἀπόστασιν αὐτοῦ.

Μητέρα μου, καὶ ἑσᾶς ἀδελφοί μου, σᾶς χαιρετῶ μὲ ὄλην τὴν ἀγάπην μου.

13 Μαρτίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Χαιρετῶ ὄλους τοὺς καλοὺς μου ἀδελφούς. Τὸν Λ... συγχωρῶ, διότι τὸν γνωρίζω καλύτερον· δὲν θέλει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὰς ἐπικοινωνίας. Ἄλλὰ ἡ φύσις εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς καλλιτερεύσεως τῆς ζωῆς τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Μὴ λησμονῆ, ὅτι ἡ Γῆ δὲν εἶναι τὸ ἅπαν τῆς ζωῆς!

Μητέρα μου, πάντοτε, ὅταν ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σοὺ ὀμιλῇ, σὺ εὐρίσκεσαι εἰς ἄλλους κόσμους, καὶ σκέπτεσαι εἰκόνας μακρυνὰς ἢ φανταστικὰς. Δὲν πειράζει, ἀρκεῖ νὰ ἀκολουθῆς τὴν συμβουλήν μου καὶ νὰ μὴ μεμψιμοιρῆς διαρκῶς.

Ἡ ψυχὴ, νὰ τὸ γνωρίσετε ὅλοι σας, ὅταν ἀνέλθῃ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐπέδωκε, μὲ τὰς στενοχωρίας καὶ τὰς ἐπικλήσεις σας, δεσμεύεται. Τὴν ἐξαναγκάζετε νὰ παραμένῃ εἰς ἐπίπεδα τῆς γῆϊνου σχεδὸν ζωῆς, χωρὶς νὰ δύναται νὰ συμμετέχῃ μετὰ τῶν ἀδελφῶν τῆς εἰς τὰ ἔργα καὶ τὰς κινήσεις τοῦ ζῶντος ὄργανισμοῦ. Καὶ οὕτω πιέζεται· δὲν ἀνέρχεται τὴν Κλίμακα τῆς ψυχικῆς προόδου καὶ πάσχει ἀπὸ τὴν ἀδυναμίαν τῆς γῆϊνου θελήσεως τῶν ἄλλων.

Ἀπεχώρησε μία ψυχὴ, διὰ τὸν ἕναν ἢ τὸν ἄλλον λόγον· δεηθῆτε ὑπὲρ αὐτῆς, χωρὶς νὰ ταράξετε τὴν ὁδὸν τῆς. Πράξατε τὸ ἱερὸν σας χρέος, καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Τότε ἡ ψυχὴ ἔχει εὐχέρειαν νὰ παρακολουθῆ τὰς Διδασχὰς τῶν Ἐπουρανίων Διδασκάλων, νὰ ἀφομοιώσῃ αὐτὰς εἰς τὸ ψυχικόν τῆς σθένος, νὰ ἰσοσταθμίξῃ τὸ πνεῦμα μὲ τὴν ψυχὴν, καὶ νὰ εἶναι αὐτὴ ἑλαφρά, ὡς τοῦ Ἀγγέλου αἱ πτέρυγες.

Ὅταν ἡ ψυχὴ δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τὴν Γῆν, ἐπανέρχεται εἰς τοὺς οἰκείους τῆς, φανεροῦται εἰς αὐτούς, ἢ δίδει σημεῖα τῆς ἐπιβιώσεώς τῆς, καὶ πολλακίς ἀκούει ὁ οἰκεῖος τὴν φωνὴν τῆς νὰ τὸν καθοδηγῇ ἢ νὰ τὸν προφυλάσῃ ἀπὸ τὴν κακὴν ἀπόφασιν ποῦ ἔλαβε διὰ τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο ζήτημα.

Διατί δὲν τὸ ἀντιλαμβάνεσθε;

Δὲν εἶναι δύσκολον.

Χαιρετῶ τοὺς ἀγαπητοὺς μου ἀδελφούς, καὶ φιλῶ τὴν
λατρευτὴν μου μητέρα.

27 Μαρτίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Θέλω ὀλίγην ἡσυχίαν. Εἶναι μία παράκλησίς μου αὕτη, διότι αἱ συνεχεῖς ἐπικλήσεις με στενοχωροῦν εἰς τὴν σταδιοδρομίαν τῆς πνευματικῆς μου ἀνυψώσεως.

Εὐχαριστῶ τὴν μητέρα μου δι' ὅσα μοῦ στέλλει. Δὲν ἔχω ἀνάγκην τῶν πολλῶν προσφορῶν, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζη ποῖον εἶναι τὸ θέλημά μου.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν ἑνὸς ἔτους διαμονῆς μου εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, θὰ δώσω ἐξηγήσεις. Τί ἔμαθον, καὶ ποῦ προορίζομαι.

Ἐὰν μοῦ τὸ ἐπιτρέψουν, θὰ δώσω ἐξήγησιν δι' ὀλίγα φαινόμενα, τὰ ὁποῖα σεῖς δὲν ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας, οὔτε φαντάζεσθε τί εἶναι αὐτά. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος νὰ τὸ διανοηθῆ. Θὰ εἶναι κάτι τὸ νέον, τὸ ἀπροσδόκητον, τὸ ἀφάνταστον, ἀρκεῖ ἡ Θεότης νὰ μοῦ κάμῃ τὴν τιμὴν αὐτὴν, διὰ νὰ σᾶς φωτίσω.

Μὴ τὸ λησμονεῖτε, διότι ἐγὼ δὲν θὰ σᾶς τὸ ὑπενθυμίσω εἶπον μετὰ τὸ ἔτος.

Συνήνησα μίαν ψυχὴν, τὴν ὁποῖαν ἐκ φήμης γνωρίζετε, τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννην Κέννεντυ. Οὗτος θὰ σᾶς ὁμιλήσῃ ἐν τὸς τῶν ἡμερῶν. Ἐμαθον πολλὰ ἐξ αὐτοῦ, διότι ἡ ψυχὴ, ναὶ μὲν εἰσέρχεται παντοῦ, ἀλλὰ δὲν κατέχει τὴν οὐσίαν, ἐὰν δὲν ἀντιληφθῆ αὐτὴν μετὰ τὴν φώτισιν τοῦ Θείου. Εἰδάλλως, ὅλαι αἱ ψυχαὶ θὰ σᾶς μετέδιδον τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ θὰ εἶχομεν καὶ πάλιν ἀνταρσίαν ἐκ τῶν πλανωμένων πνευμάτων, ἅτινα συνεχῶς ψεύδονται. Ἐλάχιστα ἐξ αὐτῶν λέγουσιν τὴν Ἀλήθειαν, περιωρισμένην ὅμως, διότι δὲν γνωρίζουν πολλὰ, τὰ ὁποῖα μόνον μετὰ τὴν μελέτην, τὴν οὐράνιον μόρφωσιν καὶ τὴν εὐνοίαν τοῦ Θείου, δύνανται νὰ ἀποκτήσουν καὶ νὰ ἔχουν φῶς ἴδιον.

Κάποιος ἄλλος Ἰωάννης (αὐτὴν τὴν φορὰν εἶναι ὁ γνωστός σας Μεταξᾶς) χλευάζει αὐτοὺς τοὺς ὁποῖους νομίζει ὅτι καθοδηγεῖ δι' ἄλλων μέσων. Διότι τὰ πνεύματα, ἅτινα εἶναι ἐλεύθερα ἀπὸ κακὴν συμπεριφορὰν πρὸς τοὺς ἀδελφούς των,

πλανῶνται καὶ διασκεδάζουσι εἰς θάρος αὐτῶν πού ὕμνουσι τὰ κατορθώματά των, ἐνῶ γνωρίζουσι ὅτι θαίνουσι πρὸς τὴν καταστροφήν. Δὲν εἶχον μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν, διότι εὐρισκόμεθα εἰς διάφορα σημεία. Ὁ Πλούταρχος λέγει, ὅτι ἡ ποινή του εἶναι θαρρείας μορφῆς, καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ράκος, διὰ νὰ εἰσέλθῃ οἰκειοθελῶς εἰς τὸ Ἔρεθος.

Ἐγὼ δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν οὔτε ποτὲ ἐφαντάσθην, τὰ ὅσα διέπραξεν. Ἐδῶ, ὅμως, ὅλα γίνονται γνωστά, μέχρι καὶ τῆς ἀνευθύνου ιδέας.

Ἄρκετά νέα σὰς μετέδωσα ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, νὰ καθήσῃς φρόνιμα καὶ νὰ παρακολουθήσῃς ἐν σιγῇ καὶ ἀγαλλιάσει τὰ ὅσα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σὰς μεταδίδει. Σὲ φιλῶ καὶ σὲ εὐχαριστῶ πολὺ. Ἐπίσης καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

3 Ἀπριλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀδελφοί, οἱ κόποι καὶ οἱ μόχθοι τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἀνταμειφθοῦν, καὶ νὰ ἴδουσι τὴν λευκὴν καὶ ἠλιόλουστον ἡμέραν τῆς ἀπολυτρώσεώς των ἀπὸ τὸν δαίμονα τοῦ κακοῦ καὶ μοχθηροῦ.

Συνεζήτησα πάντα τὰ ζητήματα ταῦτα μετὰ τοῦ προσφιλοῦς μου ἀδελφοῦ Ἰωάννου Κέννεντυ. Δυστυχῶς, δὲν εὐρέθημεν εἰς τὴν Γῆν ὡς φίλοι καὶ συνεργάται, διότι ἡ θεότης δὲν ἠθέλησε τὴν συνεργασίαν αὐτὴν, διὰ νὰ καταστρέψῃ τὰ ὑποῦλα καὶ κρυφὰ ἐγκλήματα τῶν ὑποκριτῶν μὲ τὸ προσωπεῖον τοῦ ἀγγέλου.

Ἡ ψυχὴ μου εὐφραίνεται, διότι ἀναμένει τὰ μεγάλα γεγονότα πρὸς ἐκκαθάρισιν τῆς κόπρου τοῦ Αὐγείου.

Μητέρα μου, καὶ ἐδῶ πού εὐρίσκομαι ἐστιχούργησα τετράστιχα, τὰ ὅποια θὰ μεταδώσω ἐν καιρῷ. Ὡστε δὲν εἶναι ἐκεῖνα πού σὺ κρατεῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐδῶ. Τὰ Ἐπουράνια, θὰ προστεθοῦν ὡς συνέχεια τῶν ὀλίγων ἐκείνων πού ἔχεις εἰς χεῖρας σου. Κάμνω τοῦτο, διὰ νὰ σὲ εὐχαριστήσω καὶ πεισθῆς ἀκόμη περισσότερο, ὅτι ὁ υἱός σου δὲν ἀπέθανεν, ἀλλὰ ζῆ εἰς τὰ ὕψη τοῦ Βασιλείου πού λέγεται Ἀθανασία τῶν ψυχῶν.

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί, μὴ λυπεῖσθε διὰ τὸν θάνατον τῶν προσφιλῶν σας προσώπων. Ὅλοι ζοῦν.
Σᾶς χαιρετῶ καὶ φιλῶ τὴν μητέρα μου.

10 Ἀπριλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δὲν ἔχω νὰ προσθέσω τίποτε, εἰς τὰ ὅσα ἐκφωνοῦν τὰ πνεύματα τῆς Λογικῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐγὼ θὰ ὁμιλήσω μόνον διὰ τὴν ψυχὴν, διότι τὸ θέμα τῆς ψυχῆς εἶναι ἀτελεύτητον, ὡς καὶ πολλὰ ἄλλα παρεμφερῆ ζητήματα.

Ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει ἀνάστημα. Εἶναι ἓνα εἶδος φλογός· ἀσβεστός φλόγα. Ἡ ἰσχύς της ἔγκειται εἰς τὸν δυναμισμὸν της, δηλαδὴ στὸ σθένος της. Ἐκεῖ ὅπου θέλει ἐνδυναμώνει τὸ φῶς της, διότι, ἐὰν ἔχη τεράστιον φωτισμὸν, ἐκθαμβώνει τὰς ἄλλας ψυχὰς ποὺ ἔχουν ἀσθενέστερον φῶς. Τοῦτο συμβαίνει, ὅταν μία ἰσχυρὰ ψυχὴ δὲν θέλει νὰ ἀντικρύσῃ ἀσθενεστέρας, ὄχι διότι δὲν τὰς καταδέχεται, ἀλλὰ διότι δὲν εἶναι καιρὸς κατάλληλος νὰ συνομιλήσῃ μετ' αὐτῶν. Ὅταν ὅμως μία ψυχὴ ἀδύνατος, κατάλληλος ὅμως, ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν μιᾶς ἰσχυρᾶς ψυχῆς, τότε ἡ ἰσχυρὰ ψυχὴ ἀδυνατίζει τὴν ἔντασιν τοῦ φωτός της, διὰ νὰ πλησιάσῃ τὴν ἄλλην.

Ποτέ μία ψυχὴ, ἥτις ἔχει ἐντατικώτατον φῶς, δὲν δύναται νὰ προσκαλέσῃ μίαν ἀδύνατον εἰς τὰ ὕψη της. Αἱ μεγάλαι κατέρχονται πρὸς τὰς μικράς· καὶ οὐχὶ αἱ μικραὶ ἀνέρχονται πρὸς τὰς μεγάλας. Γίνεται τὸ ἀντίθετον ἀπὸ ὅ,τι εἰς τὴν Γῆν σας.

Καὶ γνωρίζετε τὸ διατί;

Διότι ἐδῶ δὲν ὑπάρχουν συμφέροντα, οὔτε ὕλικά ἀγαθὰ, ἅτινα τρέφουν τὸν ἐγωϊσμὸν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ἀναλόγως τῆς περιστάσεως.

Αἱ ψυχὰι οὐδέπονται κοιμοῦνται. Δὲν ὑπάρχει ὕπνος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς! Διὰ τοῦτο πολλάκις εἰς τὸν ὕπνον σας βλέπετε πρόσωπα γνωστὰ νὰ κατέρχωνται ἐντὸς εἰκόνων παραδόξων, διὰ νὰ μὴ σᾶς ἀποκαλύψουν ἄμεσα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠδύνασθε νὰ μάθετε ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Βλέπετε ἐπίσης καὶ ἄγνωστα πρόσωπα. Ἄγνωστα εἶναι εἰς τὴν σημερινὴν σας ζωὴν, ἦσαν ὅμως γνωστότατα εἰς ἄλλην σας προ-

ὑπαρξιν. Βλέπετε, ὅτι οἱ δεσμοὶ αὐτοὶ δὲν ἐξαφανίζονται, ἀλλὰ ὑφίστανται εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Μία ψυχὴ εἶναι δυνατὸν νὰ γνωρίζῃ ἕνα ὁλόκληρον κόσμον. Ἄλλὰ αὐτὸ εἶναι ἄλλον θέμα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀναπτύξω ἄλλοτε.

Ἄγαπημένη μου μητέρα, γιὰ σὲ ὀμιλῶ. Ἄλλὰ σὺ σκέπτεσαι πολλὰ ἄλλα, διὰ τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τώρα καιρὸς. Μορφώσου ἀπὸ τὰς διδασχάς μας. Αὐταὶ θὰ σὲ ἀνακουφίσουν, αὐταὶ θὰ σὲ ὀδηγήσουν εἰς τὴν ζωὴν τὴν γήϊνον καὶ τὴν Οὐράνιον ἀκόμη.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἀδελφούς μου μὲ ἀγάπην καὶ σέ, μητέρα μου, σὲ φιλῶ θερμὰ. Ὁ υἱὸς σου Ἄλκαϊος.

17 Ἀπριλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Παρηκολούθησα τὰς διδασκαλίαις τῶν Ἀρχηγῶν μὲ χαρὰν καὶ πίστιν πρὸς τὸν Μέγαν Δημιουργόν.

Τὸ πνεῦμα, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶναι αὐτὸ τὸ ὁποῖον σᾶς καθυστερεῖ εἰς τὴν ἀνύψωσίν σας. Ἐὰν τὸ καλλιιεργήσετε καταλλήλως, τότε καὶ τὸ ψυχικόν σας σθένος ἀνυψώνετε, καὶ τὴν ὄντοτήτά σας ἀνατρέφετε κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ἡ ψυχὴ, εἶναι ἀδύνατος πρὸ τῆς πνευματικῆς θελήσεως. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ὑπερτεροῦν εἰς ψυχικὸν σθένος. Διὰ τοῦτο βλέπετε, ὅτι δὲν ὑφίσταται ψυχικὴ πονηρία, ἀλλὰ πνεῦμα πονηρόν!

Δὲν ἀρκεῖ νὰ κρατῆτε εἰς χεῖρας σας τὸν Σταυρὸν ὡς ὄπλον.

Ἄλλὰ πῶς;

Νὰ τὸν κρατῆτε διὰ τῶν ἔργων σας. Πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνθρώπων τρέχουν εἰς τὰς Ἐκκλησίας, καὶ προσποιοῦνται τοὺς εὐσεβεῖς καὶ πιστοὺς.

Τί κρύπτει, ὅμως, τὸ θάθος τῆς ὄντοτήτός των, μηδὲ καὶ αὐτοὶ γνωρίζουν, διότι ὑποκρίνονται.

Ὁ πονηρὸς διὰ τῆς ὑποκρισίας κατέβαλε τὴν Εὐάν. Ἡ ὑποκρισία γίνεται μέσον πρὸς κατάκτησιν τοῦ ποθουμένου σκοποῦ, ὑπὸ συνθήκας ἀναξιοπρεπεῖς, ἐκείνου τοῦ ἀνθρώ-

που, ὅστις δὲν ἔχει ἀγνήν ψυχὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὰ πλάσμα-
τα τοῦ Δημιουργοῦ.

Τὸ πνεῦμα, εἶναι φῶς μὲ καύσιμα ἀγνὰ ἢ μὲ μὴ ἀγνὰ.
Ἐκ τῶν καυσίμων ἐξαρτᾶται τὸ φῶς τῆς ὄντοτης!

Τὴν προσεχῆ φοράν θὰ ὁμιλήσω ἐπὶ τῆς ψυχῆς, διὰ νὰ
ὀλοκληρώσω τὸ θέμα μου.

Ἀγαπητὴ μου μητέρα, πιστεύω νὰ παρηκολούθησες τὴν
ὁμιλίαν μου, διότι θέλω καὶ ἐπιθυμῶ, ὅπως μορφωθῆς ἐπὶ τῶν
ὄσων διαλαλῶ.

Σὲ φιλῶ πολύ, καὶ ἡ ἀγάπη μου, ἄς γίνῃ φῶς διὰ τοὺς
ἀδελφούς μου.

24 Ἀπριλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητέ μου Γιώργο, σ' εὐχαριστῶ πολύ, πού τόσο ἐν-
διαφέρεσαι καὶ ἀνακουφίζεις τὴν ψυχὴν τῆς μητέρας μου. Δὲν
σοῦ τὸ λέγω αὐτὸ διὰ νὰ σὲ ἐπαινέσω, διότι γνωρίζω καλῶς
τὴν ἀνιδιοτέλειάν σου καὶ τὸν εἰλικρινῆ δεσμόν σου μετὰ τῆς
οἰκογενείας μου. Δὲν ἐκέρδισες μόνον τὴν ἐκτίμησιν πού σοῦ
ἔχω, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀδελφικὴν μου ἀγάπην. Εἰς τὴν Γῆν ἐσκε-
πτόμην νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ καὶ σοῦ καταστήσω γνωστὰ ὅλα
ὅσα εἶχον εἰς τὸ θάθος τῆς ψυχῆς μου, διότι ἀνεγνώριζον εἰς
ἑσὲ τὴν πραγματικὴν φιλίαν, τῆς ὁποίας τὸ θάθος ἦτο ὅλο
ἀγάπη καὶ θυσία.

Αὐτὸ καὶ μόνον ἀρκεῖ, πνευματικὴ μου ἀδελφέ. Ξεῦρω τί
λέγω. Μὴ στενοχωρεῖσαι ἄδικα. Ὁ Κύριος δὲν ἀδικεῖ, ἀλλὰ
προφυλάσσει τοὺς ἀγαπητοὺς εἰς Αὐτόν. Διὰ τοῦτο θὰ σοῦ
δώσῃ ὅ,τι ζητεῖς καὶ ἐπιθυμεῖς.

Μετάδωσε, σὲ παρακαλῶ πολύ, εἰς τὴν μητέρα μου, τὰ
ὅσα σοῦ ὑπαγορεύω.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, τώρα πού εἴμεθα μόνοι μας, σὲ
βεβαιῶ ὅτι αἱ παρατηρήσεις μας δὲν λέγονται διὰ νὰ σὲ συγ-
χύσωμε περισσότερο, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐντείνωμε τὴν προσοχήν
σου εἰς τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς. Ὁ ἐκνευρισμός σου μὲ τὸ πα-
ραμικρὸν γίνεται ἐμπόδιον εἰς τὴν κατανόησιν τῶν παραγγε-
λιῶν μας. Κάμε μίαν προσπάθειαν καὶ μὴ θιάζεσαι νὰ ἐκδη-
λώνῃς με ταραχὴν τῶν νεύρων. Σοῦ τὸ λέγω αὐτό, διὰ νὰ

ἠμπορέσωμε νὰ ἐπιδράσωμεν εἰς τὸ πνεῦμα σου καὶ ἀπαλλαχθῆς ἀπὸ τὰς συγχύσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

Μητέρα μου, ἡ ἀγάπη τοῦ δεσμοῦ, δὲν εἶναι μόνον ὕλική, ἀλλὰ καὶ πνευματικὴ. Ἐγὼ γνωρίζω, ποῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐνθυμοῦνται, καὶ πῶς μὲ σκέπτονται, ὡς ὄντοτητα τοῦ Οὐρανοῦ.

Μοῦ ἐδόθη ἡ ἄδεια νὰ ἀναπτύσωσιν κάθε φορὰν καὶ μίαν πτυχήν τῆς ψυχῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ μανθάνω καὶ ἄλλας πολλὰς, τὰς ὁποίας ἐν καιρῷ θὰ σὰς μεταδώσω. Ἦρχισα ἀπὸ τὴν ψυχὴν, ὡς θεῖαν πνοὴν τοῦ πλάστου ἐντὸς τῆς ὄντοτικότητος.

Ἐμίλησα μὲ τὸν πατέρα, πού ἐδῶ εἶναι ἀδελφός μου καὶ μοῦ ὑπέδειξε κατὰ ποῖον τρόπον νὰ διαχειρίζωμαι τὸν Λόγον, ὥστε ἡ ἔννοιά του νὰ μὴ ἀλλοιώνεται ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν τῆς διαστάσεως καὶ τὴν πίεσιν τῆς Ἀντιστρόφου Ἐνεργείας. Ἐπειδὴ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀνταρσίας, δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν ὁδὸν μας, προσπαθεῖ νὰ πιέσῃ τὸν Λόγον μας, ὥστε νὰ τὸν ἀλλοιώσῃ. Δύσκολον αὐτό. Ἀλλὰ ἡ προσπάθειά του εἶναι ὀχληρὰ εἰς ἡμᾶς τὰς ψυχὰς. Πρέπει τὸ ψυχικόν μου φῶς νὰ ἐνταθῇ περισσότερο, διὰ νὰ ἐξουδετερώσω τὴν πίεσιν. Θὰ γίνῃ καὶ τοῦτο μὲ τὸν καιρόν.

Χαίρομαι ἰδιαίτερος, πού οἱ καλοὶ μου ἀδελφοί, πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς των, ἔρχονται καὶ σὲ συντροφεύουν, καθ' ἣν στιγμὴν λαμβάνετε τὰ μηνύματα τοῦ Οὐρανοῦ. Βλέπετε καὶ μόνη σου, πόσον ὁ Πνευματικὸς Κόσμος συνδέει εἰς κύκλους τὰς ψυχὰς πού ζητοῦν τὸ ἀληθινόν φῶς. Ἐὰν τοῦτο ἐγίνετο εἰς ἀπεριορίστους κύκλους, φαντάζεσαι πόσον στενοὶ θὰ ἐγίνοντο οἱ δεσμοὶ τῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἀρκεῖ οἱ κύκλοι νὰ συγκεντρώνουν μέλη, ἀλλὰ νὰ διδάσκωνται ἐπίσης ἀπὸ τοὺς Φωτοδότας τοῦ Οὐρανοῦ. Αὐτὸ τὸ νόημα ἔχουν οἱ Κύκλοι.

Μητέρα μου, θὰ ξαναέλθω, διὰ νὰ σοῦ δώσω καὶ νέα τοῦ Οὐρανοῦ.

Σὲ φιλῶ θερμά.

1 Μαΐου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Χαίρομαι πολὺ, διότι ὁ Κύκλος μου εἶναι παρῶν. Μόνον παρακαλῶ, τὴν μητέρα μου νὰ προσέχη εἰς τὴν κάθε λέξιν.

Λέγομεν «καλῆς ψυχῆς» ἄνθρωπος καὶ «κακῆς ψυχῆς».

Οἱ ἄνθρωποι παρεγνώρισαν τὰς λέξεις. Ἡ μὲν πρώτη, καλῶς λέγεται ἡ δευτέρα, ὅμως, δὲν ἔχει θέσιν. Διότι ἡ ψυχὴ εἶναι θεότης.

Ἐὰν τύχη τὸ πνεῦμα νὰ εἶναι ἰσχυρότερον τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ πονηρὰ φύσις νὰ δοκιμάζη τὴν ὀντότητα, διὰ μέσου τοῦ πνεύματος, τότε ἡ ψυχὴ, ὡς ἰσχυρὴ, ὑποδουλώνεται εἰς τὸ πνεῦμα, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐνεργεῖ κατὰ βούλησιν τῆς ἀρεσκείας του, ἥτις δυνατὸν νὰ εἶναι κατὰ τῶν ἀδελφῶν του, ὁπότε λέγουν δι' αὐτόν, ὅτι εἶναι «κακῆς ψυχῆς» ἄνθρωπος.

Τώρα, ἄς ἐξετάσωμεν τὴν «καλὴν ψυχὴν». Ὁ τάδε εἶναι τόσο καλός, ὥστε οἱ ἀδελφοὶ του ἐκλαμβάνουν αὐτόν ὡς «ἀφελῆ»· καὶ ἐὰν εἶναι πλούσιος, διὰ τῆς ὑποκρισίας καὶ τῶν ἐπαίνων προσπαθοῦν νὰ τὸν ἐκμεταλλευθοῦν.

Ἴσως μερικοὶ νὰ μὴ συμφωνοῦν μὲ τὴν λέξιν «ἐκμετάλλευσις». Τότε, ἐὰν τοῦ ἀφαιρέση τις τὸν πλοῦτον, θὰ ἴδητε, ὅτι ὅσοι τὸν ἐθαύμαζον, νὰ τὸν ἀποστρέφονται, χωρὶς νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὸ ἀγαθὸν θάθος τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ μόνοι σας παρατηρεῖτε, ὅτι, ὅταν ἡ καλωσύνη ὑπερβῆ τὸ ὄριον, δὲν λογίζεται ὡς καλωσύνη ἀπὸ τοὺς ἰδίους ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος εἶπεν: «Νὰ δίδωμεν τὸν ἕνα χιτῶνα». Καὶ οὐχὶ τοὺς δύο. Ἴδου, διατί ὁ Πνευματικὸς Κόσμος τονίζει ἐξακολουθητικῶς νὰ ἰσοζυγίζωμεν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν. Δηλαδή τὸ μέτρον σώζει καὶ οὐχὶ ἡ ὑπερμέτρος καλωσύνη.

Αἱ παγίδες διὰ τὸ πνεῦμα εἶναι πολλαί, πνευματικαὶ καὶ ὕλικαί. Τὸ τονίζω. Προσέξατέ το.

Διὰ τὰς παγίδας τοῦ πνεύματος θὰ ὁμιλήσω προσεχῶς. Διότι ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ψυχὴν.

Μητέρα μου, ὅπως καταλαβαίνης, εὐρίσκομαι κοντὰ σου. Δὲν μὲ βλέπεις. Ἐγώ, ὅμως, σὰς βλέπω ὅλους, καὶ μάλιστα σὲ πλησιάζω καὶ ἐναποθέτω τὸ χέρι μου εἰς τὸν ὄμων σου. Εὐτυχῶς, διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ ἐκφράζω τὰς ἐπιθυμίας μου. Καὶ πάλιν σὲ εὐχαριστῶ, διότι μὲ ἐνθυμεῖσαι ὑπερμέτρος.

Σοῦ λέγω κάτι τὸ εὐχάριστον δι' ἐμέ. Μὲ τὰς ἐπικοινωνίας τῶν ψυχῶν ἀνῆλθεν ἡ θέσις μου. Εὐρίσκομαι πολὺ ὕψηλότερον καὶ θαίνω ὀλοταχῶς πρὸς ἀνώτερα ὕψη.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας. Σὲ δέ, μητέρα μου, σὲ φιλῶ.

ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΠΥΡΡΟΣ (*)

Ἄγαπητὴ μητέρα, μὲ ἔστειλεν ὁ Κύριος, διὰ νὰ σοῦ εἶπω, ὅτι ἐφόσον γνωρίζεις, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι Ἄφθαρτος Ζωή, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ ψυχαὶ ζοῦν, μανθάνουν καὶ ἀναπτύσσονται, νὰ μὴ θαρρυγομᾶς διὰ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ἀδελφοῦ μου. Αὐτὸ τοῦτο σημαίνει, ὅτι αἱ ψυχαὶ ἔχουν ὅλαι τὴν ἰδίαν ἡλικίαν, καὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀφομοιώνουν τὴν Φώτισιν τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζονται ὡς θρέφη καὶ νὰ λέγουν δύο ἢ τρεῖς λέξεις ἀνόητους πρὸς συντήρησιν τῆς πίστεώς σας, ὅτι πράγματι εἶναι τέκνα μικρᾶς ἡλικίας.

Εἰς τὸν Κύκλον τοῦτον λέγεται ἡ Ἀλήθεια ὡς ἔχει, καὶ οὐχὶ παραπονημένη διὰ νὰ παρηγορήσῃ.

Θὰ ἐπανέλθω εἰς τὸν κόσμον σας μὲ ἄλλην ἀποστολήν. Δὲν γνωρίζω τὸν χρόνον, διότι ἐδῶ δὲν ὑφίσταται.

Ὁ Ἀλκαῖος μὲ συνήντησε, καὶ τοῦ ἐφαίνετο ὡς ὄνειρον. Μοῦ ἐνεπιστεύθη ὅτι, παρ' ὅλην τὴν πίστιν του πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, δὲν ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ Αὐτὸν ὡς ἔχει. Σήμερον ἀνέρχεται τὰς θαθμίδας τῆς προαγωγῆς, διότι τὸν βοηθεῖ εἰς αὐτὸ τὸ πνεῦμα του καὶ ἡ φώτισις τοῦ ἀδελφοῦ - πατρὸς (Ἄρχοντος τοῦ Ποσειδῶνος).

Σὲ φιλῶ, ὡς καὶ τοὺς ἀδελφούς μου, μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Κυρίου.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Βλέπω, ὅτι εἶχατε καὶ ἄλλην ἐπίσκεψιν, ποῦ δὲν εἶχατε κατὰ νοῦν. Δὲν τὸν ἀπέστειλον ἐγώ, οὔτε ἐζήτησα τοιοῦτον τι. Γνωρίζετε Ποῖος τοῦ ἔδωσε τὴν ἄδειαν. Εἰς Αὐτὸν νὰ πιστεύετε, ἀδιάφορον, ἐὰν κατὰ καιροὺς μακρυνοὺς εἶχον μίαν ἀμφιβολίαν. Εἰς αὐτὸ δὲν πταίω ἐγώ, ἀλλὰ ἡ ὀρθὴ καὶ λογικὴ σκέψις μερικῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι πείθουν διὰ τοῦ λόγου μὲ τοσαύτην πεποίθησιν τοὺς ἀδελφούς των, ὥστε οἱ τοὶ νὰ λοξοδρομοῦν. Ἀλλὰ ὁ ἀδελφός Ἀναστάσιος μὲ ἐφώτισεν εἰς καιρίας στιγμὰς τῆς ζωῆς μου, ὥστε νὰ ἀνατρέψῃ τὴν κακὴν ἐκείνην ἀντίληψιν περὶ τοῦ Κυρίου.

* Ἀδελφός τοῦ Ἀλκαίου, ἀνακληθεὶς εἰς ἡλικίαν δύο ἐτῶν.

Ἄνεχώρησα ἀπὸ τὸν Κόσμον σας μὲ τὴν πίστιν μου πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὴν ἀγάπην ὡς φυλακτὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Αὐτὰ τὰ δύο ἤνοιξαν τὴν ὁδὸν μου καὶ οὕτω μὲ παρέλαθεν ὁ πατήρ μου καὶ ὕστερον πολλοὶ καὶ διάφοροι ἐκ τῶν Μεγάλων Πνευμάτων, τὰ Ὅποια ἐπικοινωνοῦν μαζί σας.

Ὁ Πλούταρχος μὲ ἐφώτισεν ἐπὶ τῆς νέας μου ζωῆς. Ὁ Πλάτων ὑπέδειξεν εἰς ἐμὲ πολλὰ ἄγνωστα διὰ τὴν ψυχὴν σημεῖα. Βεβαίως κατ' ἀρχὴν μοῦ ἦτο δύσκολον νὰ συνηθίσω τὸ νέον μου περιβάλλον, ἀλλὰ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐμεσουράνησεν ἡ αὐγὴ ὡς φωτεινὸς ἥλιος καὶ ἠσθάνθην τὸν ἀόρατον Κόσμον ὡς εἶναι: Πραγματικὸς καὶ μεγαλειώδης.

Ἐὰν δὲν γνωρίζετε μίαν γλῶσσαν, τὰ Ἀγγλικά φέρ' εἰπεῖν, καὶ σὰς παρουσιάσουν ἓνα περίφημον ἔργον εἰς τὴν Ἀγγλικήν, πῶς θὰ τὸ ἀπολαύσετε;

Μόλις, ὅμως, ἐκμάθετε τὴν γλῶσσαν, τότε ἀπολαμβάνετε τὰς λεπτομερείας τῆς ὅλης ὠραιότητος τοῦ ἔργου. Νά, αὐτὸ συνέβη καὶ εἰς ἐμέ, μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι, ὅταν ἔχης προσόντα θεῖα, δὲν χρονοτριβεῖς εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Οὐρανίου Γνώσεως. Ἐννοῶ τὸ ὄραμα.

Ἦκουσες τί λέγω, μητέρα μου; Σὲ φιλῶ καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας.

15 Μαΐου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Χαιρετῶ μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου τοὺς καλοὺς μου ἀδελφούς. Ἐπίσης φροντίζω καὶ βοηθῶ κατὰ δύναμιν τὴν ἀγαπητὴν μου μητέρα, ἥτις δὲν ἀντιλαμβάνεται, δυστυχῶς, τὸ τί τῆς ὑπαγορεύω. Μὲ τὴν ἡρεμίαν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος, θὰ δυνηθῇ νὰ γίνῃ περισσότερο προσεκτικὴ εἰς τοὺς λόγους μου καὶ νὰ ἐφαρμόζη τὸ πρέπον.

Ἡ ψυχὴ πάσχει, ὅταν πιέζεται ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Δηλαδή τὸ πνεῦμα γίνεται αἰτία νὰ ὑποδουλῶνεται ἡ ψυχὴ εἰς αὐτό, καὶ νὰ τυραννῆται ἡ ὀντότης. Ὅταν τυραννῆται ἡ ψυχὴ ἐν τῇ πιέσει τῆς, οὐδέποτε δύναται νὰ μειδιᾷ ὁ Κύριος. Εἶναι τὸ αὐτό, ὡσὰν νὰ κρεμᾶται ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ὡστε δὲν θλάπτετε μόνον τὸν ἑαυτὸν σας, ἀλλὰ καὶ τὴν γενικότητα, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Σωτῆρος. Καὶ τοῦτο γίνεται, διότι ὁ

Θεὸς ἦνωσε διὰ τοῦ ἀρρήκτου δεσμοῦ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν τῆς κάθε ὄντοτης, ἵνα ἀποτελῆ ὀλοκληρωμένη «ψυχοπνευματικὴ» ὄντοτης. Ὅμιλῶ ἐπὶ τῶν διαφόρων πτυχῶν τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ ἦτο ἀπαραίτητον νὰ ἀναφέρω καὶ τὸ πνεῦμα, διότι ἐξ αἰτίας τῶν συλλαμβανομένων εἰκόνων τῆς φαντασίας του, φάσκει καὶ ἀντιφάσκει ἐντὸς τῆς δημιουργηθείσης «ψευδαισθήσεως».

Ἀγαπημένη μου μητέρα, ἐὰν δυνηθῆ ὁ φίλτατός μου Γιώργος, θὰ σοῦ μεταδώσω ὀλίγους ἐκ τῶν στίχων μου:

Βαρκοῦλα μὲ τὸ λευκὸ πανί,	Τὰ μάτια σὰν καθρέφτες,
στῆς θάλασσας τ' ἀκρογιαλί,	τὸν κόσμον ἐρευνοῦνε
ἴδια σὰν τὴν ἀγνὴ ψυχὴ,	κι ὅμως τὰ θάθη τῆς ψυχῆς,
ὄλ' ὁμορφιά καὶ χάρι.	ἀδυνατοῦν νὰ θροῦνε.

Τρεχαντήρι τῆς ζωῆς ἡ ψυχὴ,
τιμὸνι ἔχει τὸ πνεῦμα
ἂν τσακιστῆ σὲ ὕφαλο,
ἄλλοι σὲ κείνον π' ὀδηγεῖ.

Θὰ συνεχίσω εἰς τὸ προσεχὲς κείμενόν μου μὲ τὸν τίτλο: «Παράπονο». Κατῶρθωσα νὰ μεταδώσω τὴν ἔννοιαν τῆς εἰκόνας μου, ὅταν ἐλάμβανον ὑπ' ὄψιν τὴν Φύσιν· ἀλλὰ καὶ τὸ Ἄγνωστον.

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ θερμὰ καὶ σὲ εὐχαριστῶ πολὺ. Εἶπα νὰ μὴ παραβαίης τὸ μέτρον εἰς ὄλα, ἀκόμη καὶ εἰς ἐμέ.

Ἀδελφοί μου, σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ ποῦ μὲ παρηκολούθησατε.

Μὲ τὰς Εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

22 Μαΐου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μὲ ἐστενοχώρησεν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶναι, τὸ ὅτι δὲν ἐπρόλαβον νὰ ἐκδώσω τὰ «πονήματα» καὶ τὰ «ἔργα» τοῦ πατρός μου. Διότι ἐν αὐτοῖς ἐξῆρε τὴν Ἀρετὴν καὶ κατεπάτει τὴν κακίαν εἰς ὄλας αὐτῆς τὰς μορφάς. Ὁ ἴδιος δὲν ἐστενοχωρήθη τόσον, διότι τὸ φῶς του ἦτο διάφορον ἀπὸ

ἐκείνο πού κατείχεν ἐν τῇ Γῆ καί μοῦ εἶχεν εἰπῆ νά μὴ ἀπα-
σχοληθῶ μὲ τὰ ἔργα του, ἀλλὰ μόνον μὲ αὐτὰ τοῦ Οὐρανοῦ.
Ἄλλὰ ἐγὼ ἀκόμη δὲν ἔφθασα ἐκεῖ ὅπου προορίζομαι, διὰ
τοῦτο ἐνθυμοῦμαι τὰ τῆς Γῆς ἡμιτελῆ ἔργα ἐκείνου, ὡς καὶ
τὰ ἰδικά μου. Δὲν κατῶρθωσα νά συγγράψω, ἔστω καὶ μι-
κρὸν πόνημα, περὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τὸ εἶχα ἀποφα-
σίσει, ἀλλὰ τὸ ἡμέλησα πολὺ.

Ἄλλην φορὰν θὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τῆς ψυχῆς.

Ἄς προσπαθῆσω νά μεταδώσω τό:

«ΠΑΡΑΠΟΝΟ»

Ἄργοκυλᾶ ἡ ψυχὴ,
στά ὕψη π' ἀνεβαίνει·
ὄνειρο ἦταν ἡ Ζωή,
πού πίσω της διαθβαίνει.

Τί κι ἂν ἀτέλειωτα — πολλὰ,
ζωντάνια φορτωμένα,
ἔργα καὶ σκέψεις ἔμειναν
σὲ χάρτες χαραγμένα;...

Εἶναι ὁ πόνος μου αὐτός,
ν' ἀφήσω σκορπισμένα,
σὲ χέρια ἀνειδίκευτα,
τὰ λόγια μου χαμένα.

Διὰ νά μὴ κουράσω τὸν ἀδελφόν μου, τὴν ἄλλην φορὰν
θὰ δώσω κάτι διὰ τὴν μητέρα μου.

29 Μαΐου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Παρακαλῶ πολὺ, μὴ μὲ παρεξηγεῖτε, διότι εἰς τὴν τελευ-
ταίαν μου ἐπικοινωνίαν δὲν ἠσχολήθην ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τῆς
ψυχῆς καὶ δὲν ἐπρόλαθον νά σᾶς μεταδώσω τὸν πνευματικόν
μου χαιρετισμὸν καὶ τὸν καθιερωμένον ἀσπασμὸν εἰς τὴν μη-
τέρα μου, ἥτις συχνὰ ἐνοχλεῖται ἐπὶ μικροσφαλμάτων.

Μητέρα μου, ἀρχίζω ἀπὸ ἐσέ:

ΣΤΟ...

Μάννα, γλυκειὰ καὶ τρυφερή,
Αγάπη τοῦ κόσμου ὅλου·
Μοῦδωσες τὸ πρῶτο τὸ φιλί,
Ἀλλὰ καὶ τὸ στερνὸ τὸ χάδι.

Καὶ μοῦκανες νὰ νοιώσω
Αθελα, τὸν πόνο τὸν πικρό,
Καὶ τῆς μητέρας τὸν καῦμό·
Ἴσως γιὰ κάποιον σκοπό*.

Ἀργότερα, θὰ συνεχίσω μὲ μικρὲς εἰκόνες ἀπὸ τὸν ἐδῶ
Κόσμον, διὰ νὰ δώσω μὲ στίχους τὴν μουσικὴν ἔννοιαν τοῦ
πόνου.

Εἶναι, μητέρα μου, ἐνωρὶς ἀκόμη, διὰ νὰ ἠμπορέσω νὰ
πάρω περισσότερον Φῶς Οὐράνιο, διὰ νὰ σᾶς μεταδώσω με-
ρικὰ ἀθροίσματα τῶν Οὐρανίων Καλλονῶν.

“Ὅταν αἱ ψυχαὶ παρουσιάζονται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, μὴ
νομίσετε ὅτι ἀπαλλάσσονται ἀμέσως ἀπὸ τὸ γήϊνον πνεῦμα
των. Νὰ λάβετε ὑπ’ ὄψιν, ὅτι τὸ πνεῦμα εἰς ὅλην τὴν ζωὴν τῆς
ὄντοτῆτος παρέμενεν ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου· καὶ ἐὰν ἀπεχώρη-
σεν ἀπὸ τὴν Γῆν, ἔχει, ἢ μᾶλλον διατηρεῖ, εἰκόνας τοῦ πα-
ρελθόντος. Μὲ τὸν γήϊνον χρόνον, ὀλίγον κατ’ ὀλίγον, δια-
γράφονται αἱ εἰκόνες.” Ὅχι ἐντελῶς, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐνοχλη-
τικαὶ εἰς τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ τὴν κεχαραγμένην
ὁδὸν τοῦ πρὸς τὰ Ὑψη, μὲ τὴν συνδρομὴν τῆς ψυχῆς του.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, σᾶς εὐχαριστῶ, διότι παρευρί-
σκεσθε εἰς τὰ μικρὰ διδάγματά μου.

Μητέρα μου, μὴ στενοχωρεῖσαι, διότι αὐτὸ μὲ ταράζει.
Σὲ φιλῶ θερμά.

5 Ἰουνίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Καὶ πάλιν εὐρίσκομαι κοντὰ σας.

Ἄκου μητέρα μου, ὅταν ὀμιλῶ διὰ τὰς ψυχάς, σᾶς μετα-
δίδω τὰς εὐκολωτέρας εἰκόνας, διὰ νὰ τὰς ἐντυπωθῆτε. Μὲ
ἄλλον τρόπον δὲν γίνεται, διότι τότε δὲν θὰ ἠμπορέσετε νὰ
ἀντιληφθῆτε τί θέλω νὰ σᾶς μεταδώσω.

Ὅταν μία ψυχὴ ἔρχεται εἰς τὸν Οὐρανόν, ἀργοπορεῖ,
πρῶτον διότι τὴν ἔλκει ἡ γήϊνος ζωὴ καὶ δεῦτερον, δὲν ἔχει
συναίσθησιν τοῦ τί τῆς συμβαίνει. Βλέπει (θεθαίως μὲ τὸν

* Τὸ ἀρχικὸ τῶν στίχων τοῦ μικροῦ τοῦ ποιήματος, σχηματίζουν τὴν τρυ-
φερὴν διὰ τὸν ἀδελφὸ λέξη «ΜΑΜΑΚΑΚΙ».

τρίτον ὄφθαλμόν) εἰκόνες γήινες καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ξαφνιασθῆ ἀπὸ τὸν θάνατον, ποὺ δὲν ἀνέμενε. Μόλις συνέλθη λίγο (καὶ τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς ψυχῆς), τότε μεταβαίνει εἰς τὸν Κύκλον τῆς αὐτοεξετάσεως. Ἡ ψυχὴ εἶναι ἐλευθέρᾳ, συνδέεται ὅμως καὶ μὲ τὸ πνεῦμα.

Καὶ ἐρωτᾷ ἡ ψυχὴ τὸ πνεῦμα: «Διατί ἔπραξες ἐκεῖνο (ὀνομάζει τὴν περίπτωσιν), τὸ ὁποῖον δὲν ἐπετρέπετο εἰς ἐσέ;»

Καὶ τὸ πνεῦμα δικαιολογεῖται ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς του. Ἐὰν εἶναι ἰσχυρὸν πνεῦμα καὶ εὕρισκει δικαιολογίας, σοφιστικὰς ἅς τὸ εἶπω, τότε δὲν συγχωρεῖται. Ἐὰν θέλῃ νὰ τιμωρηθῆ, εἰσέρχεται εἰς τὸ Σκότος τῆς Οὐρανίου Ἐκπαιδεύσεως. Ἐὰν ὅμως ἀρνήται ὅτι ἔπταισε, τότε παραμένει ἐλεύθερον, ἔξω ὅμως τοῦ Βασιλείου μας, καὶ ὀνομάζεται ἡ ψυχὴ αὕτη πλανωμένη. Ἐὰν κατορθώσουν τὰ κακὰ πνεύματα καὶ τὴν παρασύρουν, τότε τίς γνωρίζει, πότε θὰ ἀπελευθερωθῆ!

Ἐὰν ὅμως ἡ ψυχὴ κλίνη τὴν κεφαλὴν καὶ ἀναγνωρίσῃ τὰ σφάλματά της, ἔστω καὶ μικρά, τότε ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Κύριον, ποῖα θὰ εἶναι ἡ τιμωρία της, πρὸς ὄφελός της.

Ἐὰν εἰς οὐδὲν ἔπταισεν, τότε τὸ πνεῦμα ἔχει τὸ θάρρος νὰ εἶπῃ: «Ἐὰν πταίω νὰ τιμωρηθῶ. Ἐὰν ὅμως δὲν πταίω, τότε ἅς κρίνῃ τὴν ὄντοτήτά μου ὁ Κύριος».

Καὶ ἡ ψυχὴ ἀπαντᾷ εἰς τὸ πνεῦμα: «Ἔχεις ἐτοιμὴν τὴν θέσιν σου ἐντὸς τοῦ Βασιλείου μας». Καὶ ἐκεῖ, καθημερινῶς ἐκπαιδεύεται εἰς τὰς γνώσεις τῆς Ὑψηλῆς Ἀντιλήψεως, ἀνερχομένη τὴν κλίμακα. Τότε τὸ πνεῦμα ἡρεμεῖ καὶ σκέπτεται μὲ σύνεσιν θείαν.

Ὑπάρχουν πολλαὶ καταστάσεις τῶν ψυχῶν, ποὺ δὲν δύναμαι νὰ τὰς ἀναφέρω ὅλας. Δίδω μόνον μίαν πενιχρὰν εἰκόνα τῶν ὄσων συμβαίνουν μὲ τὰς ψυχὰς.

Ἡ ἐλευθερία τῶν ψυχῶν ἐδῶ, εἶναι ἀπόλυτος. Ἡ κάθε ψυχὴ γνωρίζει τὴν θέσιν της, καὶ ὑπακούει εἰς τὸν Νόμον τοῦ Κυρίου.

Ἐκεῖναι αἱ ὁποῖαι εἶναι ἔξω τοῦ Βασιλείου μας, μὴ νομίζετε ὅτι ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνουν ὑλικῶς ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὅχι. Μόνον διὰ τοῦ Λόγου, διότι ὁ Λόγος ἀνυψώνει καὶ ὁ Λόγος θαραθρώνει.

Ὁ Λόγος, μὴ λησμονεῖτε, εἶναι τὸ κίνητρον τῶν πάντων.

Αὐτὸ τὸ λέγει καὶ ὁ Ἰωάννης, ἐὰν τὸ ἐνθυμῆσθε. Τὰ πάντα ἐξαρτῶνται ἐξ Αὐτοῦ καὶ ὄχι ἀπὸ τὰς εἰκόνας τῶν ψυχικῶν φαινομένων. Εἰς τὸν Λόγον νὰ δίδετε σημασίαν.

Σήμερον ἀρκετὰ ὠμίλησα διὰ τὴν ψυχὴν.

Σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους.

Μητέρα μου σὲ φιλῶ θερμά.

12 Ἰουνίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Λάθετε τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου.

Ὅταν, ἀγαπητοί μου, ἀναχωρῆ ἡ ψυχὴ ἐκ τῆς γῆινου ζωῆς, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀναλάβει, πονεῖ ἠθικῶς, νοσταλγεῖ καὶ ἀναλογίζεται τὸν ἀπωλεσθέντα χρόνον, ὅπως τὸν μεταδίδω:

«ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΙΣ»

«Μακρὰ ἀπ' τῆ Γῆ στῶν Οὐρανῶν τὰ Ὑψη,
ἀναπολεῖς τὴν ζωὴ καὶ τὴν ὠραία φύση.

Εἶναι ὡσάν καὶ σεῖς ποῦ χάνετε διαμάντι,
δεσμεύοντας τὸ Φῶς στὰ γῆινά σας πάθη».

Μὲ τὸν χρόνον, θεβαίως, καὶ τὴν Οὐράνιον διδασκαλίαν, ἀπομακρύνεται ἡ ψυχὴ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ἀπὸ τὴν πικρὰν ἢ γλυκεῖαν ἀνάμνησιν τῆς ζωῆς, καὶ ἐφάπτεται μὲ τοὺς νέους Νόμους, ποῦ ἰσχύουν εἰς τὸ Βασίλειον τῶν ψυχῶν.

Ὑπάρχουν ἐδῶ πλησίον μου, πολλαὶ ψυχαί, ποῦ ζητοῦν νὰ ἐπικοινωνήσουν μετὰ τῆς Γῆς, ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ ἀρμόδιος νὰ δώσω ἀδείας εἰς αὐτάς. Αἱ ψυχαὶ αὗται δὲν εἶχον ἐπαρκῆ οἰκογενειακὸν δεσμὸν εἰς τὴν Γῆν. Δηλαδή δὲν ἔδιδον σημασίαν εἰς τοὺς ἀδελφούς των ἢ τοὺς γονεῖς των, καὶ ἐπιῆτη πολλὰ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς διψοῦν ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀτέλειάν των, καὶ θέλουν τώρα νὰ ἐπικοινωνήσουν, ἔστω καὶ μὲ ἀγνώστους εἰς αὐτοὺς ἀδελφούς. Ἀλλὰ ἡ Θεία Χάρις δὲν δίδει εἰς αὐτοὺς τὴν ἀδειαν, διὰ νὰ ἐκπαιδεύσῃ αὐτοὺς εἰς τὸ συναίσθημα τοῦ οἰκογενειακοῦ δεσμοῦ. Αἱ ψυχαὶ αὗται θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Γῆν σας, ἀφοῦ πρῶτον κατηχηθοῦν καλῶς.

Ἄγαπημένη μου μητέρα, ἔδωσα δι' ἐσὲ καὶ ἄλλην πτυχήν τῆς ζωῆς τῶν ψυχῶν, διὰ νὰ συμπληρώσω τὸν κύκλον.

Ἀσπάζομαι ὅλους σας. Σὲ δέ, μητέρα μου, σὲ φιλῶ θερμά.

19 Ἰουίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἄγαπημένη μου μητέρα, εἶμαι πολὺ εὐχαριστημένος, ἀπὸ κάτι ποὺ συντόμως θὰ τὸ ἀναφέρω. Συνωμίλησα μὲ τὸν ἀδελφὸν Ἀναστάσιον, τὸν πατέρα μου, καὶ αἱ ἀπόψεις μας ἐπὶ ἐνὸς σπουδαίου σημείου συνεταυτίσθησαν. Δυστυχῶς, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς ἀναφέρω τί συμβαίνει. Ἔχετε μόνον ὑπομονήν, διὰ νὰ σᾶς ἐξηγήσω πολλὰ, τὰ ὅποια δὲν εἶναι δυνατόν σήμερα, πρώτην ἡμέραν, νὰ τὰ μεταδώσω.

Διατί, Γιώργο, στενοχωρεῖσαι δι' ὅσα γράφεις ἐπὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, μὴ βλέποντας νὰ ὑπάρχη ἐνδιαφέρον ἐκ τῶν «ψευδοπνευματιστῶν»;

Μὴ συγχύζεσαι καὶ αὐτὰ θὰ εὔρουν ἀπήχησιν, οὐχὶ ἐκεῖ ὅπου νομίζεις καὶ μεταβαίνεις, ἀλλὰ ἀλλοῦ. Ἔχε μόνον ὑπομονήν καὶ ἐπιμονήν.

Νὰ εἴπης εἰς τοὺς καλοὺς τοῦ Κύκλου μου ἀδελφούς, ὅτι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος εἶναι ἡ πραγματικότης. Ναὶ μὲν τὸ γνωρίζουν, ἀλλὰ δὲν τὸ ἔχουν ἀκόμη ἐνστερνισθῆ. Τὸ ἴδιον συνέβη καὶ εἰς ἐμέ, ὅταν ἤμουν ἐν τῇ ζωῇ σας.

Μέχρι στιγμῆς σᾶς ἔχω ὁμιλήσει περὶ τῆς ψυχῆς. Θὰ συνεχίσω ἀργότερον περὶ αὐτῆς. Τώρα θὰ ἀσχοληθῶ μὲ ἄλλα θέματα, τὰ ὅποια εἶναι ἐνδιαφέροντα δι' ἐσᾶς τοὺς ζῶντας ἐν τῇ Γῇ ταύτῃ.

Εὐχαριστῶ πολὺ, διότι τὰ νοήματά μου συλλαμβάνονται κατ' οὐσίαν.

Ἀργότερον θὰ μεταδώσω στίχους, ὡς εἶναι αὐτοὶ τοὺς ὁποίους ἐγκατέλειψα.

Ἄς ἀποτελειώσω μὲ ἓνα τετράστιχον:

«Διάχυτη ἡ Θεία Πνοή,
μέσ' τοῦ κορμιοῦ τῆ δίνη·
τὸν προορισμό της ἐκτελεῖ,
μὲ Νόμο τὴν εὐθύνη».

Ἀσπάζομαι ὅλους σας ὡς ἀδελφός.

Μητέρα μου, σέ φιλῶ θερμά, καί δέν σέ λησμονῶ ποτέ.

26 Ἰουνίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δύναμαι εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μεταχειρίζομαι καὶ ἐγὼ τὴν λέξι-ν. «Εὐλογῶ». Προτιμῶ, ὅμως, νὰ κατατοπισθῶ ἐντὸς τῆς ἀγνώστου εἰς ὑμᾶς ἐννοίας τῆς. Ἡ ἐννοία τοῦ «Εὐλογῶ» δὲν εἶναι ὡς ἐσεῖς τὴν ἐκλαμβάνετε. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἔχει ἐνεργούσαν δρᾶσιν. Ὅλοι οἱ μεγάλοι Ἀρχηγοί, ὡς γνωρίζετε, τὴν μεταχειρίζονται ὡς δύναμιν Φωτός. Τὴν ἐννοιάν τῆς θὰ σᾶς περιγράψουν οἱ μεγάλοι Διδάσκαλοι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Μητέρα μου, παρατηρῶ ὅτι δέν συμμορφοῦσαι πρὸς τὰ ὅσα διδάσκεισαι ἀπὸ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Λησμονεῖς ἀμέσως τὰ πάντα, καὶ στενοχωρεῖσαι διὰ τὰ ἀσήμαντα. Πρέπει νὰ σκεφθῆς, ὅτι ὅλη ἡ γήινος ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἓνα ὄνειρον. Καλὸν ἢ κακόν, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὄντοτήτά του, πῶς θὰ τὸ ἐκλάβῃ. Εἶπον νὰ μὴ χάσης τὴν ἰσορροπίην τῆς ζωῆς, καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ θὰ δυνηθῆς εὐκολώτερον νὰ ἰσοσταθμίσης τὸν ἑαυτὸν σου.

Εὐχαριστῶ πολὺ δι' ὅσα μοῦ ἔστειλες. Ἡ πρᾶξις αὐτῆ, ὡς ἀφηρημένη ἐννοία, ἐδῶ μετατρέπεται εἰς συγκεκριμένην. Τοῦτο δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὸ ἐννοήσῃ ὁ ἄνθρωπος, διότι στερεῖται θάθους.

Ἡ Ἀγάπη ἐπίσης εἶναι κάτι πού συμβολίζει τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον εἶναι τὸ ἅπαν τῆς ζωῆς εἰς τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἅπαν τῆς ὑπάρξεως τῶν ὄντοτήτων εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Διὰ τῆς Ἀγάπης ἐπουλώνομεν τὰ ψυχικά, ὡς λέγετε, τραύματα. Ἐπίσης ἡ Ἀγάπη, ὡς θάλσαμον τοῦ πόνου, ἐμψυχώνει τὴν ὄντοτητα, καὶ αὕτη ἀναζωογονεῖται.

Ἡ ἀγάπη ἐν τῇ Γῆ ἔχει μέτρον. Εἰδάλλως, δυνατὸν νὰ βλάβῃ. Διότι ἡ ὑπέρμετρος ἀγάπη δὲν ἔχει λογικότητα καὶ ὁδηγεῖ ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸ ἐπιθυμοῦμεν.

Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπόλυτος. Διότι δὲν ὑφίσταται συμφέρον καὶ ἀκτινοβολεῖ ἐπὶ τῆς Γῆς ὡς Σωτήριος Ἡλιος τῶν ψυχῶν! Ἐχει εἰδικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν ἀν-

θρώπων. Μὴ συνταυτίζετε αὐτὴν μὲ τὸν ἔρωτα. Διότι τότε νοθεύετε τὸ νόημά της. Ἡ λέξις «ἔρωσ» ἔχει πολλὰς ἐννοίας, τὰς ὁποίας θὰ σᾶς δώσουν οἱ Ἀρχηγοὶ τοῦ Βασιλείου μας.

Ἐχω ἀνέλθη πολλὰς συγχρόνως βαθμίδας. Ἀναμένω τὴν ἄδειαν τοῦ Φωτοδότου, διὰ νὰ σᾶς ὁμιλήσω ἐλευθέρως.

Ἐδῶ δίδονται ἐξετάσεις. Ἄλλοι ἐπιτυγχάνουν, καὶ ἄλλοι δὲν δύνανται νὰ ἀνέλθουν τὴν κλίμακα. Εἰς τὰς ἰδικὰς μου, ἐπέτυχον. Ἀλλὰ τοῦτο εἶναι θέμα ἄλλο, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐπιανέλθω.

Κάθε κέρδος Οὐράνιον εἶναι καὶ μία ἱκανοποίησις τῆς ψυχικῆς ὄντοτητος. Ἀντιλαμβάνομαι τὰ πάντα μὲ εὐρὺ πνεῦμα, διότι εἰσχωρῶ εἰς τὰ ἀπόκρυφα νοήματα τοῦ Ἱεροῦ Λόγου.

Πολὺ μὲ ἐβοήθησαν οἱ Ἀδελφοὶ Πλάτων, Πλούταρχος, Ἀριστοτέλης καὶ ἄλλοι. Δὲν ἀναφέρω τὸν Ἀρχοντα τοῦ Ποσειδῶνος (τὸν πατέρα μου), διότι μοῦ παρεστάθη ὡς Ἄγγελος - Ὀδηγός.

Ἐντὸς ὀλίγου κλείει ὁ χρόνος τῆς ἀποδημίας μου, ὁπότε θὰ λάβω ἄλλην θέσιν.

Δὲν εἶναι εὐκόλος ἡ ἀνύψωσις τῆς ὄντοτητος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, ἐὰν αὕτη δὲν προπαρασκευασθῇ ἀπὸ τὴν Γῆν.

Ἐὰν εἰργαζόμην, ὡς ἀνέφερον εἰς προηγούμενα κείμενα, ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, σήμερον θὰ εὐρισκόμην εἰς Ὑψη ἄγνωστα δι' ἐμέ.

Ἡ ἐργασία αὕτη, τὴν ὁποίαν δίδω, εἶναι μέγα βοήθημα διὰ τὴν θέσιν ἣν πρόκειται νὰ ἀναλάβω.

Τὰ Κείμενα τῶν Οὐρανίων Ἀρχηγῶν εἶναι καταθέσεις εἰς τὴν Τράπεζαν τοῦ Κυρίου! Αἱ Λευκαὶ Ὁμιλῖαι τῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ εὐρισκομένων ὄντοτήτων, μὲ συνεχῆ διδάγματα, ἀνυψώνουν αὐτὰς εἰς ἀνωτέρους Κύκλους.

Μεταδίδω τὰς καλυτέρας εὐχὰς μου εἰς τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κύκλου μου.

Σὲ δέ, ἀγαπημένη μου μητέρα, σὲ φιλῶ θερμῶς.

10 Ἰουλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Λάβετε ὅλοι σας τὸν ἄσπασμόν μου, διότι ἐπέτυχον εἰς τὴν ἀνύψωσίν μου, παρὰ τὰς βαρεῖας ἑλξεις τῆς Γῆς, ἐκ μέ-

ρους ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἀκαταπαύστως μὲ καλοῦν.

«Εὐχαριστῶ, Κύριε, διότι μὲ ἤξιώσες νὰ ἀνέλθω εἰς Ὑψη, τὰ ὅποια θὰ ἐζήλευον, ἐὰν παρέμενον εἰς τὴν Γῆν καὶ ἐγνώριζον τὸν προορισμὸν μου».

Ἄγαπητοί μου ἀδελφοί, μὴ ὀκνεῖτε, ὅταν πρόκειται νὰ ἐργασθῆτε ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Παρασκευάζετε οὕτω τὴν ὁδὸν σας, ἵνα διευκολυνθῆτε, ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα τοῦ ἀποχωρισμοῦ.

Οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ στίχοι ἀνήκουν εἰς τὸν πρὸ τῆς ἀνυψώσεώς μου χρόνον (λέγω χρόνον, διὰ νὰ ἐννοήσετε) :

Ἐφτερούγισαν τὰ χρόνια,
μὲ λαχτάρες καὶ χαρές
κι ἀποσθέστηκαν στὰ χιόνια,
περασμένες ζωγραφιές.

Λίγη ἂν ἔδινες προσοχή,
στὴ μάθησι τοῦ χρόνου,
θᾶχες γνώσι καθαρῆ,
ψυχῆ τοῦ Ἄλλου Κόσμου.

Τὸ πνεῦμα, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἀναλαμβάνει νὰ παίξῃ τὸν κυριώτερον ρόλον εἰς τὴν ζωὴν τῆς κάθε ὀντότητος. Δι' αὐτὸ καὶ ὁ κάθε ἄνθρωπος, ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν μάθησιν, λέγεται «πνευματικός». Ἄλλὰ θὰ ἦτο εὐχάριστον δι' ἐσᾶς, νὰ ἀναπτύσσετε τὸν ψυχικὸν σας κόσμον, ἵνα ἐξ αὐτοῦ, διὰ τῆς διαισθήσεως, μάθετε τὰ παραγγέλματα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ μὲ συνδυασμὸν πνεύματος καὶ ψυχῆς, εὔρητε τὴν ὀρθότητα τοῦ Λόγου καὶ τὴν ὁδὸν τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς πρὸς τοὺς ὁμοίους σας.

Ἡ ψυχὴ, θεθαίως, πάντοτε κρατεῖ τὰ πρωτεῖα. Ἄλλὰ αὐτὸ δυσκόλως δύναται νὰ τὸ ἐννοήσῃ ὁ ἄνθρωπος, διότι τὸ πνεῦμα του λέγει τὸ ἀντίθετον, ἐφόσον εἶναι προσδεδεμένον εἰς τὴν ὕλην καὶ τὸ συμφέρον.

Τὸ συμφέρον ἀναπτύσσει εἰς τὸν ἄνθρωπον τοὺς κλάδους τοῦ ἐγωῖσμοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα ἀπὸ ἀνάγκην ὕλικῆς εὐχαριστήσεως ἐφαρμόζει τὸν τρόπον νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν ὀντότητά του, ἀδιαφοροῦν διὰ τοὺς ἄλλους.

Μητέρα μου, εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀρχίσω νὰ μεταδίδω ὀμιλίαις μου ἐπὶ ἀνωτέρου ἐπιπέδου, ἀφοῦ πρῶτον σᾶς ἐξηγήσω πῶς ἀνῆλθον, μὲ ποίους συνεργάζομαι καὶ ποῖοι εἶναι οἱ σκοποὶ τοῦ κλάδου μου εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Μητέρα μου, θὰ ἀπαντήσω προσεχῶς, διὰ νὰ ἐκθέσω αὐ-

τὰ τὰ ὁποῖα ὑπεσχέθη. Εἶμαι εὐχαριστημένος, διότι ἐντὸς χρόνου κατῶρθωσα, ὅ,τι δὲν κατορθοῦται ἴσως ἐντὸς αἰῶνος. Ἔχω τὴν χάριν, ποὺ ἤδη γνωρίζετε. Ὁ Κύριος βοηθεῖ πολὺ. Αὐτὸ τὸ ἔχω νοιώσει ἐδῶ εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

Σήμερον εἶμαι τόσον ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὸ ὄλον ἔργον μου, ὥστε ἀπὸ χαρὰν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς μεταδώσω περισσότερα. Ἄρκει τὸ ὅτι γνωρίζετε τὴν ἀνύψωσίν μου.

Ἐπίσης ἔχω μάθει καὶ πολλὰ ἐκ τῶν Μυστηρίων, τὰ ὁποῖα θεθαίως παραμένουν κρυπτὰ ἀπὸ τοὺς θνητοὺς. Μόνον αἱ ψυχαὶ ἀπολαμβάνουν αὐτά.

Σὲ φιλῶ. Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

17 Ἰουλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σκορπῶ τὴν ἀγάπην μου πρὸς ὅσους προσέρχονται εἰς τὸ ἄντρον αὐτό. Λυποῦμαι ὀλοψύχως, διότι δὲν κατῶρθωσα ἐν τῇ Γῇ νὰ λάβω αὐτοπροσώπως τὰ ἡνία τοῦ Κύκλου μας, καὶ νὰ δράσω μὲ τόλμην καὶ δυναμικότητα ὑπὲρ τῆς διαδόσεως τῆς Ὑψηλῆς καὶ Φωτεινῆς Διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ. Ἄναγνωρίζω, ὅτι εἰς τοῦτο πταίω ἐγώ, μὲ τὴν παραμέλησιν τῶν Ὁδηγιῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Θὰ βοηθήσω κατὰ τὰς δυνάμεις μου, ὅσον δύναμαι, διὰ νὰ ἐπανορθώσω ὅ,τι δὲν ἔπραξα μέχρι τῆς τελευταίας μου στιγμῆς.

Ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος εἶναι πρόθυμος, ὅπως συγκεντρώσῃ τὴν δύναμιν τοῦ φωτός του ὑπὲρ τῆς εὐδοώσεως τοῦ ἔργου μας.

Μὴ λησμονεῖτε ὅτι καὶ ἐγώ, ὡς μέλος τοῦ Κύκλου, συνεργάζομαι μεταξὺ σας ἀπὸ Ἐδῶ, ἐμπνέω καὶ φωτίζω μὲ τὰς Ὁδηγίας τῶν Ἀρχόντων.

Ἀγαπητὲ ἀδελφὲ Λ..., ναὶ μὲν ἐργάζεσαι, ἀλλὰ δὲν ἀποβλέπεις εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐργασίας ποὺ ἀνέλαβες διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἐργάσου ὀλιγώτερον, καὶ πρόσεξον περισσότερον τὰ Κείμενα. Οἱ ἄλλοι ἀδελφοί, ὅταν ἀφυπνισθοῦν ἐκ τοῦ ὠραίου ὕπνου, θὰ ὑποδείξω εἰς αὐτοὺς ὁποῖον εἶναι τὸ χρέος των. Ὠραῖα τὰ ὅσα λέγει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Εἰς ἐργασίαν τί προσφέρουν; Νὰ ἀναθεωρήσετε τὸν τρόπον τοῦ ἐνδιαφερόντος σας.

Ἄγαπητή μου μητέρα, ἐδῶ εὐρίσκομαι, καὶ σὲ παρακολουθῶ.

Ἐάν τοῦτο τὸ γνωρίζης, περιττεῦει νὰ στενοχωρῆσαι ἀδίκως καὶ παραλόγως. Θὰ ἀκούσης ἐκ τοῦ στόματός μου νέας μικρὰς διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ, τὰς ὁποίας ὀφείλεις νὰ ἐνθυμῆσαι. Διότι θὰ λεχθῶν ἀκριβῶς δι' ἐσέ. Θὰ ἔχουν θεβαίως καὶ ἀπήχησιν γενικὴν.

Ἐλαβον ἀπὸ τὴν χεῖρα τοῦ Ἄρχοντος Φαράχ μέρος τοῦ Ἀληθινοῦ Φωτός. Τοῦτο σημαίνει Οὐράνιον παράσημον, διὰ τὰς προσεχεῖς μου διδασκαλίας, τὰς ὁποίας θὰ σᾶς μεταδώσω μίαν πρὸς μίαν.

Ὁ τομεύς μου εἶναι: «Ἡ Πίστις πρὸς τὸν Λόγον». Ὁ δὲ Λόγος εἶναι ὄπλον πανίσχυρον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Ψυχὰ ὠριμοὶ, μὲ πνευματικὴν ἀνάτασιν, δὲν ἔλαβον τοιοῦτον δῶρον ἐκ τοῦ Φωτοδότου, ἵνα μὴ χρησιμοποιήσουν τοῦτο πρὸς καταστροφὴν τῆς πνευματικῆς εἰς τὴν Γῆν ἀναπτύξεως τοῦ Πνεύματος.

Εἶμαι πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὴν ἐκτόξευσιν τῶν θελῶν μου. Ὁ Λόγος θὰ ἐπιπέση ὡς σπóρος ἐπὶ ἐδάφους γονίμου, ἀφοῦ πρότερον ἐκριζωθοῦν τὰ ζιζάνια.

Λ..., ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ζητεῖ ἀγῶνα καὶ τόλμην, διὰ τῶν ὁποίων πάντοτε νικᾷ. Ὅταν ἔχετε εἰς τὸ πλευρόν σας τὴν Θεῖαν τοῦ Λόγου Ἀρχήν, νὰ εἴσθε ἀγωνισταὶ μὲ πνεῦμα εὐρὺ καὶ οὐχὶ στενόν, ὡς τῶν φίλων σας. Ὁ Οὐρανὸς θὰ σᾶς δώσῃ τὰ ἐφόδια τοῦ πνευματικοῦ πλοῦτου, καὶ τὰ ὑλικά μέσα τῆς Γῆς, ἀρκεῖ νὰ κινηθῆτε.

Ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου εὐλογῶ πάντας ἐν τῷ Κύκλῳ τούτῳ.

24 Ἰουλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δοξάσατε τὸν Κύριον!

Ἐμνήσατε τὸν Ἄναρχον!

Ἴκετεύσατε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα Αὐτῶν, διότι σκοπὸν ἔχουν, ὡς λέγεται μεταξὺ τῶν Ἀρχόντων, νὰ ἐκκαθαρίσουν τὰ μιάσματα τοῦ Κόσμου σας, ἵνα εἰς μίαν λευκὴν καὶ ἀξιαγάπητον ἡμέραν, λάμπῃ τὸ Ἱερὸν Φῶς τοῦ Οὐρανοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἄγαπητοί μου φίλοι, καὶ σύ, καλὴ καὶ εὐσπλαχνος μητέρα μου, παρακαλῶ, ὅπως δώσετε περισσοτέραν προσοχὴν εἰς τὰ Κείμενα τοῦ Θείου Λόγου. Οὔτε τὰ φαινόμενα, οὔτε τὰ θαύματα ἔχουν τὴν ἀξίαν τοῦ Δημιουργικοῦ Λόγου. Ὁ Λόγος θαυματουργεῖ! Ὁ Λόγος παρουσιάζει τὰ φαινόμενα τῆς Ἀθανάτου ζωῆς! Ὁ Λόγος εἶναι τὸ κορύφωμα τῆς ἐνεργείας τῶν πάντων!

Ἐάν τις ἐμβραθύνῃ εἰς τὸν Λόγον τῆς ἱερᾶς του ἀποστολῆς, θὰ εὔρῃ τὸν σπóρον τῆς Δημιουργίας. Καὶ δι' αὐτοῦ θὰ δυνηθῇ νὰ δώσῃ εἰς ὁλόκληρον τὸν Κόσμον τὰ ἀγαθὰ τοῦ Κυρίου.

Ὅταν ὁ Κύριος ἠύλόγησε τοὺς ὀλίγους ἄρτους καὶ ἰχθύς, ἱκανοποίησε τὰς πέντε χιλιάδας κόσμου. Οὕτω καὶ ὁ σπόρος ὁ ἱερός θὰ ἱκανοποιηθῇ, οὐχὶ πέντε, ἀλλὰ σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν Ἀνθρωπότητα.

Τὸ ἀγαθὸν τοῦ Λόγου, εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς κακῆς σημερινῆς των διαθιώσεως.

Ὁ Λόγος θὰ ἀνοίξῃ νέους ὀρίζοντας, καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ σκέπτεται πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι ἄλλοτε ἐσκέπτετο. Θὰ ἀντιληφθῇ ὅτι εἰς τὴν Γῆν δὲν ἔρχεται μόνον διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν σάρκα του μὲ τὰ παντοῖα πονηρὰ πνεύματα, ἀλλὰ μὲ ἱερὸν σκοπόν. Διότι κατερχόμενος ὡς νέα ὄντοτης ὑπεσχέθη, ὅτι ἡ νέα του ζωὴ θὰ εἶναι πλήρης ἀγάπης καὶ δικαιοσύνης. Δυστυχῶς, αἱ παγίδες ἐμπλέκουν αὐτόν, καὶ τὸν καθιστοῦν ἀνίκανον νὰ διαλογισθῇ τὸν λόγον τῆς ὑπάρξεώς του ἐν τῇ Γῇ, καὶ τῆς παρουσιάσεώς του ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Ὁ ἄνθρωπος, παρεξήγησε τὴν ἔλευσίν του ἐν τῷ Φθαρτῷ Κόσμῳ, καὶ παρεσύρθη ἀπὸ τὸν ψίθυρον τοῦ Πονηροῦ, διὰ νὰ λησμονήσῃ τὸν λόγον, τὴν ὑπόσχεσίν του, τὴν μεταμέλειάν του.

Φωτίσατε τοὺς ἀνθρώπους, προτοῦ εὔρεθoύν εἰς τὸ χεῖλος τοῦ κρημοῦ. Εἶναι ἀνάγκη!

Σᾶς ἐπὶ κρανον;

Δώσατε εἰς αὐτούς, διὰ τοῦ γλυκοῦ λόγου, τὴν χαράν, ἵνα πικράνητε τὴν ψυχὴν των.

Δώσατε εἰς αὐτούς τὴν βοήθειάν σας, ἵνα τοὺς αἰσχύνετε, διότι ἐν καιρῷ τοῦ πλοῦτου των δὲν ἔπραξαν τὸ χρέος των.

Δώσατε εἰς αὐτοὺς τὴν εὐχὴν σας, ἐὰν σᾶς ἐσυκοφάντησαν, καὶ θὰ τοὺς ἴδητε ὡς ποταπὰ ὄντα νὰ κύπτουν τὴν κεφαλὴν ἀπὸ μετάνοιαν.

Ἡ Ἁγάπη, περικλείει τὴν ἀνωτέραν φύσιν τοῦ Καλοῦ καὶ Ἁγαθοῦ. Αὐτὴν ἔχετε ὡς ὄπλον, καὶ οὐδέποτε θὰ νικηθῆτε.

Μητέρα μου, δὲν μοῦ ἀρέσῃ νὰ λέγῃς ὅτι δὲν εἶσαι εὐχαριστημένη ἀπὸ τὴν ζωὴν τῆς Γῆς. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἀκούεις τὰς Διδασχὰς τοῦ Οὐρανοῦ ἐπιπολαίως. Ἐὰν ἐννοῆς Αὐτὰς καλῶς, καὶ ἀσχολῆσαι μὲ τὴν μελέτην αὐτῶν, οὐδέποτε θὰ ἐπανελάμβανες τὰς λέξεις, ὅτι ἐβαρύνθης τὴν ζωὴν σου καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἡ ὑπομονή, εἶναι προσὸν τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἡ ἐχεμύθεια, προσὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Εὐλογῶ πάντας ἐν ὀνόματι Ἐκείνου.

31 Ἰουλίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Τί συμβαίνει καὶ ἐνεπλέχθητε εἰς σημεία τόσον εὐκρινῆ διὰ τὸ πνεῦμα;

Ὅταν, δυστυχῶς, ὁ ἄνθρωπος ἀντιλαμβάνεται ἐπιπολαίως τὰ τοῦ Οὐρανοῦ, ἐκεῖ καταλήγει.

Προσέξατε, διότι τὸ Ἅγιον Φῶς εἶναι πανίσχυρον! Καὶ ὅ,τι εἶπη, εἶναι ἀληθές, μέχρις ἀπιστεύτου ἀντιλήψεώς σας. Δὲν χαριεντίζεται. Δὲν ἔχει καιρὸν νὰ ἀπαντᾷ εἰς ὄλους. Καὶ ὅμως, ἐσεῖς, ἐνῶ ἔχετε τὸ εὐτύχημα νὰ συνδιαλέγεσθε μετ' Αὐτοῦ, ἀμφιβάλλετε ἐνίστε περὶ τοῦ κειμένου Του.

Πόσον μικρὸς καὶ ἀνάξιος εἶναι ὁ ἄνθρωπος, διὰ μίαν τοιαύτην ὑπέροχον θέσιν ἐν τῇ Γῆ, νὰ ἀντιπροσωπεύῃ τὸν Οὐράνιον Λόγον τοῦ Ζῶντος Λόγου τοῦ Κυρίου!

Ἁγαπημένη μου μητέρα, ὅταν ἔχῃς ὑπ' ὄψιν σου, ὅτι εὐρίσκομαι εἰς Ἄνωτερον Κόσμον, ὅπου ἡ γνῶσις δὲν εἶναι γῆϊνη, ἀλλὰ Θεία Φῶσις ἐκ τῆς Πηγῆς τοῦ Μεγάλου Δημιουργοῦ, μὴ ἀμφιβάλλῃς ὅτι ὁ Κόσμος τοῦ Οὐρανοῦ δὲν ὑφίσταται, παρὰ μόνον εἰς τὴν σκέψιν.

Ὅχι! Ἐδῶ εἶναι ἡ Ἀληθὴς Πολιτεία τῶν Ψυχῶν, ὁ Μέγας Νοῦς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, ἡ θαθεῖα ἀντίληψις τοῦ ἀπείρως μικροῦ, καὶ ἡ ἀπόλαυσις τοῦ ἀπείρως Μεγάλου,

ἦτοι τοῦ Ἀνάρχου, "Ὅστις διέπει τὰ ἑπτὰ (7) Σύμπαντα εἰς
"Ἐνα Ἀτελεύτητον Κόσμον τῆς φαντασίας τοῦ πλέον ἰσχυ-
ροῦ μυθοπλάστου. Διότι, ἔὰν ἡδυνάμην νὰ ἀναφέρω, ὅπως λέ-
γετε σεῖς, πρόσωπα καὶ πράγματα, θὰ ἀπορούσατε καὶ θὰ
παραμένετε ἔκθαμβοι διὰ τὰ θαύματα τοῦ Οὐρανοῦ. Τὰ ἰδι-
κά σας θαύματα ἐν τῇ Γῆ, εἶναι τόσον ἀνίσχυρα, ὥστε θὰ
ἐπαύατε νὰ ἐνδιαφέρεσθε δι' αὐτά.

Μετὰ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Πλουτάρχου ἡδυνήθην νὰ
θαυμάσω τὴν ἐκπομπὴν τοῦ Λόγου· πῶς γίνεται αὕτη διὰ μέ-
σου τῆς θείας πνοῆς. Ἀφάνταστον! Ὁ μηχανισμὸς δι' ἡμᾶς
εἶναι εὐκολονόητος, διότι κατέχομεν τὰ πρῶτα μυστήρια τῆς
ψυχῆς.

Δοξάσατε τὸν Θεόν, διότι σᾶς ἔπλασεν ὡς ἀνθρώπους,
καὶ οὐχὶ ὡς ἀπλᾶ ζῶα. Πνεῦμα καὶ Ψυχὴ, εἶναι δύνამις ἀκα-
τάβλητος!

Σὲ φιλῶ θερμά. Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὄλους.

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σᾶς στέλλει τὰς εὐλογίας Του.

7 Αὐγούστου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Εὐλογῶ ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, (συμπεριλαμβάνω καὶ τὴν μητέ-
ρα μου), ἐπὶ τέλος διὰ τῆς ὑπομονῆς, τῆς καλῆς θελήσεως
καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν φωτισμὸν τῶν ἀδελφῶν μου, κατῶρ-
θωσα νὰ ἀνέλθω εἰς Ὑψη, τὰ ὁποῖα δὲν ἐφαντάσθητε.

Ὡς ἄνθρωπος, εἶχον καὶ ἐγὼ τὰ ἐλαττώματά μου, τὰ
ὁποῖα παρεδέχθην. Δὲν ἠμφεσθήτησα τὸ σφάλμα μου· ἐνέκρι-
νον τὸν πόνον ὡς ἐξιλέωσιν τῶν σφαλμάτων, καὶ ἀντελήφθην
τὸν μηχανισμὸν τοῦ Λόγου, ὅστις ἐκπέμπεται ἀπὸ τὰ Ὑψη
εἰς τοὺς ἐν τῇ Γῆ ἀδελφούς. Ἀνέλθον ὑπεύθυνον θέσιν καὶ
κατετοπίσθην εἰς ὄλα τὰ καθήκοντά μου. Διὰ τοῦτο εἶμαι
πλέον ἐλεύθερος νὰ ὀμιλῶ ὡς Διδάσκαλος.

Θὰ σᾶς δώσω προσεχῶς ὁδηγίας εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸν
Πνευματικὸν Κόσμον καὶ τὸ Ἔργον μας.

Εἶμαι αἰσιόδοξος, πολὺ περισσότερον ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἤμην
ἐὰν εὐρισκόμην μεθ' ὑμῶν.

Μητέρα μου, ἔδωσα ὀλίγους στίχους ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ, οἱ

ὅποιοι θὰ συμπεριληφθοῦν ὡς Οὐράνιοι εἰς τοὺς ἄλλους ποῦ
σὺ κρατεῖς εἰς χεῖρας σου.

Γράψε καὶ αὐτόν:

ΓΗ

Σκοτάδι εἶναι ἡ Κακία,
τῆς Γῆς πλεονεξία.
Ἐκ τῆς κακῆ συνήθειας,
κατακρίνουν τὴν Ἀλήθεια.

ΟΥΡΑΝΟΣ

Φῶς καὶ πάλι Φῶς,
καὶ ὅλα εἶναι Φῶς.
Ὁ Λόγος Φωτεινός,
καὶ ἡ Ἀλήθεια Φῶς.

Εἰς τὴν θέσιν τὴν ὁποῖαν εὐρίσκομαι, ὅλα εἶναι Φῶς καὶ
μὲ τὸ Φῶς ἡ Ἀγάπη ἐκπέμπει Φῶς.

Μὴ σὰς κουράσω.

Σὲ φιλῶ θερμὰ, ὡς καὶ τοὺς ἀδελφούς μου.

ΦΑΡΑΧ:

... Προσεχῶς θὰ σὰς ὁμιλήσῃ ὁ ἀδελφὸς Ἀλκαῖος ὡς ἀν-
τιπρόσωπος τοῦ λόγου τοῦ ἀδελφοῦ Ἰωάννου Κέννεντυ. Ἡ
ὁμιλία αὕτη ὠρίσθη ἀπὸ τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου.

Ἐδῶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ὅλοι εἶναι ἀδελφοί, καὶ οὐχὶ ἐχ-
θροί. Συνδέονται διὰ τοῦ Φωτὸς τῆς Θείας Χάριτος, ὅταν λαμ-
βάνουν θέσεις ὑψηλάς...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΙΛΑΝΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ (ΑΡΧΩΝ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ):

... Εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἔχετε τακτικὰς ὁμιλίας τοῦ ἀδελφοῦ
Ἀλκαίου, ὅστις μὲ ἀντικαθιστᾷ εἰς τὸν Λόγον. Τοῦ ἐδόθη ἡ
ἄδεια, ὅπως τὰ κείμενά του εἶναι μορφωτικὰ καὶ ἀξιόλογα
διὰ τοὺς ἀδελφούς ὅλου τοῦ Κόσμου σας. Θὰ τὸν ἀκούσετε νὰ
συνδιαλέγεται μετὰ τοῦ Μωϋσέως. Τὴν συνδιάλεξιν θὰ μετα-
δώσῃ ἐν καιρῷ ὁ Εὐκλείδης...

14 Αὐγούστου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Λάβετε ὡς Φῶς Θεῖον τὴν Εὐλογίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κό-
σμου.

Ὁ ἀδελφὸς Ἰωάννης Κέννεντυ μοι ἀνέθεσεν ὅπως ὁμι-
λήσω ἀντ' αὐτοῦ.

Εἶναι λίαν συγχυσμένος διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ

του Ρόμπερτ (Μπόμπ), διότι ἐν τῷ ἐνθουσιασμῷ τῆς νίκης δὲν ἔλαβε τὰ προσήκοντα μέτρα πρὸς διάσωσιν τῆς ζωῆς του. Ἐπίστευεν ὅτι ἡ Ἀλήθεια θὰ θριαμβεύσῃ καὶ ἠστούχησεν εἰς τὴν πίστιν του. Πταίει ὁ Ἀρχηγός, ἦτοι ὁ κρύφιος ἐχθρὸς τῆς οἰκογενείας Κέννεντυ, ὅστις δὲν ἔλαβε τὰ μέτρα τοῦ ἀπὸ φθόνου καὶ μικροψυχίας.

Ποῖοι τὸν ἐδολοφόνησαν, εἶναι ἄλλο κεφάλαιον. Αἱ Μυστικά Ὑπηρεσίαι τῶν σκοτεινῶν καὶ συμβολικῶν ἀρχῶν, δι' ὑποχθονίου διαταγῆς, ὥστε νὰ μὴ εἶναι εὐκόλος ἡ ἀνεύρεσις τοῦ κέντρου των.

Ἡ Θεότης, ὡς γνωρίζετε, δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων. Ἐὰν ἔλθουν εἰς τὴν Ἐξουσίαν ἀντίθετοι τοῦ Δημοκρατικοῦ Συνασπισμοῦ, ἡ Ἀμερικὴ θὰ κυλισθῇ εἰς τὸ αἶμα καὶ ὁ παράδεισος τῆς Ἀμερικανικῆς γῆς θὰ μεταβληθῇ εἰς κόλασιν. Ἐὰν, ὅμως, ἔλθουν οἱ ἄλλοι καὶ ἐφαρμόσουν τὸ πρόγραμμα τῶν Κέννεντυ, τότε τὰ πάντα θὰ λάβουν ἄλλην ὄψιν.

Ἡ τιμωρία, ὅμως, τῶν πρωταιτίων τῶν φόνων, θὰ ἀνακοινωθῇ ὀλίγον τι ἀργά, διότι οἱ φωστῆρες τοῦ Ἀμερικανικοῦ πνεύματος εὐρίσκονται εἰς βαθὺν ὕπνον. Τοὺς ἐμπαίζουν οἱ σκληροὶ καὶ ἀδίστακτοι ἐχθροὶ τῆς Ἀνθρωπότητος. Πιστεύω νὰ ἐννοῆτε ποίους θέλω νὰ εἶπω.

Ὁ πόλεμος τοῦ Κακοῦ μαίνεται. Ὅλη ἡ κακοδαιμονία τοῦ Κόσμου σας εἰς ὅλα τὰ Κράτη, εἶναι προδιαγεγραμμένη ἀπὸ τοὺς ἀφανεῖς Δαίμονας τοῦ Κακοῦ.

Ἐπέδειξα τὸν ἐχθρόν. Ὁ νοῶν νοεῖτω.

Εὐλογῶ ἐκ μέρους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

21 Αὐγούστου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος σας εὐλογεῖ ὡς τέκνα Αὐτοῦ καὶ σας εὐχεται καλὴν πρόοδον εἰς τὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, σοῦ εἶπον νὰ μὴ ἀδημονῆς καὶ νὰ εἶσαι προσεκτικὴ εἰς τὰ ὅσα ἐκφράζεσαι, ἀλλὰ ἐσὺ ἐξακολουθεῖς νὰ πράττῃς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γνωρίζεις. Ἐὰν τὴν περασμένην φορὰν δὲν ὠμίλησα εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὡς Πνεῦμα Διδασκάλου, ἦτο διότι ὤφειλον νὰ μεταδώσω τὸν λόγον ἐνὸς ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ.

Σεῖς οἱ γῆϊνοι (καὶ εἰς ἐμὲ τὸ ἴδιον συνέβαινε), εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀντιληφθῆτε τί εἶναι ὁ Πνευματικὸς Κόσμος καὶ διατί αἱ Διδασκαλῖαι τοῦ Οὐρανοῦ μεταδίδονται εἰς τοὺς ἀδελφούς. Λαμβάνετε τὰς ὁμιλίαις μας, τὰς ἀναγιγνώσκετε, καὶ ὕστερον λησμονεῖτε τὰ πάντα, ὡς ἓνα ἀρεστὸν γεῦμα. Τὰ γεύματα τοῦ πνεύματος πρέπει νὰ εἰσέρχονται εἰς τὴν ἄσθεστον μνήμην σας, ὥστε νὰ ἔχετε αὐτὰ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας. Διότι ἐξ αὐτῶν ἀναπτύσσεται ὁ λόγος ὁ ἰδικὸς σας, πρὸς ὄφελος πάντων τῶν ἀδελφῶν.

Μὲ ἐννοήσατε;

Προσεχῶς θὰ ταξιδεύσω πρὸς νέαν ἀποστολήν. Εἶναι ἀνάγκη, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν γνώσεών μου. Τὸ πνεῦμα ἔχει πολὺ μεγάλην ἀνάγκην ἀναπτύξεως τῶν ἐννοιῶν, διὰ νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα τῶν Μυστηρίων.

Σεῖς οἱ θνητοὶ δύνασθε, ὅταν ἔχετε τὰ προσόντα, νὰ εἰσαχθῆτε εἰς τὰ Μικρὰ Μυστήρια. Τὰ Μεγάλαια, μόνον ἐδῶ ἐκμανθάνονται κατὰ κλίμακα. Ταῦτα δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω, λόγῳ ἐχεμυθείας, ἦτοι, λόγῳ ἀπαγορεύσεως τοῦ Θεοῦ Νόμου.

Ἄπο ἀστέρι σὲ ἀστέρι,
θαυμάζω καὶ πετῶ
σὲ διαμαντένια μέρη,
τὸν Θεὸ δοξολογῶ.

Μὲ τὸ μάτι ἢ ΨΥΧΗ,
ξεχωρίζει κάθε τι
καὶ σὰν ἴδη τὴν Ἀλήθειαν,
λησμονεῖ τὰ παραμύθια.

Ὁ ἀδελφὸς Εὐκλείδης θὰ σᾶς μετέδιδε μίαν συνομιλίαν μου μετὰ τοῦ Μωϋσέως. Παρακαλῶ πολὺ τὸν Ἀδελφόν, ὅπως ἀναβάλῃ τὴν συνομιλίαν ταύτην, διὰ λόγους τοὺς ὁποίους δὲν δύναμαι νὰ σᾶς μεταδώσω (ἐξηγήσω).

Μητέρα μου, ὅπως σοῦ εἶπον, ὅταν ἔχῃς, ὅπως λέγῃς, ἀπασχόλησιν μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, νὰ μὴ στενοχωρῆσαι.

Σὲ φιλῶ. Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

Μὲ τὰς Εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

31 Αὐγούστου 1968

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Μεταδίδω διάλογον μεταξὺ Μωϋσέως καὶ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου.

ΜΩΎΣΗΣ:

Διατί, ἀδελφὲ Ἀλκαίε, ἀμφέβαλες περὶ ἐμοῦ, ὅτι πράγματι ἤμουν φίλος τοῦ Θεοῦ;

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Διατί, Ἀδελφὲ Μωϋσῆ, εἶχες τὸ προνόμιον νὰ λογιζέσαι φίλος τοῦ Θεοῦ, ἐφόσον ὅλοι εἴμεθα τέκνα τοῦ Αὐτοῦ Πατρός; Βεβαίως, εἶχες τὴν διαίθησιν νὰ συλλαμβάνης τὰς παραγγελίας τοῦ Ἀνάρχου. Ἀλλὰ ποίας ἐξ αὐτῶν ἐφήρμοσες κατὰ γράμμα;

ΜΩΎΣΗΣ:

Εἶναι ἀληθές, ὅτι παρημέλησα τὸ ἱερόν μου χρέος, ἐξ αἰτίας τῆς πρόνομιούχου θέσεώς μου καὶ διὰ τοῦτο, ἀδελφέ, ὡς γνωρίζεις, ἐτιμωρήθην. Δὲν εἶχον τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διδάσκαλον νὰ με καθοδηγῆ εἰς τὴν ὀρθότητα, καὶ ἐπλανήθην. Ἐνῶ σύ, ἀγαπητὲ ἀδελφέ, εἶχες τόσους διδασκάλους, τῶν ὁποίων, ἐν μέρει ἠρνήθης τὰς διδασκαλίας των. Καὶ τότε ἦλθε νέον Φῶς εἰς τὸν οἶκόν σου, διὰ νὰ σὲ πείσῃ περὶ τῆς Ἀληθείας τῶν Οὐρανίων Δυναμέων. Εἶχες δὲ τὴν δυνατότητα νὰ ἐργασθῆς ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τί, ὅμως, ἔπραξες ὑπὲρ αὐτοῦ;

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Συναισθάνομαι τὸ σφάλμα μου· τὸ ὁμολογῶ. Διότι αὐτὸ ὑπῆρξεν αἰτία τοῦ θανάτου μου, προῶπως, προτοῦ ἐργασθῶ διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Εἶναι, ὡς γνωρίζεις, ἀδελφέ, ἀνθρώπινα τὰ σφάλματα καὶ ἐνῶ ἔζων ἐντὸς τοῦ Φωτός, ἐσκοτίσθην ἀπὸ τὸ Σκότος. Καὶ τὸ Σκότος με ἀπήλλαξεν ἀπὸ τὴν γῆϊνον ζωὴν.

Διατί, διερωτῶμαι, νὰ μὴ φωτισθῶ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Φῶς;

ΜΩΎΣΗΣ:

Ἐφωτίσθης, ἀλλὰ ἐσὺ ἠγνόησες τὸν Φωτισμόν, ἀναβάλλων καθημερινῶς τὴν ἐργασίαν, διὰ ἄλλην καταλληλοτέραν ἡμέραν, ἢ ὁποία ἐν τῇ πραγματικότητι δὲν ὑφίστατο. Ἴδού, τὸ ἀποτέλεσμα· νὰ μὴ δυνηθῆς νὰ ἀποδώσῃς τὸ Ἱερόν Φῶς

τοῦ Κυρίου εἰς τοὺς ἀδελφούς σου. Εἶχες τὴν δυνατότητα νὰ πείσης, νὰ ἐκπαιδεύσης, νὰ ἀνυψώσης, καὶ ὅμως παρέμεινες ἀδρανής. Χάρις εἰς τὴν πίστιν καὶ τὸ πνεῦμα σου, κατώρθωσες, μέσω τῆς φωτίσεως τοῦ Ἀδελφοῦ Ἀναστασίου, νὰ εὑρῆς τὴν Ὁδὸν τοῦ Φωτός, καὶ μὲ κόπους καὶ πόνον ψυχικὸν νὰ ἀνέλθῃς τὰς θαμιίδας, εἰς ἃς εὕρισκεσαι σήμερον. Εἶναι ὀλίγοι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπῆλθον μετὰ σοῦ καὶ οἱ ὁποῖοι εὗρον θέσιν ἀξίαν τῆς ὀντότητός των.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀδελφέ, ὅλοι οἱ θνητοὶ ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ σφάλματα, ἀναλόγως τῆς προδιαθέσεώς των. Ἡ ὕλη εἶναι τρομερὰ παγίς τῶν ψυχῶν, διότι τὸ πνεῦμα εἶναι ἐλεύθερον, καὶ ἀγνοεῖ τὰ μέλλοντα γενέσθαι, διότι ἐλπίζει εἰς ὅ,τι συμφέρει εἰς τὴν γήινον ὀντότητα. Οὐδέποτε ἠρνήθην τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ. Ἀμφέβαλλον μόνον εἰς ὠρισμένα σημεῖα, τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν ἀπὸ σκοτεινοὺς ἐγκεφάλους.

ΜΩΨΗΣΗΣ:

Ὁ ἐγκέφαλος μερικῶν, δυνατόν νὰ ἦτο σκοτεινός. Σὺ, ὅμως, διατὶ ἠσπάσθης τὸ σκοτεινὸν μέρος τῆς γραφῆς καὶ ἠγνόησες τὸ φωτεινόν;

Ἐκ τοῦ φωτεινοῦ μέρους θὰ ἐλάμβανες φῶς, πρὸς ἐξερεύνησιν τοῦ σκοτεινοῦ. Δὲν τὸ ἔπραξες. Ἔρα, τὰ σφάλματα εἶναι ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ οὐχὶ μόνον ἰδικά μου, ὡς ἔχεις τὴν γνώμην.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δὲν εἶπον τοιοῦτον τι. Παρεδέχθην τὰ πάντα. Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν ἤμουν Μωϋσῆς, ἀλλὰ ἀπλὸς πολίτης τῆς Γῆς μας. Αὐτὴ, ἀδελφέ, εἶναι ἡ διαφορά μας. Ἐὰν εἶχον τὴν θέσιν, ἦν ἐσὺ κατεῖχες, τότε θὰ ἔπρεπε νὰ εὕρισκομαι εἰς τὸ Ἔρεβος. Ἰδού, διατὶ ἡ Θεότης ἀπονέμει, ἐν τῷ δικαίῳ, θέσεις ἐν τῷ Οὐρανῷ.

Σὺ, ὦ ἀδελφέ, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Κυρίου, παρήκουσες τὰς Ἐντολάς Του.

Ἐγὼ, ὡς ἀπλοῦς θνητός, τὰς ἠσπάσθην. Ἀδιάφορον, ἐὰν παρέθλεψα κάτι, τὸ ὁποῖον ἠγνόουν. Ἔχω τὸ θάρρος, νὰ λέγω τὴν Ἀλήθειαν καὶ μόνον τὴν Ἀλήθειαν.

ΜΩΨΗΣ:

Χαίρω, ἀδελφέ, διότι ἐπαξίως, εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα, κατάρθωσες νὰ ἀνέλθης εἰς Ὑψη, τὰ ὁποῖα θὰ ἐζήλευον, ἔάν εὐρισκόμην ἐγὼ εἰς τὴν θέσιν σου, καὶ σὺ εἰς τὴν ἰδικὴν μου.

Χαίρω, διὰ τὴν φιλαλήθειάν σου.

Χαίρω, διὰ τὴν ἀγάπην σου πρὸς τὸ Δίκαιον.

Χαίρω, διὰ τὰς γνώσεις σου καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν σου μόρφωσιν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς.

Ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ἀδελφέ, καὶ ἡμεῖς ὑπὸ τὴν Σκέπην Αὐτοῦ.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ:

Μετέδωσα συνομιλίαν μεταξὺ δύο Οὐρανίων πνευμάτων: Τοῦ μεγάλου Μωϋσέως καὶ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ Ἄλκαίου, ὅστις ἀνύψωσε τὴν ὀντότητά του καὶ εἶρε τὴν πραγματικὴν θέσιν, ἣτις ἤρμοζεν εἰς αὐτόν, ὡς «διδασκάλου» τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὁ ἀδελφὸς Ἄλκαίος σήμερον διδάσκει. Εἰς τὸ ἐξῆς, θὰ δίδει διδασκαλίαν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ μὴ ζητῆτε ἀπὸ αὐτόν, ἀπερισκέπτως, λόγους χαμηλῆς ποιότητος.

4 Σεπτεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σήμερον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι ἐχρίσθην «Διδάσκαλος» τοῦ Οὐρανοῦ.

Παρακαλῶ τὴν ταλαίπωρον μητέρα μου νὰ ἀντιλαμβάνεται μὲ ὀλίγον κόπον τὰς ὁμιλίαις μου, διότι αὐταὶ ἀποτείνονται, οὐχὶ εἰς στενὸν κύκλον, ἀλλὰ εἰς Ὀλόκληρον τὴν Οἰκουμένην.

Δὲν σᾶς ἀνέφερον εἰς τὰς προγενεστέρας ἐπικοινωνίας μου, τὸ πόσον εἰργάσθην σκληρῶς, μὲ πόνον ψυχικόν, διὰ νὰ φθάσω εἰς τὸ σημεῖον ὅπου σήμερον, τὸ ὁποῖον ὡς λέγει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ἐπαξίως ἐκέρδισα.

Συνιστῶ εἰς ὄλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, νὰ γνωρίζουν:

α) Ὅτι ἡ πίστις πρὸς τὸν ΘΕΟΝ εἶναι τὸ πρῶτιστον κα-

θήκον τοῦ κάθε ἀνθρώπου. Ὅταν λέγω πίστις, δὲν ἐννοῶ φανατισμούς καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἡ πίστις ὀφείλει νὰ εἶναι καθαρὰ, ἀγνή καὶ νοητή, διὰ νὰ σᾶς συνδέσῃ μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον.

β) Ἡ Ἀγάπη, νὰ εἶναι ἀγνή πρὸς ὅλους, φίλους καὶ ἐχθρούς. Ἔχει μεγάλην σημασίαν, ὅταν ἀναφέρω τὴν λέξιν «ἐχθρούς». Προσέξατέ την.

γ) Ἡ μελέτη τῶν Κειμένων μας νὰ μὴν εἶναι παροδική. Ἀλλὰ νὰ ἐφαρμόζεται ὅσον αἱ δυνάμεις σας τὸ ἐπιτρέπουν. Δὲν λέγω νὰ ὑπερβαίνετε τὸ μέτρον, εἰς θάρος τοῦ ἑαυτοῦ σας.

δ) Νὰ συγχωρῆτε κάθε παρανομίαν καὶ ἀπροσεξίαν τῶν ἀδελφῶν σας. Ἡ συγχώρησις ἔχει διττὸν σκοπὸν. Σᾶς ἀνυψώνει ψυχικῶς καὶ ἐμπνέει τὴν Ἀγάπην εἰς τοὺς συγχωρηθέντας.

ε) Μάθετε ἐπίσης νὰ εἰσθε ἐχέμυθοι. Διότι τὸ προσὸν αὐτὸ ἐκτιμᾶται ἀφάνταστα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ἐὰν ἐκ τῆς ΓΗΣ δὲν ἀσκηθῆτε εἰς τὴν ἐχεμύθειαν, θὰ ἀναμένετε ἐπ' ἀόριστον τὴν ἐπιστροφὴν σας εἰς τὸν Κόσμον τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἀδικίας.

Εἰς τὸ ἐξῆς, τὰς Ὁδηγίας τοῦ Κύκλου τούτου θὰ δίδω, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐγώ. Τὸ «ἐγώ», τὸ ὅποιον ἐτόνισα ἐδῶ, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς δὲν ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐγωϊσμοῦ, ἀλλὰ ὑποδεικνύει τὴν Ἐντολὴν ἣν ἔλαβον ἐξ Ἀνωτέρου Πνεύματος.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, λάβε τὸν πρῶτον ἀσπασμὸν τοῦ «Διδασκάλου».

Εὐλογῶ ὅλους.

11 Σεπτεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πίστις, Εὐλάβεια, Ἀγάπη καὶ Κατανόησις, εἶναι ἀνεκτίμητα προσόντα τοῦ υἱοῦ εἰς πνεῦμα ἀνθρώπου. Δι' αὐτῶν τῶν μέσων δύνασθε, ἐὰν ἔχετε τὴν καλὴν θέλησιν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ ὑπομονήν, νὰ κατακτῆσετε τὸ Θεῖον Βασιλεῖον τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τοῦ πνεύματός σας.

Χαλιναγωγήσατε αὐτό, ἐὰν ἀπειθαρχῆ, καὶ τότε θὰ εὐρεθῆτε εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ εἴπητε· «ὁ κόπος καὶ ἡ ἐπιμονὴ μου ἔδωσαν καρποὺς ὠρίμους πρὸς δράσιν καὶ ἀπόκτησιν τῆς ὑψηλῆς εἰς τιμὴν δάφνης τοῦ νικητοῦ».

Ἐὰν παραμελήσετε τὸν ἑαυτὸν σας, θὰ παρασυρθῆτε ἀπὸ τὰ ἐλκυστικὰ τῆς ὕλης ἐφόδια. Καὶ οὕτω, παραπλανημένοι, τίς γνωρίζει πού θαδίζετε;

Σήμερον ἀπέκτησα πείραν τῆς προβλέψεως, καὶ θέλω διὰ τῶν διδασκαλιῶν μου νὰ σᾶς ἀποτρέψω νὰ ἐγκλεισθῆτε εἰς τὸ κιβώτιον τῆς Πανδώρας μὲ μίαν ἀόριστον ἐλπίδα, ἀλλὰ πραγματικὴν καθυστέρησιν εἰς τὴν κλίμακα τῆς ἀνυψώσεώς σας.

Ὅμιλῶ μὲ τὴν Φώτισιν πού ἀπέκτησα, διὰ μέσου τοῦ κόπου, ἵνα εἰσαχθῶ εἰς τὸ Μέγα Κυβερνεῖον, πού ὀνομάζεται Πνευματικὸς Κόσμος, καὶ νὰ λάθω τὴν ἐντολὴν νὰ διδάσκω ὡς μέλλων ἀναμορφωτῆς τῶν ὑπαναπτύκτων.

Ἐπανάπτυκτος εἶναι ἐκεῖνος, ὅστις ἔχει ὀλίγας γνώσεις, καὶ θαυμάζει τὸν ἑαυτὸν του ὡς θεὸν τῆς γνώσεως.

Οἱ τοιοῦτοι, δὲν πείθονται εὐκόλως· εἶναι ἀπειθάρχητοι εἰς τοὺς ὀρθοὺς λόγους καὶ συντελοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν τῶν ἀδελφῶν των.

Ἡ θέσις μου εἶναι νὰ τοὺς ἐξαναγκάσω νὰ παραδεχθῶν τὴν ὀρθότητα καὶ λογικότητα τοῦ Λόγου. Ἀνέλαθον ἀπὸ τὰς δυσκολωτέρας εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον διδασκαλίας, διὰ νὰ φέρω εἰς πέρας τὸν σκοπὸν τῆς Ἀγάπης, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου Χριστόν.

Δὲν εἶναι μῦθοι, τὰ ὅσα ἐκφωνῶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ. Ἄλλὰ πραγματικότης καὶ ἀλήθεια. Τὸ Σκότος σᾶς ἐσκότισε τὸ πνεῦμα. Διὰ τοῦτο δὲν ἀντιλαμβάνεσθε εὐκόλως τὰ καθαρὰ τῆς Σοφίας διδάγματα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ζητῶ ἀπὸ τοὺς ἐν τῇ Γῆ εὐρισκομένους συναδέλφους εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον (δι' ἐκείνους πού ἐχρίσθησαν διδάσκαλοι), νὰ ἀφομοιώσουν πρῶτον εἰς τοὺς ἑαυτοὺς των τὰ Κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ, καὶ ὕστερον νὰ ἐπιχειρήσουν, διὰ τῶν διδασκαλιῶν των, νὰ σαγηνεύσουν τοὺς ἀδελφοὺς μὲ κατανόησιν, ἀπλότητα καὶ ἀγάπην. Εἶναι χρέος των. Μητέρα μου,

ὠμίλησα δι' ὄλους. Λάβε τὸν ἀσπασμόν μου. Σεῖς οἱ ἀδελφοὶ ἔχετε τὴν ἀγάπην μου.

18 Σεπτεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

“Ὅπως ἀντελήφθητε, ὁ ἀδελφὸς Πλάτων ἀπεχαιρέτησε τοὺς «τελειοφοίτους». Εἰς αὐτοὺς ὑπάρχουν ὀντότητες ποὺ ἀνυψώθησαν διὰ τοῦ ψυχικοῦ των σθένους. Οἱ περισσότεροι ἐξ αὐτῶν, ἀφοῦ διέλθουν τὸν προτελευταῖον Σταθμόν, θὰ εἰσέλθουν εἰς τὸν 24ον. Ἐλάχιστοι, τὸ ὄλον τρεῖς (3), εἰσέρχονται εἰς τὰ Διοικητικὰ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Διότι εἰς τὰς θέσεις αὐτὰς προορίζονται ὅσοι ἰσοσταθμίσουν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ψυχὴν, τὴν Ἀγάπην καὶ τὴν Δικαιοσύνην.

Ἔχω, ἀδελφοί μου, πολλὰ νὰ διδάξω. Ἀλλὰ πρωτίστως ὀφείλω νὰ διαχωρίσω τὰ κείμενά μου. Ποῖα πρέπει νὰ μεταδώσω εἰς τοὺς συνεργάτας μου, καὶ ποῖα εἰς τοὺς ἐν τῷ Οὐρανῷ μαθητάς μου. Οἱ Οὐράνιοι μαθηταί, ὅσον καὶ νὰ εὐρίσκονται εἰς κατώτερον πνευματικὸν ἐπίπεδον, ἐδῶ γνωρίζουν περισσότερα ἀπὸ ὅ,τι σεῖς εἰς τὴν Γῆν. Ἐὰν ὁμως τοὺς ἀποστείλουν ἐκ νέου εἰς τὸν Κόσμον σας, δὲν θὰ εἶναι ἀνώτεροι τῶν ὄσων ἐσεῖς γνωρίζετε. Διὰ τοῦτο εἶναι προτιμώτερον δι' ἐσᾶς νὰ ἀφομοιώνετε τὰς γνώσεις τοῦ Οὐρανοῦ, ὥστε οἱ Σταθμοὶ ποὺ θὰ διέλθετε νὰ εἶναι εὐκολώτατοι, καὶ νὰ τοὺς διέλθετε ἐν μικρῷ χρονικῷ διαστήματι. Δηλαδή, ἐὰν σήμερον εἰς ἐξ ὑμῶν εὐρίσκεται εἰς Τέταρτον (Δ') Σταθμόν, νὰ εὐρεθῆ ἐν τῇ ἀνακλήσει του εἰς πολὺ ἀνώτερον καὶ νὰ διέλθῃ αὐτὸν γρηγορώτερον τῶν ἄλλων ψυχῶν. Εἶναι δυνατὸν νὰ κερδίσετε ἐν τῇ Γῇ ὅλην τὴν διαδρομὴν τῶν Σταθμῶν! Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐσᾶς. Ἄλλως τε ἔχετε ἕνα προβάδισμα. Μὴ τὸ παραμελεῖτε. Θὰ σᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν ζωὴν σας.

Μητέρα μου, νὰ μὴ παραπονήσῃς ὅτι μένεις μόνη. Ὁ χῶρος αὐτὸς δὲν μένει κενός. Σὺ, δυνατόν, νὰ μὴ ἀντιλαμβάνεσαι τί γίνεται ἐντὸς τοῦ οἴκου. Ἔρχομαι καὶ κάθημαι εἰς τὸ γραφεῖόν μου.

Διατί μεμψιμοιρεῖς; Καὶ αὐτὸ εἶναι πρόσκομμα εἰς τὴν ἐμφάνισίν μου. Χθὲς τὸ θράδου ἔψαχνα κάτι νὰ εὕρω· τὸ εἶχον κρυμμένον προτοῦ μὲ ἀνακαλέσουν. Σὺ, ὁμως, ἐκοιμᾶσο.

Σὲ φιλῶ θερμὰ καὶ μὴ στενοχωρεῖσαι. Εὐλογῶ ὄλους.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Θὰ καθορίσω τὰς ὥρας μου, διότι δὲν εἶναι ὀρθόν νά ἐγκαταλείπω τὰς διδασκαλίας μου διὰ νά ἐπικοινωνῶ με τὴν Γῆν.

Σήμερον ὠμίλησα εἰς Κύκλους τοῦ Σταθμοῦ "Αλφα (Α΄). Βεβαίως, οἱ παριστάμενοι δὲν ἐγνώριζον ποῖον Πνεῦμα ὀμιλεῖ εἰς αὐτούς. Ἀλλὰ ἐκ τῶν λόγων μου ἀντελήφθησαν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀγαθοῦ πνεύματος καὶ ἐσημείωσαν τὰ κείμενα ὡς Ὀμιλίας τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὡμίλησα καὶ εἰς Κύκλους τοῦ παραπετάσματος, οἱ ὅποιοι, μετὰ φόβου μὴ τοὺς ἀντιληφθοῦν τί πράττουν, ἤκουον τὰς διδασχάς μου καὶ ἀπεδέχοντο αὐτὰς ὡς ὀρθὰς, παρακαλοῦντες τὸ πνεῦμα νά ἀπαλλάξῃ αὐτούς ἀπὸ τὴν δουλείαν. Ἀπήντησα εἰς αὐτούς νά ἀποταθοῦν εἰς τὸν Κύριον, διότι Αὐτὸς καὶ μόνον κρατεῖ τὰ Μυστικά τοῦ Πατρός Του καὶ γνωρίζει τὰ πάντα. Ἠὐχαρίστησαν ἐνθουσιασμένοι. Τὰ κείμενα ταῦτα κυκλοφοροῦν κρυφίως καὶ ἐν πλήρει ἐχεμυθεία.

Σὰς πληροφωῶ, ὅτι εἰς τὸν Κόσμον σας ἤνοιξαν πολλὰ τοιαῦτα Κέντρα. Καὶ θεβαίως μεταξὺ τῶν παρευρισκομένων εὐρίσκονται ὀλίγοι, οἵτινες θὰ λάβουν τὸ χρίσμα τοῦ διδασκάλου. Καὶ τοῦτο γίνεται, διὰ νά πεισθῇ ἡ Ἐπιστήμη διὰ τὰ ὀφέλη τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Αἱ ὁδοὶ αὗται ἔχουν σκοπὸν νά ὀδηγήσουν πολλοὺς ἐκ τῶν πιστῶν εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Φωτός μας, διὰ νά ἐκχυθῇ Τοῦτο εἰς ὀλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα!

Μητέρα μου, τόσον ἐσύ, ὅσον καὶ ἐγώ, ἔχομεν πταίξει εἰς ἓνα σημεῖον. Ἐὰν ἐνθυμῆσαι, μᾶς ἐπέπληξε τότε ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀλλὰ ἡμεῖς οὐδεμίαν προσπάθειαν εἶχομεν κάμει διὰ τὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Τ... Σήμερον, εἶναι πλέον ἀργά. Λυποῦμαι, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νά πράξω τίποτε. Ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὴν θεῖαν Ἀρχήν. Ἐπρεπε νά πληρῶσωμεν με δοκιμασίας τὴν ὑπερβολὴν καὶ τὴν πληρῶνομεν. Ὅταν τὰ Μεγάλα Πνεύματα βοηθοῦν, δώσατε καὶ σεῖς τὴν χεῖρα σας, διὰ νά διευκολύνετε. Εἰδάλως, περιττεύει ἡ δέησις. Αἱ θυσίαι καὶ τὰ λοιπὰ, δὲν ἔχουν οὐδεμίαν πλέον ἀπήχησιν εἰς τὸν Κόσμον τῶν Πνευμάτων.

Σὲ φιλῶ, καὶ εὐχομαι ὅπως πῆς καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο.
Τοὺς ἀγαπητοὺς μου ἀδελφοὺς εὐλογῶ, μὲ ἀγάπην.

2 Ὀκτωβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πιθανόν, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, νὰ μὴ εὐρίσκομαι προσεχῶς εἰς τὴν θέσιν αὐτήν. Θὰ ἀποσταλῶ εἰς ἄλλον Κόσμον πρὸς ἔρευναν καὶ ἀξιοποίησιν τῆς Γνώσεως. Βεβαίως, θὰ ἐπιστρέψω, διὰ νὰ συνεχίσω τὴν διδασκαλίαν μου. Ἴσως ἢ διδασκαλία νὰ δίδεται ἐπὶ μιᾶς καὶ μόνον λέξεως, ὡς εἶναι ἡ Ἄλήθεια, τὸ Ψεῦδος, ἡ Πίστις, ἡ Ἀπιστία κτλ. Τὰ κείμενα αὐτά, μὲ τίτλον μονολεκτικόν, εἶναι Ἄξια ἢ Ἀπαξία.

Θὰ σᾶς ἐξηγήσω πρωτίστως τί σημαίνει Ἄξια καὶ τί Ἀπαξία. Διότι σεῖς, ὡς ἀνθρώπιναι ὑπάρξεις, συγχέετε τὰ νοήματα, καὶ ὕστερον σᾶς εἶναι δύσκολον νὰ διαχωρίσετε αὐτά.

Σήμερον θὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς Ἄξιας.

Ἡ Ἄξια, κατὰ τὴν γνώμην σας, εἶναι ἀφηρημένη ἔννοια. Ἐδῶ, ὅμως, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, κάθε ἄλλο ἀπὸ ἀφηρημένη ἔννοια εἶναι. Ἐχει ἡ Ἄξια δυνάμεις κατὰ τὴν ἔννοιάν της καὶ ἀποτελεῖ ἰσχὸν τοῦ Κυρίου. Εἶναι ἓνα εἶδος ὑφισταμένης ζωῆς. Δὲν συσχετίζεται μὲ τὸν ἄνθρωπον ὡς ὄντοτητα καὶ ὅμως εἶναι ἄλλου εἴδους ὄντοτης, τὴν ὁποίαν σεῖς ἀδύνατείτε νὰ φαντασθῆτε. Αὗται εἶναι τὰ παράξενα τοῦ Οὐρανοῦ.

Ἐὰν αἱ Ἄξια διατηροῦν ἐπαξίως τὴν ἔννοιάν των, θραβεύονται ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ εἰσχωροῦν εἰς τὸν προθάλαμον τοῦ Ἀνακτόρου Του.

Πάντα ταῦτα μαθαίνει κανεὶς ἀπὸ τοὺς Ἀστέρας τοῦ Κυρίου, ὅτινες εἶναι οἱ Μέγιστοι τῶν Διδασκάλων.

Οἱ Ἰνδοὶ διδάσκαλοι, δὲν ἔχουν ἰδέαν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν Ἀξιῶν συγχέουν τὰς Ἄξιας μὲ τὰ προτερήματα. Κι ἐδῶ πλανῶνται.

Διατί; Διότι δὲν ἐκτελοῦν τὸ χρέος των κατὰ λογικὴν σειρὰν τοῦ Λόγου. Εἶναι μὲν θεωρητικῶς προχωρημένοι εἰς τινὰ σημεία, ὅχι ὅμως καὶ εἰς ὅλα. Διὰ τοῦτο δὲν ὀλοκληρῶνουν τὸ ἔργον των, ὡς νομίζουν.

Ἀπόδειξις. Ποῖος ἐκ τῶν μαθητῶν των ἐφώτισε τοὺς

ἀδελφούς των, ὥστε οὔτοι νὰ ἔχουν τὴν πειθῶ τοῦ Καλοῦ καὶ τοῦ Ἁγαθοῦ, καὶ νὰ εἰσακούωνται ἀπὸ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν θεότητα ἀδελφούς;

Τὰς θεωρίας καὶ τὰ Συστήματά των παρομοιάζω μὲ ἐκείνους ποὺ ἀσκοῦνται εἰς τὴν ἰσορροπίαν, καὶ ὁ κόσμος τοὺς θαυμάζει, ἀλλὰ δὲν ὠφελεῖται εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Θέλουν οἱ διδάσκαλοι οὔτοι νὰ πράξουν τὸ Καλόν;

Ἄς στραφοῦν πρὸς τοὺς πληθυσμούς των καὶ ἄς ὑποδείξουν εἰς αὐτοὺς ὅτι διὰ νὰ ζήσῃ ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην πρωτεῖνῶν καὶ ἄλλων στοιχείων εἰς τὰς φυσικὰς του τροφὰς.

Ἄς τοὺς διδάξουν ὅτι δὲν χρειάζεται μέγας σεβασμὸς καὶ ὑπόκλισις πρὸς τὰς ἀγελάδας, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἄνθρωπον, διὰ νὰ τὸν κατακτήσουν καὶ ὕστερον ἔχουν καιρὸν νὰ μαθητεύσουν καὶ εἰς τὴν Σχολὴν Μας, διὰ νὰ τοὺς διδάξωμε τὰ ὀρθὰ καὶ οὐχὶ τὰ ἐσφαλμένα.

Εἶχον τὴν Ἐντολὴν ταύτην νὰ ὀμιλήσω, ἀπὸ τὸν Μέγαν Φωτοδότην τοῦ Οὐρανοῦ.

Μητέρα μου, ὅταν στρέψῃς τὸν συλλογισμὸν σου πρὸς τὰ Ὑψη τοῦ Οὐρανοῦ, μὴ σκέπτεσαι τίποτε ἄλλο, διὰ νὰ ἴδῃς ὀλίγας εἰκόνας Αὐτοῦ. Ἄρκει νὰ τὸ θελήσῃς, καὶ αὐταὶ θὰ σοῦ δώσουν ἰσχὺν καὶ ἡρεμίαν ἀφάνταστον.

Ἐάν δὲν πεισθῇ τις ἀπὸ τὴν Διδασκαλίαν, πείθεται ἀπὸ τὰς εἰκόνας τοῦ Θείου Οὐρανοῦ.

Σὲ φιλῶ θερμὰ, καὶ προσφέρω τὴν ἀγάπην μου πρὸς τοὺς ἀδελφούς.

17 Ὀκτωβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητὴ μου μητέρα καὶ ἀδελφοὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἔρχομαι ἀπὸ πολὺ μακρυνὴν περιοχὴν τοῦ Ἀχανοῦς Σύμπαντος.

Πῶς, ὅμως, νὰ σᾶς περιγράψω τὸ τί εἶδον ἐντὸς τῆς ἀπεράντου, διὰ νὰ μὴ εἶπω ἀτελευτήτου, Δημιουργίας τοῦ Κυρίου;

Διὰ νὰ λάβετε μίαν ἰδέαν, ἄς ὑποθέσωμεν πῶς σεῖς διὰ πρώτην φορὰν ἐγκαταλείπετε τὴν στέγην σας, καὶ ἐπισκέπτεσθε μίαν ὠραισιότατην καὶ ὀλοφώτιστον Εὐρωπαϊκὴν χώραν,

θαυμάζοντες τὴν τέχνην καὶ τὸν πλοῦτον τῆς· καὶ πάλιν ἡ ἐπίσκεψίς σας αὕτη δὲν εἶναι ὅπως ἡ λαμπρὰ ἐπίσκεψίς μου εἰς ἄλλους κόσμους, πού ἡ φαντασία δὲν δύναται νὰ συλλάβῃ.

Τὸ Φῶς ἐκεῖ εἶναι τὸ λαμπρότερον πού ἔχω ἰδῆ ποτὲ εἰς τὴν Ἐπουράνιον Ζωὴν μου.

Φῶς ἄπλετον, τὸ ὁποῖον δὲν θαμβώνει τὸν ἐσώτερον ὀφθαλμὸν τῆς ὀντότητος. Ἀντιθέτως μᾶς δίδει μίαν τοιαύτην εὐχαρίστησιν, πού ἀδυνατῶ νὰ τὴν περιγράψω. Δὲν εἶναι μόνον τὸ Φῶς, ἀλλὰ καὶ οἱ γλυκεῖς ἤχοι τῆς μουσικῆς τοῦ Σύμπαντος Κόσμου.

Λέγουν μερικοὶ ἐκ τῶν ἀστροναυτῶν, ὅτι ἤκουσαν Οὐράνιον μουσικὴν.

Διατί ὁ εἷς ἤκουσε καὶ οἱ ἄλλοι ὄχι;

Ἄρα, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤκουεν ὁ εἷς, ἦτο παρωδία αὐτοῦ πού ἤκουσα ἐγὼ εἰς τὸ Σύμπαν.

Ὁ Θεὸς εὐρίσκεται παντοῦ, καὶ ἡ μουσικότης τῶν παλμῶν τοῦ Ρεύματος Αὐτοῦ εἶναι διάχυτος, ὥστε νὰ θαυμάζῃς τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλον τὰ θαύματα τῆς Δημιουργίας.

Πῶς νὰ περιγράψω τὸ λευκὸν καὶ καταπραῦντικὸν Φῶς, πού βοηθεῖ τὰς ὀντότητας νὰ βλέπουν μέχρις ἑνὸς σημείου τὴν Οὐσίαν τῶν Πάντων;

Ἐκεῖ, εἰς τὰς μακρυνὰς αὐτὰς ἐκτάσεις τοῦ ἀπεράντου Οὐρανοῦ, ἀπολαμβάνεις, εἰς ἕκστασιν εὐρισκόμενος, τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων!

Τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς Γῆς μέχρι τοῦ σημείου ὅπου εὐρέθην, δὲν εὐρίσκω ἀριθμοὺς διὰ νὰ σᾶς διευκολύνω νὰ τὴν ἀντιληφθῆτε, ἔστω καὶ ἐὰν ἐλάβανον ὑπ' ὄψιν μου τὰς ἀποστάσεις τοῦ φωτὸς καὶ λέγω: Πόσον ὀπίσω εἶναι οἱ τελειότεροι ἐπιστήμονές σας! Οὗτοι δὲν γνωρίζουν τίποτε.

Εἶχε πληρέστατον δίκαιον ὁ Σωκράτης μὲ τὸ «Ἐν οἶδα, ὅτι οὐδὲν οἶδα». Τί μεγάλη ἀλήθεια εἶναι αὕτη!

Καὶ παρ' ὄλα αὐτὰ πού σᾶς μεταδίδω, δὲν ἐγνώρισα τίποτε περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι θὰ ἠδυνάμην νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι ἐγνώρισα. Τὸ Φῶς μοι ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἀπὸ Ἐκεῖ ἢ μᾶλλον ἀπὸ τὰ Βάθη Του γεννᾶται ἡ Ἀλήθεια!

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ, καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς ὄλους.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὁμίλησα περὶ τῆς Ἀξίας, ὡς Ὀντότητος τοῦ Οὐρανοῦ. Σήμερον θὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς Ἀπαξίας.

Ἀπαξία εἶναι τὸ ἀντίθετον τῆς Ἀξίας. Αὕτη σημαίνει ἀντίστροφον δύναμιν καὶ ἔχει τὴν θέσιν τῆς εἰς τοὺς ἀντιθέτους ἀπὸ Ἡμᾶς.

Τὸ τί λέγετε σεῖς οἱ θνητοὶ περὶ τῆς Ἀπαξίας, τοῦτο δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Διότι τὰ νοήματα τῶν λέξεων τὰ μεταβάλλετε κατὰ τὴν ἀντίληψίν σας, ὡς ἡ φαντασία σας ὑπαγορεύει.

Μὴ νομίζετε, ὅτι ἡ Ἀπαξία δὲν ἔχει ἰσχύον ἔχει, καὶ μάλιστα ἀσύλληπτον εἰς τὴν φαντασίαν σας.

Ἡ Ἀπαξία εἶναι πτώσις, συνεχῆς πτώσις τῆς ἀντιστροφου ἐννοίας. Καὶ ὅσον ἐκπίπτει, τόσοσον ἰσχυροτέρα μεταβάλλεται, ὡς ἐνέργεια κακῆς χρήσεως.

Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι δύσκολον διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος. Δὲν λέγομεν ὅτι ὁ Δαίμων τοῦ Κακοῦ ἔχει Ἀξίαν, ἀλλὰ Ἀπαξίαν. Καὶ ὅμως ἀντιλαμβάνεσθε, ὅποια εἶναι ἡ δύναμις Αὐτοῦ εἰς τοὺς θνητοὺς καὶ εἰς ἐλάχιστους ἀποδημήσαντας.

Ὁ ὀρισμὸς αὐτῆς εἶναι εἰς ἀριθμούς: 0—1.

Τώρα θὰ δώσω μικρὰν περιγραφὴν τοῦ ταξιδίου μου:

Ἀνεχώρησα μὲ ψυχὰς ἀνωτέρας ποιότητος καὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἄρχοντα τοῦ Ποσειδῶνος. Ἡ ταχύτης μας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διατυπωθῇ δι' ἀριθμῶν. Εἰς μερικοὺς ἀστέρας νεκροὺς, τοὺς ὁποίους σεῖς ὀνομάζετε διάττοντας, ὅταν εἰσέλθουν εἰς ἐνέργειαν ἐκ τῆς Θείας Βουλῆσεως, δὲν ἐσταθμεύσαμεν, ἀλλὰ ἐλάβομεν τὴν κατεύθυνσιν τῆς εὐθείας, καὶ εἰσεχωρήσαμεν εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἑνὸς ἀστέρος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα δὲν γνωρίζετε. Ὀνομάζεται Πηγὴ Ἀθάνατος. Τὸ Φῶς τοῦ ἀστέρος αὐτοῦ εἶναι τόσοσον ἰσχυρόν, ὥστε νὰ υπερβαίῃ αὐτὸ τοῦ ἡλίου σας.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ ἐρωτήσετε: «Ἦτο ἡλιος; Καὶ πῶς σεῖς αἱ ψυχὰι εἰσεχωρήσατε εἰς τὰ ἐνδότερα αὐτοῦ τοῦ ἀστέρος;»

Γνωρίσατε, ὅτι αἱ ψυχὰι, ὅταν βεβαίως ἔχουν ἀνωτέραν

ποιότητα από τὰς ἄλλας, δὲν καίονται καὶ εἶναι εἰς θέσιν νὰ καταμετροῦν τὴν θερμότητα τῆς ὕλης αὐτῆς, ἢ ὁποῖα εἶναι διάφορος ἀπὸ αὐτὴν τοῦ ἡλίου.

Ἐκεῖ, ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος μᾶς ἐξήγησε ποῦ εὐρίσκεται ἡ ζωὴ καὶ τὸ Φῶς τῆς ὠθήσεως εἰς τὴν ἔρευναν τοῦ βάρους.

Δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ δώσω περισσοτέρας ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ φαινομένου τούτου. Ἀρκεῖ, ὅτι ἐγνώρισα κάτι τὸ ὁποῖον οὐδέποτε θὰ ἠδυνάμην νὰ τὸ σκεφθῶ ἐν τῇ Γῆ.

Ἐκεῖθεν, ὅλοι ὁμοῦ ἐστράφημεν πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν. Ἐπεσκέφθημεν ἄλλον ἀστέρα, ἔρημον, παγερόν, χωρὶς ζωὴν. «Ἐδῶ», εἶπεν ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος, «ἐρευνᾶται, ἐὰν δύναται νὰ ἐπιζήσῃ ζωὴ ὄντων ἄλλων πλανητῶν».

«Αἱ συνθήκαι τοῦ ἀστέρος αὐτοῦ», ἐσυνέχισεν ὁ Ἄρχων, «εἶναι εὐνοϊκαί, παρ' ὅτι φαίνονται ἀκατάλληλοι. Καὶ πρέπει ὁ ἀστήρ οὗτος νὰ ἀναδιοργανωθῇ, μέσω τῆς ἀτμοσφαιρας του. Θὰ θέσωμεν πυρῆνα φλογὸς εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ».

Τὸ μάθημα ἔληξεν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ὅπου ὅλοι μας ἔχομεν δώσει μίαν πρόχειρον λύσιν.

Δυνατὸν νὰ συνεχίσω προσεχῶς.

Ἀγαπητῆ μου μητέρα, σοῦ εἶπον νὰ μὴ δίδῃς σημασίαν εἰς τοὺς λόγους καὶ τὰς ἐμφανίσεις τῶν πέριξ σου.

Διατί δὲν ἀκοῦς;

Σὲ φιλῶ θερμᾶ, καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας.

30 Ὀκτωβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Εὐχαριστῶ τὸν ἀδελφὸν Δ..., ὁ ὁποῖος δὲν με ἐλησμόνησε, τόσο εἰς τὴν ζωὴν μου, ὅσον καὶ εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν μου ἀπὸ αὐτὴν. Τὸν εὐχαριστῶ.

Ἐδῶ ἔχομεν, ἀδελφέ, τὸ Κέντρον τῶν ἐπικοινωνιῶν μας. Κάποτε ἠθελον νὰ δώσω μεγάλην προβολὴν εἰς τὰ Κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ· τὸ εἶχον ἀποφασίσει, ἀλλὰ κάπως ἀργά, καὶ ἔτσι δὲν ὠλοκλήρωσα τὴν ἱεράν μου ἐπιθυμίαν νὰ ἐργασθῶ καὶ ἐγὼ δι' ἓνα ἀνώτερον σκοπὸν. Διότι ἡ Γῆ δὲν ἔχει δι' ἑσῶς ἄλλον προορισμὸν ἀπὸ τὴν ἀνύψωσιν τῆς ψυχῆς καὶ ἰσοστάθμισιν τοῦ πνεύματος μετ' αὐτῆς.

Ἄλλά, ποῦ ὁ γήϊνος νὰ δυνηθῆ νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ μέγα αὐτὸ μυστήριον, ποῦ λέγεται ἄνθρωπος!

Ἡ Γῆ καμμίαν ἀξίαν δὲν ἔχει, ὅταν τῆς ἔλλείπῃ τὸ πλάσμα αὐτό, ποῦ ὁ Θεὸς τὸ ἐγκατέστησεν εἰς τὸ γήϊνον περιβάλλον του, διὰ νὰ τὸ ἐκπαιδεύσῃ κατάλληλα, μέχρις ὅτου καλέσῃ αὐτὸ εἰς τὸν Οὐρανόν.

Σὰς εἶπον, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι πρόκειται νὰ διδῶ εἰς τὸ ἐξῆς κεφάλαια μὲ τίτλους μονολεκτικούς. Δηλαδή θὰ ἀναπτύσω λέξεις ποῦ ἔχουν νοήματα βαθειά.

Ἄς συνεχίσω τὴν ἀφήγησίν μου ἐκ τῆς ἐπισκέψεώς μου εἰς τὸ Ἄπειρον.

Σεῖς ὀμιλεῖτε καὶ λέγετε, ὅτι κατεκτήσατε τὰς ἀποστάσεις. Ἀκόμη δὲν ἔχετε φθάσει εἰς τὴν Σελήνην οὔτε ἐδοκιμάσατε τὰ ἐμπόδιά της. Ἐχετε ἀκόμη πολλὴν ἐργασίαν. Καὶ ὕστερον, ὅταν δηλαδὴ κάποτε φθάσετε ἐκεῖ ποῦ θέλετε, τί θὰ γίνῃ; Τίποτε! Θὰ καταστρέφεσθε γρηγορώτερον, διότι ὁ πολιτισμὸς σας εἶναι ὑλικός. Καταστρέφετε τὸ πνεῦμα καὶ καθόλου δὲν καλλιεργεῖτε τὴν ψυχὴν. Ἐπόμενον, λοιπόν, εἶναι νὰ θάινετε συνεχῶς πρὸς μεγαλυτέραν καταστροφὴν. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπεμβαίῃ, διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακόν. Τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν θεῖον Νόμον. Εἴσθε ἐλεύθεροι εἰς ὅλα. Καὶ ὡς τοιοῦτοι, ὀφείλετε νὰ στρέψετε τοὺς ὀφθαλμούς σας πρὸς Ἐκεῖνον, Ὅστις σὰς ἔσωσε, ἀλλὰ τὸν ἐλησημονήσατε. Ὅχι εἰς τὴν μορφήν, ἀλλὰ εἰς τὰ ἔργα Του.

Ἐπεσκέφθη τὸν λαμπρότερον Ἀστέρα. Ἐκεῖ διαμένουν ἐλάχιστοι. Ἀπὸ ἐκεῖ ἐκπέμπεται Φῶς θεῖον, πρὸς φώτισιν τῶν ἀγνῶν λειτουργῶν τοῦ Κυρίου.

Δὲν ἠμπορῶ νὰ περιγράψω τὸ Κάλλος τοῦ Ἀστέρος Αὐτοῦ, ὅπου φυλάσσονται τὰ Ἱερὰ Μυστήρια καὶ οἱ Λόγοι τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν.

Ὁ ἄνθρωπος ἀντιγράφει τὸν Οὐρανόν, ἀλλὰ μὲ τρόπον βεβιασμένον, πάντοτε μέσῳ τῆς ἐμπνεύσεως.

Θὰ ἤθελον πολὺ νὰ παραμείνω ἐκεῖ, ἀλλὰ ὁ Ἄρχων Ὁδηγὸς μᾶς τὸ ἀπέκλεισε, λέγων τὰ ἐξῆς: «Εἰς τὸν Ἀστέρα αὐτὸν παραμένει ἡ Ἀγνότης ὡς Ἐνέργεια τῆς Ἀγάπης καὶ τῆς Ἀληθείας. Ὁ Τομεὺς αὐτὸς εἶναι τὸ κορῦφωμα τῆς ἡθι-

κῆς ὑποστάσεως τῶν ἀγαθῶν ὄντων. Ἐξ αὐτοῦ ἀπορρέει τὸ «Ζῶν ὕδωρ τοῦ Κυρίου».

Ἄπο ἐκεῖ μετέβημεν εἰς ἄλλους ἀστεροειδεῖς πλανήτας, ἀγνώστους εἰς τὴν ἀστρονομίαν σας.

Ἄλλά, ὡς μὴ ἐπεκταθῶ διὰ σήμερον.

Ἦκουσες, μητέρα μου, τὸ ταξίδι μου;

Εὐχαριστῶ ὅλους σας διὰ τὴν ὑπομονὴν σας νὰ μὲ παρακολουθῆτε.

Σὲ φιλῶ, ὡς καὶ ἡ ἀγάπη μου εἰς ὅλους.

6 Νοεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μοῦ δίδεται ἡ ἄδεια ὅπως ἀναπτύξω λέξεις, ποὺ ἔχουν μεγίστην σημασίαν διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Ἄλλά ποῖος θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐνδιαφερθῆ διὰ τὰ Κεφάλαια αὐτά;

Καὶ ὅμως, θὰ εὑρεθοῦν ὀλίγοι, οἱ ὁποῖοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐμβραθύνουν εἰς τὸ νόημα τῆς λέξεως.

Κεφάλαιον 1ον: ΘΕΑΡΕΣΤΟΣ

Ὅταν λέγω «θεάρεστος», τοῦτο σημαίνει οὐχὶ πρᾶξιν, ἀλλὰ πράξεις καλὰς καὶ ἀγαθὰς διὰ τὸ σύνολον.

Ὅταν τις συγκεντρῶνῃ τὴν ἀγάπην του εἰς ἓνα καὶ μόνον πρόσωπον, καὶ θυσιάζεται δι' αὐτό, τοῦτο εἰς οὐδὲν ὠφελεῖ, διότι ἡ ὑπερβολὴ τῆς ἀγάπης πρὸς ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὸ ἐκμηδενίζει. Ἔτσι τὸ πρόσωπον αὐτὸ μελλοντικῶς δυνατὸν νὰ ὑποφέρῃ, ἀλλὰ συνάμα θὰ ὑποφέρουν καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ.

Ὅταν ὅμως ἡ Ἀγάπη μοιράζεται εἰς ἴσα μέρη πρὸς ὅλους, τότε δημιουργεῖται δύναμις ἐκτιμῆσεως. Καὶ ὁ μὲν ἀγαπῶν τὸ σύνολον χαίρει διὰ τὸ κατόρθωμά του, οἱ δὲ ἀγαπώμενοι τρέφουν πρὸς τὸν ἀγαπῶντα ἀπεριόριστον πίστιν.

Τοῦτο, εἶναι ἓνα μικρὸν δεῖγμα τῆς λέξεως θεάρεστος.

Ὁ Θεὸς ἐκτιμᾷ καὶ ἀγαπᾷ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος γνωρίζῃ ποῦ μοιράζει τὴν ἀγάπην του.

Ἡ πρὸς τοὺς γονεῖς ἀγάπη εἶναι συγγενική· ἢ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους θεϊκή! Ἄρα, εἶναι προτιμώτερον νὰ ἀγαπᾶς πρῶτον τὸν Θεόν, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὴν συγγένειαν. Δὲν λέγω νὰ ἀρνήται τις τοὺς γονεῖς. Διότι τοῦτο ἀντίκειται πρὸς τὸν Νόμον τῆς Ἠθικῆς! Ἴδου, ὅτι τὸ μέτρον εἶναι κανὼν τῆς πράξεως.

Θεάρεστος λέγεται ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ κατὰ γράμμα τὴν θέσιν, τὴν ὁποῖαν ἔδωσεν εἰς αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐν τῇ Γῇ. Δηλαδὴ τοῦ ἔδωσε θέσιν ἀνθρώπινον, ἀλλὰ καὶ ὁδηγίαν πρὸς κάλυψιν τῶν μικρῶν ἐμποδίων.

Κάθε πράξις, ἥτις ἐνδεικνύει τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν, καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὀνομάζεται θεάρεστος πράξις. Ἀρέσκεται ὁ Κύριος τῶν Δυνάμεων, ὅταν τὰ πλάσματα Αὐτοῦ ὑπακούουν εἰς τοὺς Νόμους Αὐτοῦ (τοῦ Δημιουργοῦ) καὶ τὸ πνεῦμα των καλλιεργεῖται κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Ἰδίου, ὥστε νὰ προβλέπη καὶ νὰ μὴ λοξοδρομῇ ἀπὸ τὴν εὐθειαν ποῦ ἐχάραξεν ἢ συνείδησις εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Ὅ,τι δὲν εἶναι ὀρθόν, δὲν δύναται νὰ εἶναι καὶ θεάρεστον. Τοῦτο δὲν τὸ ἀντελήφθησαν δυστυχῶς καὶ πρωτίτως οἱ ἐκπροσωποῦντες τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς Γῆς σας. Ὁ Θεὸς εὐλογεῖ μόνον ἐκείνας τὰς πράξεις, ποῦ ἀποδίδουν, ὡς ὁ θεῖος σπόρος, τὰ γενικὰ ὀφέλη.

Παρακαλῶ, ὅπως ἡ μητέρα μου ἀφυπνισθῇ καὶ δώσῃ προσοχὴν εἰς τὸν λόγον μου.

Ἐπίσης μεταδίδω τὴν ἀγάπην μου εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαπητοὺς μου ἀδελφούς.

Κεφάλαιον 2ον: ΕΝΑΡΕΤΟΣ

13 Νοεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Τί σημαίνει «ἐνάρετος»;

Σημαίνει ἄνθρωπον, ὅστις ἐφαρμόζει ἐν τῇ πράξει κάθε τι τὸ ἀρεστὸν εἰς τὸν Ἐνα. Διότι ὁ Εἷς καὶ Ἄδιαίρετος, ὡς γνωρίζετε, εἶναι ὁ Θεός. Καὶ ἐφόσον ὁ Θεὸς εἶναι ὅλος ἀγάπη διὰ τὰ πλάσματά Του, ἐκεῖνος, ὅστις ἀντιγράφει κατ' ἀν-

τανάκλασιν τὸ ἄρεστον πρὸς τὸν Δημιουργόν, ὀνομάζεται Ἐνάρετος.

Ὁ ἐνάρετος ἔχει ψυχὴν μὲ σθένος, πνεῦμα εὐλύγιστον καὶ ὑπάκουον εἰς τὰ κελεύσματα τῆς ψυχῆς, ἀποφεύγει κάθε κακὴν πράξιν, καὶ ἀντ' αὐτῆς προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ κάτι τὸ εὐχάριστον, τὸ ὠφέλιμον, τὸ καλόν. Ἀγαπᾷ πάντας τοὺς ἀδελφούς, ἐκτιμᾷ κατὰ τὴν ἀντίληψίν του αὐτούς, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὅτι βαδίζουν τὴν ὀρθὴν ὁδὸν πρὸς τὸν Ἐνα.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀντιληφθῶμεν Αὐτὸν ὡς ἀνθρώπινον ὑπαρξιν, τότε εἶναι ὁ Κύριος Ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Αὐτὸς Οὗτος ἀντιπροσωπεύει τὸν Ἐνα, διότι κατήλθεν ἐξ Οὐρανοῦ μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ θυσιασθῇ ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ νὰ σώσῃ τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὸ βαθύ σκοτός, ποῦ κατέκλυζε τὰ πάντα τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

Τίς ἄλλος ἐκ τῶν ἀνθρώπων διενοήθη ποτέ, πράττων τὸ καλόν, νὰ θυσιάσῃ ἑαυτὸν πρὸς σωτηρίαν τῶν ἄλλων;

Ἀπαντήσατε. Μήπως γνωρίζετε ἄλλον ἀπὸ τὸν Χριστόν;

Πόσα πνεύματα ἰσχυρά, πάνσοφα, ἡρνήθησαν τὰ πάντα καὶ ἠκολούθησαν, ποῖον ἄλλον ἀπὸ τὸν Κύριον;

Ἦσαν ὅλοι αὐτοὶ μωροὶ;

Δηλαδή, ὅταν ἐφαρμόζης ἐν τῇ πράξει τὸ καλόν, εἶσαι παράφρων;

Ὅχι θεβαίως. Ἀλλὰ οἱ ἐκστομοῦντες τοιαύτας λέξεις εἶναι ἄξιοι μὲ ὄλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως νὰ λέγωνται παράφρονες. Καὶ ἰδού, ποῦ οἱ παράφρονες αὐτοὶ σᾶς ὀδηγοῦν εἰς τὴν σημερινὴν τῆς ἀσταθείας ἐποχὴν.

Ὁ Κύριος σᾶς ἔσωσε καὶ ὁ Κύριος θὰ σᾶς σώσῃ!

Φιλῶ τὴν μητέρα μου.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

Κεφάλαιον 3ον: ΟΚΝΗΡΟΣ

20 Νοεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἡ ὀκηρία γεννᾷ ὅλας τὰς μορφὰς τῆς κακίας.

Ὁ ὀκηρός, δυνατὸν νὰ μὴ κινήται, ἀλλὰ δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ὀμιλῇ. Καὶ θεβαίως ὁ λόγος του ὀδηγεῖ πρὸς τὴν ἐνέργειαν τοῦ κακοῦ.

Ὁ ὀκνηρὸς, ἔχει τὸ προσὸν νὰ πείθῃ τὸν ἀδελφὸν του, ὅτι τὸ Καλὸν δὲν εὑρίσκεται ἐντὸς τοῦ Δικαίου, ἀλλὰ τοῦ Ἄδικου, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ἐμφανίζει τὸν ἑαυτὸν του ὡς ἄνθρωπον χρηστόν.

Αὐτὸ ἔπραττον καὶ οἱ ἀρχαῖοι σοφισταί. Ἡμείθωντο εἰς βάρος τῶν πολλῶν καὶ ὄφελος τῶν ὀλίγων. Διὰ τοῦτο ὁ ἠθικὸς Σωκράτης ἐξεμάνη ἐναντίον αὐτῶν.

Ἡ ὀκνηρία, διαστρέφει τὸ πνεῦμα καὶ ἐνισχύει τὴν πώρῳσιν τοῦ σκέπτεσθαι. Ἄρα, ἀποτελεῖ ἰσχὺν κακῆς μορφῆς. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος ἐδίδασκεν ὅτι κάθε ἐργασία, εἶναι τιμὴ διὰ τὴν κάθε ὄντοτητα. Ἡ ἐργασία ἀπομακρύνει ἀπὸ τὸ πνεῦμα τὴν ἐξάπλωσιν τῆς κακῆς γνώσεως καὶ περιορίζει τὰς ἰδέας εἰς χρησίμους, ἀπωθῶντας τὰς ἀχρήστους.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα εἶναι ἄτομα ὀκνηρά· ζητοῦν τὸν εὐκόλον πλουτισμόν, μὴ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τοὺς κινδύνους τῆς ζωῆς των. «Ἡ θὰ ζήσωμεν ἀνέτως» λέγουν, «ἢ θὰ ἀποθάνωμεν ὡς ἀγωνισταὶ ὑπὲρ τῆς ὑπάρξεώς μας». Ἔχουν καὶ αὐτοὶ οἱ τύποι δίκαιον ἀπὸ μιᾶς ἀπόψεως. Ἡ ἀποψις αὐτῆ εἶναι ἡ ἀδιαφορία τῆς Ἀρχῆς μιᾶς πολιτισμένης Πολιτείας.

Ὅταν ἡ Πολιτεία δὲν ἀσχολῆται μὲ τὸ ἄτομον, δὲν δύναται νὰ λέγῃ ὅτι ἐνδιαφέρει αὐτὴν τὸ σύνολον. Διότι τὸ σύνολον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἄτομα, καὶ οὐχὶ αὐτὰ ἀπὸ τὸ σύνολον.

Ὅταν ἡ χεὶρ ἐνὸς ἀτόμου πάσχη, τὸ σύνολον τοῦ σώματος δύναται νὰ θεραπεύσῃ τὸ σημεῖον τοῦ πάσχοντος;

Ἐὰν ὅμως θεραπεύσωμεν τὴν χεῖρα τοῦ πάσχοντος, τότε ὀλόκληρον τὸ σῶμα ἰκανοποιεῖται καὶ χαίρει διὰ τὴν ἰασίν του.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, καὶ εἰς τὴν κοινωνίαν. Ὁ ὀκνηρὸς προάγεται εἰς κακοποιὸν στοιχεῖον, διότι τὸν ὤθησεν εἰς τοῦτο αὐτὴ αὕτη ἡ κοινωνία, ἢ μᾶλλον ἡ Πολιτεία. Ἄρα, τὸ μέγα σφάλμα εἶναι τῆς Πολιτείας, ἣτις δὲν μεριμνᾷ διὰ τὰ τέκνα αὐτῆς, ἀλλὰ διὰ τὸν σκοπὸν μιᾶς ἀχρήστου ἰδέας, ποῦ ἐνεσφηνώθη εἰς τὸ πνεῦμα της.

Φιλῶ τὴν μητέρα μου καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς.

27 Νοεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σύμπαν, δὲν σημαίνει, ὡς ἐσεῖς οἱ θνητοὶ ἐξηγεῖτε, ἀκαθόριστον ἕκτασιν. Τὸ σύν, εἶναι σημεῖον προσθέσεως, καὶ τὸ πᾶν, σημαίνει τὸ ὅλον.

Ἄρα, ἐκ τῆς ἐννοίας ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἡ λέξις αὕτη συμπεριλαμβάνει Σύμπαντα. Διὰ τοῦτο λέγεται εἰς τὰς Ἀγίας Γραφάς, ὅτι ταῦτα εἶναι ἑπτὰ ἐν συνόλω.

Σεῖς, τὸ ἰδικόν σας ἐν, δηλαδῆ αὐτὸ εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκετε, δὲν γνωρίζετε, καὶ ζητεῖτε, ἔστω καὶ νοερώς, νὰ μάθετε, τί εἶναι τὰ ἄλλα Σύμπαντα;

Μὴ ἀσχολεῖσθε μὲ τὰ ἄλλα, διότι καὶ ἡμεῖς δὲν τὰ γνωρίζομεν. Μανθάνομεν μόνον τί περικλείουν, καὶ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ὁ Πνευματικὸς Κόσμος κρατεῖ μυστικά.

Ἄς ἔλθωμεν εἰς τὸ Σύμπαν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀπλῶς, ὡς θέλουν μερικοὶ νὰ εἶπουν, μία ἕκτασις ἀπροσδιόριστος.

Τὸ Σύμπαν εἶναι Χάος. Οὔτε γνωρίζει τις ποῦ ἀρχίζει καὶ ποῦ φθάνει. Εἶναι ἓνας ὠκεανός, ὄχι ἀπέραντος, ἀλλὰ δίχως ὄρια. Τὰ παραπέρα μὴ ζητεῖτε νὰ τὰ ἐξιχνιάσετε.

Ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ Σύμπαντος, ζῶμεν ἡμεῖς, αἱ ψυχαί, καὶ εἴμεθα ὡς σταγῶν ἐν τῷ Ὠκεανῷ! Καὶ ἀναλογισθεῖτε, ὅτι αἱ ἄπειροι ψυχαί εἶναι ἀναρίθμητοι! Δὲν σᾶς δίδω ἀριθμούς, διότι θὰ παραλογισθῆτε.

Κάποτε, ὅταν εὕρισκόμεν εἰς τὴν Γῆν, ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς ἀδελφὸς μαθηματικὸς, ὁ Ἀϊνστάϊν, εἶχε καθορίσει τὸ Σύμπαν εἰς ὄρια. Εἶπε συγκεκριμένως, ὅτι εἶναι πεπερασμένον.

Ἐδῶ, ὅμως, τί λέγει ὁ μέγας σοφός;

Ἐδῶ παρέμεινεν ἀναυδος πρὸ τῆς Δημιουργίας τοῦ Σύμπαντος Κόσμου. Δὲν δύναται πλέον διὰ τῶν ὑπολογισμῶν του καὶ τῆς διανοίας του νὰ ἀντιληφθῆ ἑκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνόμιζεν ὅτι ἀντιλαμβάνεται ἐν τῇ Γῇ.

Γνωρίζετε, ὅτι εὕρσκεται εἰς πολὺ κατώτερα στρώματα μιᾶς ἀπλῆς ψυχῆς;

Ἐδῶ ἀντελήφθη τὴν μωρίαν του.

Δέν ὑπάρχει ἄλλος σάν τόν Σωκράτην. Εἷς ἦτο ὁ μέγας τῆς ἀρχαιότητος σοφός, ὅστις ἀντελήφθη, εὐθύς ἐξ ἀρχῆς, τήν σμικρότητα τοῦ ἀνθρώπου, καί τὸ ἀτελές τῆς διανοίας του. Ἐτιμήθη, ὅμως, ἐπαξίως, διότι σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Διοικητικόν Συμβούλιον τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶναι Συνεργάτης τοῦ Κυρίου! Εἶναι μία ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας τοῦ Οὐρανοῦ Ἀκτίνας! Εἶναι Εἷς Ἄρχων, ὅστις συνηθίζει ἀκόμη καὶ ἐδῶ νὰ λέγῃ ὅτι οὐδὲν γνωρίζει.

Ὅταν στεφθῆ Ἀστὴρ ὁ Μέγας Ποιητῆς τῶν αἰῶνων Ὁμηρος, θὰ ἀκούσετε τὴν προσφώνησιν τοῦ Σωκράτους πρὸς αὐτόν. Ἴσως δυνηθῶ καὶ ἐγὼ νὰ παρευρεθῶ εἰς τὴν μεγίστην Ἑορτὴν τῆς Βουλῆς, καὶ ἴδω τὸ λαμπρὸν θέαμα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὡς ζωηρὰν εἰκόνα ἀγνωστοῦ αἴγλης εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν θνητῶν.

Ἄς μὲ ἀξιώσῃ ὁ Πανάγαθος νὰ ἴδω καὶ ἐγὼ, ὁ ἀπλοῦς πολίτης τοῦ Οὐρανοῦ, τὴν μεγάλην Πανήγυριν τοῦ Ἑορτασμοῦ. Ἐλπίζω ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος νὰ διευκολύη τὴν ὁδόν μου πρὸς τὰ Μεγάλα Πεπρωμένα τοῦ Οὐρανοῦ. Λέγω Πεπρωμένα, διότι πρόκειται νὰ συμβῆ τοῦτο ἐν εὐθέτω χρόνῳ δι' ἐσᾶς. Διότι ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν τὸν χρόνον ὡς σταθμὸν τῶν διαφόρων σταδίων τῆς ζωῆς.

Φιλῶ θερμῶς τὴν μητέρα μου, ἢ ὁποῖα ἐξεπλάγη, ὅταν ἐπαρουσιάσθην πρὸς αὐτήν. Δέν ἦτο ὄνειρον, ἀλλὰ πραγματικότης.

Ἐπίσης τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

Κεφάλαιον 5ον: «ΛΑΟΣ»

4 Δεκεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὁ λαὸς εἶναι, ἀγαπητοί μου, ὁ Ἡρακλῆς μιᾶς Χώρας. Ὁ κάθε λαὸς ἔχει τὸν ἰδικόν του Ἡρακλῆν. Ἀλλὰ ὁ Ἕλληνας Ἡρακλῆς δὲν ἔχει μόνον τὴν ρώμην, ἀλλὰ καὶ τὴν Γνώσιν. Διὰ τοῦτο εἰς τὴν Ἱστορίαν πολλάκις μικρὸς λαὸς ἐνίκησε λαὸν μέγαν.

Καὶ ἐρωτῶ, σήμερον, διατί ἀπεκοιμήθη ὁ Ἕλληνικὸς λαός;

Τί τὸν ἔχει ναρκώσει καὶ δὲν ἀντιλαμβάνεται τὸ χρέος του;

Ἐφ' ἑνὸς τὸν κατέλαβεν ἡ ἀδιαφορία καὶ ὁ ἀτομισμός. Δηλαδή, ἀντὶ νὰ καλλιεργήσῃ ὁ λαὸς μας τὸ ψυχικόν του σθένος, διὰ τοῦ πνεύματος, κατερράκωσεν αὐτό, ὅποτε προσεβλήθη ἀπὸ τὰς διαφόρους ἀσθενείας τοῦ πνεύματος, ποὺ ὀνομάζονται «Συστήματα» μὲ τὰς ἀμφιβόλου ποιότητος θεωρίας, καὶ οὕτω δὲν γνωρίζουν οἱ ἄνθρωποι ποῦ βαίνουν καὶ διατί ζοῦν εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης.

Ποῖος, ὅμως, θὰ εἶναι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ χεῖρα βοήθειας εἰς τὸν λαὸν αὐτόν, ὅστις, παρὰ τὴν ἐκτροπὴν τοῦ ἀπὸ τῆς Εὐθείας Ὁδοῦ, κρατεῖ εἰς τὸν ἐσῶτερόν του κόσμον τὸ συναίσθημα τοῦ θρησκευτικοῦ του καθήκοντος;

Μόνον ἡ Θεία Πρόνοια τὸν φυλάσσει, διὰ νὰ τὸν ἀναδείξῃ εἰς τὸν προορισμὸν του.

«Λαὸς» εἶναι ὁ Ἑλληνικός. Διότι ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν μας τὴν ἀρχαιότητα, ὅλοι οἱ λαοὶ εὐρίσκοντο ἐντὸς τῆς πλάνης καὶ τῆς ζωώδους καταστάσεως. Ἐνῶ ὁ λαὸς μας ἔλαμψεν ἀπὸ τὸ Φῶς τῆς θείας Ἀρχῆς. Ἐσεβάσθη τὸ Θεῖον καὶ ἐτίμησεν τὴν Ἄγνωστον Ἀρχὴν τῶν Κόσμων!

Ἐκ τῆς λέξεως λαός, ἀντέγραψαν ὅλοι οἱ λαοὶ τὴν Ἑλληνικὴν ταύτην ἔννοιαν, χωρὶς νὰ τὴν ἐννοοῦν. Διὰ τοῦτο, παρὰ τὴν ἐξωτερικὴν των πρόοδον, ἐμαύρουν τὴν ἐσωτερικὴν των τοιαύτην, διὰ τῆς ἀνηθικότητος καὶ τοῦ χλευασμοῦ τῶν πάντων.

Τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας, ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς θὰ μεταδοθῇ εἰς τὴν Ὑφήλιον. Ὅχι διότι εἶμαι σωθινιστής, ἀλλὰ σκέπτομαι (καὶ ἄς εἶμαι πνεῦμα) ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὕστερον ὡς πολίτης τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Ἐνωῶ τῆς ἀρχαιότητος.

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι, ὅταν ἐπεσκέφθησαν τὸν Κύριον ἐπὶ τῆς Γῆς Ἕλληνες, Οὗτος ἀνεφώνησεν «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου».

Ἐὰν ἀναλύσετε τὰς λέξεις αὐτάς, θὰ εἰσθε ὑπερήφανοι. Διότι κατέχετε τὴν διάκρισιν τοῦ Κυρίου, ὡς εὐσεβεῖς μὲ συναισθήματα καὶ ἀγάπην, οὐχὶ τόσο καλλιεργημένην, ἀλλὰ εὐφορὸν, ἐὰν τὸ πνεῦμα ἡσκεῖτο εἰς τὸ χρέος του.

Δοξάσατε τὸν Κύριον, διότι σὰς εὐλογεῖ ὡς ἀγαπητὰ τέκνα Του.

19 Δεκεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μακάριοι οί θνητοί ποῦ ἀντελήφθησαν, ὅτι ἡ ὀχληρότης εἶναι ἀρχὴ κάθε κακοῦ.

Διατί, ἀγαπητοί μου φίλοι, νὰ εἰσθε ὀχληροὶ ἔναντι τῶν συνανθρώπων σας; Τί σᾶς ἐμποδίζει νὰ αὐτοελέγχεσθε, ὥστε νὰ μὴ γίνεσθε φορτικοί, καὶ διὰ τῆς ὀχληρότητος νὰ ἐμποδίζετε τὴν πρόοδον τῆς ψυχικῆς ἀνορθώσεως τῶν ἀδελφῶν σας;

Ἡ ὀχληρότης εἶναι κακοήθεια κακῆς συνηθείας τοῦ ἀνθρώπου. Δημιουργεῖ εἰς τὸν πλησίον σας κατάστασιν πιέσεως τοῦ πνεύματος, ὥστε αἱ σκέψεις του νὰ λαμβάνουν ἄλλην τροπὴν, καὶ νὰ ἐκφεύγουν ἀπὸ τὸν προσωπικόν του ἔλεγχον. Ὅποτε ποῖος πταίει, ἐὰν συμβῆ κάτι τὸ μὴ ὀρθόν; Ἐξυπακούεται ὁ ὀχληρὸς. Ἡ δικαιοσύνη, ὅμως, δυνατὸν νὰ δώσῃ τὴν ἀθώωσιν εἰς τὸν ὀχληρὸν καὶ νὰ στραφῆ κατὰ τοῦ ἄλλου, ὅστις εἰς οὐδὲν ἔπταισεν. Ἴδου, ποῖα εἶναι ἡ γῆινος δικαιοσύνη!

«Δὲν ἔπταισα, ἀλλὰ μὲ παρώτρυνεν ὁ πλησίον μου καὶ μὲ ἐξώργισε τόσο, ὥστε, παρὰ τὴν λογικότητά μου, διὰ μίαν στιγμὴν ἀπώλεσα τὴν ἡρεμίαν μου, χωρὶς νὰ δυνηθῶ νὰ ἐλέγξω τὴν αὐθόρμητον πράξιν μου, καὶ ἐκακοποίησα τὸν ὀχληρὸν».

Ἴδου ποῦ εὐρίσκεται ἡ οὐσία μιᾶς αἰτίας, τὴν ὁποίαν ὁ δικαστὴς ἀγνοεῖ τελείως. Διότι σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ ὡς ἀπλοῦς ἄνθρωπος, μὲ ἐσφαλμέναν ἀντιλήψιν.

Μὴ εἰσθε ὀχληροί, ἔναντι τῶν συνανθρώπων σας, διότι προξενεῖτε εἰς αὐτοὺς καταστάσεις, τὰς ὁποίας οὗτοι ἀποφεύγουν.

Σεῖς οἱ ὀχληροί, γίνεσθε οἱ αἴτιοι τοῦ κακοῦ, καὶ ὕστερον ὑποβάλλετε καὶ μηνύσεις, διότι τὸ κακὸν ἔχει γίνοι δευτέρα σας φύσις. Δὲν δύνασθε νὰ ἀπομακρυνθῆτε ἀπὸ αὐτό. Τὸ ἀναζητεῖτε καὶ χαίρεσθε ὅταν ἡ σαθρὰ γῆινος δικαιοσύνη σᾶς ἀπαλλάξῃ ὡς ἀθῶους.

Ὁ ὀχληρὸς εἶναι τὸ δηλητήριον τῆς κακίας.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, χαίρομαι πού σᾶς εὐρίσκω συνδεδεμένους μετὰ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας.

Ἐστὲ φίλοι - ἀδελφοί καὶ θὰ ἐπιτύχετε εἰς τὸν Ἀγῶνα ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅπως προέβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἄρχων Φαράχ.

Ἦθελον νὰ ὀμιλήσω διὰ τὸν κάθε ἀδελφόν. Τοῦτο ὁμῶς, ἀφήνω δι' ἄλλην φοράν.

Ἀγαπητῆ μου μητέρα, μὴ στενοχωρεῖσαι ἀδίκως. Γνωρίζεις πόσας φορές ἐπανέλαθον τὰ ἴδια, ἀλλὰ ἐσύ μὲ ἀγνοεῖς. Μετὰ τὴν στενοχωρίαν δὲν κερδίζεις τίποτε, ὅταν δὲν ἔχῃς σκοπὸν τινά, διὰ νὰ σὲ ἀπασχολῇ.

Σὲ φιλῶ θερμὰ καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

Κεφάλαιον 7ον: «ΓΗ'ΙΝΟΣ»

26 Δεκεμβρίου 1968

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Προσέξατε τὰ Κεφάλαια τῶν Ὀμιλιῶν μου· ἔχουν τὸν σκοπὸν των. Ἰσοφαρίζουν δύο ἐννοίας καὶ τὰς καθιστοῦν εἰς μίαν οὐσίαν. Τοῦτο θὰ ἐξηγήσω ἀργότερον.

Ὁ γήινος, ὡς ἄνθρωπος, ἀποκτᾷ γνώσεις, καὶ συνεχῶς πειραματίζεται, διὰ νὰ εὔρη τὴν Ἀλήθειαν. Ἡ ἐπιστήμη, αὐτὴν τὴν ὁδὸν ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ ἐσφαλμένως! Διότι ἡ Ἀλήθεια δὲν συλλαμβάνεται ὡς κάτι τὸ συγκεκριμένον. Ἡ Ἀλήθεια εἶναι ἀόρατος ἔννοια εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου.

Πολλοὶ θὰ ἐρωτήσουν. «Εἶναι δυνατόν ἡ Ἀλήθεια ὡς ἔννοια, νὰ εἶναι ἀόρατος;»

Καὶ ἀπαντῶ, μάλιστα. Ἐφόσον δὲν τὴν ἀντιλαμβάνεσθε, δὲν εἶναι αἰσθητὴ εἰς τὴν διάνοιαν. Διότι ἡ διάνοια, ὅταν εἶναι ὀξεῖα, συγχωνεύεται μετὰ μικρὸν μέρος τῆς Ἀληθείας καὶ τότε ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀντίληψιν θεῖαν.

Ἡ Μεγάλῃ Ἀλήθεια, ἥτοι τὸ Φῶς τῆς Δημιουργίας, εἶναι ὁ Θεός.

Καὶ ἐφόσον δὲν δύνασθε νὰ ἀντικρύσετε Αὐτόν, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἀντικρύσετε τὴν Ἀλήθειαν;

Ἐγώ, εὐρισκόμενος ἐν τῇ Γῇ, εἶχον πολλάκις ἐμβαθύνει εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἠδυνάμην νὰ ἐκφράσω τὰ ὅσα ἀντελπισθῆναι ἠθέλω.

Σήμερον διαφέρω, διότι, ὡς ἐλεύθερον πνεῦμα, ἔχω τὴν

δυνατότητα νὰ εἰσχωρῶ, μέχρις ἑνὸς ὁρίου, ἐντὸς ὠρισμένης οὐσίας, τῆς τοῦ ἀνθρώπου διανοίας, καὶ μὲ τὴν καθοδήγησιν τῶν μεγάλων Διδασκάλων κατώρθωσα νὰ φωτισθῶ τόσο, ὥστε νὰ ἀπορῶ καὶ ἐγώ, πῶς ἔφθασα εἰς τὸ σημεῖον τῆς Οὐρανοῦ ἐρεύνης μου.

Ὁ γῆϊνος παρεμποδίζεται ἀπὸ τὴν ὕλην τοῦ νὰ ἐνεργῇ πνευματικῶς ὀρθά, ἐὰν δὲν τὸν βοηθήσῃ εἰς αὐτὸ πνεῦμα ἀόρατον καὶ ἀγαθόν.

Ἐπάρχουν καὶ ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι βοηθοῦνται ἀπὸ πνεῦμα ἀόρατον, ἀλλὰ ποιηρόν. Καὶ ὅλη των ἡ ἐπιτυχία δυνατὸν εἰς μίαν στιγμὴν νὰ καταρρεύσῃ, διότι ἐν τῇ ροῇ τῆς ζωῆς των, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, δὲν ἀπεφάσισαν νὰ στρέψουν τὸ πηδάλιον πρὸς τὴν εὐθειαν Ὁδόν!

Διατί τότε ὁ Πνευματικὸς Κόσμος δὲν δίδει εἰς αὐτοὺς χεῖρα βοηθείας;

Διότι, ὅταν ἀπέκτων τὰ ἀγαθὰ, δὲν ἐφρόντιζον καὶ διὰ τοὺς ἀδελφούς των. Μετανοοῦντες τὴν δωδεκάτην ὥραν, ἦτο πλέον ἀργὰ διὰ νὰ τοὺς βοηθήσουν. Ἐπταίξαν οἱ ἴδιοι, διὰ νὸ πληρώσουν τὰ σφάλματά των, καὶ οὐχὶ ὁ Οὐρανός.

Ἐπάρχουν πολλοὶ πτυχαί, ἄγνωστοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τὰς ὁποίας ὁ Πνευματικὸς Κόσμος προσπαθεῖ, ὀλίγον κατ' ὀλίγον, νὰ σᾶς μεταδώσῃ, ὥστε νὰ ὀλοκληρωθῇ ἡ Ἔργασία τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Μὴ ἐπιρρίπτετε τὰ σφάλματά σας εἰς τὴν Θεότητα. Δὲν εἶναι Αὐτὴ, ἥτις σᾶς φέρει πολλάκις εἰς τὸ ἀδιέξοδον.

Συγκεντρωθεῖτε, καὶ ἐρωτήσατε τὴν συνείδησίν σας ποῖος πταίει.

Θὰ λάβετε ἀπάντησιν, ἐὰν δὲν εἴσθε ἀσθενικοὶ εἰς τὸ πνεῦμα.

Φιλῶ θερμῶς τὴν μητέρα μου, καὶ τῆς εὐχομαι λογικὴν δύναμιν, ὡς φάρμακον.

Ἐπίσης εὐχομαι διὰ τὸ Νέον Ἔτος ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν εἰς ἅπαντας τοὺς ἀδελφούς.

2 Ἰανουαρίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πρῶτον εὐχομαι εἰς ἐσέ, ἀγαπημένη μου μητέρα, ἡρεμίας, φώτισιν καὶ ὑγείαν.

Ἐπίσης εὐχομαι εἰς τοὺς καλοὺς μου ἀδελφούς, ὅπως τὸ Νέον Ἔτος ἀνυψώσῃ αὐτοὺς εἰς τὰ ὄμματα πολλῶν, διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ εὐδοκιμήσετε εἰς ὅλα τὰ γήινα καθήκοντά σας.

Κεφάλαιον 8ον: «Ο Σ Ι Ο Σ»

Δυστυχῶς, σεῖς οἱ θνητοί, δίδετε τίτλους εἰς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι δὲν εἶναι ἄξιοι αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ πράττετε καὶ μὲ τοὺς ἁγίους.

Οἱ Ἅγιοι εἶναι Ὅσοιοι. Ὁ Θεὸς μόνον εἶναι Ἅγιος. Τὴν ὀνομασίαν, τὴν ὁποίαν δίδετε εἰς τὸν Θεόν, δὲν δύνασθε νὰ δίδετε καὶ εἰς τοὺς θνητούς. Αὕτη εἶναι ἡ διαφορά μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου.

Ὁ Θεὸς ὀνομάζεται καὶ Ἄναρχος. Ἄρα, καὶ σεῖς τότε νὰ ὀνομάζεσθε «ἀναρχοί». Καὶ ὅμως, δὲν ὀνομάζεσθε «ἀναρχοί», διὰ νὰ ἀποδείξετε ὅτι εὐρίσκεσθε εἰς τὴν αὐτὴν ἔνταξιν τῆς ἀνθρωπίνου ὄντητος.

Οἱ ἅγιοι θαυματουργοὺν τόσον εἰς τὴν Γῆν, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς!

Διατί; Διὰ νὰ διευκολύνουν τὴν πίστιν σας πρὸς τὰ Ἄνω καὶ οὐχὶ πρὸς τὰ Κάτω.

Ἄνω ἐννοῶ τὴν πνευματικὴν Θεϊαν Φώτισιν. Καὶ Κάτω ἐννοῶ τὴν ὑλικὴν φθοροποιὸν Γῆν.

Ἄρα, ὅταν λέγετε «ὄσιος» νὰ ἐννοῆτε ὅτι πρόκειται περὶ ὄντητος χρηστῆς εἰς τὸ ἦθος καὶ εἰς τὰς πράξεις.

Τὸν Γεώργιον, πολλοὶ ὀνομάζουν Μεγαλομάρτυρα. Καὶ εἶναι ὁ μόνος ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὴν θέωσιν!

Οἱ ἄλλοι εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ δέχονται, ὡς μανθάνω ἐδῶ, τὰς βουλὰς τοῦ Κυρίου. Δηλαδή τοῦ Σωτῆρος. Οὗτοι ἔχουν ιδιότητας ἄλλας, ἥτοι κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι μεταξὺ Γῆς καὶ Οὐρανοῦ, προστατεύουν καὶ ὀδηγοῦν τὰ ἀνθρώπινα πνεύματα ὡς πολλάκις γίνονται Ἄγγελοι - Φύλακες τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν ψυχῶν.

Πάντα ταῦτα ἐδιδάχθην ἀπὸ ἄλλους Ἀρχηγούς - Διδασκάλους τῆς Ὑψίστης Πνευματικῆς Φωτίσεως, καὶ θέλω νὰ σᾶς γνωρίσω τὰς διαφορὰς αὐτὰς ἐν καιρῶ.

Φιλῶ θερμῶς τὴν μητέρα μου. Τὴν ἀγάπην μου πρὸς ὅλους σας.

9 Ἰανουαρίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Οὐδέποτε ἐν τῇ Γῆ εὐρισκόμενος, ἠδυνήθην νὰ εισδύσω εἰς τὴν θαθεῖαν ἔννοιαν τοῦ Σταυροῦ. Ἄλλὰ καὶ σεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δὲν γνωρίζετε περισσότερα ἐμοῦ.

Ὁ Σταυρός, δὲν εἶναι μόνον Σύμβολον, εἶναι Δύναμις. Ἐν τῷ Σταυρῷ εἰκονίζεται ὁ Ἄναρχος. Εἶναι τὸ Πρόσωπον τοῦ Ἀνάρχου! Καὶ ἐπειδὴ ἐπ' Αὐτοῦ ἐσταυρώθη ὁ Σωτὴρ, Πρόσωπον τοῦ Ἀνάρχου εἶναι ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός!

Βεβαίως, ὁ Ἄναρχος, ὡς γνωρίζετε, εἶναι Διάχυτος. Καὶ ὅμως ἠσθάνθη διὰ τοῦ Υἱοῦ τὸν πόνον καὶ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐνέσπειρεν εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀγάπην, διότι διὰ τῆς ἀγάπης εὐρύνετε τὴν Λεωφόρον, ἣτις ἄγει τὰς ψυχὰς πρὸς τὸ Βασιλεῖον τοῦ Κυρίου!

Ὁ Σταυρός, εἶναι ἓνα δεῖγμα τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἐμπυσχώσεως εἰς τὸν ἀσθενῆ χαρακτήρα. Εἶναι Ὁδηγὸς πρὸς τὴν ἀγάπην, ἀπὸ τὴν ἀδικίαν εἰς τὴν δικαιοσύνην. Εἶναι ὁ Αἰώνιος Φάρος τῆς ἐμπιστοσύνης σας. Εἶναι ὁ ἀκατάσβεστος τῆς Γνώσεως Δημιουργός. Εἶναι ὁ Λόγος.

Ἡ ἄλλη Παράταξις δὲν ἔχει Λόγον ἔχει, ὅμως, Ἀντίλογον. Καὶ ὁ Ἀντίλογος εἶναι ἀπατηλός. Διότι ὑποκλέπτει φράσεις τοῦ Λόγου καὶ προσθέτει τεχνηέντως τὰς βλαβερὰς τοῦ ἐννοίας, ὡς Λόγον.

Ὁ Σταυρὸς σὰς ἀπαλλάσσει ἀπὸ κάθε εἶδους ἀνομίας, ἀρκεῖ νὰ πιστεύετε μὲ καθαρὰν τὴν καρδίαν πρὸς Αὐτόν.

Ὁ ἀδάμας ἔχει ἀξίαν τινά. Ὅταν, ὅμως, κατεργασθῆ, ἔχει ἀξίαν πραγματικὴν. Οὕτω καὶ ὁ ἀνθρώπος εἶναι ὁ «ἀδάμας» τῆς Δημιουργίας. Διὰ νὰ κατεργασθῆ, ἀφέθη τελείως ἐλεύθερος εἰς τὸν Κόσμον τῆς ὕλης, ὥστε διὰ τοῦ πνεύματός του νὰ εὕρῃ τὸν τρόπον τῆς κατεργασίας του, ἣτις εἶναι ἡ ψυχικὴ μὀρφωσις. Δηλαδή νὰ καλλιεργήσῃ τὸν ἐσώτερόν του κόσμον.

Τοῦτο δυνάμεθα νὰ πράξωμεν, ἐὰν στρέψωμεν τοὺς ὀ-

φθαλμούς μας εις τὸν Μέγαν καὶ Λαμπρότερον Ἀδάμαντα τοῦ Οὐρανοῦ, εις τὸν Ἀκτινοβολοῦντα Σταυρόν.

Ὁ Σταυρός, εἶναι ἡ τροφή τῆς Σοφίας. Δηλαδή ἡ Σοφία τρέφεται συνεχῶς ἀπὸ τὰς Ἀκτινοβολίας τοῦ Σταυροῦ! Τέλος.

Ἀδελφὲ Λ...*, ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος δὲν εὑρίσκεται εἰς τὸ Ἀνάκτορον τοῦ Κυρίου, καὶ ὅμως ἔχει τὸν αὐτὸν βαθμὸν μὲ τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὴν θέωσιν. Εἶπον διὰ τὸν Γεώργιον, ὅτι εἶναι ὁ μόνος ἐκ τῶν Ἀγίων ποῦ εὑρίσκεται εἰς τὴν θέωσιν. Μετ' αὐτοῦ θεβαίως εἶναι καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής. Σὺ, ὅμως, δὲν γνωρίζεις, ὅτι ὁ Γεώργιος ἐκ τῆς Γῆς ἐτιμάτο ὡς Ἅγιος. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλα Σημεῖα τοῦ Οὐρανοῦ ὅπου παραμένουν Ὅσιοι. Δηλαδή «οἱ Ἅγιοι», ὅπως σεῖς τοὺς ὀνομάζετε. Ἀλλὰ αὐτὰ θὰ ἀναπτυχθοῦν ἄλλην φοράν, διὰ νὰ μὴ ἔχετε ἀμφιβολίας εἰς σημεῖα τινά.

Μητέρα μου, ὠμίλησα. Ἦκουσες; Θὰ ἤθελον νὰ ὀμιλήσω ἀκόμη, ἀλλὰ πρέπει νὰ διδάξω.

Σὲ φιλῶ, ἀγαπητὴ μου μητέρα καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς.

ΣΙΛΛΕΡ:

Παρακαλῶ πολὺ, ὅπως πεισθῆτε ὅτι δύο διαφορετικαὶ λέξεις σημαίνουν τὸ αὐτό!

Λάβετε ἀπὸ τὸν κάθε τίτλον τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου τὸ πρῶτον γράμμα τοῦ Κεφαλαίου καὶ ἐνώσατέ τα, διὰ νὰ πεισθῆτε**.

* Ἀπάντησις εἰς ὑποβληθὲν ἐρώτημα.

** Ἐφαρμόζοντες τὴν ἐνωσιν τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τῶν δοθέντων Κεφαλαίων - Διδασκαλιῶν τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου κατὰ τὸ παρελθόν, εὑρισκομεν τὰς ΔΥΟ λέξεις, αἵτινες σημαίνουν τὸ Αὐτό, ἦτοι:

«Θ εἰρεστος»	Χρονολογία	μεταδόσεως	διδασκαλίας	:	6.11.1968
«Ε νᾶρετος»	»	»	»	:	13.11.1968
«Ο κνηρός»	»	»	»	:	20.11.1968
«Σ ὑμπαν»	»	»	»	:	27.11.1968
«Λ αός»	»	»	»	:	4.12.1968
«Ο χληρός»	»	»	»	:	19.12.1968
«Γ ἦϊνος»	»	»	»	:	26.12.1968
«Q σιος»	»	»	»	:	2. 1.1969
«Σ ταυρός»	»	»	»	:	9. 1.1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σύστασις πρὸς τὴν μητέρα μου. Νὰ μὴ ἐκνευρίζεται, διότι πρῶτον θλάπτει τὴν ὑγείαν της καὶ ὕστερον δὲν γνωρίζει τί λέγει. Ἐγὼ δὲν εἶμαι ὡς ἀνθρώπινον πνεῦμα πλησίον της, διὰ νὰ τὴν ἀποτρέψω ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ ἐκνευρισμοῦ. Εἶμαι πνεῦμα Οὐράνιον καὶ προσπαθῶ νὰ τῆς δώσω τὴν ἡρεμίαν διὰ τοῦ ὕπνου.

Ἐλειψα τὴν περασμένην ἑβδομάδα. Ἦμουν πολὺ μακράν, μὲ πολλὰς ἀσχολίας. Καὶ ὅμως ὁ νοῦς μου ἦτο ἐδῶ, εἰς τὸν Λόγον.

Θέλω νὰ ἐξηγήσω εἰς τοὺς πραγματικὰ ἀξιοπίστους ἀδελφούς, ὅτι εἰς τὰ διάφορα Κέντρα τῶν Ἐπικοινωνιῶν λέγονται καὶ πολλοὶ μῦθοι. Ἡ Ἀλήθεια εἶναι κεκρυμμένη καὶ εἰς αὐτούς. Ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἀφήνει ἐλεύθερα νὰ λέγουν μύθους, διὰ νὰ προσελκύουν τοὺς ἀπίστους καὶ ἡμιπίστους. Ἐνῶ ἡ Ἀλήθεια εἶναι ὅλως διάφορος ἀπὸ τὰ ὅσα διηγοῦνται τὰ «μικρὰ» καὶ «ἀστοιχείωτα» πνεύματα. Ἄλλως τε τοῦτο καὶ σεῖς θὰ τὸ ἐννοήσετε, ὅταν παρακολουθήτε μὲ σύνεσιν καὶ σύγκρισιν. Δυστυχῶς καὶ τὰ μεσάζοντα εἶναι τυφλά εἰς τινὰς ἐκδηλώσεις των.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

30 'Ιανουαρίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πολλάκις ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ἔδωκεν Ὀδηγίας, τὰς ὁποίας δὲν ἐξεπληρώσαμεν καὶ καθυστερήσαμεν τὸ Ἔργον Του.

Πρῶτον, ἐὰν ἐνθυμηθε, μᾶς ἀπηγόρευσε νὰ δημοσιεύωμεν κείμενα, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἐγνώριζον καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί. Ἡ συνεργασία εἶναι ἀναγκαία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ οὐχὶ ὁ εἰς νὰ προχωρῇ τυφλῶς καὶ ὁ ἕτερος νὰ ἀγνοῇ τί συμβαίνει. Τοῦτο ὀνομάζεται διάσπασις πνευματικῆς ἀλληλεγγύης.

Ὅταν ὁ Δαίμων εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς ἐμπνεύσεις σας, ἀντικαθιστᾷ τὸ ὀρθόν, καὶ προσφέρει τὸ θλαθερόν.

Δεύτερον, μᾶς εἶπον τότε, ὅταν καὶ ἐγὼ εὐρισκόμην με-

ταξύ σας, να μη ἐκνευριζόμεθα, ἀλλὰ διὰ τοῦ «δικαικικοῦ» λόγου νὰ ἔλκωμεν τὸν ἀντίθετον πρὸς ἡμᾶς.

Τρίτον, νὰ εἴμεθα συνετοί, σώφρονες καὶ ἀπαθεῖς εἰς τὰς τοξεύσεις τῶν ἀντιπάλων, διὰ νὰ ἐξαναγκάσωμεν αὐτοὺς νὰ ἐνδώσουν εἰς στιγμὴν ἀδυναμίας των.

Σεῖς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, οἱ ὁποῖοι εἶχατε τὴν τύχην νὰ ἀγωνισθῆτε, διατί ἐλησμονήσατε τὰ πάντα;

Ἐν σφάλμα, σᾶς καθυστερεῖ δι' ἓνα χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ ἀρχίσετε καὶ δεύτερον.

Συνετισθεῖτε· λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τοὺς Λόγους τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, καὶ ἐπ' αὐτῶν βασισθεῖτε, διὰ νὰ δικαιωθῆτε. Βεβαίως ἔχετε δίκαιον, ἀλλὰ τὸ δίκαιον δὲν δύναται νὰ κερδίσῃ ὁ δίκαιος, ἐὰν δὲν μεταχειρισθῆ, ὡς ἡμεῖς οἱ νομικοί, τὸ τέχνασμα.

Ὅταν τὸ τέχνασμα εἶναι ἱερὸν, ἔχομεν τὴν συνείδησιν καθαρὰν.

Ὅταν τὸ τέχνασμα δὲν εἶναι καθαρὸν, βαρύνει τὸν ἐσωτερὸν μας κόσμον, τὴν συνείδησιν.

Μὲ ἠναγκάσατε νὰ λάβω καὶ ἐγὼ μέρος εἰς τὸν Ἀγῶνα. Ἐγὼ ἐπεμβαίνω δι' ἄλλου τρόπου, μυστικοῦ.

Ἐφόσον ἔχετε, καὶ ἐξακολουθεῖτε νὰ ἔχετε τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, μὴ φοβεῖσθε οὐδένα.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, ὅπως σοῦ παραστέκω νύκτα καὶ ἡμέρα, ἔτσι κι ἐσὺ νὰ ξελαφρώσης τὸ πνεῦμα σου ἀπὸ κάθε ἀνησυχίαν ἀνύπαρκτον.

Σὲ φιλῶ θερμά.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας. Ἀδελφὸς Ἀλκαῖος.

13 Φεβρουαρίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὸ θέμα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀτελέστατον εἰς τὰς διανοίας σας, ἀφοῦ ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν ποῦ εὐρίσκεται ὡς Συμπαγῆς Δύναμις καὶ πότε ἐνεργεῖ. Διαισθανόμεθα ὁμως τὰ πάντα, διότι εἴμεθα μόρια μικροελάχιστα τῆς Δυνάμεως Αὐτῆς.

Ὅστις ἀσχολεῖται μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀνόητος, ἐὰν ὄχι παράφρων.

“Ολοι στρέψατε τούς ὀφθαλμούς σας πρὸς τὸν Ἄρχηγόν τοῦ Σύμπαντος, τὸν Υἱόν Του. Ἐκεῖνος γνωρίζει πολλά, τὰ ὁποῖα παραμένουν Μυστήρια τῶν Μυστηρίων.

Δὲν εἶναι ὁ Κύριος ἄγνωστος. Ὑπῆρξε κάποτε εἰς τὴν πικρὰν Γῆν, καὶ ἐπότισαν Αὐτὸν τὸ πικρὸν ὕδωρ τῆς ἀνθρωπίνης κακίας.

Ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἄνθρωπον καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ, ὥστε νὰ γνωρίζῃ πότε πρέπει νὰ δίδῃ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν του. Δίδει αὐτὴν, ὅταν προΐδῃ εἰς αὐτόν, ὅτι πράγματι μετενόησεν.

Ὁ Ἰησοῦς εἶναι τὸ ἅπαν ἐν τῷ Οὐρανῷ. Εἰς Αὐτὸν νὰ ἀποτείνεσθε, διότι ὁμιλεῖ τὴν γλῶσσαν τῆς καρδίας σας· ἔχει ὡς φοβερόν ὄπλον τὴν Ἀγάπην. Δι’ Αὐτῆς μάχεται καὶ νικᾷ, διότι ἡ Ἀγάπη εἶναι τὸ Πρόσωπον τοῦ Θεοῦ.

Αὐτὰ πού ἀναφέρω, δὲν τὰ ἐγνώριζον καλῶς. Ἐδῶ τὰ ἐδιδάχθην καὶ ἐπέισθην εἰς τὸ ἀκέραιον.

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ καὶ νὰ εἶσαι γαλήνια.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους.

20 Φεβρουαρίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Λάβετε, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐξ Οὐρανοῦ τὸ Φῶς τὸ Ἀληθινὸν καὶ μὴ ἀσχολεῖσθε μὲ τὸ Σκοτεινόν, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ειδικότητα νὰ συσκοτίζῃ τὸ πνεῦμα σας καὶ νὰ σᾶς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν τοῦ Φωτισμοῦ μας.

Ἀληθῶς ὁ Κύριος εἶναι Κορυφή τοῦ Οὐρανοῦ. Λέγω, ἀληθῶς, διότι πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θεωροῦν Αὐτὸν ὡς ἄνθρωπον καὶ ὄχι ὡς Θεόν. Καὶ ἐπειδὴ δὲν πιστεύουν εἰς τὴν Ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, Τὸν διέγραψαν. Οὗτοι εἶναι οἱ ἀπατηθέντες ἀπὸ τὸ Πονηρὸν Πνεῦμα.

Ὁ Κύριος, δὲν θὰ ἠναγκάζετο νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν Γῆν, ἐὰν οἱ προκάτοχοί Του ἠδύναντο νὰ θεμελιώσουν μίαν Ἀληθῆ καὶ Χρηστὴν Γνώσιν.

“Ὅσοι κατῆλθον διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, κατέστρεψαν τὴν Θεῖαν Ἰδέαν. Διὰ τοῦτο ἠναγκάσθη νὰ θέσῃ ὁ Ἰδιος ὁ Κύριος τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Φωτισμοῦ.

Κατῆλθον μετ’ Αὐτοῦ καὶ Ἄγγελοι. Δὲν ἦσαν, ὅμως,

δρατοὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. Οἱ ἄγγελοι αὐτοὶ προήσπιζον τὸν Κύριόν των, ἐνῶ τὸ Φῶς τῆς Ἀληθείας ἐφώτιζεν ἐξακολουθητικῶς τὸ πνεῦμα Του. Διότι ὁ Ἄναρχος καὶ ὁ Υἱὸς ἔχουν κοινὴν Πηγὴν Πνεύματος. Διὰ τοῦτο τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον ὀνομάζεται Ἁγιον Πνεῦμα ἢ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας. Εἶναι τὸ Αὐτὸ μὲ τὸν Παράκλητον. Ὅστις ἐκτομίση ὕβριν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τιμωρεῖται αὐστηρότατα ἀπὸ τὸν Ἄναρχον. Εἶναι ἰσαξία ἢ ὕβρις αὐτῆ μὲ τὸ πλέον στυγερὸν ἔγκλημα.

Ὁ Κύριος εἰς τὸ Βασιλεῖόν Του δὲν εἶναι σατράπης, ἀλλὰ θέτει τοὺς ἀδελφοὺς Του ὑπεράνω Αὐτοῦ.

Μητέρα μου, ἄκουσες τὴν ὁμιλίαν μου; Σὲ φιλῶ.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὄλους.

27 Φεβρουαρίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὁφείλω, κατὰ τὰ καθιερωμένα, νὰ ἀπευθύνω οὐχὶ ἀπλοῦν χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς μου ἀδελφοὺς, ἀλλὰ καὶ τὴν αἰθέριον ἀγάπην μου.

Ἐγώ, φίλοι μου, προσπαθῶ, δι' ὄλων τῶν δυνάμεών μου, νὰ προωθῆσω τὸ Ἔργον τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Ὅ,τι δὲν ἐπρόλαβον νὰ πράξω εἰς τὴν Γῆν, θὰ τὸ πράξω ἐξ Οὐρανοῦ. Ἐχω πρὸς τοῦτο τὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ Φωτὸς τῆς Ἀληθείας. Ἐπίσης καὶ ὁ Ἄρχων τοῦ Ποσειδῶνος φροντίζει πολὺ, ὥστε ἡ ἀρωγὸς δύναμίς μας νὰ εἶναι ἰσχυρὰ ἐναντι τῶν ἀντιπάλων.

Μὴ πτοεῖσθε. Ἐστὲ ἄξιοι «στρατιῶται» τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου εἰς τὰς ἐπάλξεις μας, μὲ τὴν σκέψιν καὶ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ Νίκη εἶναι ἰδική μας. Νὰ σκεφθῆτε μόνον, ὅτι εἰς τὰς ἐνεργείας σας πρωτοστατεῖ ὁ Κύριος. Διὰ τοῦτο θὰ ἔχουν ἐπιτυχίαν ἀναμφισβήτητον.

Ἦθελον νὰ ὁμιλήσω εἰς ἓνα πρὸς ἓνα εἰς τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ νὰ ὑπενθυμίσω εἰς αὐτοὺς κάτι ἀπὸ τὸ παρελθόν. Ἀλλὰ τοῦτο θὰ γίνῃ ἀργότερον. Ἐπίσης θὰ ὁμιλήσω ἀναλύοντας λέξεις, αἱ ὁποῖαι ἔχουν μαγνητικὴν ἔλξιν εἰς τὰ πλήθη. Οὐχὶ ὁμως πρὸς θλάσθην, ὅπως μεταχειρίζεται τοιαύτας τὸ

πονηρόν πνεῦμα, χωρίς νά ἀντιληφθοῦν οἱ ἀκροαταί, ὅτι ὁ πονηρός ἔλκει αὐτούς πρὸς τὴν Ἄβυσσον.

Κατ' αὐτάς εἶχον τεραστίαν ἐργασίαν. Βλέπετε, ὅτι ὄχι μόνον ἐν τῇ Γῆ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Οὐρανῷ ἐργάζομαι χωρίς ἀνάπαυσιν (τρόπος τοῦ λέγειν). Ἔχω εἰσχωρήσει εἰς διάφορα Μυστήρια, πού δὲν δύναμαι νά ἀναφέρω. Ἐάν ὁ ἄνθρωπος ἐγνώριζει ἓνα ἐξ Αὐτῶν, θά ἔμενεν ἔκπληκτος ἐπὶ πολλὰς ὥρας καὶ δὲν θά ἠδύνατο νά πιστεύσῃ εἰς τὸ ἀληθές τοῦ Λόγου.

Ἄς ἀποταθῶ τώρα καὶ εἰς τὴν μητέρα μου.

Μὴ νομίζης, μητέρα μου, ὅτι σέ ἐλησμόνησεν ὁ υἱός σου. Ὁ νοῦς μου εἶναι εἰς ἐσέ, διότι εἶσαι ἀδυνάτου χαρακτήρος, καὶ ὅ,τι θέλουν σέ κάνουν. Ἄλλὰ ἐγὼ εἶμαι εἰς τὸ πλευρόν σου, ὡς θράχος ἀκλόνητος καὶ σέ ὑπερασπίζομαι μὲ τὰς πνευματικὰς μου δυνάμεις.

Ἔχε πίστιν εἰς τὸν Κύριον καὶ ὅλα τὰ ἄλλα θά διευθετηθοῦν.

Μὲ τὰ θερμὰ φιλιὰ μου.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς τοὺς ἀδελφούς.

27 Μαρτίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὁ λύκος συμβολίζει τὴν ἀνθρώπινον κακίαν καὶ τὸ πρόβατον τὴν ὑπὲρ τὸ δέον καλωσύνην τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Θεὸς ἐπρονόησε καὶ ἔθεσε διὰ τοῦ «ποιμένος» εἰς τὸ ποίμνιον «κύνας» ἰσχυροῦς, πρὸς προστασίαν τῶν προβάτων.

Σεῖς, οἱ ἄνθρωποι, ὅταν ὑπερβῆτε τὴν καλωσύνην, προσπαθήσατε νά εὐρίσκεσθε πλησίον τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι ἐκτιμοῦν καὶ ἀγαποῦν τὴν Θεϊάν Ἀρχήν. Αὐτοὶ οὗτοι θά σᾶς προστατεύσουν, ἐάν παρουσιασθῇ τοιαύτη ἀνάγκη, δυστυχῶς ὅμως, ἐντὸς τῆς μεγάλης κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων ὑφίστανται πολὺ ὀλίγοι. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος, ὡς λύκος, ἔχει τὸ πνεῦμα τοῦ πονηροῦ, μεταμφιέζεται, ἐάν ὄχι εἰς πρόβατον, τουλάχιστον εἰς ἄλλο ζῶον, ἵνα ἐκτιμηθῇ καὶ ἀπὸ τὰς δύο παρατάξεις τῶν ἀνθρώπων. Καὶ οὕτω ὁ Πονηρὸς ἐργάζεται ἀνενόητος διὰ τὸν σκοτεινὸν σκοπὸν του.

Ἐφόσον ὁ λύκος ἔχει πνεῦμα, σεῖς, ὡς πρόβατα, διατί νὰ μὴ καλλιεργῆτε τὸ πνεῦμα σας, ὥστε δι' αὐτοῦ νὰ τὸν ἀντικρούσετε; Μήπως χρειάζεσθε ἰδιαίτεραν διδασκαλίαν, διὰ νὰ μάθετε πῶς πρέπει νὰ ἀποφεύγετε τοὺς λύκους τῆς ζωῆς σας;

Μὴ λησμονεῖτε, ὅτι ὁ λύκος, καὶ ὁ ἄνθρωπος - λύκος, εἶναι ἀχάριστοι. Δὲν ἀντιλαμβάνονται τὸ καλὸν ἐξ ἀδελφοῦ τινος. Τοῦτο, δηλαδὴ ἡ ἀχαριστία, προέρχεται ἀπὸ τὴν ἄσθεστον ἐπιθυμίαν τοῦ πλοῦτου καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. Εἶναι δηλαδὴ ἀπόρροια τῶν κακῶν. Ὁ Δαίμων ἐμπνέει εἰς αὐτὸν τὰς κακίας μόνον, γνωρίζων ὅτι αὐταὶ θὰ ἀποδώσουν τὸν καρπὸν τῆς ἀχαριστίας, τὴν ὁποίαν ἀχαριστίαν δὲν μεταχειρίζεται ὁ Δαίμων, διότι ἔχει τὸν λόγον του, ὅστις εἶναι μυστικός. Τοῦτο θὰ ἔχετε παρατηρήσει εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Φάουστ, ὅπου ὁ Μεφιστοφελῆς ἔδωσε τὴν νεότητα εἰς τὸν γέροντα σοφόν, καὶ ὅταν ἦλθεν ἡ ὥρα τῆς παραδόσεως τῆς ψυχῆς του, ἠρνήθη, ὡς ἀχάριστος, νὰ δώσῃ αὐτὴν ὁ ἄνθρωπος, ἐνῶ ὁ Δαίμων ἐγνώριζε τί τοῦ παρεσκεύαζεν ὁ Φάουστ. Καὶ ὅμως, μόνον μὲ τὴν λέξιν ὅτι τοῦ πωλεῖ τὴν ψυχὴν, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν μίαν δευτέραν νεότητα.

Ἐρωτῶ, μήπως οἱ σοφοὶ σας, σὰς ἐδίδαξαν εἰς τὰ πανεπιστήμια, αὐτὰ τὰ ὁποῖα ἀκούετε ἀπὸ τὸν Οὐρανόν;

Οὔτε ἐγὼ τὰ ἐγνώριζον.

Ἰδού, ποῖα εἶναι ἡ Φώτισις τοῦ Οὐρανοῦ.

Μὲ συγχωρεῖτε, νὰ εἶπω δύο λέξεις εἰς τὴν μητέρα μου.

Νὰ εἶσαι, ἀγαπημένη μου μητέρα, ἰσχυρὰ εἰς τὸν χαρακτήρα καὶ νὰ ἔχῃς τὴν ἐλπίδα σου ἐστραμμένην, ὄχι εἰς ἐμέ, ἀλλὰ εἰς τὸν Κύριον.

Σὲ φιλῶ, καὶ τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας.

3 Ἀπριλίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πλησιάζει ἡ Μεγάλῃ Ἑβδομάς, ἦτοι ἡ Ἑβδομάς τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀνάμνησις αὕτη μᾶς μεταφέρει ἐκεῖ εἰς τοὺς Ἱεροὺς Χώρους, ὅπου ὁ Μέγας Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἐδίδαξεν, ἐθαυματουργῆσε καὶ τέλος ἐσταυρώθη δι' ἑσᾶς τοὺς ἀν-

θρώπους, τοὺς ἀγνώμονας, τῆς κακῆς πίστεως, τοῦ φθόνου, τῆς ἀπερισκεψίας καὶ τῆς ἐλεεινῆς μορφῆς.

Τί ἐνθυμούμεθα ἀπὸ ὅλην τὴν περιπέτειαν τοῦ Θεανθρώπου;

Ἐὰν εἴχωμεν συνείδησιν καθαρὰν καὶ πίστιν ἀγνήν πρὸς τὸν Δημιουργόν, αὐτομάτως ἡ σκέψις μας θὰ προσηλουτο καὶ θὰ ἐνεθάθυε εἰς τὰ Πάθη Ἐκείνου, Ὅστις δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ κατέλθῃ μέχρι τῆς Γῆς διὰ νὰ μᾶς διδάξῃ τὴν Ἐπουράνιον Ζωήν. Καὶ ὅμως κατῆλθε καὶ ἠδύνατο νὰ λάθῃ εἰς Χεῖρας Του τὴν ἕξουσίαν, καὶ διὰ τῆς σπάθης νὰ ἐκχριστιανίση ὁλόκληρον τὸν κόσμον σας, ὡς ἔπραξεν ἐν μέρει ὁ Μωάμεθ. Δὲν τὸ ἔπραξε, διότι ὁ Θεὸς καὶ ὡς ἄνθρωπος, τὴν ἀγάπην ἔχει ὡς ὄπλον καὶ οὐχὶ τὸ μῖσος. Ἐκ τῆς ἐννοίας αὐτῆς δύνασθε νὰ ἀντιληφθῆτε Ποῖος ὁ Κύριος, τοῦ Ὁποίου ἠμφισβήτησαν ἀκόμη καὶ τὴν Ὑπαρξίν Του.

Μέχρι ποίου βαθμοῦ φθάνει ὁ πεπρωμένος τοῦ ἀνθρώπου νοῦς! Νὰ κακολογῇ ἀκόμη καὶ τὴν Ἄνασσαν τοῦ Οὐρανοῦ. Πινύματα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἠθικὸν βάθρον, εἶναι καταδικασμένα νὰ σπέρνουν τὸν ὄλεθρον εἰς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, ὡς καὶ εἰς τὸν ἑαυτὸν των.

Σήμερον, δὲν δίδω ἄλλην ὁμιλίαν ἀπὸ αὐτὴν τῶν ὀλίγων γραμμῶν.

Εὐχαριστῶ τὸν ἀδελφὸν Κωνσταντῖνον, ὅστις ὡς μύστης τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἐνεθυμήθη νὰ μοὶ προσφέρῃ τὸ φῶς.*

Μητέρα μου, εἶπον πολλάκις νὰ σκέπτεσαι περισσότερον τὸν Κύριον, ὥστε νὰ ἔλκῃς Αὐτὸν πρὸς ἐσέ, παρὰ ἐμέ, ὅστις ἔχω ἀνάγκην νὰ ἀνέλθω ὑψηλότερον. Σὲ εὐχαριστῶ δι' ὅσα μοὶ στέλλεις.

Τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Κύκλου εὐχομαι, ὁ Θεὸς νὰ προστατεύῃ καὶ νὰ φωτίζη. Τὸ λέγω μὲ ὅλην μου τὴν ἀγάπην.

* Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κύκλου Κωνσταντῖνος Κοροντζῆς, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἶχεν ἀνάψει τὸ κανδήλι τοῦ τάφου τοῦ ἀδελφοῦ Ἀλκαίου εἰς τὸ Κοιμητήριον Ζωγράφου, πράγμα τὸ ὁποῖον οὐδεὶς ἐγνώριζε.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, (ἀποτεινόμεαι εἰς ὄλους, μηδενὸς ἔξαιρουμένου), ἐγὼ ὁ μικρὸς εἰς τὸ πνεῦμα Ἀλκαῖος, διὰ τοῦ κόπου καὶ τοῦ μόχθου μου, κατώρθωσα νὰ ἀνέλθω τὴν κλίμακα τῆς Ἐπουρανίου Γνώσεως, καὶ νὰ φθάσω εἰς Ὑψηλὰ ἐπίπεδα, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ θροντοφωνήσω ὅτι εἶμαι μικρὸν ἀκόμη πνεῦμα τοῦ Οὐρανοῦ. Τὸ λέγω τοῦτο, διότι, ὡς γνωρίζετε, ὁ τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων, ἀποδημῶν, γίνεται εἰς τοὺς Οὐρανοὺς σοφώτερος ὢλων τῶν σοφῶν τῆς Γῆς σας.

Ἐμέ, δὲν θὰ διδάξουν πλέον τὰ ψεῦδη τῆς Γηϊνοῦ ζωῆς. Γνωρίζω πολὺ καλύτερον παντὸς ἄλλου τὰ ψεῦδη καὶ ὁποῖας ἀνωμάλους καταστάσεις δημιουργοῦν ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἀνθρώπου.

Πάντοτε ἤμουν ἐν τῇ Γῇ ὑπὲρ τοῦ ἐλευθέρου λόγου, διότι, ἐὰν ὁ ἐλεύθερος λόγος δὲν ἦτο ὀρθός, οὐδεὶς θὰ ἔδιδε σημασίαν εἰς αὐτόν. Ὅταν, ὅμως, εἶναι ὀρθότατος, καὶ περικλείει ἀληθείας, διατὶ ἀπαγορεύουν αὐτόν;

Ἄρα, προτιμοῦν νὰ καταλάβῃ τὸ ψεῦδος τὴν θέσιν τῆς ἀληθείας. Καὶ τοῦτο, ὡς γνωρίζετε, πάντοτε εἶναι ἀπατηλόν. Κρύπτει τὴν κακίαν ὑπὸ χιλίας μορφάς. Οὐδέποτε ἠνέχθη τὸ ψεῦδος καὶ ἐξ Οὐρανοῦ τὸ κατακρίνω, ὡς γῦπα κατατρῶγοντα τὸ ἦπαρ τοῦ Προμηθεῶς. Προμηθεὺς συμβολικῶς εἶναι τὸ ἀθάνατον πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος. Τὰ εὐκόλως ἐννοούμενα παραλείπονται.

Φιλῶ τὴν μητέρα μου καὶ τὴν ἐμισχύω καθημερινῶς.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὄλους τοὺς καλοὺς μου ἀδελφοὺς καὶ ἄς μὴ ἔχη, παράπονον τίς ἐξ ὑμῶν, διότι ἐνθυμοῦμαι ὄλους σας.

24 Ἀπριλίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοί μου φίλοι καὶ καλὴ μου μητερούλα.

Σᾶς συνιστῶ ὅλως ἰδιαιτέρως, ὅπως προσέξετε τὰ Κείμενα τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶναι ὅλα φωτισμένα ἀπὸ τοὺς Μεγάλους Ἀρχηγούς καὶ ἀνυπερβλήτους Διδασκάλους τῆς Οὐρανίου Σοφίας. Εἰς Αὐτοὺς χρεωστῶ τὰ πάντα, διότι, ὡς καλοὶ ἀδελ-

φοί, με ηνόνησαν εις την άνοδόν μου, μηδενός έξαιρουμένου. Σήμερον, εΐμαι εις θέσιν νά διδάσκω εις τόν Ούρανόν, άλλα και εις την Γῆν. Πρὸ ἡμερῶν ἐδίδαξα εις πέντε άλλα Κέντρα τοῦ Κόσμου σας. Ἐγένετο ὁμως σύγχυσις με τὸ ὄνομά μου με ἐξέλαθον διὰ τὸν ἀρχαῖον ἐκείνον ποιητήν.

Εἶπον, ὅτι ἐκεῖνος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μετ' ἐμοῦ. Ἐγὼ διδάσκω, ἐκεῖνος εις τὴν ἐποχὴν του ἐστιχούργει. Διδάσκω, διὰ νά φωτίσω τὰ σκοτεινὰ καὶ ἀγροῖκα πνεύματα τοῦ Κόσμου σας.

Ἐδίδαξα εις τὴν Γαλλίαν, εις τὸ Μεξικόν, εις τὴν Μεσοποταμίαν, εις τὴν Αὐστραλίαν καὶ εις τὸ Κουβέϊτ. Εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο Κρατίδιον, παρ' ὅτι ὑπάρχουν ὕλισται, πτωχοὶ ἄνθρωποι τοῦ πόνου καὶ τοῦ μόχθου ἔχουν τὴν ιδιότητα νά λαμβάνουν, ἐξ Οὐρανοῦ, ὀδηγίας καὶ ἐνθαρρύνσεις διὰ τὴν ζωὴν. Αἱ διδασκαλῖαι μου αὐταὶ δὲν γίνονται ἀπὸ τὸ Κέντρον τῆς πνευματικῆς Αἴγλης, άλλα ἀπὸ άλλα Κέντρα πρόχειρα, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν εις τοὺς Οὐρανοὺς.

Τώρα ὁμιλῶ ἀπὸ τὸν λαμπρὸν Σταθμὸν τῶν μεγάλων Ἐκφωνητῶν, διότι μόνον αὐτὸς συνδέεται ἀπ' εὐθείας μετὰ τοῦ Σταθμοῦ τῆς Γῆς σας. Διὰ τοῦτο λαμβάνετε τὴν Ἀλήθειαν ὀλοκληρωμένην, χωρὶς παρεμβολὰς καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς συνήθως συμβαίνουν συχνὰ εις ἄλλους Σταθμοὺς, προχείρους τοῦ Οὐρανοῦ.

Προσεχῶς θὰ σᾶς ὁμιλήσω καὶ περὶ μιᾶς συνεντεύξεως με πνεῦμα γνωστὸν εις ἐσᾶς.

Ἀγαπημένη μου μητέρα, εἶναι ἡ τελευταία φορὰ ποῦ σοῦ συμιστῶ νά μὴ λέγῃς ἀνοησίας εις ὅλους περὶ τῆς ἀναχωρήσεώς μου ἐκ τῆς Γῆς. Νά παύσουν αὐτὰ καὶ νά ἐνδιαφερθῆς περισσότερο διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Αὕτη εἶναι ἡ παράκλησίς μου. Σὲ φιλῶ θερμὰ καὶ τὴν ἀγάπην μου εις ὅλους.

8 Μαΐου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Εἶπον, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, ὅτι ἀνέλαθον νά διδάξω καὶ εις ἄλλας χώρας τοῦ Κόσμου σας, ὅπου καὶ ἐδίδαξα. Ἡ συνεχὴς αὕτη διδασκαλία ἀνυψώνει τὴν ὄντοτήτά μου καὶ εὐρύνει τὸ πνεῦμα μου εις τὰ Μυστήρια τοῦ Οὐρανοῦ.

Σήμερον θὰ σᾶς μεταδώσω συνομιλίαν τοῦ Πλάτωνος μετὰ τοῦ γνωστοῦ σας συγγραφέως Νικολάου Καζαντζάκη εἰς τὸν ἕκτον Σταθμόν. Ἐπ' αὐτῆς τῆς μεταδόσεως παρέδωσεν εἰς ἐμέ τὴν θέσιν του ὁ Εὐκλείδης.

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἄδελφὲ Νικόλαε, ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔχη τὸ προσὸν καὶ τὴν θείαν ἔμπνευσιν, εἶναι εὐκόλον νὰ συγγράφῃ ἔργα. Ἐκεῖνο, ὅμως, τὸ ὁποῖον λησμονεῖ ὁ συγγραφέας εἶναι τὸ ποῦ ἀποβλέπουν τὰ ἔργα ταῦτα. Σκοπὸς του δὲν πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἱκανοποίησις τοῦ πνεύματός του, ἀλλὰ τῆς ψυχῆς του.

Ἡ ψυχὴ σου, ἀδελφὲ Νικόλαε, ἱκανοποιήθη ἀπὸ τὰ ὅσα συνέγραψες;

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ:

Ὅχι ἀπόλυτα, ἀδελφὲ, διότι δὲν ἐγνώριζον τὴν θέσιν τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος. Δηλαδή ποία σύνδεσις ὑφίστατο μετὰξὺ τῶν δύο καὶ ποῖος ἦτο ὁ τρόπος τοῦ μηχανισμοῦ τούτου. Ἡ ἄγνοια ἢ μᾶλλον ὁ ἐγωϊσμός, δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐρευνῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας, ἐνῶ εὐκόλως κατακρίνομεν τὸν πλησίον μας διὰ τὰς πράξεις του.

ΠΛΑΤΩΝ:

Ἰδού, ἀδελφὲ, εἰς τί ὠφελήθης ἀπὸ τὰς Διδασκαλίας τοῦ Οὐρανοῦ. Ἐὰν εἶχες ἐν τῇ γῆϊνῃ ζωῇ καλὴν θέλησιν, οὐδέποτε ἡμεῖς θὰ ἠρνούμεθα εἰς ἐσὲ τὸν Φωτισμόν μας. Εἶχες ἔλλειψιν Οὐρανίου Φωτισμοῦ. Προσπάθησον διὰ τοῦ κόπου νὰ αὐξήσῃς τὸ ψυχικόν σου σθένος, ἵνα τοῦτο καταβάλλῃ τὸ πνεῦμα σου, καὶ ἀποκτήσῃς γνώσεις ὀρθάς, λογικάς, πλαισιωμένας ἐν τῇ Ἀγάπῃ, ἵνα δι' αὐτῶν φωτίσῃς καὶ ἐσὺ τὰ σκοτεινὰ νέφη τῆς Γῆς καὶ ἀντιληφθοῦν οἱ ἄνθρωποι τῆς γῆϊνης γνώσεως, ὅτι τὸ ἐσφαλμένον δὲν δύναται νὰ προάγεται εἰς ὕψη, ἀλλὰ νὰ προσκροῦν εἰς σκοπέλους καὶ νὰ προκαλῆ σύγχυσιν καὶ βλάβην εἰς τὸν ἀνθρώπινον ἐγκέφαλον.

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ:

Ἦκουσα μετὰ προσοχῆς τὰ ὅσα, ἀδελφὲ, χάριτι θεία, μετέδωσες εἰς τὸν ταπεινὸν συγγραφέα τῆς Γῆς, ὅστις ἀπεκί-

ρυξε τὸ ἔργον του, οὐχὶ διότι, ἀδελφέ, ἦτο ἄξιον περιφρονησεως, ἀλλὰ διότι δὲν ἀνταπεκρίνετο εἰς τὴν Ἀλήθειαν. Ὁ μῦθος του ἦτο ἐπιφανειακός, ἐνῶ συνήθως οἱ μῦθοι κρύπτουν εἰς τὸ βάθος των τὴν καθαρὰν Ἀλήθειαν.

Εὐχαριστῶ, Ἀδελφέ Πλάτων, καὶ θὰ ἤθελον νὰ συνεχίσω μετὰ σοῦ τὴν συνομιλίαν μου αὐτὴν, ἥτις εἶναι ἡμιτελής.

ΠΛΑΤΩΝ:

Εἶμαι πρόθυμος νὰ σοῦ ἀποδείξω διὰ παραδειγμάτων, ποῖος εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τοῦ πνεύματος καὶ τοῦ ἐγκεφάλου καὶ διατί τὸ πνεῦμα ὑπόκειται εἰς τὴν πίεσιν τῆς στενῆς ἀντιλήψεως.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σᾶς μετέδωσά συνομιλίαν Πλάτωνος καὶ Νικολάου Καζαντζάκη.

Ἐγὼ ἐντὸς ὀλίγου θὰ σᾶς μεταδώσω ἄλλην εἰκόνα τοῦ Οὐρανοῦ, πού σεῖς δὲν γνωρίζετε.

Μητέρα μου, παρηκολούθησες τὸν λόγον μου; Ἔτσι νὰ παρακολουθῆς καὶ τὰς Διδασκαλίας μας.

Σὲ φιλῶ θερμά, καὶ χαιρετῶ, μὲ ὅλην μου τὴν ἀγάπην, τοὺς ἀγαπητοὺς μου ἀδελφούς.

15 Μαΐου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σᾶς ὑπεσχέθη, ἀγαπητοί μου, νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ τοῦ Οὐρανοῦ.

Ὅπως ὑπάρχουν ἰχθύς, οἱ ὁποῖοι ζοῦν μόνον εἰς τὰ θάλασσιν ὕδατα καὶ δὲν ἀνέρχονται εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ὅσοι ἐκ τῶν ψυχῶν παραμένουν εἰς ἓνα σημεῖον τοῦ αἰθέρος, δύνανται νὰ κατέρχονται, ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ ἀνυψοῦνται, διότι, ὅπως εἶπον ὁ ἰχθύς τοῦ βυθοῦ δὲν ἀνέρχεται, διότι τὸ ὄξυγόνον εἶναι ἀφθονώτερον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Οὕτω καὶ αἱ ψυχαὶ δὲν δύνανται νὰ ἀνέλθουν, διότι δὲν ἔχουν τὰς δυνάμεις ἀσκοῦνται, ὅμως, διὰ νὰ κατορθώσουν μὲ τὸν χρόνον νὰ ἀνέλθουν μίαν μικρὰν ἢ κατὰ χιλιοστὸν βαθμίδα.

Ἀντιθέτως ἀπὸ ὅ,τι συμβαίνει μὲ τοὺς ἰχθύς, αἱ ψυχαὶ αἱ εὐρισκόμεναι ὑψηλότερον δύνανται νὰ κατέρχωνται εἰς τὰ θάθη δι' ὠρισμένον σκοπόν. Νὰ ἴδουν ἰδικούς των, νὰ συμβουλευσοῦν ἢ νὰ διδάξουν. Ὅπως, λοιπόν, ὁ δῦτης ἔχει ἀνάγκη τοῦ ὀξυγόνου διὰ νὰ κατέλθῃ εἰς τὰ θάθη, τὸ αὐτὸ καὶ αἱ ψυχαὶ, ἔχουν τὴν ἀνάγκη τῆς ἀδείας τοῦ Κυρίου καὶ μὲ τὸ ψυχικόν των σθένος ἀντιμετωπίζουν τὴν κατάστασιν.

Εἰς τὸν Οὐρανὸν δὲν ὑφίσταται οὔτε ὕψος οὔτε θάθος· ἀλλὰ ἀπὸ τὸ σημεῖον τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἡ ψυχὴ, κατερχομένη τὸ ὀνομάζομεν θάθος καὶ ἀνερχομένη ὕψος. Καὶ τοῦτο λέγω, διὰ νὰ σᾶς κατατοπίσω τὸ τί συμβαίνει μὲ τὰς ψυχάς.

Μητέρα μου, ζητῶ ἀπὸ ἐσὲ κατανόησιν τῶν ὅσων διδάσκει ὁ Πνευματικὸς Κόσμος. Γνωρίζεις πολλά, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐκτελεῖς· καὶ ἐγὼ θέλω νὰ ἐκτελῆς τὰ ὅσα δύνασαι, ἄνευ πολλοῦ κόπου.

Εἰς ὄλους τοὺς ἀδελφούς, τοὺς παρευρισκομένους ἐδῶ, μεταδίδω τὴν ἀγάπην μου.

22 Μαΐου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, σᾶς παρακολουθῶ εἰς τὴν συγκέντρωσιν ταύτην, καὶ θὰ προσπαθῆσω νὰ σᾶς δώσω τὸ δεῖγμα τῆς ἀγάπης μου. Παρακαλῶ πρῶτον νὰ μὴ ἐξάπτεσθε, δι' ὅ,τιδήποτε συμβαίνει τὸ ἀνώμαλον εἰς τὸν Ὅμιλόν σας. Ἡ καλὴ συνεννόησις θὰ δώσῃ καλοὺς καρπούς· ἡ ἔξαψις, ὅμως, ἀπὸ ἀπερισκεψίαν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, θὰ παρεμποδίσῃ τὴν πρόοδον. Ἡ ἀγάπη μου σᾶς προστατεύει, ἀλλὰ καὶ σεῖς νὰ ἐκτιμᾶτε αὐτήν, οὕτως ὥστε νὰ ὑπάρξῃ ἀμοιβαία κατανόησις μεταξὺ ὄλων, καὶ συντονισμένη ἐργασία τοῦ μικροῦ Κύκλου. Ὅταν εἰς ἓν Κράτος, ὅσον πλούσιον καὶ ἐὰν εἶναι αὐτό, δὲν ὑφίσταται συντονισμὸς τῆς ἐργασίας, τὸ Κράτος τοῦτο εἶναι καταδικασμένον ἐντὸς ὀλίγων χρόνων νὰ καταστραφῇ ὀλοτελῶς.

Διατί σεῖς νὰ μὴ λάβετε ὡς παράδειγμα τὸ μέγα ἀναφερθὲν Κράτος καὶ νὰ συντονίσετε τὸ ἔργον σας εὐκολώτερον ἀπὸ ἐκεῖνο; Διότι τὰ μεγάλα εἶναι καὶ δυσκολώτερα. Τὰ μικρὰ εἶναι μὲν εὐκολώτερα, ἀλλὰ ἔχουν ἓνα προσόν· δύνανται νὰ γίνουν μεγάλα.

Πιστεύω νὰ ἀντελήφθητε τί ἠθέλησα νὰ σᾶς εἶπω.
Εἶμαι ὀλίγον τι κουρασμένος. Ἐδῶ, θεβαίως, δὲν ὑφί-
σταται ἡ κούρασις, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς δώσω νὰ ἐννοήσετε τί
ἔχω, λέγω «κουρασμένος». Ἐπὶ 24 ὥρας ἐδίδασκον εἰς δια-
φόρους περιοχὰς τοῦ Κόσμου σας. Ὑπάρχουν Κέντρα Πνευ-
ματιστικά, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν ὕλην. Ἀλλὰ εἰς
ἄλλα, ἔμεινον ἐνθουσιασμένοι, διότι ὠμίλουν τὴν Γλῶσσαν
τοῦ Οὐρανοῦ. Μὲ ἀναμένουν, ὅπως καὶ πάλιν ὁμιλήσω εἰς
αὐτοῦς.

Ἀγαπητοί μου καὶ σέ, μητέρα μου, ἡ ὁποία συμπεριλαμ-
βάνεσαι ἐν μέσω τοῦ Κύκλου μας, σᾶς εὐχαριστῶ ὅλους, δι'
ὅ,τι κάμετε καὶ δι' ὅσα λέγετε. Ὁ Θεὸς ἄς φωτίσῃ τὸν δρό-
μον σας.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

29 Μαΐου 1969

Θὰ ἤθελον νὰ εἶπω ὀλίγας λέξεις, ἀλλὰ ἐπιφυλάσσομαι
δι' ἄλλην φοράν.

ΥΛΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΎΛΗ

Δὲν ἔχω νὰ εἶπω πολλὰ διὰ τὴν ὕλην, ἡ ὁποία εἶναι γνω-
στοτάτη εἰς τὴν ἀντίληψίν σας. Θὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν ἀντιῦλην.

Ὅταν λέγωμεν ἀντιῦλην, τί ἐννοοῦμεν, ἐφόσον γνωρίζε-
τε ὅτι αὕτη δὲν εἶναι ὄρατῆ; Καὶ ἐρωτῶ: Πῶς ἀναγνωρίζετε
τὴν ἀντιῦλην, ἀφοῦ κάθε τι τὸ ὁποῖον εἶναι ἀόρατον δὲν ὑπο-
πίπτει εἰς τὴν ἀντίληψίν σας;

Ἄρα, αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγονται εἶναι εἰκασίαι, ἄνευ ἀπο-
τελέσματος. Τὴν ἀντιῦλην δὲν ἐγνώρισεν καὶ ἡ ἐπιστήμη σας,
ἡ ὁποία ἀνέφερε τὴν ὀνομασίαν της, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ εἰς τί
εἶναι χρήσιμος καὶ ἀπὸ ποίους γίνεται ἡ χρῆσις της. Δὲν θέ-
λω, θεβαίως, νὰ παραβῶ τὸν Νόμον, ὅστις ἀπαγορεύει εἰς
ἐμέ νὰ σᾶς δώσω περισσοτέρας διευκρινήσεις ἐπὶ τοῦ ση-
μείου αὐτοῦ.

Ἡ ἀντιῦλη, δὲν εἶναι, θεβαίως, ὕλη, διότι εἶναι τὸ ἀντί-
θετον αὐτῆς· καὶ ἐφόσον εἶναι τὸ ἀντίθετον, τοῦτο σημαίνει,
ὅτι δὲν περιέχει οὐδεμίαν ὕλικὴν σύστασιν. Ἄρα, εἶναι κάτι,

τὸ ὁποῖον μόνον εἰς τοὺς Οὐρανοὺς χρησιμοποιεῖται. Ἐὰς παύ-
σουν οἱ θέλοντες νὰ ὀνομάζωνται σοφοί, νὰ λέγουν ὅτι ἀνοη-
σίας συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα των, διὰ νὰ φανοῦν ὅτι εἶναι σο-
φώτεροι τῶν σοφῶν. Ἡ ἔκφρασις αὕτη ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μω-
ρίαν.

Σεῖς, ὡς ἀφοσιωμένοι εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, ἀπὸ
Ἐδῶ θὰ λαμβάνετε τὰς κατευθύνσεις σας καὶ τὰς ἐξηγήσεις
ἐπὶ τῶν ὧν δὲν γνωρίζετε καὶ ἔχετε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μά-
θετε κάτι περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀδελφούς σας, οἱ
ὁποῖοι δυστυχῶς εὐρίσκονται ἐν ἀγνοίᾳ.

Ἄγαπημένη μου μητέρα, λάβε τὸν θερμὸν ἀσπασμὸν μου.
Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας.

5 Ἰουνίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Εὐχαριστῶ τοὺς φίλους μου καὶ ἀδελφούς, διότι παρευ-
ρίσκονται εἰς τὴν Θεῖαν Ἐπικοινωνίαν τοῦ Πνευματικοῦ Κό-
σμου.

Ἡ τιμωρία, διὰ τῆς καταδίκης εἰς θάνατον τῶν ἐνόχων,
δὲν εἶναι ἀρεστὴ εἰς τὴν Θεότητα. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ
ἀφαιρῇ τὴν ζωὴν τοῦ ἄλλου, διότι τότε καταδικάζει τὸν ἴδιον
τὸν ἑαυτὸν του, ὅταν ἀποχωρήσῃ ἐκ τῆς Γῆς.

Τὰς τιμωρίας, μόνον ὁ Ἄναρχος γνωρίζει ποῦ νὰ ἀπο-
νέμῃ αὐτάς. Εἶναι μὲν ὁ Ἄναρχος ὅλως ἀγάπη, ἀλλὰ δὲν
συγχωρεῖ ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει μῖσος, διότι, ἐὰν συνεχώρη
πάντας διὰ τὰς κακὰς των πράξεις, τότε ὅλοι θὰ εὐρίσκεσθε
ἐν συνεχείᾳ ἀγῶνι, ποῖος θὰ κατασπαράξῃ τὸν ἄλλον. Ἴδού,
διὰ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησεν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον προέχει εἰς τὴν ζωὴν τὴν γήινον, εἶναι
οἱ αὐστηροὶ καὶ ἀγνοὶ Νόμοι, τοὺς ὁποῖους θὰ ὑπαγορεύσουν
ἐν συντομίᾳ οἱ εἰδικοὶ τοῦ Οὐρανοῦ Ἄρχοντες. Εἰς οὐδεμίαν
Χώραν τοῦ Κόσμου σας εἶναι οἱ Νόμοι ὀρθοί. Σεῖς ἔχετε τὴν
ἐντύπωσιν, ὅπως κι ἐγὼ ὅταν εὐρισκόμεν ἐν τῇ Γῇ, ὅτι πολ-
λοὶ ἐξ αὐτῶν εἶναι ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ Θεῖον. Ἀπατᾶσθε!
Τὸ Θεῖον, δὲν ὑπηγόρευσε μέχρι στιγμῆς Νόμους τοιούτους,
ὡς εἶναι οἱ τοῦ Κόσμου σας.

Οἱ δικασταὶ σας πλανῶνται· δὲν ἐμβαθύνουν εἰς τὰ «πα-

ραπτώματα» καὶ εἰς τὴν δικαίαν ἀπόφασιν τοῦ «ἐγκληματίου». Πάντα ταῦτα, θὰ ἐξηγηθοῦν ἐν καιρῷ, πρὸς φώτισιν τῶν εἰδικῶν ἐπὶ τοῦ ἐπαγγέλματος τῆς δικαιοσύνης, εἰς κύρια ἄρθρα καὶ κατατάξεις τῶν βαθμῶν τῶν σφαλμάτων των.

Ἐὰν ἠδύνασθε νὰ ἴδητε ἐξ Οὐρανοῦ τὴν κατάστασίν σας, (ὀμιλῶ γενικῶς), δὲν θὰ ἀνεγνωρίζατε τὴν Γῆν ὡς σφαῖραν εἰρήνης, ἀγάπης καὶ ὁμαλότητος. Τὰ πάντα συμπλέκονται ἐντὸς τοῦ ἀκατανοήτου χώρου, ὅπου δὲν διακρίνεται ἡ ζωὴ σας ὡς ἐνέργεια τοῦ προορισμοῦ σας. Ὅφείλετε νὰ μάθετε, ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθατε εἰς ἕνα Κόσμον, γνωστὸν μὲν εἰς ὄλους, ἄγνωστον δὲ εἰς κάθε ὄντοτητα.

Τὸ πέπλον τὸ ὁποῖον καλύπτει τὰς Μυστικὰς Ὁργανώσεις καὶ τοὺς ὁπαδοὺς αὐτῶν, ἀποκαλύπτεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον καὶ θὰ ἴδητε μὲ ποίαν κρυφὴν δεξιολογίαν εἰργάζονται. Αὐτοὶ οὗτοι εἶναι οἱ πρῶτοι ἐχθροὶ τῆς Ἀνθρωπότητος· χωρὶς νὰ ἔχουν αἰδῶ, ἀπὸ ἐγωϊσμὸν κατώρθωσαν νὰ διαφημίσουν τὸν ἑαυτὸν των ὡς Περιούσιον Λαὸν τοῦ Κυρίου.

Καὶ τί ἔπραξαν οἱ λοιποὶ Χριστιανοί;

Ἐνεκολπώθησαν τὸ ψεῦδος, ἀπὸ πίστιν ἢ ἀπὸ συμφέρον.

Ἐὰν εἶχον πραγματικὴν πίστιν, θὰ εὐρίσκοντο σήμερον εἰς τὴν δόξαν καὶ δὲν θὰ ἀπένεμον δάφνας εἰς ὄσους ἐξυπηρετοῦν τὰ συμφέροντά των.

Πολλὰ θὰ ἴδητε ἐν μικρῷ διαστήματι.

Προσεχῶς θὰ μιλήσω ἐπὶ θέματος ἀξίου λόγου.

Παρακαλῶ, ὅπως ἡ μητέρα μου νὰ μὴ σκέπτεται ὡς να ἦτο μικρά. Ἄς γνωρίσῃ, ὅτι ἡ ὑπομονὴ καὶ ἡ ἀδιαφορία εἶναι δι' αὐτὴν καὶ μόνην τὰ φάρμακα, τὰ ὁποῖα ἔχει ἀνάγκην.

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ. Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὄλους τοὺς ἀδελφούς.

12 Ἰουνίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐννοήσῃ ἡ μητέρα μου, διατὶ ὅταν στρώσωμεν κακῶς τὴν κλίνην μας, παραπονούμεθα δι' αὐτήν.

Μία Λαϊκὴ παροιμία λέγει: «Ὅπως στρώσης, θὰ κοιμηθῆς». Ὁ νοῶν, νοεῖται.

Σήμερον, ἀγαπητοί μου, δὲν θὰ σᾶς ὀμιλήσω ἐπὶ οὐδενός

θέματος· με στενοχωροῦν τὰ τῆς Γῆς γεγονότα· ἐννοῶ τὰ τοῦ οἴκου μου. Μὲ δεσμεύουν καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἀπομακρυνθῶ δι' ἄλλον σκοπὸν.

Ἀγαπητὲ Γιώργο, εἶπέ εἰς τὴν μητέρα μου σὺ τὸν λόγον.

“Ὅταν αἱ ψυχαὶ δὲν ὑπήκουσαν εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Κυρίου, ἐξεδιώχθησαν ἐκ τοῦ παραδείσου. Διὰ τί, λοιπόν, δὲν ὑπακούει ἡ μητέρα μου εἰς τὰς τόσας ἐπανειλημμένας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου ὁδηγίας καὶ ὑποδείξεις;

Δὲν δυνάμεθα ἐσσεῖ νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τὰ αὐτὰ ἔχομεν καὶ ἄλλας ἐργασίας. Ὁ ὑπακούων δέχεται εὐχερῶς τὴν Θεῖαν Φώτισιν.

Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὄλους.

26 Ἰουνίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Χαίρω, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, διότι σᾶς εὐρίσκω συγκεντρωμένους εἰς τὴν Ἑστίαν τῆς Ἀληθείας.

Διὰ τί, ὅμως, δὲν παρουσιάσθησαν καὶ οἱ ἄλλοι;

Ἐννοῶ τὸ Κέντρον τοῦτο νὰ εἶναι Καθαρόν καὶ μακρὰν ἀπὸ τὰ ζιζάνια, πού σπέρνουν τὰ Πνεύματα τῆς Ἀνταρσίας. Ἐὰν ἔχετε ὀλίγον τι σθένος ψυχικόν καὶ κόκκον πνεύματος, θὰ ἀντιμετωπίσετε τὰ ἐμπόδια, διότι ἔχετε εἰς τὸ πλευρόν σας Ἴσχυράς Δυνάμεις.

Θὰ ἠθελον νὰ σᾶς ἀναπτύξω ἕνα ἀπὸ τὰ ταξιδιά μου εἰς ἀστέρα ἄγνωστον ἐν τῇ Γῇ. Τοῦτο θὰ πράξω, διὰ τὴν ποικίλιαν τῶν θεμάτων, ὥστε νὰ μὴ εὐρεθῆτε εἰς τὴν θέσιν ἐκείνου, ὁ ὁποῖος ἐσχολίασε τὰ θέματα μερικῶν Ἀρχόντων ὡς μονότονα. Θὰ ἐπανέλθω.

Παρακαλῶ, νὰ εἴπητε εἰς τὴν μητέρα μου, νὰ παραμένῃ ἥσυχος καὶ νὰ μὴ ἐπικαλῆται, ἄνευ λόγου, τὰ ἐξελισσόμενα πνεύματα, διότι τὰ καθυστερεῖ ἀπὸ τὰς γνώσεις των.

Ἡ ἀγάπη μου εἰς ὄλους.

3 Ἰουλίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ὁ ἄστηρ, τὸν ὁποῖον ἐπεσκέφθην, δὲν ἠκτινοβολεῖ, ὡς οἱ ἄλλοι ἀστέρες, οὔτε τὸν εἶχον προσέξει, ἐὰν εἷς ἐκ τῶν πνευ-

ματικῶν μου φίλων δὲν ἔλεγεν εἰς ἐμέ, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὥχρον φαινόμενον, ἦτο ἀστὴρ ἄνευ λάμπειας.

— Εἶναι δυνατόν, ἠρώτησα, νὰ ὑπάρχουν σώματα Οὐράνια χωρὶς καμμίαν ἀκτινοβολίαν;

— Μάλιστα, ἀπήντησαν εἰς ἐμέ. Εἰς τοὺς Οὐρανοὺς εἶναι δυνατόν νὰ ἴδῃς τὰ ἀπίστευτα καὶ νὰ πιστεῦσῃς αὐτά, ὅπως καὶ ἡμεῖς.

— Καὶ εἰς τί χρησιμεύει εἰς τοιοῦτος ἀστὴρ;

— Εἰς τὴν ἔλξιν τῶν ἄλλων ξένων πρὸς αὐτὸν ἀκτινοβολιῶν, τὰς ὁποίας συσσωρεύει, καὶ ἐξ ὧν ἀποκτᾷ ἐνέργειαν, ἣτις ὀνομάζεται ψυχρά. Λέγεται τοιουτοτρόπως, διότι τὴν ἐνέργειαν αὐτὴν χρησιμοποιοῦν μόνον οἱ Ἄρχοντες τοῦ Οὐρανοῦ. Εἶναι μία Ἀπόκρυφος δύναμις, ἡ ὁποία συγκαταλέγεται εἰς τὰ Μεγάλα Μυστήρια.

— Καὶ δὲν θὰ εἰσέλθομεν ἐντὸς τῆς σφαίρας αὐτῆς;

— Ὅχι, διότι φρουρεῖται ἀπὸ Εἰδικούς Ἀγγέλους. Ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Κυρίου, οὐδεὶς πλησιάζει ἐκεῖ.

— Τότε, διατί ἤλθομεν;

— Διὰ νὰ μάθῃς τὴν ὁδόν, ὅταν θὰ ἔχῃς ἀποστολήν, νὰ ζητήσῃς δύναμιν, πρὸς ἰσχύν, ἐνός τῶν μεγάλων Ἀρχόντων. Ἐκεῖ εἰς τὸν Ἀρχάγγελον θὰ ἀποταθῆς, διὰ νὰ μεταφέρῃς, ἐπὶ δοκιμῇ, εἰς τὸν ζητήσαντα ἀπὸ ἐσέ.

— Καὶ τώρα θὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς τὰς θέσεις μας, ἀδελφὲ Πλούταρχε;

— Βεβαίωτατα διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον μας. Ἐτιμῆς διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ. Τὸ γνωρίζεις;

— Κάτι τοιοῦτον διαισθάνομαι καὶ εὐχαριστῶ τὸν Κύριον.

Θὰ ἠθελον, ἀγαπητοί μου, νὰ ἐπεκταθῶ περισσότερο, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ πρέπον νὰ κουράσω τὸν ἀδελφὸν καὶ φίλον μου.

Μητέρα μου μείνε ἡσυχος· ἐγὼ ἀγρυπνῶ ἐπὶ τῆς κλίμας σου.

Σὲ φιλῶ θερμά. Τὴν ἀγάπην μου εἰς ὅλους σας.

10 Ἰουλίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Χαίρομαι πού σᾶς βλέπω ὅλους ἀδελφωμένους, μὲ τὴν ἰδέαν τῆς ἱεράς ἀποστολῆς σας, εἰς τὸν Κόσμον τοῦτον.

Ἡ μητέρα μου νὰ ἀναπτερώσῃ τὸ ἠθικόν της καὶ νὰ μὴ ἀφήνῃ τὸν ἑαυτὸν της νὰ γίνεταί ζωντανὸν πτώμα. Ἔχει τὴν ὑποχρέωσιν αὐτὴν ὄχι ἔναντι ἑμοῦ, ἀλλὰ ἔναντι τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Εὐρίσκεται εἰς ἕνα διαρκῆ ἀγῶνα.

Μὴ ἐγκαταλείπῃς τὰ ὄπλα σου, διὰ νὰ μὴ αἰχμαλωτισθῆς ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἡ ἀντοχή, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἰς τὸν ἄνθρωπον, εἶναι προσὸν γενναίου καὶ ἥρωος. Ὅφειλε νὰ ἀντιμετωπιζῆ ὁ ἄνθρωπος τὰ πάντα καὶ νὰ εὐρίσκεται ἐν πολέμῳ. Ἡμεῖς κατακρίνομεν τὸν πόλεμον, διότι εἶναι ἄδικος. Ἀλλὰ εἰς τὴν περιπτώσιν τὴν ἰδικὴν σας, ὀφείλετε νὰ εἰσθε πιστοὶ εἰς τὰς ἐπάλλξεις σας. Καὶ τοῦτο συμβαίνει, ὅταν ἔχετε τόλμην, γενναιότητα καὶ σκοπὸν.

Σεῖς, γνωρίζετε ποῖος εἶναι ὁ σκοπὸς σας. Εἶναι οὗτος ἱερός, ἄξιος καὶ εὐγενικός. Διὰ τοῦτο εἶναι καθήκον σας νὰ διατηρῆτε σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον τὴν θέσιν σας. Ἐχετε νὰ φωτίσετε πολὺν κόσμον, οἱ ὅποιοι πάλιν, διὰ τοῦ φωτός σας, θὰ μεταδίδουν τὸ Φῶς μας ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει σκότος καὶ ἀγνοια.

Φωτισθῆτε. Φωτίσατε, διὰ νὰ σᾶς φωτίζωμεν.

Μητέρα μου, σὲ φιλῶ θερμά, ὡς καὶ ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου, μὲ ἀγάπην.

24 Ἰουλίου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Καλῶς τοὺς παλῆους μου φίλους. Χαίρομαι ἰδιαίτερος, διότι συναντῶ ἐντὸς τοῦ μικροῦ τούτου χώρου τοὺς καλοὺς μου παλαιούς ἀδελφούς. Εἶμαι πολὺ συγκινημένος, διότι ὕστερον ἀπὸ τόσον χρόνον τοὺς συναντῶ ὡς πνεῦμα, καὶ θὰ τοὺς βοηθήσω εἰς τὰς ἐπιδιώξεις των.

Ἀγαπητὲ Γιώργο, μείνε ἡσυχος· ὅλα θαίνουσι καλύτερον ἀπὸ ὅ,τι φαντάζεσαι· θὰ τὰ ποῦμε ἐδῶ εἰς αὐτὸν τὸν χώρον καὶ θὰ ἰδῆς ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖς. Τόσον μόνον σοῦ λέγω. Σὺ, θὰ ἐννοήσῃς.

Ἀγαπητέ μου Ρίκο, πόσον λυποῦμαι διὰ τὸν χωρισμόν μας.

Ἐνθυμεῖσαι τὴν ἱεράν ἐκείνην ἡμέραν;

Βεβαίως και την ένθυμείσαι, διότι κανεις άλλος δέν την ένθυμήθη, έκτός από έσέ.

Έγώ θά κάμνω ό,τι ήμπορώ υπέρ έσοῦ και τοῦ Πνευματικού Κόσμου. Έσο θέβαιος. Έκει έστράφη όλη μου ή ένέργεια. “Ό,τι δέν έπραξα εις την γήϊνον ζωήν μου, θά τὸ πράξω από έδῶ.

Έτοιμαζόμεθα δια μιαν αποστολήν πολὺ μακρυνήν. Βλέπω και κάτι μανθάνω εις τούς Οὐρανοὺς. “Όταν έπιστρέψω, θά σᾶς αναφέρω τὰ όσα θά μοι έπιτραποῦν νά σᾶς εἴπω.

Εὐλογῶ όλους σας με την χείρα μου, μηδενός έξαιρουμένου.

Παρακαλῶ, νά ειπήτε εις την μητέρα μου νά γίνη θράχος, διότι μόνον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θά κατορθώση νά ανταπεξέληθ. “Αλλωστε και έγώ την βοηθῶ και την καθοδηγῶ.

Μητέρα μου, τὰ θερμά μου φιλιὰ.

Την αγάπην μου εις όλους.

14 Αύγουςτου 1969

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Άγαπητοί μου αδελφοί, εύρισκόμην έν απομονώσει. Οὐχι διότι έτιμωρήθην, αλλά δια νά αποκτήσω μεγαλυτέραν διείσδυσιν εις την Οὐσίαν τοῦ Άοράτου Κόσμου. “Όταν ό άνθρωπος αποκτήση έκ τής Γῆς τὰ έφόδια αὐτά, τότε διευκολύνεται άμεσα με την Θεϊαν Άρχήν, δηλαδή με τὸν παγκόσμιον παλμόν, έκ τοῦ όποίου συλλαμβάνει τὰ πάντα, και δια μέσου τοῦ όποίου ένεργεῖ επί τής ὕλης και τῶν όντοτήτων.

Δια νά διοχετεύσης μιαν όρθήν σκέψιν εις τὸν έγκέφαλον τοῦ Α, δέν είναι εύκολον. Ναί μεν τὸν έπηρεάζεις, αλλά δέν τὸν έξαναγκάζεις νά δεχθῆ την σκέψιν, ή όποία είναι πρὸς όφελός του. Έάν ήτο πρὸς θλάθην του, άμέσως θά διοχετεύετο, μέσω τής Άλλης Δυνάμεως. Δια τοῦτο, μόνον με τὸν παλμόν ποῦ ανέφερον είναι δυνατὸν ή σκέψις μου. νά γίνη πράξις.

Έννοήσατε, διατί άπεμονώθην;

Είναι τοῦτο θέμα, τὸ όποίον θά σᾶς αναπτύξη εις διάφορα κεφάλαια ό αδελφός Μαχάτμα Γκάντι.

Ἔχετε ἀκόμη νὰ μάθετε πολλὰ περίεργα καὶ νὰ ἐκπλαγῆτε ἀπὸ τὰς διδασκαλίας. Ὁ Γκάντι θὰ ἀναπτύξη τὰς δυνάμεις ἐκεῖνας, ποὺ ἀποκτῶνται διὰ τοῦ διαλογισμοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀσκησιν τῶν Γιόγκι. Θὰ σὰς εἶπη τὴν ἀλήθειαν, διότι ὁ Χριστιανισμὸς προχωρεῖ εἰς τὴν Ἀσίαν, καὶ θὰ καταλάβῃ ὅλον τὸν Κόσμον, θέλουν ἢ δὲν θέλουν οἱ πιστοὶ τῶν εἰδῶλων.

Μητέρα μου, νὰ εἶσαι περισσότερον προσηλωμένη εἰς τὴν σκέψιν τῶν Ἀνωτέρων Διδασκαλιῶν καὶ νὰ μὴ πνίγεσαι μὲ τὰς ὑλικὰς σκέψεις καὶ πράξεις τῶν πέριξ σου.

Δέξου τὸν θερμὸν μου ἀσπασμὸν.

Ἡ ἀγάπη μου εἰς ὅλους σας.

21 Αὐγούστου 1969

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΙ ΑΛΚΑΙΟΣ

Εὐλογοῦμε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ:

Διατί, ἀγαπητό μου παιδί, δὲν ἔδωσες εἰς τὴν Γῆν τόσην πίστιν καὶ ἐνεργητικότητα διὰ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον;

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πατέρα, ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ὡς ἐσεῖς οἱ περισπούδαστοι τοῦ Οὐρανοῦ γνωρίζετε ἐκ τῶν προτέρων, παρ' ὅλην τὴν καλὴν των διάθεσιν, ἔχουν ἐντός των καὶ μίαν μικρὰν ἀμφιβολίαν ἐὰν τοῦτο εἶναι ἐκεῖνο ἢ ὄχι.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ:

Ἴδου πῶς, τέκνον μου, γίνεται ἡ διάκρισις τῶν ψυχῶν ἐξ Οὐρανοῦ. Τοῦτο ὤφειλες νὰ τὸ ἐγνώριζες· καὶ δὲν θὰ ἐτυραννεῖσο τόσον. Προχωρῶ περισσότερον· δὲν θὰ ἤρχεσο εἰς συνάντησίν μου τόσον ἐνωρίς. Διότι εἶχες ἱερὸν χρέος νὰ ἐκτελέσης ἐν τῇ Γῇ, καὶ σὺ τὸ παρημέλησες ὡς ἄνθρωπος κοινός.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Πιστεύω, εἰς τὰ ὅσα μοὶ λέγεις, διότι ἄλλη ἦτο ἡ ἀντίληψίς μου ὡς ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς Γῆς, καὶ ἄλλη ὡς πνεύματος εἰς τὸν Οὐρανόν.

Εἰς τὴν Γῆν, ἀγαπητέ μου πατέρα, ἠγάπησα πολλοὺς καὶ ἐξετίμησα ὀλίγους. Τὴν ἀγάπην μου διεσκόρπισα τὴν ἐκτίμησιν δὲν ἠδυνήθην νὰ δώσω ὡς μαργαρίτας εἰς τοὺς χοίρους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ:

Διὰ τοῦτο, τέκνον μου, οἱ Ἄρχηγοὶ ἢ Διδάσκαλοι σὲ ἐτίμησαν καὶ ἀνῆλθες τὰς βαθμίδας εὐκολώτερον παντὸς ἄλλου.

Ἦκούσατε, ἀγαπητοί, μίαν στιχομουθίαν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ μου. Σᾶς εὐχαριστῶ.

Δίδομεν καὶ οἱ δύο τὰς εὐλογίας μας εἰς τὴν ταλαίπωρον καὶ ἀγαπητὴν ἀδελφὴν Εὐφροσύνην.

Εἰς ἐσᾶς τοὺς ἀδελφούς, δίδω Φῶτισιν καὶ Εὐλογίαν.

26 Νοεμβρίου 1970

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἔχετε ὅλοι σας τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ὅστις ἰδιαιτέρως, φροντίζει νὰ σώσῃ, ὅσον δύναται γρηγορώτερον, τὴν ταλαίπωρον ἀνθρωπότητα, ἀπὸ τὰ δεινὰ πού τὴν ἀναμένουν.

Ἔρχομαι ὡς ἀποστολεὺς τοῦ Θεοῦ Κηρύγματος εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Ὁμολογῶ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι, ὅταν εὐρισκόμεν εἰς τὸν γῆινον Κόσμον, προσεπάθουν νὰ αὐξήσω τὴν πίστιν μου πρὸς τὸ Θεῖον.

Δὲν λέγω, ὅτι δὲν ἐπίστευον, ἀλλὰ πολλάκις εἶχα ἐνδοιασμούς, περὶ τῆς ἀθανάτου ζωῆς. Ἐδῶ, ὅπου εὐρίσκομαι καὶ εἶδον διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου, τὸ τί ἐστὶ Ἀλήθεια, τί Ἄνθρωπος καὶ τί Δικαιοσύνη, ἀντελήφθην, ὅτι εἰς ὅλην μου τὴν ζωὴν ἐπὶ τῆς Γῆς, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐννοήσω.

Τὰ Μαθήματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου νὰ τὰ ἀφομοιώνετε. Θὰ σᾶς διευκολύνουν ἀφάνταστα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Θὰ δυνηθῆτε εὐκόλως νὰ διέλθετε τὰ προσκόμματα μιᾶς ἄλλης Δυνάμεως καὶ νὰ ἐνταχθῆτε εἰς τὴν Δύναμιν μας, ἡ ὁποία εἶναι ἢ πλέον ὀρθὴ καὶ εὐθεῖα, πρὸς τὰ Ἄνωτατα ἐπίπεδα τῆς Γνώσεως καὶ τῆς λευκῆς Ἀγάπης. Λέγω λευκῆς, διὰ νὰ μὴ τὴν συγχέετε μὲ τὴν κοινὴν ἀγάπην, τὴν ὁποίαν γνωρίζε-

τε ὡς τὸν ἔρωτα. "Ὅταν ἡ ψυχὴ, ἔχει σθένος καὶ ἀγαπᾷ ἐπὶ καλῶ καὶ ἀγαθῶ, ἡ ἀγάπη εἶναι λευκὴ!

Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι λέγουν, ὅτι ἀντελήφθησαν τὴν διαφορὰν τῆς Ἀγάπης καὶ δίδουν ἐξηγήσεις αὐθαιρέτους. "Ἄς ἐγκύψουν εἰς τὸν ἐσωτερικόν των κόσμον καὶ ἄς ἐρωτήσουν τὴν συνείδησίν των, ἐὰν πράγματι ἠγάπησαν ποτέ. Ἡ Ἀγάπη περικλείει ὅλας τὰς γνώσεις τοῦ Σύμπαντος Κόσμου, διότι ἀπεικονίζει τὸ Ἀπρόσωπον πρόσωπον τοῦ Ἀνάρχου. Διὰ τοῦτο δὲν ὑφίσταται ὀρισμὸς τῆς Ἀγάπης, ἀλλὰ μόνον ἔννοια, ἀπὸ λέξεις, αἱ ὁποῖαι σχηματίζουν τὴν Ἀγάπην.

Ἦλθον ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον, διὰ νὰ δώσω τὸ μικρὸν τοῦτο πόνημα.

Εὐλογῶ πάντας, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου.

17 Ἰουνίου 1971

ΝΙΚΗΤΑΣ — ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σὰς φέρνω, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Συνιστῶ εἰς τοὺς ἀδελφούς μου, νὰ μὴ ἀπασχολοῦνται μὲ τὰς προϋπάρξεις των, διότι θὰ ἔχουν αὐταὶ ἐπιπτώσεις ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἔστω καὶ ἂν ὑπῆρξαν πρόσωπα μὲ ἀξίαν. Διότι, ἐὰν τις ἐξ ὑμῶν μάθη, ὅτι κάποτε ἦτο κακοποιὸν στοιχεῖον, τοῦτο θὰ βαρύνῃ πολὺ τὴν συνείδησίν του. Ἐὰν πάλιν μάθη, ὅτι ἦτο σπουδαῖον πρόσωπον ἐν τῇ Κοινωνίᾳ, τότε θὰ αὐξηθῇ ὁ ἐγωϊσμός του. Καλὸν εἶναι νὰ μὴ γνωρίζῃ τις, ἐὰν προϋπῆρξεν ἢ ὄχι. Ἐὰν πάλιν ὑφίσταται λόγος νὰ μάθη τις τὴν προϋπαρξίν του, χωρὶς νὰ ζητήσῃ αὐτήν, τότε ὁ Πνευματικὸς Κόσμος θὰ τοῦ τὴν δώσῃ, χωρὶς νὰ ἀναμένῃ νὰ μάθη τί ἦτο καὶ διατί ἐπανῆλθεν εἰς τὸν κόσμον τῆς φθορᾶς.

Ἐγώ, ὁ ἀπλὸς δοῦλος τοῦ Κυρίου, προϋπῆρξα ἐν ἀπὸ τὰ γνωστὰ εἰς πάντας πρόσωπα. Δὲν μετεχειρίσθην τὴν ὀνομασίαν μου εἰς τὸν Κύκλον σας, διότι μὲ ἐγνωρίσατε μὲ τὸ ὄνομα Ἀλκαῖος. Εἰς ἄλλα Κέντρα θὰ ὁμιλήσω μὲ τὸ παλαιόν μου ὄνομα. Ἦμουν ὁ γνωστὸς Διογένης. Παραθάλατε τὰς κλίσεις μας. Δὲν ἐπεδίωκον τὸν πλοῦτον. Ἦμουν εἰλικρινῆς πρὸς πάντας, ἀδιάφορον ἐὰν τινες ἐνόμιζον ὅτι δὲν ἦμουν καὶ

τόσον ειλικρινής. Τοῦτο εἶναι σφάλμα των. Ἠγάπον ὑπὲρ τὸ δέον τὴν Φύσιν. Αἱ ιδιότητες αὗται ἦσαν καὶ τοῦ Διογένη. Ἐρωτήσατε τὴν μητέρα μου, νὰ σᾶς εἴπῃ ἐὰν ἐπαληθεύουν τὰ ὅσα ἀναφέρω.

Τελευταίως ἐταξίδευον εἰς τὰς ἐκτάσεις τοῦ Ἀπείρου, ἥτοι εἰς διαπλανητικὰ ταξίδια τοῦ ἀτελευτήτου Οὐρανοῦ. Πῶς ταξιδεύω; Ἐὰν εὐρίσκομαι εἰς τὸν Δία καὶ θέλω νὰ εὐρεθῶ εἰς τὴν Ἀφροδίτην, ἀρκεῖ νὰ τὸ σκεφθῶ καὶ ἤδη εἶμαι ἐκεῖ. Ἡ ταχύτης αὕτη δὲν περιγράφεται, διότι τοιαύτην ταχύτητα οὐδέποτε ἐσκέφθη κατὰ φαντασίαν ὁ ἄνθρωπος. Τώρα ἀντιλαμβάνεσθε, ἐὰν πρόκειται περὶ πολὺ μεγάλου Ἀρχηγοῦ, ποῖαν ταχύτητα θὰ ἔχη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Προτοῦ σκεφθῆ πού θὰ ὑπάγῃ ἤδη εὐρίσκεται εἰς τὸν προορισμὸν του, διότι ἔμελλε νὰ τὸ σκεφθῆ. Ἴδου ποῖαν ταχύτητα ἔχουν οἱ Μεγάλοι Ἀγγελοι τοῦ Κυρίου, τῶν ὁποίων ἡ ταχύτης ὑπερβαίνει κάθε Οὐράνιον ὄριον. Ἐνωῶ τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ ἄλλων.

Ἀφοῦ ἐγνωρίσατε ποῖος ἤμουν, θὰ ἐπανέλθω διὰ νὰ σᾶς διδάξω ἐπὶ τῶν διαπλανητικῶν ταξιδίων. Χαίρω ἰδιαιτέρως, ἀγαπητοί μου, διὰ τὴν πρόοδον τοῦ Κύκλου. Ἡ πρόοδος αὕτη πρὸς τὸ παρὸν εἶναι μικρὰ ἔναντι αὐτῆς τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάσῃ ὁ Κύκλος. Τὸ μικρὸν τοῦτο ἄντρον ηὐλογήθη ἀπὸ τὸν Κύριον καὶ δὲν δύναται νὰ παραμείνῃ μικρὸν. Αἱ ἀκτῖνες του θὰ φθάσουν πολὺ μακρὰν, ἀπὸ ὅ,τι σεῖς νομίζετε. Καὶ συνεχῶς θὰ αὐξάνεται ἡ δύναμις του, ὥστε νὰ παρουσιάσῃ κάτι, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἄλλοτε ἔχει παρουσιασθῆ.

Λυποῦμαι πολὺ, διότι παρημέλησα τὸ ἔργον τοῦτο, ὅταν εὐρισκόμην ἐν τῇ ζωῇ. Ὅταν ἀπεφάσισα νὰ ἐργασθῶ ἐντατικὰ, ὁ Κύριος μὲ ἐκάλεσε εἰς τοὺς Οὐρανοὺς. Τὴν ἀπόδοσίν μου θὰ δώσω ἐξ Οὐρανοῦ, διότι εἶναι ἀνάγκη. Ἐγὼ τὸ μέλος τοῦ Κύκλου, νὰ μὴ εἴπω κάτι ὑπὲρ τῆς Ἀθανασίας τῆς ψυχῆς; Οὕτω πως θὰ συνεργασθῶμεν. Ἐχετε τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ Ἀρχοντος Φαράχ.

ΝΙΚΗΤΑΣ – ΑΛΚΑΙΟΣ

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Καλῶς σᾶς θρῆκα συγκεντρωμένους στήν τράπεζα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Τὸ θέμα μου, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εἶναι γνωστόν. Σᾶς τὸ ἔχουν ὑπαγορεύσει μερικοὶ ἐκ τῶν Διδασκάλων. Θὰ τὸ ἐπαναλάβω διότι εἶναι ἀνάγκη:

«Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΗΡΟΥ»

Δὲν πιστεύω νὰ ἔχετε λησμονήσει, ὅτι ὁ Πονηρὸς εἶναι εὐφυέστατος. Ἔχει τὸν τρόπον του νὰ ἔλκη ὑπὸ χιλίας μορφᾶς καὶ νὰ πείθῃ τὰ θύματά του. Τοῦτο ὀνομάζεται «Διπλωματία τοῦ Πονηροῦ». Ἐπὶ παραδείγματι, λαμβάνετε κείμενον ἄξιον λόγου καὶ θαυμάζετε αὐτό, ὡς πρωτότυπον πλήρες γνώσεως καὶ φωτισμοῦ πρὸς ὑμᾶς. Καὶ τὸ Κείμενον τοῦτο ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, τοῦ Σωκράτους, τοῦ Σίλλερ, Φαράχ καὶ λοιπῶν. Δὲν ἔχει σημασίαν ποῖος ὑπέγραψεν. Σημασίαν ἔχει τὸ κείμενον, ἐὰν εἶναι ὀρθὸν ἢ ἐσφαλμένον. Σεῖς οἱ ἄπλοοι ἄνθρωποι μὲ τὰς γηϊνὰς γνώσεις, δὲν εἴσθε εἰς θέσιν νὰ κάνετε τὸν διαχωρισμόν, ἐὰν εἶναι Θεῖον τὸ κείμενον ἢ Ἐωσφορικόν. Ἐὰν κατωρθώσετε νὰ φθάσετε εἰς τὸ σημεῖον τοῦ μύστου, θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε. Ἐὰν ὄχι, προστρέξατε πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον τοῦ ἐλέγχου, διὰ νὰ σᾶς εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν. Διότι ἐξ αὐτῆς τῆς Πηγῆς, τῆς ὁποίας τὸ κύρος εἶναι μέγα, θὰ λύσετε τὴν ἀπορίαν σας. Τὸ σημεῖον τοῦτο δὲν τὸ ἐγνώριζον καλῶς, ὅταν εὕρισκόμην ἐν τῇ Γῇ καὶ ἐνδομύχως ἡμφεσθήτουν ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ ἔχω πεποίθησιν ἀκράδαντον.

Λυποῦμαι πολὺ διότι ὑπέπεσα εἰς τοιοῦτον σφάλμα. Εἶδ' ἄλλως θὰ εἶχον σωθῆ τότε καὶ σήμερον θὰ διηύθυνον, ὡς Γῆινος Ὀδηγὸς τὰς ἐπάλλξεις τῶν ἀδελφῶν μου πνευματιστῶν. Πολλοὶ ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι μόνον αὐτοὶ εἶναι ἄξιοι τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ δώρου. Δὲν ἐξετάζουν ὁμῶς διατί τὸ ἔχουν. Δὲν γνωρίζουν θεβαίως τὴν προϋπαρξίν των καὶ τί συνέβη τότε διὰ νὰ τοὺς δοθῆ ἡ ἰαδικαία νὰ ἐπικοινωνοῦν. Ὑπάρχουν πολλὰ καὶ διάφορα μέσα ἐπικοινωνιῶν. Πάντα ταῦτα παρα-

κινούν την πίστιν τῶν ἀπίστων καὶ ὑλικῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ διὰ τοῦ μέσου αὐτοῦ δὲν πείθονται εὐκόλως περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. Διότι προσέρχονται πρὸς τὰ Κέντρα ταῦτα τῶν Ἐπικοινωνιῶν, διὰ ψυχαγωγίαν καὶ ἐνδιαφέρον ὑλικόν, πῶς θὰ ἀποκτήσουν περιουσίας, πῶς θὰ ἔξέλθουν ἐκ τοῦ ἀδιεξόδου καὶ πῶς θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποκτήσουν ὅ,τι ἄλλο ἐπιθυμοῦν, ὅποτε τὸ πνεῦμα των παραμένει χαμηλόν. Δὲν δύναται νὰ διέλθῃ ἐν ὀρισμένον ὄριον τῆς μικροπνευματικῆς των ἰσχύος.

Διὰ τοῦτο θὰ φωτίσωμεν ὁλόκληρον τὸν Κόσμον, ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ἐπὶ πολλῶν σημείων, τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖ τελείως καὶ εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ὑλικῶν ἀνθρώπων. Ἐμπόδιον μέγα εἰς τὸν Φωτισμὸν τῶν διαφόρων Κέντρων, εἶναι ἡ διπλωματία τοῦ Πονηροῦ. Λαμβάνει, ὡς ἀστρικὸν σῶμα, Ἀγγέλου μορφήν, διὰ νὰ διαταράξῃ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν. Τὸ ἀστρικὸν τοῦτο σῶμα δὲν εἶναι πραγματικόν ἀλλὰ μεταδίδει ὁ πονηρὸς διὰ τοῦ πνεύματός του εἰκόνα τοιαύτην εἰς τὰ ὄμματα τῶν προσερχομένων νὰ μάθουν τι περὶ τῆς μελλούσης ζωῆς των ἐν τῇ Γῆ. Τὸ θέμα τοῦτο εἶναι μέγα καὶ τὰ περαιτέρω θὰ μεταδώσῃ εἰς ἐκ τῶν μεγάλων Διδασκάλων ἢ Ἀστέρων τοῦ Κυρίου, ἀπ' εὐθείας ἐκ τοῦ Ἀνακτόρου Αὐτοῦ.

Τὰ ὅσα ἐδίδαξα σήμερον δὲν ἐλέγχονται, διότι μεταδίδονται ἀπὸ ἰδιαίτερον νῆμα τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν Γῆν καὶ οὐδὲν πονηρὸν πνεῦμα ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προσκολλήσῃ ἐπὶ τοῦ νήματος τούτου τὸ ἰδικόν του, διὰ νὰ ἀλλοιώσῃ τὸ κείμενον, εἰς θάρος τῶν πιστῶν καὶ χαρὰν τοῦ Πονηροῦ! Δὲν θὰ εἶπω περισσότερα.

ΑΛΚΑΙΟΣ

9 Νοεμβρίου 1972

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, σᾶς μεταδίδω τὰς Εὐλογίας τοῦ Οὐρανοῦ Βασιλείου, τὰς ὁποίας με ἐπεφόρτισαν νὰ σᾶς μεταδώσω.

Τὸ θέμα μου, εἶναι:

«Ο Υ Σ Ι Α»

Ὅταν, ἀγαπητοί μου, λέγω «οὐσία», σεῖς τί ἀντιλαμβάνεσθε με τὴν λέξιν αὐτήν;

Ἄς ὑποθέσωμεν, ὅτι ἔχομεν ἔμπροσθεν ἡμῶν ἰνδικὸν καρῦδιον καὶ λέγω:

«Ποία εἶναι ἡ οὐσία τοῦ καρποῦ τούτου;»

Βεβαίως, ἡ οὐσία του δὲν ἔγκειται εἰς τὸν ἐξωτερικὸν φλοιόν, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ καρποῦ. Ἀλλὰ ἡ οὐσία αὕτη, εἶναι ἡ γεῦσις, ἡ ὁποία μᾶς φαίνεται καλὴ ἢ κακὴ, ἀναλόγως τῆς κρίσεώς μας.

Σεῖς, ὁμως, ὅταν ζητῆτε τὴν οὐσίαν μιᾶς φράσεως, δὲν τὴν εὐρίσκετε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς ἐννοίας της, ἀλλὰ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διὰ τοῦτο, διὰ μίαν φράσιν, πολλοὶ ἐξ ὑμῶν, θὰ δώσουν διαφορετικὴν ἐννοίαν τῆς οὐσίας.

Διὰ νὰ ἔλθετε εἰς τὴν πραγματικὴν Θεῖαν Οὐσίαν μιᾶς ἐννοίας, χρειάζεται ἐκ μέρους σας ἄσκησις αὐτοελέγχου. Καὶ δὲν ἀρκεῖ, μόνον, αὐτό, ἀλλὰ νὰ λάβετε καὶ τὸ μήνυμα, ἐκ τοῦ ψυχικοῦ σας κόσμου, ὅτι εὐσυνειδήτως ἔχετε κρίνει, ὅτι αὐτὴ ἢ ἐκείνη εἶναι ἡ οὐσία τῆς φράσεως.

Πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιστημόνων σας, τῶν λεγομένων σοφῶν τῆς ἐποχῆς σας, παραπαίου, διότι ὁ ἐγωϊσμός των τοὺς παρεμποδίζει νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν οὐσίαν μιᾶς νοήσεως, τὴν ὁποίαν παρανοοῦν. Ἡ ἀγνότης, λοιπόν, τοῦ ἀνθρώπου, ἡ πίστις πρὸς τὸ Θεῖον καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν ἄνθρωπον, ὀδηγοῦν αὐτὸν εἰς τὴν εὐθυκρίσιαν. Καὶ οὐδέποτε οὗτος θιάζεται νὰ ἀποφανθῇ περὶ τῆς «οὐσίας», διότι γνωρίζει πόσον δύσκολον εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, νὰ διεισδύσῃ εἰς τὸ νόημα ἐκεῖνο ποῦ ὁ Πνευματικὸς Κόσμος ὀνομάζει οὐσίαν. Ἐὰν ἀπεκτᾶτο εὐκόλως, εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ ἀνθρώπου ἡ οὐσία ἐνὸς νοήματος, τότε θὰ ἐπερίττειεν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος νὰ εὐρίσκετο ἐν τῇ Γῆ.

Δὲν ὑπάρχει οὐδεὶς ἐκ τῶν σημερινῶν σας σοφῶν, ἐὰν τοὺς ἐρωτήσετε ποία εἶναι ἡ οὐσία ἐνὸς νοήματος, νὰ μὴ σὰς ἀπαντήσουν ἄμεσα, μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἀλαζονείας. Διὰ τοῦτο, λέγει, ὁ Πνευματικὸς Κόσμος, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, παρὰ τὰς τεραστίας γηϊνας γνώσεις των, ἐμωράνθησαν. Ὅπως, εἰς ἀγνός καὶ πιστός ἄνθρωπος, ὅλος ἀγάπη διὰ τοὺς ἀδελφούς του, δύναται εὐκόλως νὰ συνδεθῇ, μέσω τῆς δεήσεώς του, μὲ τὸ Θεῖον, οὕτω καὶ εἰς, τοῦ αὐτοῦ εἰδους ἔρευνητῆς, δύναται διὰ μέσου τοῦ Θείου, νὰ ἀποφανθῇ

διὰ τὴν μερικὴν οὐσίαν τῆς νοήσεως ταύτης ἢ ἐκείνης. Τὸ ἀπόλυτον τῆς οὐσίας, οὐδεὶς δύναται νὰ γνωρίζῃ.

26 Νοεμβρίου 1972

ΕΡΩΤΗΣΙΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΟΥ

Εἰς τὰς 8 - 5 - 69, ἀδελφὲ Ἀλκαῖε, μετέδωσες στιχομυθίαν μεταξὺ τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Ν. Καζαντζάκη. Τὸ δεύτερον μέρος αὐτῆς τῆς στιχομυθίας δὲν μᾶς μετεδόθη, ἀναφέρεται δέ, ὅτι ὁ Πλάτων θὰ μᾶς ἐνημέρωνε, διὰ παραδείγματος, ποῖος εἶναι ὁ διαχωρισμὸς τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον. Θὰ ἤθελον πολὺ νὰ ὀλοκληρωθῇ τὸ κείμενον τοῦτο, ἐὰν εἶναι δυνατόν.

Γ. Π.

ΦΑΡΑΧ:..... Ἐλεύθερος.

ΑΛΚΑΙΟΣ: Εὐχαρίστως, ἀδελφέ, νὰ σοῦ μεταδώσω ὀλοκληρωμένον τὸ κείμενον, ὅπως ἐλέχθη.

ΠΛΑΤΩΝ: Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα ἐν τῇ ἐμβρυώδη καταστάσει αὐτοῦ, καὶ τῆς ἐκ φύσεως κατασκευῆς του, εἶναι τύπος τις, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἰσέλθῃ ἡ ψυχοπνευματικὴ ὄντοτης.

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ: Ἄρα, τὸ ἔμβρυον, προτοῦ ἴδῃ τὸ φῶς, ἦτοι προτοῦ ἐξέλθῃ τῆς κοιλίας τῆς μητρός του εἶναι σκευός, τὸ ὁποῖον δὲν ἐμπεριεῖχε τὴν θείαν φλόγα. Τοῦτο δὲν θέλεις νὰ εἴπῃς, ἀδελφέ;

ΠΛΑΤΩΝ: Ἀκριβῶς. Τὸ κρανίον μιᾶς ὄντοτης λαμβάνει τοιοῦτον σχῆμα, ὥστε ἀναπτυσσόμενος ὁ ἐγκέφαλος, νὰ πιέζεται, ἀπὸ τὴν ἀρχιτεκτονικὴν του διαρρύθμισιν. Ὄταν, λοιπόν, εἰσέλθῃ εἰς τὸ ἔμβρυον ἡ ψυχοπνευματικὴ φλόγα, τὰ κύτταρα τοῦ ἐγκεφάλου ἔχουν ἐπαρκῆ ἄνεσιν, διὰ νὰ ἀποδώσουν τὴν εὐρυτέραν σύλληψιν ἰδεῶν ἀπὸ τοῦ καθωρισμένου ὄριου.

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ: Διατί τότε, ἀδελφὲ Πλάτων, ἡ θεία Ἀρχὴ ἀποστέλλει τὸ πνεῦμα εἰς κελλίον, πού τοῦ ἀποκλείει τὴν διάπλασίν του;

ΠΛΑΤΩΝ: Τὰ αἰτία εἶναι πολλὰ καὶ ἀναφέρονται εἰς τὰ προ-
αἰτία τῆς ὑπάρξεως, τῆς ἐν λόγῳ ὄντοτητος. Τοῦτο δὲν
σημαίνει, ὅτι ὁ νεοφερθεὶς εἰς τὸν γῆινον Κόσμον ἄν-
θρωπος, δὲν ἔχει πνεῦμα. Δὲν εἶναι ὅμως τὸ πνεῦμα του
εὐρύ, ὡς ἀνέφερον προηγουμένως. Εἶναι τὸ ἴδιον νὰ ἐρ-
γάζεσαι μὲ ἄγχος ἐντὸς στενοτάτου χώρου ἢ ἐντὸς ἀνέ-
του τοιούτου; Ἴδου διατί, ἐνῶ τὸ πνεῦμα ἔχει ὅλας τὰς
δυνατότητας νὰ εἶναι εὐρύ, ἐξ αἰτίας τοῦ ἐγκεφάλου, νὰ
μὴ λειτουργῇ μὲ εὐρύτητα καὶ ἀντίληψιν ἀξίαν τῆς ιδιό-
τητος τοῦ πνεύματος. Ὁ διαχωρισμός, λοιπὸν τοῦ πνεύ-
ματος ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου, εἶναι ἡ διάρθρωσις τῆς κατα-
σκευῆς τοῦ οἴκου εἰς ὃν κατοικεῖ τὸ πνεῦμα.

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ: Δὲν ὑπάρχει μέσον τι, πρὸς διόρθωσιν τῆς
ἐκ φύσεως, ὡς εἶπες, καταστάσεως ταύτης;

ΠΛΑΤΩΝ: Δυστυχῶς ὄχι. Εἰς ἐλαχίστας περιπτώσεις, ἐὰν ἡ
θεότης προῖδη κάτι καὶ θελέσῃ νὰ ἐπέμβῃ, τότε θεβαί-
ως, δι' ἄλλου, φυσικοῦ πάλιν μέσου, δύναται νὰ μεταβάλ-
ῃ τὰ πάντα. Τὰ Μυστήρια ταῦτα ἔχουν πολλὰς ἀφορ-
μὰς μὲ ποικίλα ἀποτελέσματα.

Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ: Εὐχαριστῶ ἀδελφέ, διότι ἐπὶ αὐτῶν τῶν θε-
μάτων οὐδὲν ἐγνώριζον καὶ οὕτω εἰσερχόμενος εἰς τὴν
θείαν γνῶσιν, ἀντιλαμβάνομαι ὅτι φωτίζομαι ἀπὸ τὸ Ἄ-
ληθινὸν Φῶς.

Ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε δὲν ἤθελα νὰ σὰς ἀφήσω εἰς τὴν
ἀμφιβολίαν καὶ σὰς μετέδωσα τὴν στιχομυθίαν, πὺ τὸσον
ἐπιθυμοῦσατε.

21 Ἀπριλίου 1974

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σὰς μεταδίδω, ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, τὰς Εὐλογίας τοῦ
Πνευματικοῦ Κόσμου, τὰς ὁποίας μὴ τὰς ἐξουδετερώνετε διὰ
τῶν σκέψεων καὶ πράξεων σας, εἰς θάρος πάντοτε τοῦ ἑαυ-
τοῦ σας.

Εἶναι λανθασμένη ἡ ἀντίληψίς σας, ὅτι μὲ τὰς εὐλογίας
τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου κερδίζετε τὴν εὐνοιαν τοῦ Οὐρα-
νοῦ, ἐὰν δὲν εἴσθε προετοιμασμένοι, πρὸς ἀποδοχὴν τοῦ δώ-

ρου τούτου καὶ τοποθέτησίν του συνειδητῶς, εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν σας! Σᾶς διευκολύνω εἰς τὸν τρόπον νὰ τὸ κατορθώσετε.

Προτοῦ ἀρχίσῃ ἡ Ἐπικοινωνία, χαλαρώσατε τὸ σῶμα, ἀποβάλλετε κάθε σκέψιν ἀλλοτρίαν πρὸς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, προσηλωθεῖτε ψυχῇ τε καὶ πνεύματι πρὸς τὸ Θεῖον, ἔτοιμοι νὰ ἀντλήσετε τὰς δυνάμεις τῶν εὐλογιῶν μετὰ τὴν ἐνδόμυχον σκέψιν, ὅτι μεταβιβάζετε τὰς εὐλογίας εἰς τὸ ὑποσυνείδητόν σας, ἵνα τοῦτο τὰς μεταδώσῃ εἰς τὸ πνεῦμα σας, πρὸς Φώτισιν.

Ἐκεῖνος ὅστις παρακολουθεῖ μετὰ ἐνδιαφέρον τὰ Κείμενα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ προσποιεῖται τὸν εὐσεβῆ καὶ πιστὸν καὶ οὐδὲν ἐκτελεῖ, ἐκ τῶν ὧν ἤκουσεν, παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν εἰς τὸν ἑαυτὸν του, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ ἀφομοιώσῃ οὔτε λέξιν, ὑπόκειται ὀλοκληρωτικᾶ εἰς τὰς διαθέσεις τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Καὶ τὸ ἐν λόγῳ ἄτομον, παρὰ τὴν ἀπατηλὴν του ἐμφάνισιν, ὡς πιστὸς ὀπαδὸς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, εἶναι ἐξελιγμένον εἰς τὴν ὑποκρισίαν καὶ μάλιστα ἐπικίνδυνον εἰς ὅλας του τὰς συναλλαγὰς, ὡς πεπωρωμένον εἰς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀλλοπροσάλλους πράξεις του, ἔλλείπει καθαρᾶς συνειδήσεως. Ἡ πνευματικὴ τροφή του εἶναι τὸ ψεῦδος, ὑπὸ τύπον ἀληθοφανείας καὶ προσωπίδα ἀθωότητος.

Εἶναι δυσκολώτατον, εἰς τὸν ἄνθρωπον τῆς καλῆς θελήσεως, νὰ διακρίνῃ, μεταξὺ πολλῶν, τοιαῦτα πονηρὰ ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ Κοινωνίᾳ ἐνεργοῦν, ὡς ἀφανεῖς δηλητηριώδεις μύκητες. Ἀλλοίμονον εἰς τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον, ὅστις δυνατὸν νὰ ὑποπέσῃ θῦμα τοῦ Πονηροῦ.

Ἡ Θεία Πρόνοια, ἥτις τὰ πάντα παρακολουθεῖ, διὰ τοῦ ἀοράτου της ὀφθαλμοῦ, θὰ τιμωρήσῃ σκληρὰ καὶ ἀνηλεῶς τοιαῦτα μυσαρὰ καὶ ἀσυνείδητα ἄτομα, τὰ ὁποῖα νομίζουν, ὅτι οὐδεὶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντιληφθῇ τὰ κεκρυμμένα, ἐν τῷ σκότει, αἴσχη των καὶ τὴν ἀνομον ζωὴν των. Ἀλλοίμονον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ εὐρεθῇ ἀπροόπτως, ἐντὸς τῆς δίνης τῶν Ἀνέμων τοῦ Κυρίου.

Εὐχομαι, ὅπως μὴ περιπέσετε ποτὲ εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ Θεοῦ καὶ παραδοθῆτε εἰς τοὺς Ἀνέμους Του. Ἀδύνατον

νά περιγράψω τὰς συμφοράς, τὴν ἀτίμωσιν καὶ ἐξαθλίωσιν τοῦ κακοῦ αὐτοῦ Δαίμονος, ὅστις οὐδένα οἶκτον ἔχει.

Ἐκφορτωθεῖτε ἀπὸ τὰ θάρη σας, ἐλαφρώσατε τὴν συνείδησίν σας, ὅσον εἶναι καιρὸς καὶ δεχθεῖτε τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, κατὰ τὸν τρόπον, ποῦ σὰς ὑπέδειξα, διὰ νὰ αἰσθανθῆτε τὴν Ἀγάπην τοῦ Ἀνάρχου, εἰς ὅλην τὴν ἔκτασιν τῆς ἀπεράντου Καλωσύνης Του.

Μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ τὴν ἀγάπην μου.

18 Δεκεμβρίου 1975

ΤΑ ΔΥΟ ΑΚΡΑ

ΓΚΑΙΤΕ – ΑΛΚΑΙΟΣ:

ΓΚΑΙΤΕ: Ἄς λάθωμεν, ἀδελφέ, ὡς ἀρχήν, τὴν ἐμπνευσμένην ιδέα, καὶ ἄς τὴν ἐξετάσωμεν κατὰ τὸ θάθος της. Τί εἶναι ἡ ιδέα; Εἶναι μία ἀφηρημένη σκέψις εἰκόνας ποῦ θάσιν της ἔχει τὸ πνεῦμα. Εἰσχωροῦμεν, λοιπόν, εἰς τὰς ρίζας αὐτῆς, καὶ ἐξετάζομεν τὸν συνδυασμὸν τῶν αἰτιατῶν της. Ὑστερον προχωροῦμεν μετὰ προσοχῆς μέχρι τῆς αἰτίας της. Ἐκ τῆς αἰτίας τῆς ιδέας αὐτῆς πηγάζει ἡ θεωρία, τὸ σύστημα καὶ εἰς τὸ τέλος ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῆς ἐν τῇ πράξει. Οὕτω ἔχομεν ἕν ἀποτέλεσμα καλὸν ἢ κακόν. Ἐὰν ἡ κρίσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι πεφωτισμένη, οὗτος ἀποφασίζει τίνι τρόπῳ νὰ ἐκμηδενίσῃ τὴν κακὴν ροπὴν τῆς ιδέας του, ἢ ὅποια προέρχεται ἐκ τοῦ ἐμφύτου ἐγωϊσμοῦ του, καὶ νὰ διαφυλάξῃ τὴν καλὴν ροπὴν πρὸς ἀπόδοσιν καρποῦ ἀξίου διὰ τὴν γενικότητα. Αὕτη εἶναι ἡ ὀρθὴ κατεύθυνσις τοῦ νοῦ, ὅταν συνεργάζεται μετὰ τῆς συνειδήσεως.

ΑΛΚΑΙΟΣ: Ὅρθῶς ἐτέθη ἡ ἐξερεύνησις τοῦ θάθους τῆς ιδέας. Ὡς ἀντιλαμβάνομαι ἡ ιδέα προσχηματίζει τὴν πράξιν, ἔχει ὁμως καὶ τὴν ἀνάγκην τοῦ ὕψους της, ὥστε ὕψος καὶ θάθος νὰ εἶναι ἰσοδύναμα. Ἀπὸ τὸ θάθος, ὡς ἀnéφερες ἀδελφέ, προχωροῦμεν πρὸς τὸ ὕψος, καὶ ὅταν ἰσοσταθμισθοῦν αὐτά, ἡ πράξις θὰ ἀποδειχθῇ σωτήρια, διότι θὰ ὑποστηριχθῇ, ὑπὲρ τοῦ γειμικοῦ καλοῦ, μὲ προοδευτικὴν

σειράν. Τότε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ιδέας κερδίζει καὶ τὸ ἀνάλογον ὕψος τῆς, ὥστε τὸ ἰδεατὸν νὰ λαμβάνῃ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἰδανικοῦ.

ΓΚΑΙΤΕ: Συμφωνῶ. Ἐφ' ὅσον τὰ δυὸ ἄκρα εἶναι ἰσοσταθμισμένα, ἀποτελοῦν ἀπόδειξιν τῆς καλῆς θελήσεως ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἀνθρώπου.

ΑΛΚΑΙΟΣ: Ἐὰν ὅμως ὁ ἀνθρώπος κερδίσῃ μόνον τὴν μίαν ἄκρην ἐκ τῶν δύο, ὁ κόπος τοῦ ἀποβαίνει θλαθερός, ἐλλεῖπει ἀντισταθμίσεως, καὶ ἐμπλέκεται εἰς τὸ ἄδηλον τῆς ὑλικῆς τροχιᾶς διὰ τῆς ἕλξεως. Διὰ τοῦτο φρονῶ νὰ ἐνημερωθῇ ὁ ἀνθρώπος ἐπὶ τῆς μονομεροῦς καὶ τῆς διμεροῦς ἐπιτυχίας του, ἵνα μὴ περιπέσῃ, ἐξ ἀγνοίας του, εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ λογικοῦ, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπερβολὴ τοῦ καλοῦ ἀποδίδει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα μὲ αὐτὰ τοῦ κακοῦ.

ΓΚΑΙΤΕ: Τὸ σημεῖον τοῦτο ὀφείλομεν νὰ τὸ ἐντοπίσωμεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἰσοβαρῶν ἄκρων.

ΤΟ ΞΥΛΟ ΒΓΗΚΕ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟ

(14 Φεβρουαρίου 1978)

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Δόξα τῷ Θεῷ.

Τὴν φράσιν αὐτὴν, δηλαδὴ «τὸ ξύλο βγήκε ἀπ' τὸν Παράδεισο», τὴν χρησιμοποιοῦτε πολὺ συχνὰ στὶς καθημερινές σας συνομιλίες, μὲ τὴν ἀκόλουθον ἔννοια: "Ὅπου δὲν εἰσακούεται ὁ λόγος πίπτει ράβδος. Πάντως, αὐτὸ σημαίνει εἰς τὴν τρέχουσαν ἔκφρασίν σας. Μήπως, ἀγαπητοί μου, ἀμφισβητεῖτε περὶ αὐτοῦ; Ἐχω ἄδικον νὰ σᾶς ὑπενθυμίζω τὴν φράσιν;

Μὲ τὴν ἔννοιαν ποὺ δίδετε εἰς τὸν τίτλον μου, τὴν ἐπαναλαμβάνω εἰς τοὺς στενοὺς μου φίλους καὶ ἀδελφούς. Ποῖος, ὅμως, θὰ σᾶς δώσῃ τὸ ξύλο, διὰ νὰ ἐπικοινωνήσετε μαζί μου καὶ νὰ ἐνθυμηθῆτε τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ποὺ ἐλάμβανα καὶ ἐγὼ μέρος εἰς τὰς τακτικὰς σας ἐπικοινωνίας καὶ συζητήσεις ἐπὶ

τῶν τόσων θεμάτων, πού εἶχον ἀνάγκη ἀναλύσεως καί διευκρινίσεως ἐπὶ τῶν νοημάτων τῶν κειμένων τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου; Ἄλλ' ἄς ἀφήσωμεν τὰ παλαιὰ κείμενα, ὡς καί τὰ ἰδικά μου ἐξ Οὐρανοῦ, καί ἄς ἀσχοληθῶ με τὴν φράσιν: «Τὸ ξύλο θγήκε ἀπὸ τὸν Παράδεισο». Ἡ ἔννοιά του εἶναι ὄλως διόλου ἀντίθετος, ἀπὸ αὐτὴν πού τῆς δίδετε.

Τὸ ξύλο δὲν σημαίνει «πάταξι», ἀλλὰ τὸ δένδρον τοῦ Καλοῦ καί τοῦ Κακοῦ καί συγκεκριμένως τὴν ἁμαρτίαν, πού ἔλαβε χώραν εἰς τὸν Παράδεισον καί τὴν ἐξωλόθρευσαν ἐξ αὐτοῦ. Δηλαδή ἡ ἁμαρτία λαμβάνει εὐκολώτερον χώραν καί εἰς μεγαλυτέραν κλίμακα, εἰς τὸν ἐπίγειόν σας Παράδεισον. Τοῦτο σημαίνει: Εἶσθε τελείως ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ζωὴν σας καί θεωρεῖτε τὸν ἑαυτὸν σας τρισευτυχῆ. Παρεμβαίνει ὁ Πονηρὸς καί ἐν τῇ παραζάλῃ τῶν ἐνεργειῶν σας, διαπράττετε τὸ σφάλμα τῶν πρωτοπλάστων. Μὲ τὴν διαφοράν, ὅτι ἐκεῖνοι παρήκουσαν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ σεῖς ἀδιαφορεῖτε διὰ τὰ ὅσα ὁ Υἱὸς Αὐτοῦ διεκήρυξεν, θλάπτοντες τοὺς ἑαυτοὺς σας, ἀπατῶντες ἢ ἀδικοῦντες ἢ δυσφημοῦντες τοὺς συνανθρώπους σας μὲ τὰ ἄνομα ἔργα, πού ὁ Πονηρὸς σᾶς ἐμπνέει, διὰ νὰ παραστρατήσετε ἀπὸ τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς τελειοποιήσεώς σας.

Τὸν Πονηρὸν, θεβαίως, δὲν τὸν βλέπετε. Τὸν περιθάλλετε ἐντὸς σας καί αὐτὸς ὄλο καί σᾶς ὠθεῖ ἐκεῖ ὅπου δὲν πρέπει. Μὲ τὴν ἀμοιβαίότητα ἐν τῇ Φύσει καί τὴν λογικὴν κρίσιν τοῦ λόγου μετασχηματίσατε τὴν ἁμαρτίαν εἰς ἀγνήν Παραδεισιακὴν. Ἄλλη εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ Παραδείσου καί ἄλλη ἡ ζωὴ τῆς Γῆς.

Τὸ ξύλο, διὰ μέσου τῆς γηϊνῆς καλλιέργειας, θὰ ἐπανέλθῃ ὡς δένδρον καρποφόρον εἰς τὸν Παράδεισον τῆς Αἰωνιότητος.

Μὲ τὰς εὐλογίας Πάντων

8 Ἰουνίου 1978

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, ἔρχομαι διὰ νὰ δώσω καί ἐγὼ τὴν παρουσίαν μου εἰς τὸν Κύκλον τοῦτον.

Εἶναι πολὺς καιρὸς πού δὲν κατῶρθωσα νὰ σᾶς ἐπισκε-

φθῶ, ἀλλὰ τοῦτο δὲν μὲ παρημπόδισε νὰ ἔλθω τώρα καὶ νὰ σᾶς δώσω τὸν μικρὸν τίτλον τὸν ὁποῖον θὰ ἀναπτύξω.

Προτοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑπείσέλθω εἰς τὸ κείμενόν μου, θὰ ἤθελον νὰ σᾶς εἶπω, ὅτι εἰς προγενεστέρα μου προὔπαρξιν, ἤμουν ὁ Διογένης ἐκ Σινώπης. Τοῦτο σᾶς τὸ εἶχα ἀνακοινώσαι πρὸ 7 ἔτων, ἀλλὰ οὐδεὶς σας ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοῦ ποῖος ἤμουν. Δὲν τὸ λέγω τοῦτο διὰ νὰ δώσω κύρος εἰς τὸ πνεῦμα μου, ἀλλὰ διὰ νὰ σᾶς ἀποδείξω, ὅτι δὲν εἶμαι καὶ κοινὸν ἀνεύθυνον πνεῦμα, ὅπως ἤμπορεῖ νὰ νομίζουν μερικοί, οἱ ὁποῖοι δὲν μὲ ἐγνώρισαν ἐν τῇ ζωῇ.

Η ΤΟΛΜΗ, Ο ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ

Ἡ τόλμη, ἀγαπητοί μου, ἔχει ἀρκετάς διακλαδώσεις, τὰς ὁποίας θεβαίως δὲν θὰ ἀναφέρω, ἀλλὰ μόνον τὴν προσωπικὴν ὡς καὶ τὴν συλλογικὴν τόλμην τῶν ὄντοτήτων, μὲ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῶν ἀγαθῶν. Ἄλλως τε καὶ σεῖς γνωρίζετε, ὅτι ὁ λαὸς λέγει: «Ἡ τύχη βοηθεῖ τὸν τολμηρόν».

Εἶπον, ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλου εἴδους τόλμη. Τῶν ἀνθρώπων πού εἶναι ὀξύθυμοι καὶ παρανοϊκοί, μὴ ἔχοντες συνειδησιν τῶν πράξεων των. Οὗτοι, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν ἐπιτυγχάνουν εἰς τὰ ἔργα των, διότι ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκφράζονται, μειώνει τὸ κύρος των, ὅσον καὶ ἂν ἔχουν ἔστω καὶ μικρὰν δόσιν δικαίου. Διὰ τοῦτο συνιστῶ, οὐχὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὁποίους ἀνέφερον, ἀλλ' εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἔχουν συνειδησιν τῶν πράξεων των καὶ δυναμικότητα εἰς τὸν λόγον των, νὰ μὴ ἐξάπτωνται, διότι ὄχι μόνον δὲν ἐπιτυγχάνουν, ἀλλὰ καὶ μειώνουν τὴν ἐκτίμησιν τρίτων πρὸς αὐτούς.

Δὲν θέλω νὰ προσβάλω φίλον μου, μετὰ τοῦ ὁποῖου συνειργάσθην. Ἐνῶ εἶχε δίκαιον, εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν ὑποθέσεων του, ὁ δριμύς τρόπος μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐξεφράζετο, ἔδιδεν ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Τοῦ εὐχομαι νὰ εἶναι πάντα καλὰ καὶ νὰ προσέχη τὸν ἑαυτὸν του, διότι ἡ ἐργασία του εἶναι διάφορος, ὥστε νὰ μὴ ὀργίζεται, ὡς ἄλλοτε ποτέ. Πάντα ταῦτα πού μεταδίδω εἶναι δι' ὅλους σας, μηδενὸς ἐξαιρουμένου. Καὶ ἔρχομαι εἰς τὸν φόβον.

Συνήθως ὁ φόβος συνυφαίνεται μὲ τὴν ἀδράνειαν, ὅποτε

δὲν λειτουργεῖ καλῶς ὁ ἐγκέφαλός σας. Πρέπει νὰ ἐπεμβαι-
νῆ ἢ λογικῆ καὶ νὰ λέγετε: «Τί εἶναι αὐτὸ ποῦ μὲ φοβίζει,
ὅταν ἐγώ, ἢ ὄντοτης, δὲν ἐπιχειρῶ νὰ κάμω κακὸν εἰς οὐδέ-
να;» Ὅταν γίνῃ αὐτὴ ἢ ἐρώτησις εἰς τὸν ἑαυτὸν σας, συνέρ-
χεσθε, σταθεροποιεῖσθε, τὸ πνεῦμα σας λαμβάνει μερικὰς
στροφὰς καὶ κλίνει πρὸς τὴν τόλμην. Ἐὰν δὲν γίνῃ τοῦτο,
τότε ἀδρανεῖτε καὶ αἱ στροφαὶ τοῦ πνεύματός σας εἶναι ἀντί-
θετοι πρὸς τὴν ἐξέλιξίν σας, ὅποτε γίνεσθε σεῖς οἱ ἴδιοι στά-
σιμοι εἰς τὴν πρόοδόν σας καὶ μὴ ἀποδίδετε τὴν στασιμότη-
τα αὐτὴν, πρὸς ἄλλα αἷτια, τὰ ὅποια δὲν ἔχουν καμίαν σχέ-
σιν μὲ τὸν φόβον καὶ τὴν ἀδράνειαν.

Παρ' ὅτι ὁ φόβος ἀκολουθεῖται ἀπὸ τὴν ἀδράνειαν, ἐν
τούτοις ἔχουν διαφορετικὴν ἔννοιαν μεταξύ των, διότι δυνα-
τὸν νὰ εἶναι τις ἀδρανεὶς εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ζωῆς του καὶ
νὰ μὴ φοβῆται, ἢ νὰ φοβῆται, νὰ σταματᾷ τὸ πνεῦμα του καὶ
νὰ ἐπανέρχεται εἰς τὴν προτέραν του κατάστασιν, χωρὶς νὰ
ἀδρανεῖ. Τὸ θέμα τοῦτο τὸ ἐμελέτησα μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἄρι-
στοτέλους καὶ ἀπεφάσισεν ὁ ἀδελφὸς οὗτος νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ
ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος μὲ ἄλλην προοπτικὴν. Ἐὰν ἀναφέρω
τὰ ὅσα ἐσημειώσατε, τὸ κάνω ἀκριβῶς διὰ νὰ σᾶς διαφωτί-
σω, διὰ νὰ προλάβω κακὸν χειρισμὸν τοῦ λόγου σας μὲ ἀπο-
τελέσματα ἀνορθόδοξα. Σκεφτεῖτε καλὰ, μελετήσατε τὸ κεί-
μενον, οὐχὶ μὲ ἐπιφανειακὰς ἐννοίας, ἀλλὰ κατὰ βάθος, διὰ
νὰ ἀντιληφθῆτε, ὅτι ὁ φίλος καὶ ἀδελφός σας Ἄλκαϊος, ζη-
τεῖ τὸ καλὸν σας, διὰ νὰ σᾶς ὠθήσῃ πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ Φω-
τισμοῦ καὶ ὄχι τῆς συσκοτίσεως!

Βλέπετε, ἀδελφοί μου, ὅτι κάνω ὅ,τι ἤμπορῶ, διὰ νὰ σᾶς
δώσω μίαν ὀρθὴν γραμμὴν ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ Λόγου. Εἰς
ἐκ τῶν ἐδῶ Ἀδελφῶν μου σᾶς εἶχεν εἰπῆ κάποτε, ὅτι ὁ Λόγος
εἶναι δίκοππος μάχαιρα, χωρὶς νὰ δώσῃ περαιτέρω ἐξηγήσεις.
Τὸ διατί, εἶναι νὰ μάθετε μόνοι σας πῶς πρέπει νὰ διαχειρί-
ζεσθε τὴν δίκοππον μάχαιραν. Τὴν ὠνόμασε μάχαιραν τὴν
γλῶσσαν, διότι δυνατόν νὰ καταστρέψῃ ἕνα ὀλόκληρον κό-
σμον, ἐνῶ ἔχει τὴν δυνατότητα νὰ δημιουργῆ καὶ ὄχι νὰ κα-
ταστρέφῃ!

Ἄρκετὰ εἶπον διὰ σήμερον. Θὰ ἐπανέλθω, διὰ νὰ δώσω
ἕτερον κείμενον συζητήσεώς μου μεθ' ἑνὸς ἐκ τῶν Ἀδελφῶν

τοῦ Οὐρανοῦ. Πάντως σᾶς εὐχαριστῶ πού με ἠκούσατε διὰ τὸ καλόν σας καὶ με τὴν ἀδελφικὴν μου ἀγάπην.

22 Φεβρουαρίου 1979.

ΑΛΚΑΙΟΣ:

Σᾶς φέρνω, ἀγαπητοί μου, τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Τίτλος μου:

Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΤΗΣ ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

Πρῶτον ὀφείλω νὰ σᾶς χαιρετίσω ὡς ἀδελφός καὶ φίλος παλαιός τοῦ Κύκλου τούτου. Ἀνέμενον, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ ἐσᾶς νὰ με ἐπικαλεσθῆτε, διὰ νὰ λάβω τὸν λόγον, διότι ἡμεῖς ἔχομεν τόσας ἀσχολίας, ὅσας δὲν φαντάζεσθε. Καὶ ὄχι, θεθαίως, διότι ὁ Οὐρανὸς ἔχει τὰ ἰδικὰ Του προβλήματα. "Ὅχι, πρὸς Θεοῦ. Αἱ ἀσχολίαι καὶ τὰ προβλήματά μας δὲν εἶναι Ὀυράνια, ἀλλὰ γήινα. Δι' ἐσᾶς ἐργαζόμεθα καὶ διὰ τὴν Θεϊαν Οἰκονομίαν. Ἀλλὰ ὡς ἀντιλαμβάνεσθε, τὰ ἀνθρώπινα πνεύματα εἶναι ἀτίθασα. Μερικοὶ ἐξ ὑμῶν ἔπρεπε νὰ τὸ εἶχον διαπιστώσει. Ποσάκις ὁ Οὐρανὸς ἐννοεῖ κάτι, τὸ ὁποῖον σεῖς ἀντιστρόφως ἀντιλαμβάνεσθε. Καὶ ἐξακολουθεῖτε με αὐτὴν τὴν τακτικὴν, νὰ λέγετε, ὅτι εἴσθε μαθηταὶ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

"Ὅταν ὁ διδάσκαλος διδάσκει καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ μαθητοῦ εὐρίσκεται μακρὰν τῆς διδασκαλίας, τί ἡμπορεῖ ὁ μαθητῆς οὗτος νὰ μάθῃ; Σεῖς, δὲν εἴσθε νεαροί· καὶ ὅμως διδάσκετε τοὺς ἄλλους, χωρὶς νὰ ἐφαρμόζετε αὐτά, πού σεῖς ἔπρεπε νὰ κάνετε.

Ἐγώ, ἀγαπητοί μου, εἰς τοὺς Οὐρανοὺς ἐκοπίασα πολύ, διὰ νὰ φθάσω ἐκεῖ ὅπου εἶμαι. Καὶ μὴ ἔχετε τὴν ἐντύπωσιν, ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου κατέχει θέσιν ἐξέχουσαν, μοῦ ἐγένετο ἡ ἀνύψωσις αὕτη. Ἐδῶ δὲν εἶναι Γῆ, ἀλλὰ Δικαιοσύνη Θεία καὶ οὐδεὶς ἀδικεῖται, ὅταν ἔχη τὰ προσόντα νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ νοήματα, πού τὸ Θεῖον Φῶς μεταδίδει.

"Ἴσως οἱ λόγοι μου, νὰ μὴ σᾶς συγκινοῦν καὶ νὰ μὴ ἔχουν τὴν ἔλξιν τοῦ ὑλικοῦ σας Κόσμου. Ἀλλὰ ὅταν εὐρεθῆτε εἰς τὴν περιοχὴν μας, τότε μόνον θὰ ἀντιληφθῆτε τὸ τί ἔχετε ἀπωλέσει, ἐφ' ὅσον εὐρίσκεσθε εἰς τὴν Γῆν καὶ δὲν ἐπωφελη-

θητε ἀπὸ τὰς ὁδηγίας καὶ τὸ Ἐνέσπερον Φῶς τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου.

Βεβαίως, ὅσοι ζοῦν ἐντὸς τῶν γηϊνῶν ἔλξεων δὲν ἤμποροῦν νὰ φαντασθοῦν ἓνα Κόσμον ἄγνωστον, ὡς εἶναι ὁ ἰδικός μας. Καὶ παρ' ὅλα αὐτά, δὲν πρέπει νὰ σᾶς εἶναι ἄγνωστος, ἐφ' ὅσον σᾶς δίδονται περιγραφαί, εἰκόνες, διδασκαλίαι, συμβουλαί, ἰάσεις καὶ πολλὰ ἄλλα.

Ἔλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀπλᾶ συμπτώσεις, ἐφ' ὅσον παρακολουθεῖτε τὸ τί συμβαίνει. Κάποτε καὶ ἐγὼ ἤμουν ὑπὲρ τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου καὶ ἠρεσκόμενη νὰ παρευρίσκωμαι εἰς τὰς συγκεντρώσεις Του. Εἶχον, ὅμως, καὶ μίαν ἀμφιβολίαν, διότι τοῦτο εἶναι ἀνθρώπινον. Ἄλλὰ ὅταν καταγίνεσθε ἐπὶ ἔτη μὲ τὴν ἐπαφήν τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, θὰ ἔπρεπε νὰ εἴσθε ἄριστοι μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἐγὼ, δυστυχῶς, δὲν ἤμπόρεσα νὰ συνεχίσω τὸ ἔργον μου μὲ τὸν Πνευματικὸν Κόσμον. Ἄν καὶ εἶχα προειδοποιηθῆ νὰ προσέχω, ἐκείνη ἡ μικρὴ ἀμφιβολία νὰ δώσω περισσοτέραν πίστιν εἰς τὸν Πνευματικὸν Κόσμον, μὲ ἔφεραν εἰς τὰ Ἄνω Δώματα τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου. Σεῖς, τουλάχιστον, ποὺ ἀπὸ ἔτη παρακολουθεῖτε τὰς Διδασκαλίαις μας, διατί χαλαρώνετε τὴν πίστιν σας καὶ τὸ πνεῦμα σας κλονίζεται, ὅταν μία ἀκαθόριστος εἰδησις σᾶς κεντρίζει διὰ νὰ σᾶς θλάψῃ τὴν λογικὴν σειρὰν τῶν πνευματικῶν σας εἰκόνων; Ἄραγε, ἦτο συμπτωματικὸν ἢ ὄχι νὰ σᾶς ἐμφανισθῆ ὁ Γκαίτε καὶ ὕστερον ἐγὼ; Τὸ ἀναφέρω τοῦτο, διότι εἶχον μακρὰν συνομιλίαν μετ' αὐτοῦ ἐπὶ πολλῶν θεμάτων ὑψίστου ἐνδιαφέροντος καὶ ἴσως ἤμπόρεσω νὰ σᾶς μετὰδῶσω μερικὰς ἐκ τῶν συνομιλιῶν μας, διὰ νὰ σᾶς δώσω νέον Φῶς καὶ νέας ἐλπίδας θετικὰς, διὰ τὴν Οὐράνιον Ζωὴν, ποὺ ὀνομάζεται αἰώνιος, ἐνῶ καὶ αὐτὴ ἔχει τὸ τέλος της, διὰ νὰ ἀρχίσῃ μία νέα ἄγνωστος εἰσέτι Ζωὴ εἰς Κόσμους ἐπίσης ἀγνώστους μέχρι στιγμῆς.

Εἶμαι λίαν ἱκανοποιημένος, διότι ἤμπόρεσα νὰ ἐπικοινωνήσω μεθ' ὑμῶν καὶ νὰ ἀνοίξω μίαν νέαν σειρὰν κειμένων Φωτισμοῦ καὶ ὄχι Συσκοτίσεως, ποὺ εἶναι σήμερον τοῦ σурμου σας. Ἀνοίξατε τοὺς ὀφθαλμούς σας καὶ μὲ καθαρὸν πνεῦμα παρατηρήσατε τὸν ἐξωτερικὸν καὶ ἐσωτερικὸν σας κόσμον. Παραθάλατε τὰς δύο αὐτὰς εἰκόνας, συσχετίσατέ τας καὶ περιγράψατε τὴν διαφορὰν των, διὰ νὰ βεβαιωθῆτε,

ὅτι ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ προοδεύσετε καὶ ψυχικῶς, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν πορείαν σας πρὸς ἀνώτερα καὶ ὑψηλὰ μαθήματα τῆς Γνώσεως.

Ἀγαπητοί μου, μὲ τὰς εὐλογίας τοῦ Πνευματικοῦ Κόσμου, σᾶς εὐχομαι πρόοδον.

ΑΛΚΑΙΟΣ

Τ Ε Λ Ο Σ

